

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กระทรวงศึกษาธิการ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

Intermediate School Kit on the United Nations

David Barrs
Maura Juffkins

บรรณาธิการ

Julie Beer
Jason Newman
Tracy Smith

ผู้วาดภาพประกอบ

ศูนย์พัฒนานักเรียน

กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

Intermediate School Kit on the United Nations

© United Nations, 1995

หนังสือแปลอันดับที่ ๑๓๖
สาขาสังคมศาสตร์

ลิขสิทธิ์เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ
กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๐

จำนวนพิมพ์ ๘,๕๐๐ เล่ม

ISBN 974-10-1476-7

คำนำ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นหนังสือที่แปลจากเรื่อง *Intermediate School Kit on the United Nations* ของสหประชาชาติ ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้นในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีของการก่อตั้งสหประชาชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับบทบาทของสหประชาชาติ และการแก้ปัญหาของประชาคมโลก อาทิ ปัญหาสิทธิมนุษยชน มลพิษ และการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยการเชื่อมโยงประเด็นปัญหาของโลกเข้ากับชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีบูรณาการความรู้เข้ากับศาสตร์สาขาต่างๆ

กรมวิชาการพิจารณาเห็นว่าเนื้อหาหนังสือเล่มนี้ มีคุณค่าต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ตามหลักสูตรวิชาสังคมศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นอย่างยิ่ง อีกทั้งทำให้ผู้อ่านก้าวทันกับปัญหาของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย จึงได้ดำเนินการแปล โดยเชิญครูอาจารย์ผู้ผ่านการอบรมนักแปลจากกรมวิชาการในภูมิภาคต่างๆ มาร่วมกันแปล ในการประชุมปฏิบัติการระดับเข้มเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือการแปลในระหว่างวันที่ ๔-๘ กันยายน ๒๕๓๘ ณ กรุงเทพฯ และกรมวิชาการได้เสนอกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้ง ศาสตราจารย์สิทธา พิณฑกุล และ นายกิตติศักดิ์ วรรณะภูติ เป็นผู้ตรวจ ทั้งนี้ กรมวิชาการจัดพิมพ์เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์สำหรับครูและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

กรมวิชาการขอขอบคุณทุกท่านที่ร่วมมือแปลและจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ โดยเฉพาะสำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติ กรุงเทพฯ (United Nations Information Services) ที่อำนวยความสะดวกในการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และให้เกียรติมอบหนังสือเล่มนี้ให้กรมวิชาการแปล เพื่อการศึกษาที่นำไปสู่สันติภาพ ความยุติธรรม และความมั่งคั่งของอนุชนในอนาคตของประเทศไทย

(นายสงบ ลักษณะ)

อธิบดีกรมวิชาการ

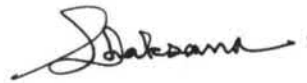
๔ สิงหาคม ๒๕๔๐

Introduction

'Chudganronganson Sahaprachachat' for Lower Secondary School Level is translated from *Intermediate School Kit on the United Nations*, originally published on the occasion of the United Nations' Fiftieth Anniversary. The original purposes are to disseminate basic knowledge on United Nations, roles and strategies in solving problems of world society such as those on human rights, pollution and sustainable development by relating global issues to daily lives with means of integrating such issues to every subject.

Recognizing the value of this book which will help to develop learning and teaching capability and will keep pace with global issues in globalization age, outstanding translators from the educational region workshops were invited to attend the intensive workshop in translation, held by Department of Curriculum and Instruction Development, Ministry of Education from 4-8 September 1995. The translated work which was the final product of the mentioned workshop was finally scrutinized by Professor Sidtha Pinitpouvadol and Mr. Kittisak Vardhanabhuti of the United Nations Information Services (UNIS), Bangkok before publishing as a reference book for secondary school teachers and students across the country.

I would like to express our deep gratitude and thanks to all those concerned individuals who assisted in the translation and publication of this Thai version, most especially to UNIS, Bangkok for the excellent information provided to the Department of Curriculum and Instruction Development who launched this translation program to be a part of its educational achievement which may eventually lead to peace, justice and prosperity for the future generation of Thailand

(Mr. Sangob Laksana)

Director-General

4 August 1997

สารบัญ

		หน้า	
ถ้อยแถลง		๗	
กิตติกรรมประกาศและการอนุญาต		๘	
ข้อแนะนำสำหรับครู		๑๐	
ภูมิหลัง			
๑.	สหประชาชาติและกฎบัตรสหประชาชาติ	๑๗	
๒.	การป้องกันความขัดแย้งและเมตตา	๒๒	
๓.	สิทธิมนุษยชน	๒๔	
๔.	การพัฒนาอย่างยั่งยืน	๒๖	
๕.	สหประชาชาติและองค์การเอกชน	๒๘	
วิชา	เรื่อง	เนื้อหาเกี่ยวกับสหประชาชาติ	
ประวัติศาสตร์	๑. "เราบรรดาประชาชน...."	การสถาปนาสหประชาชาติ	๓๐
	๒. สหประชาชาติ	ห้าสิบบีแรก	๓๔
	๓. กองกำลังเพื่อสันติภาพ	กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ	๓๗
ภาษา	๔. "...เปลี่ยนดาบเป็นจาลัด"	หน่วยปฏิบัติการเพื่อสันติภาพแห่งสหประชาชาติ	๔๑
	๕. บทกวีจากทั่วโลก	อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก	๔๔
	๖. สองบทกวีแต่ผู้สืบทอด	สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ	๔๘
	๗. ถ้าอ่านออกเขียนได้ก็ไร้ปัญหา	ยูเนสโกกับปัญหาการไม่รู้หนังสือ	๕๑
	๘. เกิดเป็นหญิง	สหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสตรี	๕๔
	๙. ต้นไม้เพื่อชีวิต	สหประชาชาติกับความก้าวหน้าของสตรี	๕๘
	๑๐. พืชกับชีวิตเด็ก	องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ	๖๒
ภูมิศาสตร์	๑๑. เมื่อภัยพิบัติโหมกระหน่ำ	สหประชาชาติกับการบรรเทาภัยพิบัติ	๖๖
	๑๒. ทบเท่าวิฑูณ	โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ	๗๐

วิชา	เรื่อง	เนื้อหาเกี่ยวกับสหประชาชาติ	หน้า
วิทยาศาสตร์	๑๓. ช่วยโลกให้อยู่รอด	การประชุมว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาของสหประชาชาติ	๗๔
	๑๔. โลกใบนี้มีหนึ่งเดียว	โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ	๗๘
	๑๕. "พิชภัยในโปรตีน"	องค์การอนามัยโลก	๘๑
คณิตศาสตร์	๑๖. ความรู้เรื่องพื้น	องค์การอนามัยโลก	๘๔
	๑๗. แหล่งรายได้ของสหประชาชาติ	การสนับสนุนงบประมาณของสหประชาชาติ	๘๗
	๑๘. สมาชิกสหประชาชาติ	สถานภาพของสมาชิก (มีนาคม ๒๕๓๘)	๙๐
ศิลปะ	๑๙. ภาพเกอรันิกา โดย ปาโบล ปิกัสโซ	องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ	๙๕
	๒๐. มรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ	รายชื่อมรดกโลกของยูเนสโก	๙๙
ดนตรี	๒๑. คีตกวีเบนจามิน บริตเตน พ.ศ. ๒๔๕๖-๒๕๑๙	เพลงสดุดีสหประชาชาติ, Voices for Today	๑๐๒
ข้อมูลจำเพาะ			
ก	สมาชิกสหประชาชาติ		๑๐๖
ข	วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ		๑๐๙
ค	ระบบและองค์กรหลักของสหประชาชาติ		๑๑๑
ง	สหประชาชาติได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง		๑๑๔
จ	อาร์มภพของกฎบัตรสหประชาชาติ		๑๑๗
ฉ	แผนที่โลก		๑๑๘
ช	บทสรุปของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก		๑๑๙
ซ	สัญลักษณ์ต่างๆ ของสหประชาชาติ		๑๒๐
ณ	สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติ		๑๒๒
ญ	การทำงานให้แก่สหประชาชาติ		๑๒๔
ฎ	การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ		๑๒๗
ฏ	แหล่งข้อมูลสำหรับการสอนเรื่องสหประชาชาติ		๑๓๑
ฐ	สิทธิในการเขียน-ข้อเสนอแนะในการเขียนจดหมาย		๑๓๔
ภาคผนวก			๑๓๖

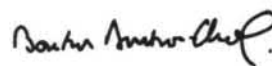
ถ้อยแถลง

บุทรอส บุทรอส-กาลิ
เลขาธิการสหประชาชาติ

ประชาคมโลกในทศวรรษสุดท้ายต่างตระหนักถึงปัญหาใหม่ๆ ที่เกิดแก่โลกของเรา เช่น ความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม การค้ายาเสพติด การก่อการร้าย และการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ ไวรัสเอชไอวี เมื่อไม่นานมานี้สิ่งที่ถือกันว่าเป็นปัญหาระดับชาติ เช่น ปัญหาความยากจน การว่างงาน ความล้มเหลวของสังคม บัดนี้ได้กลายมาเป็นปัญหาระดับโลกควบคู่ไปกับปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ ปัญหาเรื่องความมั่นคงและสันติภาพระหว่างประเทศที่มีมาอย่างต่อเนื่อง และได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบที่จะทดสอบการรวมพลังความสามารถของชาวโลกที่จะแก้ไขให้บรรลุผล

ในสภาวะเช่นนี้ ประเทศสมาชิกได้เรียกร้องให้สหประชาชาติดำเนินการแก้ไขอย่างกว้างขวางและได้ใจมากกว่าที่ผ่านมา ดังนั้น ความรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติจึงมีความสำคัญต่อประชาชนทุกวัย ไม่ว่าหนุ่มหรือแก่ คนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้ผลักดันให้รัฐบาลของประเทศตน ได้ตระหนักถึงบทบาทที่จำเป็นอย่างยิ่งของสหประชาชาติในโลกปัจจุบัน ความเข้าใจและการสนับสนุนจากคนเหล่านี้จะทำให้สหประชาชาติสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เพื่อรักษาสันติภาพและความมั่นคง ส่งเสริมความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งทำให้ประชาชนทุกเชื้อชาติมีความเป็นอยู่ดีขึ้น

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการสนับสนุนความพยายามดังกล่าวนี้ ในการที่จะให้ความรู้ความเข้าใจและให้การศึกษา ข้าพเจ้าขอแสดงความปรารถนาดีมายังครูทุกคนที่ใช้อักษรเล่มนี้ ให้ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เพราะท่านเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ในเครือข่ายของกลุ่มผู้สอนทั่วโลก ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงอนาคตของมวลมนุษยชาติได้

(บุทรอส บุทรอส-กาลิ)
เลขาธิการสหประชาชาติ

กิตติกรรมประกาศ

โครงการนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยความร่วมมือแรงร่วมใจของบุคคลหลายฝ่าย และเรารู้สึกเป็นหนี้บุญคุณครูทุกคนจากหลายสาขา ที่มาร่วมงานเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน ในการขยาย **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ** ฉบับแรกนี้ออกเป็นโครงการนานาชาติ ๓ ระดับ

องค์กรอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการเรียนรู้การสอนนี้โดยตรง ได้แก่ *the Council for Education in World Citizenship, the National Association for Able Children in Education, the British Sports Association for the Disabled, Peace Child International and St.Mary's Church of England School, Saffron Walden, Essex, UK* (ซึ่งเป็นเจ้าภาพการประชุมผู้ร่วมจัดทำหนังสือชุดนี้)

การอนุญาต

เราขอขอบคุณแผนภาพของสหประชาชาติ ที่ได้อนุญาตให้นำภาพถ่ายต่อไปน้มาใช้ (รายการสิ่งของผู้บริจาค สถานที่ที่ติดต่อดี อยู่ที่สำนักงานใหญ่สหประชาชาติ นครนิวยอร์ก)

- ผืนพรมทอ ตามภาพเขียนชื่อ *Femme sur l'échelle* (Woman on a ladder) ของปาโบล ปิกัสโซ บริจาคโดยนางอัลเบิร์ต ดี ลาสเกอร์ (สหรัฐอเมริกา) ติดตั้งไว้ที่ห้องพักผู้แทนด้านได้อาคารหอประชุม (ใช้เป็นภาพปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น**) (Intermediate School Kit on the United Nations)
- ประติมากรรมบรอนซ์ชื่อ *Let Us Beat Swords into Plowshares* ผลงานของ เอฟ. เคนนี วูเซทซ์ สหภาพโซเวียต นอร์ธการ์เดน
- พรมขนสัตว์ ทอตามภาพเขียนของปาโบล ปิกัสโซ ชื่อ *La Guernica* ขอยืมมาจาก นางเนลสัน เอ รอกกีเฟลเลอร์ ประดับบนผ้าม่านโค้งชั้นที่ ๒ นอกห้องประชุมคณะมนตรีความมั่นคง
- ภาพกระจกสี ผลงานของจิตรกรมาร์ก ชากัลล์ เพื่อระลึกถึงเด็ก ยั้มมารีโซลด์และคณะที่เสียชีวิตพร้อมกับเขา ใน พ.ศ. ๒๕๐๔ บริจาคโดยเจ้าหน้าที่สหประชาชาติและมาร์ก ชากัลล์ ติดตั้งอยู่ด้านนอกห้องทำสมาธิ ห้องโถงใหญ่ของสมัชชา (ใช้เป็นภาพปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย**)

เราขอขอบคุณสหประชาชาติที่อนุญาตให้นำบทกวีชื่อ *United National Hymn* ของคาซาลส์มาตีพิมพ์ รวมทั้งจดหมายจากเจเลนา ยูโรเซวิช ที่มีมาถึงเลขาธิการสหประชาชาติเพื่อขอข้อมูลต่างๆ ทางด้านสถิติ พร้อมกันนี้ขอขอบคุณสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติและศิลปินดิง เชา กวง ที่อนุญาตให้ตีพิมพ์ภาพชื่อ *Motherhood* บนปก **ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา** และขอขอบคุณสำนักงานยูนิเซฟที่อนุญาตให้จัดพิมพ์บัตรอวยพรวันคริสต์มาส ออกแบบโดยจิตกา ชัมโกวา

กิตติกรรมประกาศและการอนุญาต

นอกจากนี้เราขอขอบคุณ Ponce/El Pais สำหรับ "disasters panorama" ขอขอบคุณบริษัท กรีนพีซ ที่ให้ข้อความตอนหนึ่งชื่อ *The history of the Earth* ขอขอบคุณ จี.ทอมัสที่ให้บทกวีชื่อ *The Evacuee* ของอาร์ เอส ทอมัส และขอบคุณแคทลีน วีเวอร์ สำหรับผลงานแปลบทกวีฝรั่งเศสชื่อ *All that you have given me, Africa* ของอาโนมา กานีเอ

ผู้ทรงกรรมสิทธิ์งานประพันธ์ต่อไปนี้ก็ขอได้รับความขอบคุณเป็นอย่างยิ่งด้วย คือ

- บทกวีชื่อ *My only cry: "close the arms factories"* โดยไลลา อิบราฮิม เซมาน และ *How many children have died* ของนูรา บาอี ลิขสิทธิ์ของยูเนสโก พ.ศ. ๒๕๒๔ ตีพิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากยูเนสโก
- ส่วนที่ตัดตอนมาจาก *Voices for Today* ของเบนจามิน บริตเตน มาจากนักเขียนหลายคน, บทกวี ๓ บทจาก *Lies* ของเยฟเกนี เยฟตูเชงโก ใน *Yevtushenko Selected Poems* แปลโดยรอนบิน มิลเลอร์-กัลแลนด์ กับปีเตอร์ เลวี (Penguin Books, 1962) ลิขสิทธิ์ของรอนบิน มิลเลอร์-กัลแลนด์กับปีเตอร์ เลวี พ.ศ. ๒๕๐๕; บทกวี ๒ บทจาก *Resistance, Rebellion and Death* ของอัลเบิร์ต กามู แปลโดยจัสติน โอไบรอัน จัดพิมพ์โดยฮามิช แอมิลตัน และนำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตจากบริษัท อัลเฟรด เอ นีโอพี นอกจากนี้ยังมีบางส่วนของโน้ตเพลงจาก *Voices for Today* ลิขสิทธิ์ของ Faber Music Ltd. นำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตแล้ว
- บทกวีชื่อ *Today* โดยเดนิส เลเวอร์ตอฟ จากบทกวีขนาดยาวชื่อ *Staying Alive* นำมาจาก *Denise Levertov : Poems 1960-1967* ลิขสิทธิ์ของเดนิส เลเวอร์ตอฟ พ.ศ. ๒๕๐๙ และนำมาตีพิมพ์ใหม่โดยได้รับอนุญาตจาก New Directions Publishing Corporation

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

การให้การศึกษาแก่คนรุ่นหลัง

เนื่องด้วยสถาบันระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อชีวิตปัจจุบันของประชากรโลก จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่คนรุ่นหลังจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ ข้อจำกัด และที่สำคัญที่สุดคือศักยภาพของสถาบันเหล่านี้ให้มากขึ้น

ประเด็นปัญหาสำคัญที่คนรุ่นนี้และคนรุ่นต่อไปกำลังเผชิญอยู่ มิได้จำกัดอยู่แต่ภายในประเทศ หรือภายในภูมิภาคของตนเท่านั้น ภาวะมลพิษ การย้ายถิ่น ความขัดแย้ง การค้ายาเสพติด โรคภัยไข้เจ็บ และการว่างงาน ล้วนแต่เป็นประเด็นปัญหาระดับโลก ในการให้การศึกษาแก่ประชากรโลก วัตถุประสงค์ก็เพื่อสร้างความสนใจระดับโลก ระดับชาติ และระดับบุคคลให้ประสานสัมพันธ์กัน เราอยู่ในโลกเดียวกัน หายใจอากาศเดียวกัน ใช้น้ำเดียวกัน ต้องพึ่งพาอาศัยแหล่งทรัพยากรเดียวกัน และร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน ในสำนักอันแท้จริงแล้ว ประเด็นปัญหาของโลกมีความสัมพันธ์ในการที่จะเตรียมคนหนุ่มสาวให้เผชิญชีวิตในโลกที่จะต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น หมู่บ้านไร้พรมแดนมีความเป็นจริงมากขึ้นสำหรับคนรุ่นต่อไป แต่ยังคงมีปัญหาด้านกฎหมายในการนำเอามิติระหว่างประเทศมารวมกันในการสอนของเรา ในฐานะประเทศสมาชิกของสหประชาชาติ มาตรา ๕๕ และ ๕๖ ของกฎบัตร เรียกร้องให้เราส่งเสริม “ความร่วมมือทางการศึกษา”

เช่นเดียวกับกิจกรรมทางการศึกษาอย่างอื่น ๆ การสอนเรื่องที่เป็นประเด็นปัญหาของโลกส่งผลให้มีความรับผิดชอบตามมา ได้แก่ การทำให้คนแสดงความหวังต่ออนาคตของโลก และทำให้เขาลงมือกระทำเพื่อให้ได้ผลสมดังที่หวัง ถ้าไม่เปิดโอกาสเช่นนี้ให้แก่ผู้เรียน นักการศึกษาที่เสี่ยงที่จะทำให้คนรุ่นใหม่เป็นคนเกลียดสังคม ไม่ยอมรับรู้สิ่งใด ๆ และเป็นคนใจแคบ คือ เป็นคนที่วางเฉยต่อประเด็นปัญหาต่างๆ และขาดพลังที่จะแสดงออก เนื้อหาในชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ (Kits on the United Nations) นี้ มุ่งหมายจะให้ความรู้และความเข้าใจ และช่วยเสริมพลังความคิดแก่ผู้เรียนด้วย เนื้อหาเหล่านี้มีข้อสมมุติเป็นพื้นฐานสำคัญอยู่ ๒ ประการ ประการแรก การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและสามารถสร้างความแตกต่างทางคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคล ประการที่สอง ความร่วมมือของประเทศสมาชิกที่อยู่ในโครงสร้างของสหประชาชาติ ต้องอยู่ในความสนใจของทุกคน และความร่วมมือนี้จะเป็พลังสนับสนุนในโลกที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น

เนื้อหาเหล่านี้แนะนำผู้เรียนให้รู้จักสหประชาชาติ รู้จักประเด็นปัญหาที่เป็นความวิตกกังวลของโลกที่สหประชาชาติเข้าไปเกี่ยวข้องและดำเนินการอยู่ทั้งหมด ถึงแม้ว่าขอบข่ายของงานของระบบสหประชาชาติจะกว้างขวางมาก จนไม่สามารถบรรจุลงในชุดการเรียนการสอนนี้ได้หมด ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสหประชาชาติ และงานขององค์การนี้มีอยู่ทุกบท แต่ข้อเสนอแนะเหล่านี้ต้องนำมาตรวจสอบ นำมาสอน และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นภายในแวดวงของประเด็นปัญหาและอุดมการณ์ที่ใหญ่กว่า ในฐานะที่เป็นองค์การของประเทศสมาชิก เป็นประชาคมของชาติต่างๆ สหประชาชาติได้อุทิศตนให้แก่การแสวงหาสันติภาพ ความยุติธรรม และการพัฒนาในนามของประชากรทั้งโลก อย่างไรก็ตาม มีความสำคัญที่ต้องตระหนักว่า สหประชาชาติมิได้เป็นรัฐบาลในตัวของมันเอง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานต้องอาศัยเจตจำนงร่วมกันของประเทศสมาชิกและประชาชนในประเทศเหล่านั้น

ธรรมนูญของยูเนสโกบัญญัติไว้ว่า “สงครามเริ่มจากในใจของมนุษย์ และในใจของมนุษย์นี้เองที่จะต้องสร้างสันติภาพขึ้นมา...” ยูเนสโกมีอายุครบ ๕๐ ปีใน พ.ศ. ๒๕๓๙ และข้อความนี้ยังคงมีความหมายเหมาะสมในปัจจุบันนี้ เหมือนที่ตั้งไว้ใน พ.ศ. ๒๔๘๙ เนื้อหาสาระในชุดการเรียนการสอนเกิดจากแรงบันดาลใจของอุดมการณ์ดังกล่าวข้างต้น คนหนุ่มสาวรุ่นต่อ ๆ ไปจะต้องได้รับการแนะนำให้เข้าใจงาน เงินทุน โครงการ และองค์กรต่าง ๆ ขององค์การนี้

วัตถุประสงค์

ในขณะที่เป้าหมายเฉพาะทางการศึกษาคือการเรียนเพื่อแสวงหาความรู้ หลักสูตรนี้นับให้คิดในสิ่งที่เรารับรู้และในเรื่องของพฤติกรรมต่าง ๆ ควบคู่กัน การศึกษาที่เป็นสากลควรมุ่งส่งเสริมความอยู่รอดของมนุษย์ นั่นคือ การรวมพลังที่จะต่อสู้กับความไม่เสมอภาค ความอยุติธรรม และการใช้กำลัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กิจกรรมที่กำหนดในชุดการเรียนการสอน ไม่เพียงแต่จะทำให้นักเรียนมีทักษะความเข้าใจเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้นักเรียนคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมพอ ๆ กับการแสดงพฤติกรรมของตนเอง เพื่อตรวจสอบโลกที่คนเราต้องพึ่งพาอาศัยกัน และเพื่อเข้าใจความสามารถของตนที่จะสร้างโลกดังกล่าวขึ้น

ครูควรเน้นหนักที่กิจกรรมกลุ่ม การร่วมมือกันและการสร้างจิตสำนึกที่มีบทบาทสำคัญยิ่งเช่นเดียวกับการกิจและเป้าหมายของสหประชาชาติ จุดประสงค์ของการทำงานร่วมกันและการถกเถียงกัน เป็นการส่งเสริมให้เคารพความคิดเห็นที่แตกต่างกัน กระตุ้นให้มีการอภิปรายแต่ละเรื่องเพื่อเป็นแนวทางในการหาวิธีแก้ปัญหาทั่วไป และก่อให้เกิดปัญหาวิกฤติและเปิดการแสดงความคิดเห็นแต่ละเรื่องได้อย่างเสรี หลักการของ UNESCO Special Needs Project* จึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดกิจกรรม

การมีส่วนร่วมและการเพิ่มพลังก็มีความสำคัญเช่นกัน นักเรียนควรตระหนักว่า ตนสามารถที่จะเข้าไปมีบทบาทในกิจกรรมชุมชนทั้งระดับท้องถิ่นและระดับนานาชาติ มีกิจกรรมหลายอย่างที่เรียกร้องให้นักเรียนค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับองค์การระดับท้องถิ่นและองค์การระดับนานาชาติที่ทำงานในพื้นที่ นักเรียนควรตระหนักว่า คนหนุ่มสาวเช่นตนก็สามารถเข้าร่วม หรือปฏิบัติงานร่วมกับองค์การเหล่านั้นได้ จุดมุ่งหมายที่ได้จากกิจกรรมมิใช่เพียงเพื่อให้คำตอบที่ง่าย ๆ หรือเสนอแนะว่าสหประชาชาติสามารถแก้ปัญหาของโลกได้ทุกอย่าง กิจกรรมควรกระตุ้นให้นักเรียนมีการถกเถียงและอภิปรายประเด็นปัญหาและบทบาทของสหประชาชาติในการดำเนินการแก้ไขประเด็นปัญหานั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ กิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จึงได้รับการออกแบบเพื่อให้นำมาใช้เป็นพื้นฐานสำหรับโครงการวิจัยโดยละเอียด หรือสำหรับการอภิปรายอย่างสั้น ๆ ในชั้นเรียน

การใช้ชุดการเรียนการสอน

โครงการนี้จัดไว้สำหรับ ๓ ระดับ คือ

ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา (สำหรับนักเรียนอายุระหว่าง ๙-๑๑ ปี)

* UNESCO Special Needs Project, Special Educations Programme, UNESCO, F75352 Paris 07SP, France

คำแนะนำสำหรับครู

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๑๑-๑๔ ปี)

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สำหรับผู้เรียนอายุระหว่าง ๑๔-๑๖ ปี)

ระดับอายุดังกล่าวเป็นการแบ่งอย่างกว้างๆ สามารถนำชุดการเรียนรู้การสอนนี้ไปใช้ในโรงเรียนที่เปิดสอนในแนวกว้าง หรือหลักสูตรระดับชาติ หรือเป็นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ชุดการเรียนรู้การสอนทั้ง ๓ ชุดนี้มีแนวทางเดียวกันคือ ใช้อุดมการณ์ของสหประชาชาติเป็นแนวความคิดนำร่อง การจัดเรียงเนื้อหาในชุดการเรียนรู้การสอนได้ยึดเอางานหลัก ๓ ประการที่สหประชาชาติมีบทบาทโดยตรง ได้แก่ การป้องกันความขัดแย้ง สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน

ชุดการเรียนรู้การสอนได้จัดแบ่งไว้เป็นลำดับ ตอนแรกเป็นการแนะนำสหประชาชาติ ประวัติและหลักการเบื้องต้น และศึกษาสิทธิลงไปถึงงานของสหประชาชาติในลำดับต่อไปนี้ คือ การป้องกันความขัดแย้ง และมิติ สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาที่ยั่งยืน **ภูมิหลัง ๕ ประการ** (Five Backgrounders) ในตอนต้นของชุดการเรียนรู้การสอน เป็นการแนะนำสหประชาชาติให้ครูได้รู้จัก **ข้อมูลจำเพาะ** (Resource Points) ในตอนท้ายของชุดการเรียนรู้การสอน ทำให้ครูมีแหล่งข้อมูลอ้างอิงและมีเนื้อหาเพิ่มเติม การปฏิบัติเช่นนี้เป็นตัวอย่างแบ่งลำดับหน่วยการเรียนรู้มากกว่าที่จะแบ่งตามเนื้อหาวิชา เช่น ภูมิศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ ดังนั้น เนื้อหาเฉพาะของแต่ละวิชาจึงอาจกระจายออกไปตามชุดการเรียนรู้การสอนต่างๆ แต่เนื่องด้วยมีการระบุเนื้อหาวิชาไว้ในตอนต้นของแต่ละหน่วยการเรียนรู้แล้ว ครูที่ต้องการจะเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับรายวิชาของตนก็สามารถเลือกสอนได้ง่าย อย่างไรก็ตาม แนววิธีดังกล่าวนี้จะได้ผลดียิ่งขึ้น ถ้านำไปสอนให้สอดคล้องกับครูที่สอนในรายวิชาอื่น เช่น ครูที่สอนวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

แต่ละหน่วยการเรียนรู้แบ่งออกเป็น**เนื้อหาหลัก** (a main text) และ**แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ** (a UN Factfile) และ**กิจกรรม** ตัวเนื้อหาหลักนั้นจะกล่าวถึงเนื้อหา (subject) และสาระสำคัญ (theme) ส่วนกิจกรรมจะเน้นย้ำเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ กิจกรรมเหล่านี้จะกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และวิจารณ์ การมีส่วนร่วม และการสะท้อนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างกิจกรรมเฉพาะที่สหประชาชาติมีส่วนเกี่ยวข้อง แฟ้มข้อมูลนี้ควรใช้เป็นแหล่งข่าวสารและยังช่วยแสดงให้เห็นว่า องค์การระหว่างประเทศสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกประเทศได้อย่างไร

อย่างน้อยที่สุดจะมีกิจกรรมอย่างน้อย ๑ อย่าง ที่กำหนดให้ผู้เรียนต้องอ่านและเข้าใจแฟ้มข้อมูล สัญลักษณ์ภาพนกนางแอ่นซึ่งเป็นนกที่บินสูง และแสวงหาความเป็นไปได้ใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องชี้บ่งว่าควรมีกิจกรรมเสริม

ข้อเสนอแนะสำหรับกิจกรรมเพิ่มเติม

กิจกรรมต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับโครงการตลอดปี โดยไม่ต้องใช้ตำราเรียนอื่น หรือใช้ครูเพิ่ม บางกิจกรรมอาจปรากฏอยู่แล้วในชุดการเรียนการสอน แต่ก็นำมารวมไว้ในที่นี้ เพราะกิจกรรมเหล่านี้สามารถยืดหยุ่นได้มากพอที่จะเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนทุกระดับ

๑. **สัปดาห์สหประชาชาติ:** ในขณะที่ครูแต่ละคนเห็นว่า มีโอกาสที่จะใช้แผนปลิวคำสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ควรสอนในลักษณะผสมผสานให้หลากหลายวิชา การจัดการกิจกรรมสัปดาห์สหประชาชาตินี้ ควรจัดในช่วงเวลาคาบที่ใกล้กับวันที่ ๒๔ ตุลาคม ซึ่งเป็นวันสหประชาชาติ ครูทุกวิชาควรจะมาทำงานร่วมกัน โรงเรียนทั่วโลกจะได้รับการสนับสนุนให้มีส่วนร่วมใน "Global Teach-in" นั่นคือ ๑ วัน หรือ ๑ สัปดาห์ ที่อุทิศเพื่อศึกษาสหประชาชาติ และประเด็นปัญหาทั่วโลกที่องค์การนี้จะต้องแก้ไข สัปดาห์สหประชาชาติ อาจเป็นการจัดการกิจกรรมทั้งโรงเรียน หรือกิจกรรมกลุ่มตลอดปี เช่น การตอบปัญหาระหว่างชั้น จัดจำลองสหประชาชาติ หรือการประชุมเรื่องราวที่เป็นประเด็นปัญหาของโลก ครูแต่ละหมวดวิชา ควรตกลงกันว่าจะเลือกใช้ข้อมูลบางส่วน หรือข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับวิชาของตน ข้อดีของการนำรูปแบบการสอนแบบหลากหลายวิชามาใช้ก็คือ ครูทุกคนสามารถจะช่วยเหลือสนับสนุนเนื้อหาพื้นฐานของวิชานั้นๆ ให้แน่นขึ้น มากกว่าจะนำมาถามเนื้อหาสาระวิชาของตนเพียงวิชาเดียว หากครูที่สอนในแต่ละวิชาสามารถร่วมมือกันได้ตามวิธีนี้ ผู้เรียนก็จะมีประสบการณ์ทางการศึกษา มากกว่าที่จะเรียนรู้แต่ละรายวิชา เช่นเดียวกับสหประชาชาติที่ประกอบด้วยองค์กรอันหลากหลาย
๒. **กฎบัตรของห้องเรียน:** ให้นักเรียนในชั้นร่างกฎบัตรของห้องเรียน โดยยึดถืออารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ (ข้อสรุปเฉพาะ ๑) เป็นหลัก หรืออาจเป็นกฎที่นักเรียนตั้งขึ้นเองก็ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกัน คือ เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้ง และเพื่อรับประกันว่าทุกคนจะได้รับคามยุติธรรมและความเสมอภาค นำมาทดลองปฏิบัติโดยยังไม่บังคับใช้ และดูว่ากฎบัตรนี้ใช้ได้ผลหรือไม่เมื่อเวลาผ่านไป มีความจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติม ถ้าจำเป็น ก็ต้องชี้ให้เห็นขอบของนักเรียนส่วนใหญ่ในชั้น นักเรียนจะต้องโน้มน้าวให้คนอื่นเห็นคล้อยตามในสิ่งที่จะต้องเปลี่ยนแปลง อีกส่วนหนึ่งของกฎบัตรคือการบังคับใช้ นักเรียนจะปฏิบัติตามกฎและหลักการหรือไม่ ถ้าไม่ กฎและหลักการเหล่านี้จะบังคับใช้ด้วยความยุติธรรม และเคารพในความเสมอภาคของนักเรียนทั้งหมดได้อย่างไร
๓. **โรงเรียนสหประชาชาติจำลอง:** โรงเรียน หรืออย่างน้อยที่สุดชั้นเรียนหลายๆ ชั้นภายในโรงเรียนเดียวกัน อาจจัดเป็นสหประชาชาติจำลอง เพื่อเสนอปัญหาและข้อห่วงใยของโรงเรียน มีอยู่หลายวิธีที่จะกระทำเช่นนี้ได้ และข้อเสนอแนะพื้นฐานต่อไปนี้น่ามาจากโรงเรียนนานาชาติอินเทอร์เนชันล (The Northeast International School) ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา ซึ่งใช้ระบบสหประชาชาติในระดับประถมศึกษาปีที่ ๒-๕ แต่ละชั้นเป็นประเทศหนึ่ง มีชื่อสมมุติขึ้นเอง และมีการออกเสียงเลือกตั้งตัวแทน ๒ คน ตัวแทนของแต่ละชั้นจะเข้าร่วมประชุมสมัชชา ซึ่งจะทำหน้าที่รับรองและลงนามในกฎบัตรที่ตั้งขึ้น ถ้ามีปัญหาใดๆ เช่น การได้รับความไม่เป็นธรรม เสียงดัง ห้องเรียนถูกรบกวนจากห้องอื่น ปัญหาเหล่านี้จะถูกนำเข้าไปประชุมสมัชชาเพื่อตัดสินว่า จะปฏิบัติกรอย่างไรต่อไป สมัชชาอาจสร้างสภาขึ้นมาเพื่อรับผิดชอบส่วนของโรงเรียน ข่าวสาร การกีฬา หรือโครงการอื่นๆ

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

๔. **จดหมายข่าวเพื่อประชากรโลก:** นักเรียนในชั้นสามารถจัดทำจดหมายข่าวเกี่ยวกับปัญหาของโลกและผลกระทบต่อชุมชนของตนเอง โดยยึดหลักโลกไร้พรมแดน นักเรียนสามารถเขียนจดหมายไปขอข่าวสารเพิ่มเติมจากศูนย์สารนิเทศสหประชาชาติ (UN Information Centres) หรือสถานทูตสหประชาชาติ (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๗) ใช้ข่าวที่ตัดมาจากหนังสือพิมพ์ รายงานข่าวจากวิทยุ จากโทรทัศน์ หรือออกไปหาข้อมูลจากชุมชนของตน ถ้าจำเป็น ควรแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มเพื่อรับผิดชอบเฉพาะงาน เช่น การวางรูปแบบจดหมายข่าว การรายงานข่าว การผลิต และอื่นๆ หรือเฉพาะเรื่อง (เช่น กลุ่มสิ่งแวดล้อม กลุ่มสันติภาพและความมั่นคง และกลุ่มศิลปะ เป็นต้น)

องค์การมัธยมศึกษานานาชาติ (The International Baccalaureate Organization - IBO)

องค์การมัธยมศึกษานานาชาติส่งเสริมสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการควบคู่กันไปกับความเป็นพลเมืองโลกที่ตื่นตัวและรับผิดชอบ โครงการ IB Diploma (สำหรับผู้เรียนอายุ ๑๖-๑๙ ปี) เป็นหลักสูตรก่อนเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งมีโรงเรียนสมาชิกกว่า ๕๕๐ โรงเรียนใน ๗๕ ประเทศที่เป็นสมาชิก ได้รับอนุญาตให้ทำการสอนโครงการ Middle Years Programme สำหรับผู้ที่มีอายุ ๑๑-๑๖ ปี มุ่งเน้นการผสมผสานความรู้ ประสบการณ์ การคิดวิเคราะห์หาเหตุผล สำนักงานใหญ่ขององค์การนี้อยู่ที่นครเจนีวา* และสำนักงานที่สำคัญอื่นๆ อยู่ที่เมืองคาร์ดิฟฟ์ นครนิวยอร์ก กรุงบูเอโนสไอเรส และสิงคโปร์ IBO ทำหน้าที่ประสานงานกับรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัย และหลายองค์กรของสหประชาชาติ

ชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้จัดเรียงเนื้อหาตามหลักสูตรต้นแบบของ Middle Years Programme ขององค์การมัธยมศึกษานานาชาติ ส่วนชุดการเรียนการสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา ได้จัดเนื้อหาตามหัวข้อหลักของโครงการของสหประชาชาติ (การพัฒนาที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน การป้องกันความขัดแย้ง และการลงมติ) เนื่องด้วยการจัดแบ่งอย่างเคร่งครัดเป็นวิชาอาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนระดับนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในชุดการเรียนการสอน	วิชา	เนื้อหาการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ
หนังสือ	ภาษา A	อภิปรายเรื่อง การปฏิรูปสหประชาชาติ, สิทธิมนุษยชน, กฎบัตรสหประชาชาติ, การรักษาสันติภาพ, ILO, UNHCR, W H Auden
โลก	ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์	กฎบัตรสหประชาชาติ, สันติภาพชาติ, การปลดปล่อยอาณานิคม, ปัญหาขัดแย้ง, คำประกาศสิทธิมนุษยชน, ชูเนสโก FAO, UNEP, WMO, UNFPA, UNHCR, HABITAT, UNDP
คน	มนุษยศาสตร์	ILO, คณะกรรมการพิเศษแห่งสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการแยกผิว, UNESCO
กล้องจุลทรรศน์	วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา ฟิสิกส์ เคมี	สุขภาพในท้องถิ่น, จุลชีววิทยา, การประชุมสุดยอดเรื่องโลก (Earth Summit) ผลงานปรมาณู พลังงาน
เครื่องคิดเลข	คณิตศาสตร์	งบประมาณสหประชาชาติ ประเทศสมาชิกสหประชาชาติ
พื้นเพือง	เทคโนโลยี	UNDP, UNEP, FAO, IAEA, WHO
หน้าปก	ศิลปศึกษา ศิลปะ ดนตรี การละคร	มาร์ก ซากัลส์, ปาโบล ปิกัสโซ, สัญลักษณ์สหประชาชาติ ปาโบล คาสาลส์, เพลงสดุดี ดุซศึกษา, ชูเนสโก
ลูกบอลและแว่นกบ	พลศึกษา	WHO, สิทธิมนุษยชน

หมายเหตุ : องค์การมัธยมศึกษานานาชาติได้กำหนดภาษา B (ภาษาต่างประเทศ) ไว้ด้วย แต่ไม่ได้รวมไว้ในชุดการเรียนการสอนนี้

* ข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อ : Communications Department, International Baccalaureate Organization, 15 Route des Morillons, 1218 Grand-Saconnex, Geneva, Switzerland.

ข้อเสนอแนะสำหรับครู

Middle Years Programme กำหนดให้มีการประสานสัมพันธ์ทั้งในโปรแกรมและข้ามโปรแกรม

- แนวทางการเรียนรู้ - เรียนรู้วิธีที่จะเรียน
- บริการชุมชน - ประสบการณ์โดยตรงจากในท้องถิ่นและโลกกว้าง
- สุขศึกษาและสังคมศึกษา - เตรียมพร้อมสำหรับชีวิตที่มีทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต
- สิ่งแวดล้อม - อธิบายการอนุรักษ์และการควบคุมดูแล
- 'มนุษย์ผู้สร้าง' (Homo faber) - ขึ้นชมความสามารถของมนุษย์ที่จะเปลี่ยนแปลง หาคำความสุข และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตตลอดเวลา

ผู้เรียนจะต้องผ่าน Personal Project โดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์ในขอบเขตการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ขอบเขตการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กันตามที่ Middle Years Programme ขององค์การการศึกษา นานาชาติกำหนดไว้ ทำให้โครงการนี้มีความแน่นแฟ้นเป็นอย่างดี นักเรียนจะได้ซึมซับข้อมูล และจะเปิดโอกาสที่น่าสนใจแก่เพื่อนที่อยู่ต่างหลักสูตรให้ได้มาทำงานร่วมกัน ดังแผนภาพต่อไปนี้

ข้อสังเกตในเรื่องการสะกดคำภาษาอังกฤษในฉบับภาษาอังกฤษ

การเตรียมต้นฉบับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการระหว่างประเทศ ที่มีขอบข่ายกว้างขวางอย่างสหประชาชาติ ย่อมมีปัญหานานในเรื่องการสะกดคำอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในโอกาสที่เหมาะสม เราจะใช้มาตรฐานที่เป็นทางการของ สหประชาชาติ เช่น คำว่า Member State จะขึ้นต้นด้วยตัวอักษรตัวใหญ่โดยตลอด คำว่า "Organization" ก็จะสะกดด้วย "z" ทุกองค์การ เว้นแต่องค์การเดียวที่ใช้ "s" สะกด คือ the International Labour Organisation

เพื่อให้ผู้เรียนสืบค้น ครูควรอธิบายเรื่องนี้ให้เข้าใจเสียตั้งแต่ต้น

สหประชาชาติและกฎบัตรสหประชาชาติ

สหประชาชาติ

สหประชาชาติก่อตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ เมื่อประเทศสมาชิกผู้ริเริ่มก่อตั้งส่วนใหญ่ ๕๑ ประเทศได้ให้สัตยาบันต่อกฎบัตรสหประชาชาติ ในปัจจุบันทุกประเทศทั่วโลกจะจัดงานเฉลิมฉลองวันสหประชาชาติในวันดังกล่าวนี้ทุกปี

จุดประสงค์ของสหประชาชาติ คือ การนำทุกชาติทั่วโลกมาทำงานร่วมกันเพื่อสันติภาพและการพัฒนา โดยอาศัยหลักของความยุติธรรม คติศีลธรรมของมนุษย์ และความกินดีอยู่ดีของทุกคนเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ สหประชาชาติยังให้โอกาสประเทศต่าง ๆ สร้างดุลแห่งการพึ่งพาอาศัยกันในระดับโลก และในเรื่องผลประโยชน์ของชาติ เมื่อมีการกล่าวถึงปัญหาระหว่างประเทศ

ในปัจจุบันนี้ (มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘) สหประชาชาติมีประเทศสมาชิกทั้งหมด ๑๘๕ ประเทศ ประเทศเหล่านี้จะประชุมกันที่สมัชชาใหญ่ ซึ่งพอเปรียบได้อย่างใกล้เคียงที่สุดกับรัฐสภาของโลก แต่ละประเทศไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ร่ำรวยหรือยากจน ต่างมีสิทธิออกเสียงได้เพียงเสียงเดียว อย่างไรก็ตาม คำตัดสินของสมัชชาไม่เป็นข้อผูกมัด อย่างไรก็ตาม คำตัดสินของสมัชชาจะกลายเป็นมติที่มีน้ำหนักเท่ากับเป็นความคิดเห็นของรัฐบาลโลก

สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติตั้งอยู่ที่นครนิวยอร์ก แต่ที่ดินและอาคารเป็นดินแดนของนานาชาติ สหประชาชาติมีธงของตนเอง มีที่ทำการไปรษณีย์และดวงตราไปรษณียากรของตนเอง ภาษาทางการที่ใช้ในสหประชาชาติ มีอยู่ ๖ ภาษา คือ อาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติในยุโรปอยู่ที่ปาลเล เด นาซิอง (Palais des Nations) ในนครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ สหประชาชาติยังมีสำนักงานแห่งหนึ่งที่กรุงเวียนนา ออสเตรีย นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการเศรษฐกิจอยู่ที่กรุงแอดดิส-อาบาบาในเอธิโอเปีย, กรุงอัมมานในจอร์แดน, กรุงเทพมหานครในประเทศไทย และกรุงซานติเอโก ในชิลี เจ้าหน้าที่สูงสุดของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติ คือ เลขาธิการสหประชาชาติ

สัญลักษณ์ของสหประชาชาติแสดงให้เห็นโลกถูกโอบล้อมด้วย
"กิ่งโอลิฟแห่งสันติภาพ"

สิ่งที่มาก่อน

สันนิบาตชาติได้เริ่มก่อตั้งขึ้นในทันทีที่สงครามโลกครั้งที่ ๑ ยุติลง ในขั้นแรก สันนิบาตชาติประกอบด้วยสมาชิก ๔๒ ประเทศ ในจำนวนนี้เป็นประเทศที่ไม่อยู่ในทวีปยุโรปถึง ๒๖ ประเทศ ในช่วงที่สันนิบาตชาติเจริญรุ่งเรืองที่สุดมีสมาชิก ๕๗ ประเทศ สันนิบาตชาติได้ก่อตั้งขึ้นเพราะประชาชนจำนวนมากในประเทศฝรั่งเศส แอฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกาเชื่อว่า องค์การโลกที่ประกอบด้วยชาติต่างๆ จะสามารถรักษาสันติภาพและป้องกันความน่าสะพรึงกลัวที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสงครามช่วง พ.ศ. ๒๔๕๗-๖๑ ในยุโรปได้ ดังนั้น หน่วยงานโลกที่มีประสิทธิภาพเท่านั้นจึงน่าที่จะเป็นไปได้ เพราะการสื่อสารคมนาคมดีขึ้นมาก และประสบการณ์ในการทำงานร่วมกันในองค์การระหว่างประเทศก็มีมากขึ้น การร่วมมือและประสานงานเพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมกลายเป็นสิ่งสำคัญยิ่งขึ้นทุกที

สันนิบาตชาติมีจุดหมายหลัก ๒ ประการ ประการแรก คือ พยายามธำรงรักษาสันติภาพโดยการดำเนินงานร่วมกัน ข้อพิพาทต่างๆ จะถูกเสนอไปยังคณะมนตรีของสันนิบาต เพื่อการอนุญาโตตุลาการ และการเจรจาไกล่เกลี่ย ถ้ามีความจำเป็นก็สามารถนำวิธีการคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจและกำลังทหารมาใช้ได้ กล่าวอีกนัยหนึ่ง สมาชิกสันนิบาตชาติมีบทบาทปกป้องสมาชิกอื่นๆ จากการถูกรุกราน ประการที่สอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคม

กติกาสันนิบาตชาติเริ่มต้นว่า...

"เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อให้บรรลุถึงสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ โดยการยอมรับพันธกรณีที่มิใช่สงครามเข้าจัดการแก้ปัญหา โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศอย่างเปิดเผย ยุติธรรม และมีเกียรติ โดยการสถาปนาความเข้าใจในเรื่องกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อใช้เป็นหลักของการประพฤติปฏิบัติในหมู่รัฐบาลต่างๆ และโดยการสร้างไว้ซึ่งความยุติธรรม และความเคารพพันธกรณีตามสนธิสัญญาอย่างเคร่งครัดในการปฏิบัติที่ชนชาติต่างๆ มีต่อกัน เห็นชอบต่อกติกาสันนิบาตชาตินี้ทุกประการ"

การสิ้นสุดของสันนิบาตชาติ

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ เริ่มต้นขึ้น ก็เป็นที่เห็นชัดว่าสันนิบาตชาติได้ประสบความสำเร็จล้มเหลวในจุดประสงค์ที่จะรักษาสันติภาพอย่างแน่นอนแล้ว สันนิบาตชาติไม่มีกำลังทหารของตนเอง สันนิบาตชาติต้องอาศัยความช่วยเหลือของประเทศสมาชิก และประเทศสมาชิกก็ไม่เต็มใจที่จะใช้การคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ หรือใช้กำลังทหาร อำนาจทางศีลธรรมย่อมไม่เพียงพอเสียแล้ว

มหาอำนาจหลายประเทศมิได้ให้การสนับสนุนสันนิบาตชาติ เป็นต้นว่า สหรัฐอเมริกาก็ไม่เคยเข้าร่วมอย่างจริงจัง เยอรมนีก็เป็นสมาชิกสันนิบาตชาติเพียง ๗ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๔ และสหภาพโซเวียตก็เป็นสมาชิกสันนิบาตชาติเพียง ๕ ปี โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ ญี่ปุ่นและอิตาลีถอนตัวจากสมาชิกภาพในทศวรรษ ๑๙๓๐ (ช่วงพ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๒) หลังจากนั้นสันนิบาตชาติจึงอาศัยอังกฤษและฝรั่งเศสเป็นหลัก และประเทศทั้งสองนี้ก็ไม่กล้าปฏิบัติการใดๆ อย่างรุนแรงนัก นับเป็นความยากลำบากอย่างแท้จริงสำหรับรัฐบาลต่างๆ ที่เคยชินต่อการดำเนินการใดๆ อย่างอิสระมาเป็นเวลานาน ที่จะต้องปฏิบัติงานโดยผ่านองค์การใหม่นี้

กฎบัตรสหประชาชาติ

แม้เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ กำลังดำเนินไปอย่างรุนแรง ผู้นำของอังกฤษ จีน สหรัฐอเมริกา และ สหภาพโซเวียต ซึ่งได้รับความกดดันอย่างรุนแรงจากสื่อมวลชนและประชาชน ได้อภิปรายรายละเอียดของ องค์การหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ใน พ.ศ. ๒๔๘๗ ผู้แทนของจีน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา และ สหภาพโซเวียต ซึ่งประชุมกันที่ดัมบาร์ตัน โอ๊คส์ (Dumbarton Oaks) ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ได้เตรียมแผนการ ดำเนินงานเพื่อจัดตั้งองค์การระหว่างประเทศขึ้นมา เมื่อใกล้จะสิ้นสุดสงคราม ผู้แทนของประเทศ ๕๐ ประเทศ ได้มาชุมนุมกันที่นครซานฟรานซิสโกในระหว่างเดือนเมษายนกับเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๘ เพื่อระดม ความคิด กำหนดเนื้อหาขั้นสุดท้าย ที่จะเป็กรากฐานของความร่วมมือระหว่างประเทศ เนื้อหานี้คือกฎบัตร สหประชาชาติ ที่ลงนามกันเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน โดย ๕๐ ประเทศ ยกเว้นโปแลนด์ซึ่งเป็นประเทศที่ ๕๑ ที่ไม่สามารถส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุมได้ แต่ได้รับการพิจารณาให้เป็นสมาชิกดั้งเดิมด้วย ถึงแม้ว่าสันนิบาตชาติ จะล้มเลิกไปแล้ว แต่อุดมการณ์ส่วนใหญ่และโครงสร้างบางประการยังคงอยู่ในสหประชาชาติ และได้กำหนดไว้ในกฎบัตร อุดมการณ์แห่งสันติภาพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม ยังคงเป็นเป้าหมายพื้นฐาน ขององค์การโลกแห่งใหม่นี้ อย่างไรก็ตาม อุดมการณ์เหล่านี้ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับโลกใหม่และ โลกหลังสงครามที่สลับซับซ้อนมากขึ้น

คณะมนตรีสันนิบาตชาติได้เปลี่ยนเป็นคณะมนตรีความมั่นคง ประกอบด้วยประเทศที่ชนะสงคราม ๕ ประเทศ เป็นสมาชิกถาวร และประเทศอื่นๆ ๑๐ ประเทศ เป็นสมาชิกวาระละ ๒ ปี สมาชิกถาวรทั้ง ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร สหภาพโซเวียตและสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีอำนาจออกเสียงยับยั้ง หมายความว่า มติข้อตัดสินใจต่างๆ ของคณะมนตรีความมั่นคง อาจถูกยับยั้งโดยประเทศใดประเทศหนึ่งใน ๕ ประเทศนี้ได้ เรื่องนี้มีความสำคัญมาก ประการแรก เพราะคณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์กรหลักของ สหประชาชาติ มีความรับผิดชอบต่อการประกันสันติภาพ และประการที่สอง เพราะคณะมนตรีความมั่นคง เป็นองค์กรเดียวที่คำวินิจฉัย (decisions)ผูกมัดประเทศสมาชิกทั้งหมด นับตั้งแต่ก่อตั้งสหประชาชาติมา คุณภาพของมหาอำนาจทั้งห้าได้เปลี่ยนไป และประเทศสมาชิกใหม่มากกว่า ๑๐๐ ประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่มีใช้ ประเทศตะวันตกได้เข้าร่วมด้วย ความเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดความต้องการที่จะปฏิรูปคณะมนตรี ความมั่นคงมากยิ่งขึ้น

บทบัญญัติสั้นๆ สำหรับ "กิจกรรมทางสังคม" ในกติกาสันนิบาตชาติ ได้เปลี่ยนมาเป็นกฎเกณฑ์ ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคมระหว่างประเทศ โดยมีจุดประสงค์ให้เกิดเสถียรภาพและความกินดีอยู่ดี ซึ่งยอมรับกันว่าเป็นหัวใจสำคัญสำหรับสัมพันธภาพ ที่ก่อให้เกิดสันติสุขในบรรดาชาติทั้งหลาย ภายใต้ การดำเนินการขององค์กรใหม่ คือ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม งานของหน่วยงานชำนาญพิเศษที่มีอยู่ใน ขณะนี้ และที่คาดหมายว่าจะมีต่อไปในด้านแรงงาน การศึกษา สุขภาพอนามัย เกษตรกรรม การพัฒนา และ อื่นๆ อีกหลายอย่าง อาจประสานกันภายในระบบสหประชาชาติ คติเชื้อชาตินิยม หรือการแบ่งแยกเชื้อชาติ (racism) และการบังคับกดขี่ (repression) ได้กำหนดให้นำส่วนประกอบสำคัญอย่างใหม่ของประชาชนอีก อย่างหนึ่ง ผนวกเข้าในกฎบัตร นั่นก็คือเรื่องของสิทธิ สิทธิหลายประเภทนับตั้งแต่สิทธิในการกำหนดการ ปกครองด้วยตนเอง ซึ่งส่งเสริมเอกราชของชาติต่างๆ ที่เป็นอาณานิคม ไปจนถึงสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป

ซึ่งมีจุดประสงค์จะปกป้องปัจเจกบุคคลที่ได้รับการบรรจุไว้ในกฎบัตร ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและกติกา ๒ ข้อ ซึ่งกลายมาเป็นการเพิ่มเติม การวางมาตรฐานที่สำคัญเข้าไปในกฎหมายระหว่างประเทศ

ระบบสหประชาชาติ

โครงสร้างพื้นฐานของสหประชาชาติได้สรุปไว้ใน ข้อมูลจำเพาะ ค สิ่งทีโครงสร้างไม่ได้แสดงก็คือว่าการวินิจฉัยสั่งการ (decision-making) ภายในระบบสหประชาชาติมีได้ง่ายเหมือนในองค์กรอื่นๆ สหประชาชาติไม่ใช่องค์กรอิสระและผสมผสานกันเป็นหนึ่งเดียว สหประชาชาติประกอบด้วยรัฐต่างๆ มากมาย ดังนั้นการดำเนินการของสหประชาชาติจึงอาศัยเจตจำนงของประเทศสมาชิกที่จะยอมรับให้การสนับสนุนทางการเงินหรือการดำเนินงานให้บรรลุผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการรักษาสันติภาพและการเมืองระหว่างประเทศ ระบบสหประชาชาติต้องการกระบวนการการสร้างความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนและมักจะล่าช้า กระบวนการดังกล่าวนี้จะต้องพิจารณาไปถึงอธิปไตยของชาติและความต้องการของโลกด้วย

หน่วยงานชำนาญพิเศษหลายหน่วยงาน ถึงแม้จะเป็นส่วนหนึ่งของระบบสหประชาชาติ แต่เป็นองค์กรที่แยกออกมา และเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาลที่มีความเป็นอิสระ ซึ่งทำงานร่วมกับสหประชาชาติและระหว่างองค์กรด้วยกัน หน่วยงานชำนาญพิเศษทำงานเฉพาะสาขา เช่น การค้า การสื่อสาร การขนส่งทางอากาศและทางทะเล เกษตรกรรมและการพัฒนา ถึงแม้ว่าจะมีความเป็นอิสระมากขึ้น แต่งานภายในประเทศหนึ่ง หรือระหว่างประเทศ จะดำเนินไปเคียงข้างกับประเทศเหล่านั้น หน่วยงานเหล่านี้ยังต้องพึ่งพาอาศัยเงินทุนจากประเทศสมาชิก เพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายด้วย

เมื่อไม่นานมานี้ สหประชาชาติได้จัดการประชุมระหว่างประเทศขึ้น ซึ่งมีความสำคัญมาก การประชุมของสหประชาชาติเริ่มมีมาตั้งแต่ทศวรรษ ๑๙๖๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๒) แต่การประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่รู้จักกัน ในชื่อว่า *Earth Summit* ณ นครริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้การประชุมเหล่านี้ กลายเป็นที่อภิปรายกันอย่างแท้จริง เพื่อการทํานโยบายแห่งชาติและนโยบายระหว่างประเทศเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อกทุกคน เช่น สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และการพัฒนาเศรษฐกิจ นับตั้งแต่การประชุมที่นครริโอ เดอ จาเนโร เป็นต้นมา การประชุมสหประชาชาติได้กลายเป็นเวทีการอภิปราย ซึ่งองค์กรเอกชนทั้งหลายสามารถออกเสียงแสดงความห่วงใยเคียงคู่กันไปกับองค์กรของรัฐบาล การประชุมดังกล่าว เน้นความสนใจของโลกต่อปัญหาเหล่านี้ และบรรจุประเด็นปัญหาเข้าไปในระเบียบวาระของการประชุมโลก แต่เมื่อมีการลงนามในข้อตกลงระหว่างประเทศอันเป็นผลของการประชุมเหล่านี้แล้ว ก็ขึ้นอยู่กับแต่ละประเทศว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป และโดยอาศัยน้ำหนักทางศีลธรรมจากการประชุมระหว่างประเทศ รวมทั้งแรงกดดันจากสื่อมวลชนและองค์กรเอกชน ประเทศสมาชิกมักให้การรับรองข้อตกลง และนำไปปฏิบัติให้บังเกิดผล

จุดหมายของสหประชาชาติ

- เพื่อรักษาสันติภาพของโลก
- เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันมิตรระหว่างประเทศ
- เพื่อทำงานร่วมกันเพื่อช่วยประชาชนให้มีชีวิตที่ดีขึ้น ขจัดความยากจน โรคภัยไข้เจ็บ และความไม่รู้หนังสือให้หมดไปจากโลก หยุดยั้งการทำลายสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เคารพสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน
- เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางช่วยให้ชาติทั้งหลายบรรลุจุดหมายเหล่านี้

หลักการของสหประชาชาติ

- ประเทศสมาชิกทุกประเทศมีอำนาจอธิปไตยเท่าเทียมกัน
- ประเทศสมาชิกทุกประเทศต้องปฏิบัติตามกฎบัตร
- ประเทศต่างๆ ต้องพยายามระงับความขัดแย้งโดยสันติวิธี
- ประเทศต่างๆ ต้องหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หรือการขู่เข็ญว่าจะใช้กำลัง
- สหประชาชาติอาจไม่เข้าแทรกแซงในกิจการภายในของประเทศใดๆ
- ประเทศต่างๆ ควรพยายามช่วยเหลือสหประชาชาติ

การป้องกันความขัดแย้งและมิติ

“เราปวงประชาแห่งสหประชาชาติ มีเจตจำนงที่จะช่วยชนรุ่นต่อ ๆ ไปให้รอดพ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิปโยคอย่างสุดพรรณามาสู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้ง”

อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ

การทูตเพื่อการป้องกัน (หรือการป้องกันความขัดแย้ง) เป็นการดำเนินการเพื่อระงับข้อพิพาทก่อนที่จะลุกลามออกไปจนเป็นความขัดแย้งทางทหาร วิธีที่การนี้รวมไปถึงการติดต่อ แต่เนิ่น ๆ การไกล่เกลี่ย การหาข้อเท็จจริงและการสร้างความไว้วางใจ	การสร้างสันติภาพ เป็นภาคีนิยม-การเพื่อระงับความขัดแย้งโดยสันติวิธี เช่น การเจรจา การระงับข้อพิพาทโดยทางกฎหมาย การคว่ำบาตร หรือข้อตกลงหยุดยิง	การสร้างสันติภาพ รวมไปถึงการวางพลเรือนและทหารไว้ระหว่างฝ่ายที่เป็นปรปักษ์กัน เพื่อช่วยควบคุมและคลายความขัดแย้ง ผู้รักษาสันติภาพจะสวมหมวกเหล็กสีน้ำเงิน หรือหมวกแตรสีน้ำเงิน ใน พ.ศ. ๒๕๓๑ ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ	การสถาปนาสันติภาพ รวมไปถึงความพยายามในการสร้างสันติภาพขึ้นมาใหม่และการปรองดองกัน (หรือการสร้างความสัมพันธ์ฉันมิตรให้เกิดขึ้นอีก) ความหวังที่จะสร้างความไว้วางใจซึ่งจำเป็นสำหรับสันติภาพจะเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดทำโครงการที่เชื่อมโยงฝ่ายที่เป็นปรปักษ์เข้าด้วยกัน
---	--	--	--

สหประชาชาติมีวิธีการต่างๆ เพื่อช่วยคลายความขัดแย้งดังต่อไปนี้ :

- ประเทศสมาชิกอาจนำปัญหาขัดแย้งเสนอต่อคณะมนตรีความมั่นคง ต่อจากนั้นคณะมนตรีความมั่นคงจะเรียกประเทศคู่กรณีมาทำความตกลงระงับความขัดแย้งกันโดยสันติ (มาตรา ๓๓)
- ถ้าประเทศคู่กรณีไม่สามารถทำความตกลงกันได้เอง ก็อาจนำข้อพิพาทไปสู่ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ ซึ่งจะวินิจฉัยว่าฝ่ายใดถูกฝ่ายใดผิด (มาตรา ๓๖)
- คณะมนตรีความมั่นคงอาจขอร้องให้สมาชิกสหประชาชาติ ยุติการค้ากับประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศ และระงับการติดต่อทางคมนาคมทุกรูปแบบ คือ ทางทะเล ทางอากาศ ทางรถไฟ ไปรษณีย์ โทรศัพท์ วิทยุ ฯลฯ ประเทศสมาชิกอาจได้รับการขอร้องให้ปิดสถานเอกอัครราชทูตของตนในประเทศหนึ่ง หรือหลายประเทศที่เกี่ยวข้องในกรณีพิพาท (มาตรา ๔๑)
- ถ้าการกระทำเหล่านี้ล้มเหลว หรือปฏิบัติไปแล้วแต่ยังไม่ได้ผล คณะมนตรีความมั่นคงอาจส่งผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติที่เป็นกลาง ไปลาดตระเวนในเขตปลอดภัย หรือเขตปลอดทหาร หรือบีบบังคับ หรือติดตามข้อตกลงการหยุดยิง จนกระทั่งบรรลุข้อตกลงอย่างถาวร อย่างไรก็ตาม ผู้รักษาสันติภาพจะถูกส่งเข้าไปเมื่อทุกประเทศที่ขัดแย้งกันยินยอมให้ผู้รักษาสันติภาพเข้าไปประจำอยู่เท่านั้น
- ในบางกรณี คณะมนตรีความมั่นคงอาจให้อำนาจแก่ประเทศสมาชิกเข้าแทรกแซง ในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง โดยใช้กำลังทหารประจำการก็ได้ กำลังรบอาจมาจากประเทศสมาชิก แต่มีได้อยู่ในบังคับบัญชาของสหประชาชาติ เหตุการณ์เช่นนี้ได้เกิดขึ้นมาแล้ว ๒ ครั้ง คือ ในเกาหลี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ และในคูเวตเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๕๓ ระบุให้ประเทศสมาชิกทุกประเทศกำหนดจำนวนกำลังรบติดอาวุธ ที่จะช่วยเหลือคณะมนตรี-
ความมั่นคงได้เมื่อกรณีเหล่านี้เกิดขึ้น

มาตรการเหล่านี้มีประสิทธิผลมากเมื่อกำหนดว่า สหประชาชาติเป็นตัวแทนประเทศเกือบ
ทุกประเทศในโลก คือ ๑๙๕ ประเทศด้วยกัน (ตัวเลขเมื่อ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔) ประเทศที่ทำงานร่วมกัน
น่าจะตัดสินใจให้มากกว่าก่อนที่จะเพิกเฉยต่อมติของโลก

สหประชาชาติเป็นผู้เริ่มต้นการรักษาสันติภาพ แต่เรื่องนี้วิวัฒนาการไปอย่างล่าช้าหลังจากที่ได้นำมา
ใช้เป็นครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๘๑ อย่างไรก็ตามในเวลาไม่กี่ปี การรักษาสันติภาพได้เพิ่มความสำคัญขึ้น
ในหลายสถานการณ์ ที่การทูตเพื่อการป้องกัน หรือการสร้างสันติภาพประสบความสำเร็จ ใน พ.ศ. ๒๕๓๗
มีปฏิบัติการเพื่อรักษาสันติภาพอย่างเข้มแข็งถึง ๑๗ ครั้ง มีความแตกต่างที่สำคัญบางประการระหว่าง
กองกำลังรักษาสันติภาพของสหประชาชาติกับกองกำลังติดอาวุธอื่นๆ ดังนี้

- ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติไม่อาจเข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในกรณีที่เกิดความขัดแย้ง
- ประเทศต่างๆ ที่ขัดแย้งกันต้องยินยอมให้ผู้รักษาสันติภาพเข้าไปปฏิบัติหน้าที่
- ตามปกติ ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติจะติดอาวุธเบา และไม่อาจใช้กำลังได้นอกจากจะถูกโจมตี
- ผู้รักษาสันติภาพของสหประชาชาติอาจเป็นตำรวจ หรือพลเรือนก็ได้ เพราะการรักษาสันติภาพประกอบด้วย
กิจกรรมหลายๆ อย่าง รวมทั้งความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม การควบคุมดูแลการเลือกตั้ง ตลอดจน
การสังเกตการณ์ และการรายงานสถานการณ์

สิทธิมนุษยชน

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๔๑

“สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน” เป็นรายการที่ ๒ ในอารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ ต่อจาก “ภัยพิบัติของสงคราม” ได้มีการยอมรับมากขึ้นทุกทีว่า การละเมิดสิทธิมนุษยชนเป็นสาเหตุแห่งความขัดแย้ง สหประชาชาติได้จัดทำปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๑ แล้ว สิ่งเหล่านี้เป็นกฎเกณฑ์ (standards) ที่มีจุดมุ่งหมายจะปกป้องพลเมืองแต่ละคนให้รอดพ้นจากการถูกรังแก ปฏิญญาสากลระบุว่า สิทธิมนุษยชนเป็น “พื้นฐานแห่งเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก”

ปฏิญญาสากลเป็นกฎเกณฑ์ แต่มีใช้กฎหมาย อย่างไรก็ตาม กติกาหลายข้อซึ่งรวมประเด็นสำคัญของปฏิญญาสากลไว้ด้วย ได้ลงนามกันในทศวรรษ ๑๙๖๐ (ช่วงพ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๒) และบังคับใช้ใน พ.ศ. ๒๕๑๙ หลังจากที่มีประเทศส่วนใหญ่ได้ให้สัตยาบันแล้ว นั่นเป็นจุดของการเปลี่ยนแปลงเพราะหมายความว่า ประเทศทั้งหลายที่ลงนามและให้สัตยาบันข้อตกลงเหล่านี้ มีพันธะที่จะปฏิบัติตามข้อตกลง ข้อตกลงดังกล่าวยังให้สิทธิแก่สหประชาชาติในการควบคุมตรวจสอบว่า รัฐบาลเคารพสิทธิมนุษยชนของพลเมืองตนหรือไม่

สิทธิมนุษยชน

บรรดาสหประชาชาติได้เป็นประเภทเดียวกันไปเสียทั้งหมด บางสิทธิเกี่ยวข้องกับเสรีภาพของพลเมืองและเสรีภาพทางการเมือง และความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย แต่บางสิทธิจำเป็นต้องมีการลงทุนทางการเงินจากประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิทธินั้นให้แก่พลเมืองของตน ตัวอย่างหนึ่งที่เห็นได้ง่ายๆ คือ สิทธิทางการศึกษา แต่สิ่งเหล่านี้ก็ถือว่าเป็นสิทธิ ถึงแม้ว่าจะยังไม่สามารถปฏิบัติให้สมบูรณ์ได้ก็ตาม

ปฏิญญาสากลกล่าวว่า ประชาชนทุกคนมีเสรีภาพ และมีความเท่าเทียมกันในเกียรติศักดิ์และสิทธิ ตั้งแต่เกิดมา และไม่ควรถูกเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากสัญชาติ เผ่าพันธุ์ ศาสนา เชื้อชาติ เพศ ความคิดเห็นทางการเมือง ความร่ำรวย หรือทรัพย์สิน ต่อไปนี้เป็นสิทธิบางประการที่ระบุไว้ในปฏิญญาสากล คือ อิสรภาพจากการเป็นทาส อิสรภาพจากการถูกทรมาน การได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายโดยเท่าเทียมกัน, อิสรภาพจากการถูกจับกุมตามอำเภอใจและสิทธิที่จะได้รับการพิจารณาคดีในศาลโดยยุติธรรม, เสรีภาพในการคิด การแสดงความคิดเห็น การนับถือศาสนาและการแสดงออก, สิทธิที่จะได้รับการศึกษา, สิทธิที่จะมีมาตรฐานการครองชีพอย่างเพียงพอ รวมทั้งการมีสุขภาพอนามัยดี การมีที่อยู่อาศัยและอาหารเพียงพอ, สิทธิในการทำงาน จัดตั้ง และเข้าร่วมในสหภาพแรงงาน

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนต้องอาศัยข่าวสารที่ดี ประชาชนจำเป็นต้องรู้ว่าตนมีสิทธิอะไร และสามารถรายงานได้เมื่อถูกละเมิด เรื่องนี้ส่วนใหญ่เป็นงานขององค์กรเอกชน (NGOs) เช่น องค์กรนิรโทษกรรมสากลซึ่งสามารถแจ้งไปยังคณะกรรมการเพื่อสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติที่รวบรวมข่าวสารแต่ละบุคคลยังอาจแจ้งข้าหลวงใหญ่สหประชาชาติเพื่อสิทธิมนุษยชนก็ได้ในเรื่องการล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน

การปกป้องคุ้มครองยังขึ้นอยู่กับรัฐบาลต่างๆ และประชาชนที่จะปฏิบัติตามหน้าที่ หรือพันธกรณีของตน ในอันที่จะเคารพสิทธิมนุษยชน

ผู้ลี้ภัย

ผู้ลี้ภัยมักพบตนเองตกอยู่ในสถานการณ์ที่สิทธิมนุษยชนของตนถูกล่วงละเมิด ขาดห่วงใหญ่ เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ มีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครองผู้ลี้ภัย เพราะประเทศของผู้ลี้ภัยเอง จะไม่คุ้มครอง หรือไม่สามารถคุ้มครองบุคคลเหล่านี้ได้ ในปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยทั่วโลกประมาณ ๒๐ ล้านคน และประมาณว่าจะมีผู้พลัดถิ่น ๒๕ ล้านคน ผู้ลี้ภัยเหล่านี้หวังว่า พวกตนจะถูกส่งกลับ ประเทศเดิมเมื่อมีความปลอดภัยที่จะกลับบ้านเกิดเมืองนอนได้

ผู้ลี้ภัยส่วนใหญ่อยู่ในโลกที่กำลังพัฒนา เพราะความขัดแย้งส่วนมากเกิดขึ้นในโลกส่วนนั้น อย่างน้อยที่สุดร้อยละ ๘๐ ของผู้ลี้ภัยเป็นสตรีและเด็ก คนเหล่านี้ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ซึ่งสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติจัดหาให้ โดยมีกผ่านทางองค์การเอกชน แต่ ผู้ลี้ภัยเหล่านี้อาจต้องอาศัยอยู่ในค่ายเป็นเวลาหลายปี จึงต้องได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม ผู้ลี้ภัยจำเป็นต้องปรับตัวให้ได้เพื่อจะอยู่รอดได้ และเพื่อให้เป็นบุคคลที่มีค่าต่อประเทศที่ตนต้องการ ลี้ภัย และต่อประเทศของตนเมื่อสามารถเดินทางกลับไปได้

ศัพท์

ratify	เมื่อประเทศหนึ่ง ratifies สนธิสัญญาหรืออนุสัญญา ประเทศนั้นตกลงที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่ตนกล่าว (ให้สัตยาบัน)
rapporteur	ผู้รายงานสถานการณ์ (ผู้เสนอรายงาน)
asylum-seeker	ผู้ที่แสวงหาประเทศอื่นเพื่อขออนุญาตพำนักอาศัยเพื่อความปลอดภัย (ผู้หาที่ลี้ภัย)
displaced	ผู้ที่ต้องออกจากบ้านเกิดเมืองนอนไป (ผู้พลัดถิ่น)
refugee	บุคคลที่ออกจากประเทศของตนเนื่องจากความหวาดกลัว ที่มีหลักฐานมั่นคงว่าจะได้รับการประหารชีวิตเนื่องมาจากเชื้อชาติ ศาสนา สัญชาติ ความคิดเห็นทางการเมือง หรือกลุ่มสังคม (ผู้ลี้ภัย)
repatriated	ผู้ลี้ภัยที่กลับบ้านเกิดเมืองนอน (ผู้ถูกส่งกลับประเทศเดิม)
migrant	ผู้ที่ย้ายไปยังประเทศอื่นเพื่อหาชีวิต หรืองานอาชีพที่ดีกว่าเดิม (ผู้ย้ายถิ่น)

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

การพัฒนาอย่างยั่งยืนคืออะไร ?

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ให้นิยามการพัฒนาอย่างยั่งยืนว่า เป็นโครงการทั้งหลายที่จะ “ปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชาชนในขอบเขตความสามารถที่จะแบกรับภาระของระบบเกื้อหนุนชีวิตของโลก” ซึ่งหมายถึงการสนองความต้องการของคนรุ่นปัจจุบัน โดยไม่ทำลายทรัพยากรของโลก จนถึงกับทำให้คนรุ่นต่อไปไม่มีทรัพยากรเพื่อสนองความต้องการของตน การพัฒนาอย่างยั่งยืนยังได้เน้นการพัฒนาที่เสมอภาคกัน กล่าวคือ การพัฒนาอย่างยั่งยืนถือว่า การปิดช่องว่างระหว่างประเทศที่ร่ำรวยกับประเทศที่ยากจน เป็นวิธีการสำคัญที่จะรับประกันว่า คนในรุ่นนี้และคนในรุ่นต่อไป จะได้รับสิ่งที่ตนต้องการครบถ้วน

สหประชาชาติกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

นับตั้งแต่สหประชาชาติจัดประชุมเรื่องสิ่งแวดล้อมมนุษย์ใน พ.ศ. ๒๕๑๕ ณ กรุงสตอกโฮล์ม ความวิตกกังวลในเรื่องความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมโลกที่มีอยู่อย่างต่อเนื่องได้มีเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ถ้าปล่อยให้ความสมดุลของระบบนิเวศและเศรษฐกิจของโลกถูกทำลายต่อไปแล้ว ก็อาจเป็นอันตรายต่อคุณภาพของการดำรงชีวิตของโลก และในท้ายที่สุดอาจนำไปสู่ความหายนะทั้งทางนิเวศและทางเศรษฐกิจได้

อันตรายบางประการที่จะเกิดแก่โลกและประชากรโลกมีดังนี้

- ภาวะมลพิษกำลังทำลายอวกาศและน้ำของโลก ในแต่ละปีอุตสาหกรรมของเราได้ผลิตของเสียหลายล้านตันทิ้งลงในทะเล ในที่กลบฝัง หรือที่เลวร้ายไปกว่านั้น ได้นำไปทิ้งในประเทศที่ยากจน ของเสียเหล่านี้ทำลายบรรยากาศ อาจเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และเป็นพิษแก่เราและสัตว์
- การใช้ที่ดินอย่างไม่ระมัดระวังทำให้พื้นที่เพาะปลูกลดลง การทำการเกษตรจนเกินขนาด และการตัดไม้ทำลายป่า มักทำให้ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ความเสื่อมโทรมของเนื้อดิน เมื่อดินลดความสมบูรณ์ลง ผู้ที่ทำการเกษตรในที่ดินนั้น หรือผู้ที่ใช้ที่ดินนั้นเพื่อปลูกต้นไม้ก็สูญเสียแหล่งทำมาหากินไป
- กิจกรรมของมนุษย์กำลังทำลายชีวิตหลากหลายชนิด ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๓๐ ล้านชนิดในโลก ความหลากหลายของชีวิตรอบตัวเราเรียกว่า ความหลากหลายทางชีวภาพ (biodiversity) เราได้เสียผ้ายารักษาโรค อาหาร และที่อยู่อาศัยมาจากแหล่งชีวภาพเหล่านั้นนั่นเอง ภัยคุกคามอันยิ่งใหญ่ต่อความหลากหลายทางชีวภาพมาจากการทำลายป่าดิบ (rainforest) ในลุ่มน้ำอเมซอน ต้นไม้ต้นหนึ่งอาจเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ถึง ๒,๐๐๐ ชนิด ป่าดิบยังมีมีความสำคัญในการรักษาสมดุลของคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศ อย่างไรก็ตาม การตัดไม้และการเกษตรที่ไม่มีการควบคุมดูแล รวมทั้งฝนกรด กำลังทำลายป่าดิบทั้งหลาย

ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติได้เห็นว่า ความเสื่อมโทรมทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กัน และการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในประเทศที่กำลังพัฒนาควรถือว่า เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการแห่งการพัฒนา ในขณะที่เดียวกันแบบรูปของการบริโภคและผลิตในประเทศ

อุตสาหกรรม ก็เป็นตัวเร่งให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้จำเป็นต้องมีความร่วมมือระดับใหม่ระหว่างชาติต่าง ๆ หรือความเป็นหุ้นส่วนในระดับโลก

การประชุมสุดยอดเรื่องของโลก (พ.ศ. ๒๕๖๕)

นั่นคือเป้าหมายของการประชุมสุดยอดเรื่องของโลกที่กรุงริโอ เดอ จาเนโร การประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา หรือที่รู้จักกันในชื่อว่า *The Earth Summit* เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่า เป็นจุดเด่นที่สำคัญที่สุดอันหนึ่งในการสร้างความเข้าใจในเรื่องการพัฒนาที่ยั่งยืนในปัจจุบันนี้

ณ กรุงริโอ ประเทศบราซิลของปี ๑๙๙๒ ประเทศได้บรรลุข้อตกลงที่สำคัญ ๕ ฉบับ องค์การเอกชนก็มีส่วนสำคัญในการสร้างกรอบระเบียบวาระการประชุมด้วย ข้อตกลงแต่ละฉบับเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลที่มีโดยเฉพาะเป็นพิเศษ เช่น ภูมิอากาศ หรือป่าไม้ ข้อตกลงฉบับหนึ่งคือ ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ เป็นแผนการดำเนินงานที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญส่วนใหญ่ที่จำเป็นจะต้องกระทำ เพื่อให้บรรลุถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน

ต่อไปนี้เป็นบางหัวข้อที่ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ ขอร้องให้รัฐบาลต่าง ๆ และพลเมืองของตนปฏิบัติ

- ยอมรับความเกี่ยวพันระหว่างประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมกับประเด็นปัญหาการพัฒนา
- ใช้พลังงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทน เช่น พลังงานลม และพลังงานแสงอาทิตย์
- ให้การศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมแก่เกษตรกร
- ปลูกป่าใหม่และปลูกป่าทดแทนส่วนที่ถูกทำลายไป
- ขจัดความยากจนโดยการช่วยเหลือผู้ยากจนให้หาเลี้ยงชีพได้โดยไม่ต้องทำลายสิ่งแวดล้อม
- กำหนดค่าปรับประชาชนและอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษในแหล่งน้ำ
- เตรียมแผนระดับชาติเพื่อจัดการกับของเสีย
- เรียกร้องให้อุตสาหกรรมใช้วิธีการผลิตที่ปลอดภัยกว่าและสะอาดกว่า
- เปลี่ยนแบบรูปการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย

องค์กรระดับสูงองค์กรหนึ่ง คือ คณะกรรมาธิการแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่ดูแลการปฏิบัติตามข้อตกลงทั้งหมด ณ กรุงริโอ สหประชาชาติยังได้จัดตั้งสำนักงานต่าง ๆ ขึ้นเพื่อช่วยประเทศทั้งหลายให้บรรลุเป้าหมาย ด้วยการช่วยเหลือรัฐบาล นักวิทยาศาสตร์ และประชาชนในท้องถิ่น ให้ได้รับข่าวสารและเทคโนโลยี และด้วยการดำเนินโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเรียนรู้เรื่องของการพัฒนาที่ยั่งยืน และวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วย

สหประชาชาติและองค์การเอกชน

“สันติภาพในความหมายกว้างที่สุด มีอาจบรรลุได้ด้วยระบบของสหประชาชาติ หรือด้วย
รัฐบาลต่างๆ แต่ลำพัง องค์การเอกชน สถาบันทางวิชาการ สมาชิกรัฐสภา ชุมชนทางธุรกิจและ
วิชาชีพ สื่อมวลชนและสาธารณชนจะต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย การกระทำเช่นนี้จะทำให้องค์การ
โลกมีความสามารถมากพอที่จะสะท้อนความวิตกกังวลและข้อสนใจของประชาชนได้อย่างกว้างขวาง
ที่สุด.....”

ระเบียบวาระการประชุมเพื่อสันติภาพ, บุทโธล บุทโธล-กาลิ

องค์การเอกชนคืออะไร ?

องค์การเอกชน (NOG หรือ Non-Governmental Organization) คือกลุ่มพลเมืองในระดับท้องถิ่น
ระดับประเทศ หรือระดับระหว่างประเทศ (ซึ่งไม่ใช่ส่วนใดส่วนหนึ่งของรัฐบาล) ที่ปฏิบัติงานโดยมิได้หวัง
ผลกำไร คำจำกัดความอย่างง่าย ๆ นี้ยังหมายความว่า องค์การต่างๆ ในนามขององค์การเอกชน มีขอบเขต
หน้าที่ที่กว้างขวางที่สุด องค์การเอกชนปฏิบัติงานในสาขาต่างๆ เช่น กฎหมาย งานของผู้ลี้ภัย สิทธิมนุษยชน
และการลดกำลังรบ งานขององค์การเอกชน มีตั้งแต่การผลักดันนโยบาย หรือการจัดตั้งชุมชนที่มีประเด็น
ปัญหาพิเศษ ไปจนถึงการจัดหาความช่วยเหลือทางเทคนิค หรือทางการแพทย์ ตลอดจนการทำงานวิจัย

ในทศวรรษที่ผ่านมา บทบาทขององค์การเอกชนในกิจการระดับท้องถิ่นและระดับระหว่างประเทศ
ได้เติบโตขึ้นเป็นอันมาก ตัวอย่างเช่น มีองค์การใหม่ๆ ก่อตั้งขึ้นในฝรั่งเศสถึง ๕๔,๐๐๐ แห่ง ในระหว่าง
พ.ศ. ๒๕๓๐ กับ พ.ศ. ๒๕๓๗ และในเวลาไม่ถึงหนึ่งทศวรรษ ก็มีองค์การดังกล่าวก่อตั้งขึ้น ๒๗,๐๐๐ แห่ง
ในชิลี ปริมาณความช่วยเหลือด้านการพัฒนาที่ผ่านองค์การเอกชนมีมากกว่า ๒ เท่า นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓
เป็นต้นมา ความเติบโตดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นความปรารถนาของประชาชน ที่จะเข้ามาผลักดันต่อชีวิตและ
สิ่งแวดล้อมของตน เนื่องจากองค์การเอกชนมีความยืดหยุ่น จึงเป็นช่องทางเดียวที่พลเมืองธรรมดาสามัญ
จะเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ที่ตนรู้สึกว่ามีความกระทบต่อชีวิตของตน ซึ่งอาจเป็นอะไรก็ได้
นับตั้งแต่ที่อยู่อาศัยไปจนถึงการควบคุมอาวุธ

สหประชาชาติและองค์การเอกชน

ในการประชุมที่นครซานฟรานซิสโกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งได้มีการร่างและการลงนามใน
กฎบัตรสหประชาชาตินั้น รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้เชิญองค์การเอกชน ๔๒ องค์การเข้าร่วม
ประชุมด้วย องค์การเหล่านี้ได้เสนอร่างเนื้อหาสำหรับกฎบัตร ซึ่งในท้ายที่สุดได้รับการบรรจุไว้ใน
กฎบัตรหลายส่วน รวมทั้งข้อความต่อไปนี้จากมาตรา ๗๑ ที่ว่า “คณะมนตรีเศรษฐกิจ
และสังคมอาจจัดการตามความเหมาะสมเพื่อการปรึกษาหารือกับองค์การเอกชน..” ข้อความนี้
เป็นการวางรากฐานสำหรับความร่วมมือระหว่างสหประชาชาติกับองค์การเอกชน คณะมนตรี
ยังได้มอบสถานภาพที่ปรึกษาแก่องค์การเอกชนจำนวนหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า องค์การเหล่านี้

สามารถเข้าร่วมในการอภิปรายบางเรื่อง และในบางกรณีจะสามารถเสนอเรื่องเข้าในระเบียบวาระการประชุมได้ อย่างไรก็ตาม องค์การเอกชนอื่นๆ ก็อาจร่วมมือกับหน่วยงานชำนาญพิเศษทั้งหลายได้

บางทีมงานในภาคสนามนั่นเอง ที่ทำให้องค์การเอกชนได้รับความนิยมชมชอบเป็นอย่างสูงมากกว่างานประเภทอื่น หน่วยงานชำนาญพิเศษและองค์กรอื่นๆ เช่น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติและสำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ ได้ตระหนักมาแต่เริ่มแรกว่า องค์การเอกชนเป็นทรัพยากรและความเชี่ยวชาญที่สำคัญของพวกตน ตัวอย่างเช่น ถ้าไม่มีความร่วมมือขององค์การด้านมนุษยธรรม นับตั้งแต่บริษัทความร่วมมือเพื่อการบรรเทาทุกข์ทุกหนแห่งของชาวอเมริกัน (CARE หรือ Cooperative for American Relief Everywhere Inc.) ไปจนถึงแพทย์ไร้พรมแดน (Medecins Sans Frontieres) การสนองความต้องการของผู้ลี้ภัยสงครามย่อมไม่อาจเป็นไปได้เลย หน่วยงานชำนาญพิเศษเหล่านี้หลายแห่งมีความสัมพันธ์กับองค์การเอกชน ประสานความร่วมมือในความพยายามต่างๆ จัดหาเงินทุนสำหรับโครงการต่างๆ ขององค์การเอกชน หรือแม้แต่รับทุนจากองค์การเอกชนสำหรับกิจการของตน ความร่วมมือขององค์การเอกชนยังทำให้เป้าหมายของสหประชาชาติขยายไปในเรื่องอื่นๆ อีก เช่น การลดกำลังรบ สิทธิมนุษยชนการศึกษา สิ่งแวดล้อมและวิทยาศาสตร์ก้าวหน้าขึ้น

นับตั้งแต่เริ่มการประชุมสหประชาชาติใน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร การเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางขึ้นขององค์การเอกชน ในการเสนอประเด็นปัญหาระดับโลกได้กลายเป็นความจริงขึ้น องค์การเอกชนกว่า ๑,๕๐๐ องค์การ ได้รับเกียรติให้เข้าร่วมประชุม ในการประชุมครั้งนี้และในการประชุมระหว่างประเทศครั้งต่อๆ มา เช่น การประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (กรุงเวียนนา), การประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยประชากรและการพัฒนา (กรุงโคโร), การประชุมสุดยอดของโลกเพื่อการพัฒนาสังคม (กรุงโคเปนเฮเกน) และการประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔ (กรุงปักกิ่ง) องค์การเอกชนได้จัดประเด็นหลายประเด็นเข้าไว้ในระเบียบวาระการประชุม บางประเด็นก็ได้กลายเป็นกฎหมายไปแล้ว

กล่าวโดยสรุป องค์การเอกชนเข้าร่วมในระบบสหประชาชาติ ๔ วิธีด้วยกัน **วิธีแรก** องค์การเอกชนยกประเด็นปัญหาต่างๆ เช่น สิทธิสตรีและสิ่งแวดล้อม ซึ่งต่อมาจะได้รับ การบรรจุเข้าในระเบียบวาระการประชุมโลก **วิธีที่ ๒** องค์การเอกชนนำมติคำตัดสินของ สหประชาชาติมาทำให้เป็นรูปร่าง ทั้งนี้อาจจะกล่าวได้ว่า องค์การเอกชนมีอิทธิพลในทาง การเมืองน้อยกว่าในทางสังคมและทางมนุษยธรรม **วิธีที่ ๓** องค์การเอกชนเข้ามาร่วมกับองค์การ สหประชาชาติ เพื่อช่วยดำเนินงานตามจุดประสงค์และโครงการต่างๆ ในภาคสนาม **วิธีสุดท้าย** องค์การเอกชนเป็นผู้ทำหน้าที่ควบคุมดูแลแทนสหประชาชาติ ในการสังเกตการณ์ การวิพากษ์วิจารณ์ และการรายงานบทบาทของสหประชาชาติ

๑. “เรบรรดาประชาชน.....”

การสถาปนาสหประชาชาติ

ประวัติศาสตร์

วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นวันสถาปนาสหประชาชาติ หลังจากได้พยายามจัดตั้งสันนิบาตชาติเป็นองค์การ ทำหน้าที่พิทักษ์สันติภาพของโลกครั้งแรกเมื่อ ๒๖ ปีก่อน ใน พ.ศ. ๒๔๖๒

ในทศวรรษ ๑๙๒๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๔๖๓ - ๒๔๗๒) การดำเนินงานของสันนิบาตชาติประสบความสำเร็จพอสมควร แต่ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๗๓-๒๔๘๒ เกิดภัยพิบัตินานาชาติประการ จนประเทศเยอรมนี ญี่ปุ่น และอิตาลีถอนตัว ทำให้สันนิบาตชาติหมดความสำคัญนับแต่นั้นมา อันที่จริงตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมา สันนิบาตชาติมิได้มีความสำคัญมากนัก ทั้งนี้เพราะสหรัฐอเมริกาไม่ยอมเข้าร่วม ส่วนสหภาพโซเวียต ซึ่งเพิ่งเริ่มเป็นประเทศคอมมิวนิสต์ ได้เข้าร่วมขณะที่สันนิบาตชาติอ่อนแอลงมากแล้ว ขณะนั้นสันนิบาตชาติให้ความสำคัญแก่ยุโรปค่อนข้างมาก ดังจะเห็นได้จากสำนักงานใหญ่ ซึ่งตั้งอยู่ ณ กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในที่สุดเมื่อลัทธิชาตินิยมรุนแรงขึ้น ประเทศต่างๆ จึงหมดความกระตือรือร้นที่จะจัดตั้งองค์การโลก

เหตุการณ์ในเอเชียตะวันออกและยุโรป เป็นชนวนนำไปสู่สงคราม ซึ่งสร้างความเสียหายทั่วภูมิภาคแถบนั้น นั่นคือ สงครามโลกครั้งที่สอง ใน พ.ศ. ๒๔๘๐ ญี่ปุ่นเข้ายึดครองดินแดนตะวันออกของประเทศจีน ต่อมาอีก ๒ ปี เยอรมนี (กับสหภาพโซเวียต) บุกเข้าไปแล่นด์ จากนั้นอังกฤษกับฝรั่งเศสก็เข้าร่วมสงครามในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๔ ยุโรปเกือบทั้งหมดถูกเยอรมนีและอิตาลียึดครอง

เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๔ เยอรมนีบุกเข้าพรมแดนสหภาพโซเวียต ยึดได้อาณาเขตเป็นบริเวณกว้าง หกเดือนต่อมาประเทศพันธมิตรของเยอรมนีในตะวันออกไกล คือ ญี่ปุ่น ได้ทิ้งระเบิดโจมตีอ่าวเพิร์ล-ฮาร์เบอร์ ซึ่งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก จากนั้นญี่ปุ่นก็มุ่งหน้าเข้ายึดครองพื้นที่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้นเรื่อยๆ

ต่อมาเกิดความขัดแย้งระหว่างสองฝ่าย คือ ฝ่ายญี่ปุ่น อิตาลี และเยอรมนี กับฝ่ายพันธมิตรซึ่งประกอบด้วยอังกฤษ จีน และสหภาพโซเวียต ในขณะนั้นประเทศดังกล่าวหลายประเทศได้ครอบครองอาณาเขตส่วนใหญ่ของโลก เป็นเหตุให้สงครามส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อโลกส่วนใหญ่

ในที่สุดฝ่ายพันธมิตรได้รับชัยชนะ แต่ก่อนสงครามยุติ ผู้นำของหลายประเทศได้เริ่มพูดถึงวิธีการสันติภาพของโลก ต่างรู้สึกว่แทนที่จะฟื้นฟูสันนิบาตชาติขึ้นใหม่ทั้งที่มีตราความล้มเหลวประทับอยู่ควรจัดตั้งองค์การของฝ่ายพันธมิตรขึ้นใหม่ ระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๕-๒๔๘๘ ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกันหลายครั้ง เพื่อเริ่มวางแผนจัดตั้งสหประชาชาติ ให้เป็นเครื่องมือรักษาสันติภาพร่วมกันของนานาประเทศ แต่ก็ต้องรออีกหลายปีกว่าความร่วมมือกันในระดับโลกจะพัฒนาเป็นรูปเป็นร่าง

กิจกรรม

๑. เหตุใดหลัง พ.ศ. ๒๔๘๕ จึงไม่ดำเนินการเกี่ยวกับสันนิบาตชาติต่อไป ? นักเรียนคิดว่าภารกิจตั้งองค์การใหม่เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องหรือไม่ ?
 ๒. ประเทศสำคัญๆ ประเทศใดบ้างที่ไม่เข้าร่วมก่อตั้งสหประชาชาติ ? นักเรียนคิดว่าเป็นการกระทำที่เหมาะสมหรือไม่ ?
 ๓. จงสรุปเหตุการณ์ตามลำดับเวลา เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๒ จนถึงเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๘๔
 ๔. เหตุใดจึงต้องใช้เวลานานหลายปีเพื่อก่อตั้งสหประชาชาติ ?
 ๕. ลัทธิชาตินิยม คือ การเชิดชูรัฐชาติ ยึดถือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีรัฐบาลร่วมกัน โดยรัฐมักจะเรียกร้องความจงรักภักดีจากประชาชน จงยกตัวอย่างและชี้ถึงผลดีผลเสียของลัทธิชาตินิยม
- ๖. สงครามทำให้เกิดความไม่สงบในด้านต่างๆ ทำให้ความคิดที่ยึดถือกันมาแต่เดิมสั่นคลอน ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติต่างเชื่อในข้อตกลงเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เชื่อในการมีอิสรภาพของอาณานิคมต่างๆ และเชื่อในการมีประชาธิปไตย ตลอดจนการยุติอำนาจเผด็จการ จงยกตัวอย่างเรื่องต่อไปนี้ เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘
- ก. การได้มาซึ่งสิทธิมนุษยชน
 - ข. อิสรภาพของอาณานิคม
 - ค. การขจัดอำนาจเผด็จการ
- ๗. ตามธรรมเนียมปฏิบัติ ประชาชนย่อมปกป้องดินแดนของตน จงแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดที่ว่า การปกป้องเอกราชของประเทศถือเป็นเรื่องสำคัญที่สุด
- ๘. นักเรียนคิดว่า การสงวนสิทธิ์การเป็นสมาชิกถาวรของสภาความมั่นคงแห่งสหประชาชาติไว้ให้แต่เฉพาะประเทศที่ชนะสงครามโลกครั้งที่สองเท่านั้น เป็นความคิดที่ถูกต้องหรือไม่ ?

คู่มือฉบับเฉพาะ ก, ค, และ จ

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : การสถาปนาสหประชาชาติ

ในเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๔๘๕ ประธานาธิบดี รูสเวลต์ แห่งสหรัฐอเมริกา กับนายวินสตัน เชอร์ชิลล์ นายกรัฐมนตรีแห่งสหราชอาณาจักร พร้อมด้วยผู้นำจากประเทศอื่นๆ อีก ๒๒ ประเทศ ได้ร่วมลงนามในสนธิสัญญาสหประชาชาติ ณ กรุงวอชิงตัน ต่อมาอีกสองปีคือในเดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๖ เมื่อปรากฏชัดแล้วว่า ฝ่ายพันธมิตรกำลังเป็นต่อในสงคราม รูสเวลต์, เชอร์ชิลล์ และสตาลินจึงไปพบกัน ณ กรุงเตหะราน ประเทศอิหร่าน และได้ตกลงร่างรายละเอียดขององค์การใหม่ที่จะจัดตั้ง ฤดูร้อนปีต่อมา มีการประชุมระยะยาวที่ดัมบาร์ตัน โอ๊คส์ ในวอชิงตัน ดีซี เพื่อตกลงเกี่ยวกับโครงสร้างหลักของสหประชาชาติ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๘

ผู้นำฝ่ายสัมพันธมิตรทั้งสามประเทศไปพบกันอีกครั้งที่เมืองยัลตา ในแหลมไครเมีย เพื่อตกลงในรายละเอียดขั้นสุดท้าย ได้ลงมติว่า ทุกประเทศที่ประกาศสงครามกับเยอรมนีและญี่ปุ่นภายในวันที่ ๑ มีนาคม มีสิทธิ์เข้าร่วมกับสหประชาชาติ

ในที่สุดได้มีการประชุมจัดตั้งสหประชาชาติ ในวันก่อนที่ฮิตเลอร์จะกระทำการอัตวินิบาตกรรม คือวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๘ ผู้แทนประเทศสมาชิก ๕๐ ประเทศ พบกันที่โรงละครอูปรากร ในเมืองซานฟรานซิสโก บนฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้เวลาประชุมนานเก้าสัปดาห์ เพื่อร่างกฎบัตรสหประชาชาติ ที่เป็นที่ยุติกันแพร่หลาย ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมาย ระเบียบการ และโครงสร้าง ของสหประชาชาติ มีการจัดตั้งสภาความมั่นคง ประกอบด้วยประเทศจีน ฝรั่งเศส อังกฤษ อเมริกา และสหภาพโซเวียตในฐานะสมาชิกถาวร

นับได้ว่า เป็นองค์การนานาชาติเพียงองค์การเดียวที่มีอำนาจสิทธิขาดในการรักษาสันติภาพ โดยความเห็นชอบจากสมาชิกถาวรและเสียงส่วนใหญ่จากประเทศสมาชิกอื่นๆ การลงนามรับรองกฎบัตรสหประชาชาติกระทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ประมาณหกสัปดาห์ก่อนการที่จะเปิดประชุมที่เมืองอิโรซิมา ภายในเวลาสี่เดือน ณ วันที่ ๒๔ ตุลาคม ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่จาก ๕๐ ประเทศ ได้ให้สัตยาบันกฎบัตรแห่งองค์การ ดังนั้น สหประชาชาติจึงได้รับการสถาปนาขึ้น ประโยคแรกในกฎบัตรสหประชาชาติเขียนไว้ว่า

“เราบรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ....”

นับตั้งแต่นั้นมาได้มีการเตรียมเพื่อก่อตั้งองค์การใหม่นี้ เป็นต้นว่า แต่งตั้งข้าราชการ-พลเรือนมาดำเนินงานผลิตเอกสาร และพิจารณากำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการต่างๆ ในระยะแรกๆ เมื่อยังไม่มีสถานที่ถาวร

การประชุมสหประชาชาติใช้อาคารของโบสถ์ใกล้กับมหาวิหารเวสต์มินสเตอร์ ในกรุงลอนดอน เป็นที่ประชุมชั่วคราว การประชุมสมัชชาครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๔ จัดที่เซ็นทรัล ฮอลล์, เวสต์มินสเตอร์ ในที่สุดได้ก่อตั้งสำนักงานใหญ่สหประชาชาติในนครนิวยอร์กขึ้น แต่ยังคงใช้อาคารชั่วคราวอยู่ การประชุมคณะมนตรีความมั่นคงจัดขึ้น ณ โรงเรียนศึกษาของวิทยาลัยสตรีแห่งหนึ่ง ต่อมาได้ใช้สนามแข่งขันสเก็ตแห่งหนึ่ง จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๔๙๕ สหประชาชาติจึงย้ายไปตั้ง สำนักงานใหญ่ถาวรในเมืองแมนฮัตตัน

สหประชาชาติเป็นสมาคมของรัฐอิสระต่างๆ ซึ่งจะปฏิบัติงานได้ดีต่อเมื่อประเทศสมาชิกเห็นชอบและให้ความร่วมมือ ในอันที่จะให้สำนักงานเลขาธิการดำเนินการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากปราศจากความร่วมมือจากรัฐบาลของประเทศต่างๆ สหประชาชาติก็ไม่สามารถปฏิบัติภารกิจใด ๆ ให้สัมฤทธิ์ผลได้

๒. สหประชาชาติ

ห้าสิบปีแรก

ประวัติศาสตร์

บทเรียนหน่วยนี้จะกล่าวถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงห้าสิบปีแรกของสหประชาชาติ นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๕๓๘ ท่านจะต้องเลือกกลุ่มเหตุการณ์มาจัดเรียงตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้นก่อนหลัง โดยเขียนลงบนเส้นที่มี พ.ศ. กำกับ

กิจกรรม

๑. แบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ ๒-๓ คน ตัดกรอบสี่เหลี่ยมในหน้า ๓๕ ซึ่งระบุเหตุการณ์ และปี พ.ศ. ที่อ้างอิงถึงการทำงาน ๕๐ ปีแรกของสหประชาชาติ เรียงลำดับให้ถูกต้องก่อนปะเรียงลงบนกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง
๒. ก. ต่อไปเป็นการทำเส้นลำดับเวลา เนื่องจากข้อมูลที่มีมามากเกินไป นักเรียนจึงต้องเลือกมาเพียงหนึ่งหัวข้อ (เช่น หัวข้อเกี่ยวกับการยุติการเหยียดผิว การขยายตัวของการศึกษาสันติภาพ สิทธิมนุษยชน) โดยเลือกแสดงเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อของนักเรียน
- ข. เส้นลำดับเวลา คือ แผนผังแสดงเวลา โดยใช้มาตราส่วน ๔ เซนติเมตร ต่อ ๑ ทศวรรษ (๑๐ ปี) เขียน พ.ศ. ที่สำคัญลงบนเส้น และเขียนบอกเหตุผลที่นักเรียนเลือกทำหัวข้อนั้น ๆ ไว้ใต้เส้น
๓. บรรยายให้เพื่อนในชั้นฟังเกี่ยวกับหัวข้อที่นักเรียนเลือก และเหตุผลที่เลือก
๔. อภิปรายในกลุ่มเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่อาจมีผลต่อชีวิตเรา พร้อมทั้งยกเหตุผลประกอบ แล้วอธิบายให้คนอื่น ๆ ในชั้นฟัง โดยพยายามโน้มน้าวให้เขาล้อยตามเหตุผลของนักเรียน
๕. สร้างเส้นลำดับเวลาขึ้นมาอีกชุดหนึ่ง เริ่มจาก พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๘๘ แล้วใช้จินตนาการวาดภาพเหตุการณ์ที่นักเรียนคิดว่าจะเกิดในอีก ๕๐ ปีข้างหน้า นักเรียนคิดว่า สหประชาชาติจะเป็นอย่างไร ? จะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ?

ดูข้อมูลจำเพาะ ก, ข และ ง

การลงนามในกฎบัตรสหประชาชาติ

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : ๕๐ ปีแรก

สหประชาชาติมีกำเนิดมาจากความหายนะของสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งแหล่งอำนาจใหม่สองแห่งในโลก คือ สหรัฐอเมริกากับสหภาพโซเวียต ได้ปรากฏเด่นชัดขึ้นมา และเป็นผู้แข่งขันมาตลอดช่วงสงครามเย็น หลายประเทศได้รวมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด อันเป็นความพยายามที่จะเป็นกลาง ไม่เข้าข้างฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง ประเทศซึ่งไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดเหล่านี้ต่างก็เป็นพันธมิตรกับประเทศมหาอำนาจ และเป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายตรงกันข้าม การแข่งขันด้านอาวุธที่ก่อให้เกิดอันตรายอย่างรุนแรงและมีราคาแพง ได้ลุกลามไปทั่วโลก เป็นเหตุให้มติของคณะมนตรีความมั่นคงขาดความศักดิ์สิทธิ์ การร่วมมือระหว่างประเทศทั่วโลกเป็นความยากลำบากมาโดยตลอด

งานที่มอบหมาย

เหตุใดการดำเนินงานตามเป้าหมายบางอย่างของสหประชาชาติ จึงทำได้ยากลำบากในช่วงภาวะสงครามเย็น ?

๒๕๔๙ ก่อตั้งองค์การ ยูเอ็นสันักงาน ชาติเป็นครั้งแรกเพื่อ พิจารณาวิกฤตการณ์ ไซโน	๒๕๕๔ องค์การพัฒนา อุตสาหกรรมแห่ง สหประชาชาติ (UNIDO)	๒๕๕๑ สหประชาชาติ ยอมรับมติ ๔๑๕- แผนการเพื่อเอกราช ของนามิเบีย	๒๕๕๓ การยอมรับ แผนสันติภาพ ในบูร์ซา	๒๕๕๓ ประกาศสหประชา- ชาติเกี่ยวกับการให้ อิสรภาพแก่ประเทศ อาณานิคม	๒๕๕๔ การประชุมสมัชชา ครั้งแรก ณ กรุง ลอนดอน
๒๕๖๒ ปฏิญญาสากล ว่าด้วยสิทธิ เยาวชน	๒๕๖๒ อนุสัญญาว่าด้วย การจัดการถิณี ทุกรูปแบบ	๒๕๕๕ องค์การ อนามัยโลก (WHO)	๒๕๖๖ สถาปนา โครงการ อาหารโลก (WFP)	๒๕๖๐ คณะมนตรี ความมั่นคงประกาศ ห้ามขายอาวุธให้แก่ แอฟริกาใต้	๒๕๖๖ ทศวรรษแห่งการ รณรงค์ต่อต้านการ ค้ามนุษย์ระหว่างสิ่ว
๒๕๖๒ ก่อตั้งสำนักงาน ผู้ประสานงาน การบรรเทาทุกข์แห่ง สหประชาชาติ	๒๕๖๖ การประชุมระดับโลก ว่าด้วยสิทธิ- มนุษยชน ณ กรุงเวียนนา	๒๕๕๙ ก่อตั้งคณะเจ้าหน้าที่ สังเกตการณ์แห่ง สหประชาชาติ ใน เขต ซาฮาราตะวันตก	๒๕๖๙ อนุสัญญาว่าด้วย การจัดการเลือก ปฏิบัติต่อสตรีทุก รูปแบบ	๒๕๖๙ ปีเยาวชนสากล	๒๕๖๙ การประชุม ประชากรโลก ครั้งที่ ๑ ณ กรุง บูคาเรสต์
๒๕๖๒ ก่อตั้งสำนักงาน บรรเทาทุกข์และจัดหา งานของสหประชา- ชาติ เพื่อช่วยเหลือ ผู้พลัดถิ่นจากปาเลส- ไตน์ (UNRWA)	๒๕๖๑ ประกาศสหประชา- ชาติรับรองปฏิญญา- สากลว่าด้วยสิทธิ มนุษยชน	๒๕๖๙ การประชุม สหประชาชาติ ว่าด้วยอาหารโลก ณ กรุงโรม	๒๕๖๙ ก่อตั้งองค์การ กองทุนเพื่อเด็ก- แห่งสหประชาชาติ (UNICEF)	๒๕๖๙ ปีสันติภาพสากล	๒๕๖๙ ก่อตั้งกองทุนรวม แห่งสหประชาชาติ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบ เคราะห์จากการแบ่งแยกผิวใน แอฟริกาใต้
๒๕๖๙ ปีครอบครัวสากล	๒๕๖๑ ก่อตั้งโครงการอาสา สมัครแห่งสหประ- ชาชาติ (UNV)	๒๕๖๐ ก่อตั้งองค์การ พลังงานปรมาณู สากล (IAEA)	๒๕๖๙ การประชุมสุดยอด ว่าด้วยสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาของ สหประชาชาติ (การ ประชุมสุดยอดที่ รีโอ เดอ จาเนโร)	๒๕๖๒ คณะกรรมการดูแล การถอนทหาร ไซปรัสออกจาก อัฟกานิสถาน	๒๕๖๙ การลงนามในกฎบัตร สหประชาชาติ ที่เมืองซานฟราน- ซิสโก
๒๕๖๒ ปีเด็กสากล	๒๕๖๖ ปีสากลสำหรับ ชนพื้นเมือง	๒๕๖๙ ก่อตั้งองค์การ สันติภาพแห่ง สหประชาชาติใน ไซปรัส (UNFICYP)	๒๕๖๙ ประกาศสิทธิ คนพิการ	๒๕๖๙ การประชุมว่าด้วย สิ่งแวดล้อมของ สหประชาชาติ ณ กรุงสตอกโฮล์ม	๒๕๖๐ สนธิสัญญาการค้า เสรีอเมริกา นอร์เทิร์น
๒๕๖๐ คณะกรรมการรักษา สันติภาพแห่ง สหประชาชาติ ได้รับรางวัลโนเบล สาขาสันติภาพ	๒๕๖๙ ก่อตั้งสำนักงาน ข้าหลวงใหญ่เพื่อ ผู้ลี้ภัยแห่งสหประ- ชาชาติ (UNHCR)	๒๕๖๙ การประชุมสุดยอด เพื่อการพัฒนา สังคม ณ กรุงโบเลน เฮเกน	๒๕๖๙ การประชุม ประชากรโลกที่ กรุงไคโร	๒๕๖๙ การประชุม สมัชชา ครั้งที่ ๙ ณ กรุงปักกิ่ง	๒๕๖๓ การประชุมสุดยอด เพื่อเยาวชน ณ นคร นิวยอร์ก

๓. กองกำลังเพื่อสันติภาพ

กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ

ประวัติศาสตร์

กองกำลังเพื่อสันติภาพ

กองกำลังรักษาสันติภาพเป็นวิธีการหนึ่งที่สหประชาชาติใช้ธำรงรักษาไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ประเทศสมาชิกของสหประชาชาติจะจัดส่งกองทหารไปประจำการยังประเทศที่เกิดความยุ่งยาก กองกำลังรักษาสันติภาพจะจัดตั้งขึ้นก็ต่อเมื่อได้รับความยินยอมจากประเทศคู่กรณี และต่อเมื่อคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติได้ให้ความเห็นชอบและสนับสนุน

กองกำลังรักษาสันติภาพอาจได้รับการร้องขอให้ทำหน้าที่ควบคุมการหยุดยิงของประเทศคู่กรณี ขณะที่กำลังความมั่นคง และอาจจะเป็นผู้สังเกตการณ์ และเป็นผู้ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาในเรื่องการถอนกองกำลังทหาร ในบางครั้งจะถูกส่งไปรักษาความสงบภายในประเทศที่มีข้อพิพาทภายใน และเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ

กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “หมวกเหล็กสีน้ำเงิน” (The Blue Helmets) ได้รับความเชื่อถือเป็นอย่างมาก พวกเขาจะต้องสู้ก็ต่อเมื่อเป็นการป้องกันตนเองเท่านั้น มิได้เป็นการปฏิบัติการสงครามแย่งชิงทรัพยากรทั่วไป กองกำลังรักษาสันติภาพเป็นทั้งผู้แทนสหประชาชาติ และผู้แทนของทุกประเทศในโลก แม้ว่าจะไม่เป็นที่รู้จักของใครก็ตาม

ใน พ.ศ. ๒๕๓๑ กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติได้รับรางวัลโนเบล จากกาได้รับรางวัลโนเบลครั้งนี้ นายฮาเวียร์ เปเรซ เดอ เควยาร์

เลขาธิการสหประชาชาติ ได้กล่าวว่า :

“เพื่อเป็นการผดุงไว้ซึ่งความสงบในภาวะของการเผชิญหน้าที่ท้าทาย และเป็นการรักษาไว้ ซึ่งความเจียรจคงในภาวะของการบูรณการณ กองกำลังพลสหประชาชาติ ซึ่งหมายรวมทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน จะแสดงออกซึ่งความกล้าหาญอย่างพิเศษสุด อันเป็นสิ่งที่ยากยิ่งมากกว่าในภาวะปกติ กองกำลังพลของเราจะต้องพิสูจน์พลังความสามารถ และผลที่ตามมาคือชัยชนะ”

กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติอาจจะทำหน้าที่ในกรณีอื่นๆ อีกหลายอย่าง เช่น ใน พ.ศ. ๒๕๓๒-๒๕๓๓ ได้ทำหน้าที่ดูแลการเลือกตั้งเพื่อนำไปสู่การจัดตั้งรัฐบาลนามิเบีย ซึ่งได้ต่อสู้เรียกร้องสันติภาพจากประเทศแอฟริกาได้นอกจากนี้แล้ว ในภาวะฉุกเฉิน กองกำลังเจ้าหน้าที่ยังได้บริการจัดแจกยาและช่วยจัดตั้งค่ายผู้ลี้ภัยสหประชาชาติอาจจะขอร้องให้ประเทศสมาชิกส่งกองกำลังเจ้าหน้าที่เข้ามาช่วยดำเนินการเพื่อระงับและสกัดกั้นการรุกราน การปฏิบัติการในลักษณะนี้จะเรียกว่า การปฏิบัติการทางกำลังพลมากกว่าที่จะเรียกว่าการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ ซึ่งในประวัติศาสตร์ของสหประชาชาติ การปฏิบัติการเช่นนี้มีเพียงสองครั้งเท่านั้นคือ ใน พ.ศ. ๒๔๙๓ ที่ประเทศเกาหลี และ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ประเทศคูเวต

การเพิ่มความเข้มแข็งในการรักษาสันติภาพ

ประชาชนจำนวนมากต้องการเห็นการปฏิบัติที่เข้มแข็งในการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ :

๑. ในกรณีที่มีการสู้รบเกิดขึ้น ประเทศคู่กรณีประเทศใดประเทศหนึ่งอาจจะได้รับการร้องขอให้เคลื่อนย้ายกองกำลังออกไป และเชื่อกันว่า คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติควรเป็นผู้ทำหน้าที่นี้

๒. กองกำลังเจ้าหน้าที่ควรเข้าประจำการและปฏิบัติการในพื้นที่ก่อนที่การสู้รบจะเกิดขึ้น

๓. ประเทศต่างๆ ควรมีการฝึกปฏิบัติการทางทหาร ทั้งในเรื่องของการบำรุงรักษาสันติภาพและปฏิบัติการทางกำลังพล และพร้อมที่จะเข้าปฏิบัติงานร่วมกับสหประชาชาติ

๔. สหประชาชาติควรมีกองกำลังรักษาสันติภาพอย่างถาวร

๕. ควรมีข้อตกลงที่นำเชื่อถือในเรื่องการจ่ายเงินเพื่อบำรุงกองกำลังรักษาสันติภาพ แต่ละประเทศจะต้องมีข้อตกลงร่วมกันในเรื่องการบริจาคเงินเพื่อสมทบการบำรุงกองกำลังรักษาสันติภาพ แต่ก็มีหลายประเทศที่ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : การรักษาสันติภาพแห่ง สหประชาชาติ

ในกฎบัตรสหประชาชาติไม่ได้กล่าวถึงการ
ธำรงรักษาสันติภาพไว้ เนื่องจากประเทศมหา-
อำนาจทั้ง ๕ ประเทศ อันได้แก่ประเทศจีน
ฝรั่งเศส สหภาพโซเวียต สหราชอาณาจักร และ
สหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศที่มีอาวุธหนักและ
กำลังพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์อยู่นั้น ดูเหมือนว่า
สามารถจะรักษาสันติภาพไว้ได้ แต่ความคาด-
หวังนี้ก็ล้มเหลว ในระหว่างที่เกิดสงครามเย็น
ประเทศเหล่านี้ไม่สามารถตกลงกันได้เลย ดังนั้น
จึงได้นำวิธีการต่างๆ มาทดลองใช้ กองกำลัง
รักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติได้ถือกำเนิดขึ้น
พร้อมกับการก่อตั้งกองกำลังฉุกเฉินแห่งสหประ-
ชาชาติ (UN Emergency Force-UNEF I) ขณะที่
เกิดวิกฤตการณ์คลองสุเอซใน พ.ศ. ๒๔๙๙

จนกระทั่งถึง พ.ศ. ๒๕๓๗ มีหน่วยงานที่
ปฏิบัติการเกี่ยวกับการรักษาสันติภาพ รวม ๑๖
หน่วยงานดังนี้ :

- คณะผู้ตรวจการพัชรบชั่วคราวแห่ง
สหประชาชาติ (UNTSO) -เยรูซาเลม
- คณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารแห่งสห-
ประชาชาติในอินเดียและปากีสถาน
(UN-MOGIP)
- กองกำลังสหประชาชาติสังเกตการณ์
การแยกกำลังรบ (UNDOF) -ดามัสกัส
ซีเรีย
- กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประ-
ชาชาติ ในไซปรัส (UNFICYP)
- กองกำลังชั่วคราวสหประชาชาติใน
เลบานอน (UNIFIL)
- คณะผู้สังเกตการณ์สหประชาชาติ
กรณีอิรัก-คูเวต (UNIKOM)
- กองกำลังสังเกตการณ์สหประชาชาติ

ชุดที่ ๒ เพื่อตรวจสอบการถอนทหาร
คิรบาออกจากอังกิลา (UNAVEM II)

- คณะผู้แทนสหประชาชาติในเอล
ซัลวาดอร์ (ONUSAL)
- คณะเจ้าหน้าที่สหประชาชาติเพื่อ
การหยั่งเสียงประชามติในสหภาพ
ตะวันตก (MINURSO)
- กองกำลังคุ้มครองสหประชาชาติ
(UNPROFOR) -ยูโกสลาเวีย
- กองกำลังปฏิบัติการแห่งสหประชาชาติ
ในโซมาเลีย (UNOSOM II)
- กองกำลังปฏิบัติการแห่งสหประชาชาติ
ในโมซัมบิก (ONUMOZ)
- คณะผู้สังเกตการณ์แห่งสหประชาชาติ
ในจอร์เจีย (UNOMIG)
- คณะเจ้าหน้าที่สังเกตการณ์แห่งสห-
ประชาชาติในไลบีเรีย (UNOMIL)
- คณะผู้แทนสหประชาชาติในเฮติ
(UNMIH)
- คณะผู้แทนสหประชาชาติ เพื่อให้ความ
ช่วยเหลือในรวันดา (UNAMIR)

จะเห็นได้ว่าหน่วยงานต่างๆ ของสห-
ประชาชาติกระจายอยู่ในส่วนต่างๆ ของโลกที่มี
ปัญหาเกิดขึ้น

เจ้าหน้าที่กองกำลังรักษาสันติภาพจะเป็น
ทหารที่มาจากกองทัพของประเทศนั้นๆ พวก
เขาจะมีเครื่องแบบพิเศษ โดยเฉพาะ สวมหมวก
เบเรตต์ หรือหมวกเหล็กสีน้ำเงิน ปฏิบัติการ
อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของสหประชาชาติ
ทหารเหล่านี้ จะมีอาวุธเบาเป็นอาวุธประจำตัว
และจะได้รับอนุญาตให้ใช้กำลังเพียงเล็กน้อย
ในขณะที่ถูกโจมตี หรือถ้าประชาชนขัดขวาง
การปฏิบัติงานของเขา นับถึงเดือนสิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๓๗ มีเจ้าหน้าที่กองกำลังรักษาสันติภาพ
เสียชีวิตระหว่างปฏิบัติการ ๙๖๑ คน

โรงเรียนประถมศึกษาบาโนวิก สดราอินจา
เบลเกรด, ยูโกสลาเวีย

เรียน ท่านเลขาธิการสหประชาชาติที่เคารพอย่างสูง

หนูเขียนจดหมายถึงท่านจากเมืองเบลเกรด ประเทศยูโกสลาเวียซึ่งแต่เดิมเป็นเมืองที่เงียบสงบ แต่ในขณะนี้สงครามกำลังเกิดขึ้นในประเทศของหนู มีผู้คนมากมายที่ถูกฆ่าตาย และอีกหลายคนไม่มีบ้านที่จะอยู่อาศัย และสิ่งทีเลวร้ายที่สุดสำหรับหนูก็คือ เด็กเล็ก ๆ จำนวนมากมายที่ถูกทอดทิ้ง ต้องกำพร้าพ่อแม่ และไม่มีเพื่อนเล่น ไม่มีเวลาช่วงชีวิตวัยเด็กของพวกเขาอีกต่อไปแล้ว

ท่านเลขาธิการที่เคารพ กรุณานำสันติภาพ ความสงบสุขกลับคืนมาให้แก่ประเทศของเราด้วย กรุณาอธิบายให้พวกผู้ใหญ่ในประเทศของเรา ให้เข้าใจและให้เขาเชื่อด้วยว่า ในขณะนี้ลูกหลานของพวกเขารู้สึกกลัวอย่างสุดขีดและไม่มีความสุขเลย กรุณาทำให้พวกเขายุติภัย แล้วปล่อยให้พวกเราไปเรียนหนังสือและทำงานอย่างสงบสุข แทนที่จะมีแต่ความหวาดกลัวเช่นขณะนี้ พวกเราต้องการให้พวกผู้ใหญ่ทำประโยชน์ให้แก่ประเทศ-ชาติมากกว่าที่พวกเขาทำถึงปฏิบัติกันอยู่ในขณะนี้

หนูทราบมาว่า ท่านเลขาธิการได้ช่วยประชาชนจำนวนมากและหลายครั้งมาแล้ว ดังนั้น หนูเชื่อว่าท่านสามารถช่วยพวกเราได้ ได้โปรดช่วยพวกเราด้วยนะคะ

เพื่อน ๆ และหนูขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างมาก พร้อมจดหมายนี้พวกเราขอส่งความรู้สึกถึงมายังท่านด้วยค่ะ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

เจลินา ยูโรเชวิช, อายุ ๙ ปี

กิจกรรม

๑. ให้นักเรียนดูแผนที่โลก (ข้อมูลจำเพาะ ๑) และแผนที่ในหนังสือแผนที่โลก และหาบริเวณที่กองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติปฏิบัติการอยู่ เมื่อนักเรียนหาพบแล้ว ให้นักเรียนทำเครื่องหมายบนที่กลสถานที่เหล่านั้นลงบนแผนที่ในข้อมูล ๑ ด้วย

๒. ให้ระบุถึงความแตกต่าง ๓ ข้อ ระหว่างกองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติและกองทหารธรรมดา

๓. ในกลุ่มย่อย ให้นักเรียนอภิปรายถึงปัญหาความขัดแย้ง หรือกรณีพิพาทที่เกิดขึ้น แล้วมอบหมายให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งของกลุ่มเป็นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการอยู่ในกองกำลังรักษาสันติภาพแห่งสหประชาชาติ พิจารณาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น และเสนอวิธีการในการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้เกิดการพิพาทขึ้น โดยให้สมาชิกกลุ่มหมุนเวียนสลับกันเป็นเจ้าหน้าที่กองกำลังรักษาสันติภาพ

๔. สมมุติว่านักเรียนทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชาแห่งสหประชาชาติ ปฏิบัติการในกองกำลังชั่วคราวแห่งสหประชาชาติในเลบานอน (UNIFIL) ให้อ่านข้อมูลทั้งหมดในบทนี้อีกครั้งหนึ่ง นักเรียนและเจ้าหน้าที่กองกำลังรักษาสันติภาพจะต้องปฏิบัติงานในหน้าที่อย่างเหมาะสม โปรดระลึกเสมอว่าเจ้าหน้าที่เหล่านี้ต้องการค่าจ้างที่ชัดเจน ขอให้นักเรียนออกค่าจ้าง ๓ ข้อ เพื่อให้เจ้าหน้าที่กองกำลังรักษาสันติภาพ ปฏิบัติงาน

๕. ให้นักเรียนศึกษาข้อเสนอแนะในการเพิ่มความเข้มแข็งในการธำรงรักษาสันติภาพอย่างละเอียด มีหลายประเทศที่ไม่สามารถบริจาคเงินเพื่อสมทบในการบำรุงกองกำลังรักษาสันติภาพได้ จงอภิปรายและให้ข้อโต้แย้งแก่ประเทศเหล่านี้

ดูข้อมูลจำเพาะ ๑ และ ๑

๔. “..... เปลี่ยนดาบเป็นผาลไถ”

หน่วยปฏิบัติการเพื่อสันติภาพแห่งสหประชาชาติ

ไม่ว่ายุคใดสมัยใด สหประชาชาติเช่นเดียวกับศาสนาทั้งหลายในโลก ต่างพากันเรียกร้องให้ปฏิบัติการเพื่อสันติสุขของโลก

“ชนะใดแม้ชนะศัตรูนับพัน มิเทียมพันชนะตนเอง”

ธรรมะพุทธ

“การใช้อำนาจเป็นวิถีของชนป่าเถื่อน อนึ่งสาวเป็นวิถีของผู้เจริญ”

มหาตมะ คานธี

“ผู้ใดสร้างสันติ ผู้นั้นเป็นสุข ได้ชื่อว่าเทวบุตร”

แมตทิว บทที่ ๕ ข้อ ๙ (พระคัมภีร์ใหม่)

“อย่ามุ่งร้ายต่อผู้ใด เว้นแต่ผู้นั้นมุ่งกดขี่”

ฮายัต ที่ ๒ : ๑๙๓ (พระคัมภีร์โบราณของอิสลาม)

“เราทั้งหลายจะเปลี่ยนดาบให้เป็นผาลไถนา และเปลี่ยนหอกให้เป็นขอลิดกิ่งไม้ ประชาชาติจะไม่ยกดาบขึ้นประหัดประหารกัน เราจะละทิ้งยุทธศาสตร์”

อิสยาห์ บทที่ ๒ ข้อ ๔ (พระคัมภีร์ไบเบิล)

กิจกรรม

๑. จงอ่านข้อความ “..... เปลี่ยนดาบเป็นผาลไถ” แล้วเขียนด้วยภาษาของนักเรียนเองเพื่อแสดงว่านักเรียนเข้าใจความหมาย และจงให้เหตุผลโดยเขียนเป็นข้อๆ ว่า ทำไมผู้คนจึงต้องมีการสู้รบกัน
๒. คำว่า “สันติภาพ” มีความหมายต่อนักเรียนอย่างไร? จงวาดภาพ หรือเขียนโคลง หรือกลอนเกี่ยวกับสงคราม
๓. ในบทนี้มีคำอ้างอิง หรือคติพจน์เกี่ยวกับสันติภาพจากหลายศาสนา ให้นักเรียนเลือกข้อความที่นักเรียนชอบ ๑ ข้อความ หรือหาข้อความจากแหล่งอื่นๆ ๑ ข้อความ แล้วร่างรูปปั้นตามที่นักเรียนต้องการ และให้เขียนคำอ้างอิงที่นักเรียนเลือกไว้ที่รูปปั้นนั้นด้วย
๔. ให้เล่นเกมในหน้าต่อไป โดยตัดรูปตารางสี่เหลี่ยมทั้งหมด แล้วนำมาจัดทำเป็นเกมบอร์ด ใช้ลูกเต๋า หรือแผ่นกระดาษที่มีหมายเลข ๑-๖ กำกับเป็นตัวเลื่อนการเดิน เมื่อเล่นเกมเสร็จแล้ว ให้นักเรียนเขียนบรรยายว่า นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากการเล่นเกมนี้
๕. การก้าวเข้าไปสู่โลกแห่งสันติสุข หรือผ่นกลับไปสู่โลกแห่งสงคราม มีความเป็นไปได้เท่าเทียมกันในอนาคต นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับโลกในอนาคต? และนักเรียนต้องการให้โลกในอนาคตของนักเรียนเป็นไปในลักษณะใด? สหประชาชาติจะช่วยเหลือในสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไรบ้าง? และทำไมบางประเทศจึงไม่ยอมมีกระบวนการ “เปลี่ยนดาบเป็นผาลไถ”?

ดูข้อมูลจำเพาะ ๑

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : หน่วยปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ

ในจำนวนสิ่งอันเกินจินตนาการจากนานาประเทศ มีประติมากรรมรูปปั้นผู้ชายกำลังตีดาบให้เป็น
ผลไม้ คือของกำนัลจากสหภาพโซเวียต ประดับสวนด้านหน้าอาคารสหประชาชาติ ณ กรุงนิวยอร์ก
ที่ฐานรูปปั้นจารึกว่า “เราจะเปลี่ยนดาบเป็นผลไม้”

ประโยคแรกในกฎบัตรสหประชาชาติคือ “เรา บรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ ได้ตั้ง
เจตจำนงที่จะช่วยกันหลังให้พ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิบัติอย่างสุดจะพรรณนามา
สู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้ง.....” นับเป็นข้อความที่ทรงพลังมหากาล ซึ่งผลักดันให้
สหประชาชาติเพียรปฏิบัติการสู่ความเป็นจริง คณะมนตรีความมั่นคงเป็นองค์กรที่จะอภิปราย
ปัญหา ก่อนเกิดสงคราม หน้าที่หลักขององค์กรคือ มุ่งขจัดต้นเหตุของความขัดแย้ง และวางรากฐาน
เพื่อสันติภาพอันถาวร ด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งจรรโลงไว้ซึ่งความยุติธรรม

เกมหน้าถัดไปต้องใช้จินตนาการเล็กน้อย ผู้ที่
ถึงจุดหมายก่อนเป็นผู้ชนะ ผู้เล่นต้องใช้ความคิด
สร้างสรรค์ และพยายามทำให้ผู้อื่นเชื่อตาม อุปกรณ์
คือแผ่นกระดาษหรือกระดาษแข็ง ๑ แผ่น แบ่งเป็น
ตารางสี่เหลี่ยมอย่างน้อย ๒๐ ตาราง ติดบัตรคำสั่ง
ที่ให้มานี้วางคว่ำลงยังที่ระบุไว้ บัตรคำสั่งมีทั้งที่
บอกให้วาดรูป หรือเขียนข้อความ หรือทำท่าทาง
ส่งภาษาไป สื่อความหมายให้ผู้เล่นคนอื่นทาย บัตร
คำสั่งอาจบอกให้ “ลงคะแนนเสียง” หมายความว่า

นักเรียนทั้งชั้นจะออกเสียงว่า จะให้ผู้เล่นคนนั้นเดิน
ต่อไป หรือให้หยุดอยู่ที่เดิม หากผู้เล่นสามารถ
ทำให้ผู้อื่นเชื่อและลงคะแนนเสียงให้เดินต่อไปได้
ก็จะได้เดินไปตามจำนวนช่องตารางที่ระบุในบัตร
แต่หากบัตรที่จับได้ไม่มีคำสั่งให้ลงคะแนนเสียง ก็ให้
เก็บบัตรนั้นไว้อย่าให้ใครเห็น หากจับได้บัตรซ้ำกับ
ของผู้เล่นคนก่อนถือว่าเป็นโมฆะ อาจจะตกลง
กำหนดเวลาสำหรับการปฏิบัติตามบัตรแต่ละใบ
หรืออาจทำบัตรเพิ่มได้อีกตามต้องการ

๑ วาดภาพความหมาย ของคำว่า “สันติ- ภาพ” (๔ ช่อง) ผู้ เล่นที่ทายภาพออก เป็นคนแรกจะได้ เดินไป ๒ ช่อง	๒ เขียนข้อความที่ เกี่ยวกับสงคราม โดยไม่ให้มีคำว่า “สงคราม” ปรากฏ อยู่ (๓ ช่อง)	๓ จงแสดงท่าทางสื่อ ความหมายเกี่ยว กับคำกล่าวของ มหาตมะคานธี โดย ไม่ออกเสียงเป็นคำ พูด “การตอบโต้ แบบตาต่อตาฟัน จะทำให้เราตาบอด ลิ้นทั้งสอง” (๖ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๔ จงยกปัญหาขัดแย้ง ที่มีอยู่ในโลกปัจ- จุบันมา ๑ ปัญหา พร้อมกับเสนอวิธี แก้ไขที่คนอื่น ๆ เห็น ด้วย (๒ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๕ จงอธิบายความ หมายของข้อความ ในพระคริสต์ธรรม คำที่ ๖ จากแมตทิ บที่ ๕ ข้อ ๔๓-๕ ที่ว่า “จงรักศัตรูของ ท่าน และจงอธิษ- ฐานให้ผู้ที่ข่มเหง ท่าน” (๒ ช่อง) ลงคะแนนเสียง
๖ จงดัดแปลง หรือใช้ อุปกรณ์ใดก็ได้ เคาะเป็นจังหวะ เพลง “มาร์ชสันติ- ภาพ” (Peace March) (๕ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๗ จงเล่าวิธีแก้ปัญหา อย่างใดอย่างหนึ่ง ของท่าน (๒ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๘ จงทำท่าบอกไป เกี่ยวกับ “สหประ- ชาชาติ” (๕ ช่อง) คนที่ทายได้คนแรก จะได้เดิน ๒ ช่อง	๙ จงเล่าถึงบทบาท ของท่านในปัญหา ขัดแย้งครั้งล่าสุดที่ ประสบ (๒ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๑๐ อธิบายความหมาย ของข้อความ “ผู้ใด ชนะตนได้จึงได้ชื่อ ว่าเป็นยอดวีรบุรุษ” (๔ ช่อง) ลงคะแนนเสียง
๑๑ จงบอกปัญหาขัด- แย้งในโรงเรียนมา ๑ ประการ และเสนอ แนะวิธีหลีกเลี่ยง ปัญหา (๕ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๑๒ จงวาดภาพสื่อ ความหมายเกี่ยว กับคำว่า “ร่วมกัน” (๓ ช่อง)	๑๓ จงอธิบายให้เพื่อน เห็นคล้อยตามว่า สงครามมีส่วนลั- มพันธ์กับความยาก- จน (๓ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๑๔ จงบรรยายลักษณะ เพื่อนในกลุ่มมา ๑ คน โดยไม่บอกชื่อ แล้วให้คนอื่น ๆ ทาย (๓ ช่อง)	๑๕ จงประดิษฐ์ตรา ประจำโรงเรียนขึ้น มา ๑ อัน แล้วให้ เพื่อนคนอื่น ๆ ทาย ว่าเป็นตราอะไร (๖ ช่อง)
๑๖ จงวาดภาพข้อความ “เราต้องทำสิ่งนี้รวม กัน” (๔ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๑๗ จงทำท่าสื่อสารคำ ว่า “ปลดอาวุธ” (๓ ช่อง)	๑๘ จงทำท่าสื่อสารคำ ว่า “ชุมชน” (๔ ช่อง) ผู้ที่ทายได้ คนแรกจะได้เดินอีก ๒ ช่อง	๑๙ จงยกตัวอย่างแสดง ให้เห็นว่าชีวิตของ ท่านต้องพึ่งพาผู้อื่น ที่อยู่ภายนอกชุมชน อย่างไรบ้าง (๔ ช่อง) ลงคะแนนเสียง	๒๐ จงยกตัวอย่างสิ่ง ที่ท่านได้ทำเพื่อช่วย ให้คนอื่นเป็นสุข (๖ ช่อง) ลงคะแนนเสียง

๕. บทกวีจากทั่วโลก

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

เพียงสิ่งเดียวที่ร้องขอ :
“เลิกเถิดหนอศาสตราจารย์ประหาร”*

ใครกันเล่าที่ท่านเฝ้าล่องลอย
ให้ข้าบอกรู้เพื่อนเด็กไร้เดียงสา
แต่ผู้ใหญ่โปรดสืบประวัติว่า
ว่าเหล่าข้าเกลียดโกหกหลอกลวง
เหล่าข้าน้อยสั่นพ้องยังปัญหา
ยากบูรณาสิ่งทั้งปวงที่สิ้นทั้งผอง
ขาดท่านแล้วโลกใหม่ใครเล่าครอง
ท่านจงตรองอย่าเห็นเป็นเช่นไปบอ
เพื่อนเอยอย่าเฉลยเล็กเอ๋ยอ้าง
ความหมายว่า ไร้ความจริง มุ่งหลอกล่อ
คำมิดรภาพ สันติภาพ พังเกินพอ
ลมปากพ้อพวกผู้ใหญ่ให้คำหวาน
พอที่เถิดกับข้าหมั่นคอยทำ
เชิญท่านมาด้านอาวุธหยุดประหาร
จงวางเว้นทุกกลลอบหลอกล่อสามานย์
พึงเสียชานทั้งเราท่านทุกขัณฑ์
ณ ที่นี้เรายังอยู่เพื่อสู้ต่อ
เพื่อร้องขอให้พวกเขาเลิกสะสม
ให้อาวุธร้ายมลายไปกับแรงลม
เราละคมความแค้นแสนโกรธา
นั่นฝ่ายซ้าย นี่ฝ่ายขวาหาไม่รู้
น่าสงสัย น่าพิงกัน สรรค์ปัญหา
ชีวิตเรา ต้องการรัก พักอุรา
ม่านมลายา กลับกิดขวาง ทุกทางเอย

โธลา อิบราฮิม เซมาน (เลบานอน), อายุ ๑๐ ปี

© พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากยูเนสโก พ.ศ. ๒๕๒๔

*ดูบทกวีภาษาอังกฤษในภาคผนวก หน้า ๑๑๖, ๑๑๗

ชีวิตเด็กน้อยถูกส่งเวไปเท่าไหนแล้ว*

ชีวิตน้อยส่งเวไปเท่าไหน
ยามภัยมีพิบัติซ้ำร้ายซ้ำสน
บ้างแซนชาติ ขวหาย มลายชนม์
ล้วนเป็นผลจากสงครามทำวอดวาย
เจ้าจากไปไร้สิทธิ์ขอความเป็นธรรม
กลับถูกนำสู่อาญาพิราลัย
เพียงไร้ทรัพย์อันอาจถึงตาย
แม้กระหายสันติสุขทุกโมงยาม
ดูจกมจรเฝ้าเค้านูปผา
ท่านกลับมาพิฆาตคนตายสิ้นหลาม
ลืมนึงถึงมนุษย์ทั่วเขตคาม
มีพักถมาถึงเด็กน้อยพลอยมรณา

นูรา นาอี (แอลจีเรีย) อายุ ๑๓ ปี

© พิมพ์ซ้ำโดยได้รับอนุญาตจากยูเนสโก, พ.ศ. ๒๕๒๔

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : อนุสัญญาแห่งสหประชาชาติ ว่าด้วยสิทธิเด็ก

- ๒๕๐๒ - สหประชาชาติลงมติว่า “มนุษยชาติจะต้องให้สิ่งที่ดีที่สุดแก่เด็กๆ”
- ๒๕๒๒ - ปีเด็กสากล ประเทศโปแลนด์เสนอให้มีอนุสัญญาว่าด้วยการให้ความคุ้มครองทางกฎหมายแก่เด็ก
- ๒๕๓๒ - สมัชชาสมิตรีบรองอนุสัญญาดังกล่าว
- ๒๕๓๓ - อนุสัญญามีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ กันยายน ด้วยจุดมุ่งหมายที่จะให้เด็กทุกคนได้รับสิทธิในเรื่อง
 - ก. ปัจจัยพื้นฐานสำหรับดำรงชีวิต (อาหาร น้ำ และสุขอนามัยที่ดี)
 - ข. การพัฒนาที่เหมาะสม (การเล่น รื่นเริง และการศึกษา)
 - ค. การพิทักษ์ปกป้อง (ไม่ให้ถูกข่มเหงรังแก หรือถูกใช้ประจักษ์สินค้า ได้รับ ความทุกข์ทรมานเนื่องจากข้อขัดแย้งทางการเมือง)
 - ง. สิทธิการมีส่วนร่วม (การแสดงความคิดเห็นและการยอมรับฟัง)

กิจกรรม

ดูข้อมูลจำเพาะ ข

จงอ่านบทกวีทั้งสองบท ซึ่งประพันธ์โดยเยาวชนจากประเทศอื่น และอภิปรายเป็นกลุ่มหรือร่วมกันทั้งชั้นเรียน เยาวชนต่างมีชีวิตเป็นของตนเอง และมีอนาคตรออยู่ พวกเขาเป็นอนาคตของโลก ดังนั้น เยาวชนจึงเป็นผู้สูญเสียมากที่สุดในการะสงคราม การขาดแคลนอาหาร ความยากจนขัดสน ความมีอคติต่อกัน และการถูกใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์

๑. สมมุติว่านักเรียนมีโอกาสไปพูดกับผู้นำจากทั่วโลก ณ ที่ประชุมใหญ่แห่งหนึ่งในฐานะตัวแทนเยาวชนทั่วโลก นักเรียนคือเสียงจากเยาวชนทั้งหมด ผู้ฟังของนักเรียนคือผู้วางนโยบายโลก นักเรียนจะกล่าวอะไรบ้าง? จงเขียนหัวข้อสำคัญๆ ที่คิดว่าจะต้องพูด
๒. จงเขียนสุนทรพจน์ที่จะกล่าวกับผู้นำระดับโลก จงระลึกว่า นี่เป็นโอกาสเดียวในชีวิต ดังนั้น เนื้อหาที่พูดต้องครอบคลุมประเด็นต่างๆ ให้มากที่สุด (สุนทรพจน์ที่ดีต้องมีสำนวนโวหาร ลีลาการพูดที่เหมาะสม ก่อนพูดจึงต้องคำนึงถึงกลวิธีเหล่านี้)
๓. ให้แต่ละกลุ่มผลิตกันข้อกล่าวสุนทรพจน์ แล้วอภิปรายประเด็นต่างๆ ที่ยกมากล่าว
๔. จงอ่านบทกวีทั้งสองบทอีกครั้ง พร้อมทั้งข้อมูลสหประชาชาติ ที่จัดไว้ให้ นักเรียนคิดว่าเยาวชนมีสิทธิในเรื่องใดบ้าง? และสิทธิข้อใดที่เยาวชนในบทกวีไม่ได้รับ?

แอฟริกา.....เจ้าให้ข้าทุกอย่าง*

แอฟริกา

นี่คือสิ่งที่เจ้ามอบแด่ข้า

ทะเลสาบแสนงาม ป่าไม้ร่มครึ้ม บึงกว้างในม่านหมอก
เจ้าให้ข้าทุกอย่าง

คิตกรรม นาฏกรรม นิทานเร่ร่อนรอบกองไฟ

เจ้าลัถย้อมผิวสัปรพรพบุรุษมอบแด่ข้า

สถิตนิรันดร์ในสายเลือด

เจ้าให้ข้าทุกอย่าง

อาภัพเยี่ยงอย่างอย่างเฉพาะ

สะโปกหลบล้ำด้วยภาระแห่งกาลเวลา

สองเท้าแผ่วกว้างด้วยเส้นทางรอนแรม

เจ้าฝากสิ่งทั้งมวลไว้กับข้า

แม้เหนื่อยล้าไม่ระย่อสุดภูมิใจ

มุ่งหน้าฝ่าฟัน

แสนภาคภูมิฝ่าฟันผู้ไร้เท่าเทียม

ทุ่งทองชาวันนาฉายประกายยามเที่ยงวัน

สิงห์สราลัศที่เขตราวว่าข้าว

ชุมทรัพย์จากสินแรมหาศาลสุดพรรณนา

กลับถูกประณามเชกเช่นกาฬทวีปแดนเดือน

วิปโยครุมเร้าด้วยสววรรค์สลาย

ข้าจะไม่วันลตราเหล่าผู้บุกรุก

จะปกป้องเจ้าแม้กว้างไกลจรดฟ้าใส่โพ้น

ขอจรรโลงภารกิจสววรรค์ทรงประทาน

เพื่อเจ้าสถิตสถาพรชั่วนิรันดร์กาล

อโนมา กานีเอ

(แปลจากภาษาฝรั่งเศส โดย แคเทอลีน วีฟเวอร์ ใน

Penguin Book of Women Poets, 1981)

*ดูบทกวีภาษาอังกฤษในภาคผนวก หน้า ๑๓๖

กิจกรรม

จากบทกวีของอโนมา กานีเอ ชื่อ แอฟริกา
.....เจ้าให้ข้าทุกอย่าง เป็นบทกวีบรรยายความ
ชื่นชมของผู้ประพันธ์ต่อความมั่งคั่งหลากหลาย
ของทวีปแอฟริกา ซึ่งมีส่วนหล่อหลอมความเป็นตัว
ของเธอในปัจจุบัน จนรู้สึกภูมิใจและภาคภูมิใจต่อมาตุภูมิ
และประวัติศาสตร์อันยืนยง

จงอ่านบทกวีอย่างพิถีพิถันแล้วทำ
กิจกรรมต่อไปนี้

๑. ให้ทำงานเป็นกลุ่ม ทำรายการสิ่งที่ประเทศแอฟริกา
มอบแก่ผู้ประพันธ์ ทั้งนี้แม้ไม่ใช่สิ่งใดก็ได้

๒. รายการที่ได้อาจมีสิ่งต่างๆ มากมาย

ก. จงจัดหมวดหมู่สิ่งที่ได้เป็นหัวข้อ เช่น

ลักษณะธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์

ข. จงอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ เช่น ลักษณะ

ของแอฟริกาที่มีผลกระทบมากที่สุดต่อ

ผู้ประพันธ์?

ค. ลักษณะมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอก-

ลักษณะ มีความสำคัญต่อบุคคลอย่างไร?

ง. จงอภิปรายร่วมกับเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับ

มรดกทางวัฒนธรรมของท่าน

๓. จงอ่านบทกวีสลับวรรคสุดท้ายร่วมกัน นี่เป็น

แก่นเนื้อหาของบทกวี นักเรียนคิดว่ากวีกล่าว

ถึงอะไร? จงสรุปความคิดหลักที่กานีเอต้องการ

สื่อสารกับผู้อ่าน

๔. จงเขียนลักษณะเฉพาะของประเทศ หรือทวีป

ของนักเรียน อาจเป็นลักษณะธรรมชาติ วัฒน-

ธรรม สังคม ประวัติศาสตร์ การเมือง ฯลฯ

ทั้งด้านบวกและด้านลบ

๕. ใช้ข้อมูลที่ได้ในข้อ ๑ แต่งบทกวี ในหัวข้อ

เจ้าให้ข้าทุกอย่าง

ตามแบบอย่างบทกวีของกานีเอ เช่น

เจ้าให้ข้าทุกอย่าง.....

เจ้าให้ข้าทุกอย่าง.....

เจ้าให้ข้าทุกอย่าง.....

พึงระลึกด้วยว่า จุดเด่นของบทกวีของกานีเอ อยู่ที่อารมณ์เข้มข้นที่เธอที่มีต่อประเทศของเธอ พยายามใส่อารมณ์ทั้งทางบวกและทางลบลงไปในบทกวีของนักเรียนด้วย

- ๖. เมื่อแต่งเสร็จ จงอ่านบทกวีให้กันและกันฟัง แล้วอภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่เลือกมากแล้ว เพื่อดูว่า มุมมองของนักเรียนเหมือนหรือต่างกับของผู้อื่นหรือไม่ อย่างไร?

คู่มือผู้จัดทำ :

๖. สองบทกวีแต่ผู้ลี้ภัย

สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ

ภาษา

ผู้อพยพ*

เผยเปลือกตาได้เงาใบไม้ไล่ไล่มกาย
ยามอรุณตะวันฉายลอดช่องหน้าต่าง
ผลเชอร์รี่อ่อนเกาะกิ่งเดียวตายคล้ายตัวเธอ
ทอดกายอ่อนแรง
สดับสัญญาณเตือนภัย วีร
ด้วยกริ่งเกรงความลัดแห่งภัยอันตราย
ธรรมชาติ ยิ่งวังเวง ยิ่งหวาดหวั่น
แว่วเสียง ไก่ขัน
จึงค่อยขยับย่างย่องจากเตียง
สู่แสงใสศยามอุษา
สงบสติเสียงขันกังวานแทรกจนสระกระเพื่อม
กุกกัก ไหวกไหวย สรรพสำเนียงบ้านนาวันใหม่
แน่วแล้วเสียงผู้คน ไซ้ความเจียบสะพรั่งกล้ว
จึงถลาเร่งรีบรุดลงบันได
หวนคึงถึงเสียงไกลหาหล่นหนีไฟ
เลื่อนไกลลงสู่ผืนผ้าหนาหรือรับ
เติลลิ้นนี้พันอดีตทุกที่ผาผาผา

เบื้องล่าง รายรอบใต้
ล้วนใบหน้าอาบไมตรีมีขม
พริกเพรียกเรียกเชิญมาใกล้กัน
แขวนอยู่นั้นทั้งแสมเนื้อหาเกลือเค็ม

วาร์วันผ่นผ่าน
เจริญวัยจนก่น้อยในวังอุ่น
ณ บ้านใหม่ปลอดทุกข์ทุกลำเค็ญ
พวกเขาเฝ้ามองเธอสรวนกับแม่ไก่
ผิวเนื้ออ่อนละมุนราวข้าวโพดอ่อน
แขนโกว้อ่อนแอ้น ดวงตาเทาหม่นใสกระจ่าง
คลอคล่องน้ำค้าง ผ่องเงาตระหนก
พวกเขาเฝ้ามอง แยมยืมปริมเมตตา
พสุธาแผ่เต็มไพศาล
มีย่อนย่นยืนหยดอย่างกร้าวแกร่ง

อาร์ เอส ทอมัส

(ได้รับอนุญาตให้แปลซ้ำจาก จี โทมัส)

กิจกรรมกลุ่ม

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง เด็กในเมืองใหญ่จำนวนมากต้องอพยพหนีระเบิดไปอยู่ชนบท ผู้อพยพหมายถึง ผู้ที่ต้องโยกย้ายออกจากบริเวณที่มีอันตราย จงอ่านบทกวี “ผู้อพยพ” แล้วตอบคำถามต่อไปนี้ เปรียบอภิปรายร่วมกัน

๑. อะไรบ้างที่บอกให้เราทราบถึงอดีตของเด็กหญิงในบทกวี?
๒. เด็กที่อพยพหนีระเบิด รู้สึกอย่างไรเมื่อตื่นขึ้นมาในสภาพแวดล้อมแห่งใหม่?
๓. นักเรียนได้รับการต้อนรับอย่างไรในบ้านใหม่?
๔. กวีหมายความว่าอย่างไร เมื่อบรรยายดวงตาของเด็กว่า “คลอคล่องน้ำค้าง ผ่องเงาตระหนก”?

*ดูบทกวีภาษาอังกฤษในภาคผนวก หน้า ๑๓๑

คนที่ทั่วไปมักจะเห็นผู้ลี้ภัยเป็นการะ เป็นผู้เคราะห์ร้ายที่ไม่อาจทำประโยชน์ใดๆ แก่ที่พำนัก
แห่งใหม่ได้ ความจริงแต่ละคนล้วนมีเรื่องราวด้วยวัฒนธรรมและศักยภาพส่วนตัว ที่สามารถเสริมสร้าง
ความเจริญให้แก่สิ่งแวดล้อมแห่งใหม่ได้ ผู้ลี้ภัยหลายคนเคยทำประโยชน์ให้แก่ประเทศที่เขาไปอยู่
และแก่มวลมนุษยชาติอย่างน่าอัศจรรย์

นักเรียนรู้จักผู้ลี้ภัยที่ได้รับรางวัลโนเบลบ้างไหม? เช่น วิโก เบอร์ตา เมนชู ชาวอินเดียนแดง
เผ่ามายา ซึ่งเป็นผู้นำขบวนการในกัวเตมาลา ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ พ.ศ. ๒๕๓๙ และ
วิลลี บรันดท์ ชาวเยอรมนี ซึ่งหนีไปอยู่ประเทศเดนมาร์กและนอร์เวย์ ต่อมาได้กลับไปดำรงตำแหน่ง
นายกรัฐมนตรีของประเทศเยอรมนีตะวันตก ได้รับรางวัลโนเบล ในพ.ศ. ๒๕๑๔ นักเรียนทราบไหมว่า
อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ เองก็เป็นผู้ลี้ภัยด้วย? ลองนึกถึงบุคคลที่มีชื่อเสียงอื่นๆ ที่เคยเป็นผู้ลี้ภัยเช่นกัน
จงหาข้อมูลส่วนตัวและผลงานของบุคคลเหล่านี้

กิจกรรมเสริม

๑. จงหาข่าว คนเข้าเมือง ผู้ลี้ภัย หรือผู้พลัดถิ่นอื่นๆ แล้วนำมาอภิปรายถึงสาเหตุของการ
ย้ายถิ่นฐานของพวกเขา
๒. ปัจจุบันมีการย้ายถิ่นที่อยู่ตลอดเวลา บางคนย้ายมาจากเมืองอื่น ประเทศอื่น นักเรียนรู้จักใคร
บางคนที่ย้ายมาจากที่อื่นหรือไม่ ลองนึกถึงสาเหตุที่เขาต้องย้ายถิ่นและสภาวะของผู้ย้ายถิ่นว่า
ต้องพบกับอะไรบ้าง ขณะนี้พวกเขาเป็นอย่างไร ลองหาโอกาสพูดคุยกับเขา และเตรียม
รายงานความคิดเห็นเหล่านั้น ข้อมูลที่ได้แตกต่างไปจากที่นักเรียนคิดอย่างไร? นักเรียนคิดว่า
พวกเขาให้อะไรแก่ชุมชนใหม่ได้บ้าง?

เนเรเท*

ในความเจ็บ

เรื่อน้อยเพียงผู้คนพ้นจากท่า

นั่นใครกันคล้ายทหารพรานกายา
เมฆภัยพาฝนพร่างพรหม ณ หนไกล

ราตรีไร้สิ้นเดือนดาวมืดหมาง
อนาคตกลางเดือนราตรีฉายไว้แก่นสาร
เปรียบผ้าทอไร้ฝีมือไม่เจเนการ
ล่วงวันวาน วันนี้อยู่ รอเวลา

หวังของเราคงมีบ้างวันข้างหน้า
ไกลสุดหล้ามีประตูรับขวัญ
แด่หนูน้อย นีวเรียวผอม ต้อนรับพลัน
ดังฝนฝัน ไปรยสาย อยู่รายเรียง

เอ็มเบลา ซอนนี ดีโบโก (กวีชาวแคเมอรูน)

*ดูบทกวีภาษาอังกฤษในภาคผนวก หน้า ๑๑๙

กิจกรรมเสริม

๑. พวกที่นั่งเรือออกไปเป็นใคร? พวกเขาไป
ไหนกัน?
๒. เหตุใดได้ไปก็จึงบรรยายว่าอนาคตเป็น
เหมือน “นิยาย”?
๓. จงอภิปรายการที่กวีใช้ฝนเป็นเชิงอุปมา-
อุปไมย
๔. บทกวีลงท้ายด้วยความหวัง จงอธิบายว่า
เหตุใดจึงยังมีความหวัง กวีใช้กลวิธีทาง
ภาษาสื่อความคิดอย่างไร

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อ ผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR)

ปัจจุบันมีผู้ลี้ภัยทั่วโลกอยู่ประมาณ ๒๐ ล้านคน ส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็กที่ไม่อาจหนีต่อภาวะกดดัน ตลอดจนความรุนแรงได้ ผู้ลี้ภัยมาจากทั่วทุกหนแห่งในโลก ทุกเชื้อชาติศาสนา แต่มีน้อยประเทศที่น่าพาต่อเคราะห์กรรมของผู้ลี้ภัย แต่ละปีผู้ลี้ภัยเพิ่มจำนวนขึ้น และส่อเค้าว่านับวันจะยิ่งทับทวีทั่วทั้งโลก นับได้ว่าผู้ลี้ภัยเป็นความรับผิดชอบของข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ เราได้ยินเรื่องราวของผู้ลี้ภัยกันมากมาย แต่นักเรียนทราบบ้างไหมว่า หมายถึงใคร

ใครคือผู้ลี้ภัย?

อนุสัญญา พ.ศ. ๒๔๙๔ และพิธีสาร พ.ศ. ๒๕๑๐ เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ลี้ภัย ให้นิยามของผู้ลี้ภัยว่าหมายถึง ผู้ที่ “เกิดความกลัวที่ฝังลึกต่อการถูกกดขี่ข่มเหง จากเหตุเนื่องมาจากชาติพันธุ์ ศาสนา สัญชาติ เนื่องจากการเข้าร่วมกับบางกลุ่มในสังคม ตลอดจนการมีแนวคิดทางการเมืองบางประการ ทำให้ต้องหลบหนีจากประเทศตนเอง เป็นผู้ที่ไม่สามารถ หรือไม่สมัครใจที่จะรับการคุ้มครองจากประเทศนั้นด้วย.....”

ข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติทำอะไรบ้าง?

สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือ ให้ความปกป้องผู้ลี้ภัย ตลอดจนเข้าแทรกแซงและปฏิบัติการ

แทนรัฐบาลนานาชาติประเทศ หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ประชาคมนานาชาติได้เผชิญกับปัญหาผู้ลี้ภัยและพลัดถิ่นที่รุนแรงยิ่งกว่าสมัยสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง กล่าวคือ เกิดผู้ลี้ภัยและพลัดถิ่นฐานนับล้านในยุโรป สหประชาชาติได้แต่งตั้งข้าหลวงใหญ่ขึ้นมาช่วยคนกลุ่มนี้ และหาหนทางยุติปัญญอย่างถาวร ข้าหลวงใหญ่เริ่มปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๔ มีกำหนดเวลาทำงานระยะแรกสามปี นับแต่นั้นเป็นต้นมา การหลั่งไหลของผู้ลี้ภัยทั่วโลกก็เกิดขึ้นอย่างไม่ขาดสาย และไม่ลดจำนวนลงเลย ทำให้ต้องมีการปรับระเบียบกันใหม่ครั้งแล้วครั้งเล่า เกิดภาระหนักในการหาถิ่นพำนัก ตลอดจนให้การฝึกอบรมแก่ผู้ลี้ภัย แต่นับวันทางสำนักงานจะมุ่งประเด็นไปที่การส่งกลับ (การส่งผู้ลี้ภัยกลับสู่บ้านเกิด) เพราะเห็นว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ถาวรกว่าวิธีอื่น

ที่ตั้ง : UNHCR

Case Postale 2500

CH -1211

Geneva 2 Dépôt

Switzerland.

กิจกรรม

๑. ให้เขียนเหตุผลห้าประการว่า เพราะเหตุใด การอ่านออกเขียนได้จึงมีความสำคัญต่อ คุณภาพชีวิตของแต่ละคน และตอบคำถามว่า ทำไมประชากรที่รู้หนังสือจึงนับได้ว่าให้คุณ ประโยชน์ต่อประเทศชาติ?
๒. จงอ่านรายการต่าง ๆ ของสาเหตุของการไม่รู้ หนังสือนี้อธิบายให้นักเรียนคิดว่าเป็นไปได้ มากที่สุด? ให้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
๓. จงพิจารณาหาเหตุผลเพื่อให้ได้คำตอบในหน้า ถัดไป นักเรียนจะมีข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน ผู้รู้หนังสืออยู่ ๖ ชุด ป้ายชื่อ ๖ ประเทศ และกราฟแสดงอัตราผู้รู้หนังสือ ให้ตัดข้อมูล และป้ายชื่อออกเป็นชิ้นๆ แบ่งกลุ่มทำงาน กลุ่มละ ๖ คน สมาชิกแต่ละคนรับแจกข้อมูล ๑ ชุดไปศึกษา ห้ามแลกกันดู แล้ววางป้ายชื่อ ประเทศลงในกราฟให้ถูกต้องตามข้อมูลในมือ ตอนแรกนักเรียนอาจสับสน ให้ช่วยกันคิด แล้วในที่สุดนักเรียนจะพบคำตอบ
๔. จงตอบคำถามต่อไปนี้ การรู้หนังสือน่าจะ ช่วยประเทศในข้อข้างบนได้อย่างไรบ้าง? การ อ่านออกเขียนได้มีส่วนเปลี่ยนแปลงชีวิตของ นักเรียนหรือไม่?

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : ยูเนสโกกับการไม่รู้หนังสือ

มีประกาศให้ พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นปีการรู้ หนังสือนานาชาติ ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มีการประชุมระดับโลกในหัวข้อเรื่องการศึกษาเพื่อ ปวงชน (Education for All) ขึ้นที่ประเทศไทย ปฏิญญาสากลว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน ได้มุ่ง ให้การศึกษาระดับประถมศึกษาแก่เด็ก ๑๐๐ ล้าน คน ที่ขาดโอกาสเข้าโรงเรียน ตลอดจนการให้ ความรู้ขั้นพื้นฐานแก่ผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือ

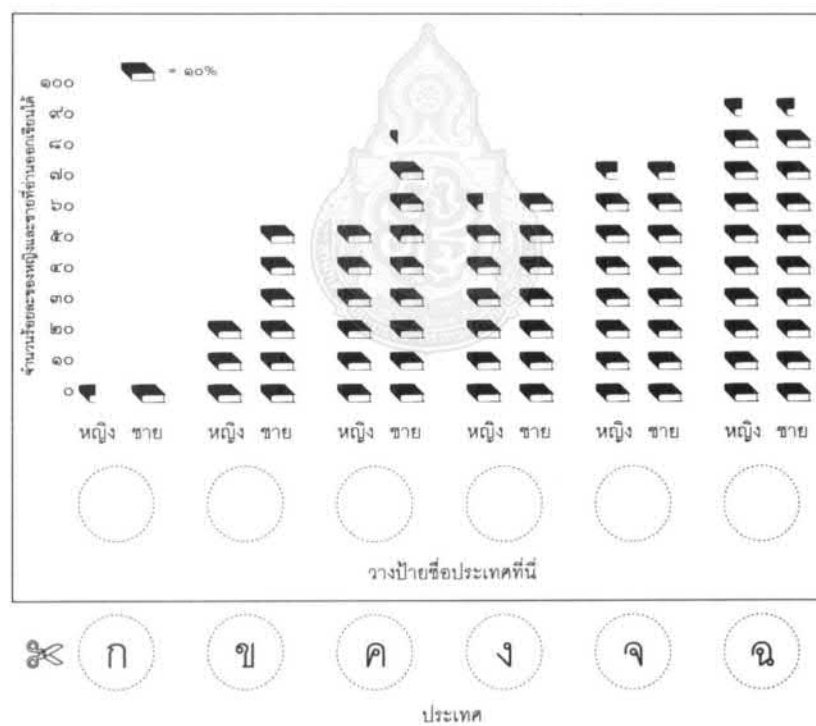
สหประชาชาติให้ความสำคัญต่อการศึกษา ของสตรีเป็นพิเศษ เพราะเชื่อว่าการให้การศึกษา แก่สตรี ย่อมเสมือนการยกระดับการศึกษาของ บุตรไปด้วย ในฐานะมารดา สตรีที่มีการศึกษา จะรู้การวางแผนครอบครัวดีขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ก็จะทำให้การปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อสุขภาพและ สุขวิทยาด้วย

ยูเนสโกเป็นหน่วยงานหลักของสหประชา- ชาติ ในสาขาศึกษา กฎบัตรขององค์การถือว่า ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับการศึกษา

ดูข้อมูลจำเพาะ

ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ ข้อมูลนี้มีพื้นฐานของตัวเลขที่เป็นจริงจากประเทศในเอเชีย, ลาตินอเมริกา และแอฟริกา ให้วางป้ายชื่อประเทศ ก ถึง จ บนภาพที่แสดงจำนวนเป็นร้อยละของผู้หนึ่งสี่ของทั้งชายและหญิงในแต่ละประเทศ	ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ อัตราผู้หนึ่งสี่ที่ปกปิดจะแสดงเป็นร้อยละของจำนวนประชากรอายุเกิน ๑๕ ที่อ่านออกเขียนได้ จำนวนประชากรหญิงที่อ่านหนังสือออกของประเทศ จ มีน้อยกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศ ก	ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ อัตราผู้หนึ่งสี่ที่อยู่ในญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ไปแลนส์สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลียกา ทั้งหญิงและชายมีปริมาณเท่ากัน ถ้าท่านสุ่มตัวอย่างผู้หญิง ๒๐ คนจากประเทศ ก จะพบว่ามีเพียงคนเดียวที่อ่านออกเขียนได้
ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ การทำงานของหน่วยงานแห่งสหประชาชาติมีส่วนทำให้อัตราของสตรีที่รู้หนังสือในประเทศที่กำลังพัฒนาสูงขึ้น จากร้อยละ ๓๕ ใน พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นร้อยละ ๕๕ ใน พ.ศ. ๒๕๓๓ จำนวนร้อยละของชายที่อ่านหนังสือออกของประเทศ จ สูงกว่าของประเทศ ก	ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ ผู้ใหญ่ที่รู้หนังสือทั้งโลกมีจำนวน ๔๕๐ ล้านคน จำนวนประชากรชายที่รู้หนังสือของประเทศ ก มีมากเกินเท่ากับจำนวนประชากรหญิงที่รู้หนังสือของประเทศ จ	ข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ การทำงานของหน่วยงานแห่งสหประชาชาติมีส่วนช่วยให้เด็กร้อยละ ๔๐ ในประเทศที่ด้อยพัฒนา เริ่มได้เข้าโรงเรียนแล้วในปัจจุบัน อัตราผู้หนึ่งสี่ชายของประเทศ ก สูงกว่าของประเทศ จ แต่ต่ำกว่าของประเทศ ค

๔. เกิดเป็นหญิง

สหประชาชาติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสตรี

ภูมิภาคสตรี

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหประชาชาติว่าด้วยสิทธิ มนุษยชน และสตรี

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ฉบับ พ.ศ. ๒๔๙๑ กล่าวว่า “มนุษย์ทุกคนมีสิทธิและ มีเกียรติเท่าเทียมกันโดยกำเนิด”

กฎบัตรสหประชาชาติ มาตรา ๑.๓ บัญญัติ ไว้ว่า “มนุษย์ทุกคนมีเสรีภาพขั้นพื้นฐานเท่าเทียม กัน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา หรือเพศ”

สหประชาชาติได้เชิญชวนให้โลกสนใจเรื่อง ของสตรี โดยสถาปนาให้ พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นปีสตรีสากล และจัดให้มีการประชุมว่าด้วยสตรีขึ้นเป็น ครั้งแรก ณ กรุงเม็กซิโกซิตี้นับได้วาระระหว่างทศวรรษ ๑๙๗๕ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๒๔) เป็น ทศวรรษแห่งสตรีโดยแท้ กล่าวคือ พ.ศ. ๒๕๒๓ ได้มีการประชุมว่าด้วยเรื่อง ของสตรี ครั้งที่ ๒ ณ กรุงโคเปนเฮเกน ประเทศเดนมาร์ก และ พ.ศ. ๒๕๒๔ มีการประชุมครั้งที่ ๓ ณ กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา เพื่อติดตามดูว่าในรอบสิบปีที่ ผ่านมา มีมติใดบ้างที่ได้ดำเนินการให้ลุล่วงไปแล้ว นับตั้งแต่การประชุมครั้งแรกเป็นต้นมา หลังจาก พ.ศ. ๒๕๑๔ ผลปรากฏว่าเราสามารถหาข้อมูลที่ จำเป็นได้ง่ายขึ้น ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลของสตรีทั่วโลก ในด้านสถานภาพ ความสามารถและความต้องการ หลังการประชุม ณ กรุงไนโรบี ได้มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เช่น การดูแลสุขภาพของมารดา อีกทั้งรัฐบาลและองค์กรต่างๆ ก็ได้เปิดโอกาสให้ สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น

แม้กระนั้นความไม่เสมอภาคของสตรีก็ยัง คงเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไป ด้วยเหตุนี้ สหประชา- ชาติจึงจัดให้มีการประชุมขึ้นอีกครั้งที่ ๔ ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน ใน พ.ศ. ๒๕๓๔ ทั้งนี้เพื่อ ผลักดันให้เกิดความเสมอภาคเพิ่มขึ้นในทุกพื้นที่ ในโลก การประชุมครั้งนี้ ที่ประชุมมีมติร่วมกันว่า วิธีที่สำคัญที่สุดวิธีหนึ่งที่จะขจัดความไม่เสมอภาค นี้ได้ นั่นคือ การผลักดันให้สตรีเข้าไปมีบทบาทใน ตำแหน่งที่ต้องตัดสินใจและสั่งการให้มากขึ้น ทั้งใน หน่วยงานของรัฐและองค์กรต่างๆ โดยมีความ เชื่อพื้นฐานที่อยู่เบื้องหลังความพยายามนี้ว่าความ รับผิดชอบร่วมกันระหว่างบุรุษกับสตรีเป็นวิถีทาง ที่ดีที่สุดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการอยู่ร่วมกัน ในโลก และเป็นการสร้างโลกที่ยุติธรรมด้วย

อคติและการเลือกปฏิบัติ

การเลือกปฏิบัติ คือ การปฏิบัติต่อคนอย่าง ไม่เท่าเทียมกัน (คืออย่างไม่เป็นธรรม) ด้วยเหตุ บางอย่างที่เราเลือกปฏิบัติไม่ได้ และอย่าง ไม่มีเหตุผลอันสมควร เช่น บุคคลสองคนซึ่ง ทำงานอย่างเดียวกัน แต่ได้รับค่าจ้างต่างกัน เพียง เพราะเหตุผลง่ายๆ ว่า บุคคลหนึ่งนั้นเป็นผู้หญิง เป็นคนผิวดำ เป็นมุสลิม หรือพูดภาษาด้วย สำเนียงที่เพี้ยนออกไป การเลือกปฏิบัติอันเกิด จากการพิจารณาเชื้อชาติ สีผิว หรือชาติกำเนิด เรียกว่า คติเชื้อชาตินิยม (racism) หรือการแบ่ง แยกเชื้อชาติ

การเลือกปฏิบัติเพราะคุณเป็นเพศชายหรือหญิง เรียกว่า **การกีดกันทางเพศ (sexism)** และยังมี การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอื่นๆ อีก เช่น เหตุผลทางศาสนา ความพิการทางร่างกาย เหตุผลทางอายุ (ageism) ด้วยเหตุผลจากภาษาพูด หรือความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกัน

การเลือกปฏิบัติจะเกิดขึ้นได้ เพราะคนเรามักจะตัดสินผู้อื่นโดยไม่พิจารณาให้ถ่องแท้ นั่นคือ พวกเขากำลังมี **อคติ (prejudiced)** คนเรามักจะคิดว่า บุคคลอื่นด้อยกว่าตนโดยไม่ได้ไตร่ตรอง เรามีอคติว่าผู้อื่นด้อยกว่าเพราะเชื้อชาติ ศาสนา หรือเพศ ฯลฯ ตัวอย่างเช่น เมื่อเราพบคนผิวดำที่มีอารมณ์ฉุนเฉียวเข้าคนหนึ่งแล้ว ก็คิดเอาเองว่าคนที่มีผิวดำมีอารมณ์เช่นนี้ทุกคน ลักษณะ

ความคิดเช่นนี้เรียกว่า เป็นการ **สร้างแบบตายตัว (stereotyping)**

เป้าหมายของสหประชาชาติ คือ การช่วยให้บุคคลทุกคนทั้งที่เป็นปัจเจกบุคคลและกลุ่มชนได้รับการยอมรับอย่างเท่าเทียมกัน และได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม สหประชาชาติจึงได้จัดทำคำปฏิญญาและอนุสัญญาขึ้นหลายฉบับ ระบุถึงสิทธิของบุคคล (รวมทั้งหน้าที่ที่พึงปฏิบัติต่อบุคคลอื่น) ประเทศสมาชิกสหประชาชาติทุกประเทศต้องดำเนินการให้ประชาชนของตนทราบถึงสิทธิเหล่านี้ และให้ทราบอีกด้วยว่า พวกเขาจะได้รับสิทธิเหล่านั้นมาได้อย่างไร การรับรู้ในสิทธิเหล่านี้เป็นก้าวหนึ่งในการขจัดปัญหาเรื่อง การเลือกปฏิบัติ

เกิดเป็นหญิง

หนูชื่อมายา อายุได้ ๑๔ ปี หนูเกิดในครอบครัวชาวนาที่มีลูกมากและยากจนข้นแค้น จนกระทั่งไม่มีใครตั้งใจเลยตอนที่หนูเกิด เมื่อหนูยังเด็กกว่านี้ หนูต้องช่วยแม่และพี่สาวทำงานบ้านที่น้ำเบือ หนูต้องกวาดบ้าน ซักเสื้อผ้า ตักน้ำ และหาฟืน ขณะที่เพื่อนๆ ของหนูเล่นกันอยู่ข้างนอก แต่หนูก็ออกไปเล่นด้วยไม่ได้

หนูมีความสุขมาก เมื่อตอนพ่อแม่ให้ไปโรงเรียน ที่โรงเรียนหนูได้เพื่อนใหม่ๆ หลายคน และได้เรียนเขียนอ่านหนังสือ แต่เมื่อหนูจะขึ้นชั้นป.๔ พ่อแม่ให้หนูเลิกเรียน พ่อบอกว่าไม่มีเงินค่าเล่าเรียนให้หนู หนูต้องไปช่วยแม่และคนอื่นๆ ทำงาน นี่ถ้าหนูเป็นผู้ชาย พ่อแม่คงจะให้หนูเรียนต่อไปจนจบ พี่ชายของหนูเรียนจบแล้ว และตอนนี้กำลังทำงานบริษัทอยู่ในเมืองหลวง น้องชายหนูสองคนกำลังเรียนอยู่ และคงจะเรียนจนจบอีกเหมือนกัน

สตรีทั่วโลก พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๓

แนวโน้มและสถิติ

หลังการประชุมที่จัดขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๘ ณ กรุงไนโรบี สหประชาชาติได้ดำเนินการศึกษาเกี่ยวกับสตรีทั่วโลก และพบว่า

การทำงาน

- แรงงานสตรีเป็นหนึ่งในสามของแรงงานทั้งหมด ตัวเลขนี้ไม่รวมถึงแรงงานที่ไม่ได้รับค่าแรงในภาคเกษตรกรรม งานในบ้าน และงานดูแลครอบครัว
- เมื่อรวมแรงงานทั้งที่ได้รับและไม่ได้รับค่าจ้างเข้าด้วยกัน เวลาทำงานของสตรีจะมากกว่าของบุรุษ เว้นไว้แต่ในทวีปอเมริกาเหนือและออสเตรเลีย ซึ่งทั้งบุรุษและสตรีมีชั่วโมงทำงานเกือบจะเท่ากัน
- สตรีทั่วโลกได้รับค่าจ้างต่ำกว่าอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๓๐-๔๐

สุขภาพ

- ในหลายพื้นที่ของโลก สตรีเป็นผู้ดื่มน้ำและหาน้ำมาไว้ใช้ ถ้าคนหนึ่งคนใช้น้ำวันละ ๕ ลิตรในการปรุงอาหารและใช้ดื่ม และใช้น้ำอีกประมาณ ๒๕-๔๕ ลิตรเพื่อจะได้อ้อยอย่างถูกสุขอนามัย สตรีคนหนึ่งสามารถจะหาน้ำอย่างสบายๆ ได้มากที่สุดคราวละ ๑๕ ลิตร ดังนั้น เพื่อให้ครอบครัวของเธอซึ่งมีสมาชิก ๕ คนอยู่ได้อย่างมีอนามัย เธอต้องเดินไปดื่มน้ำถึงวันละ ๑๕ เที่ยว

โภชนาการ

- ประเทศที่กำลังพัฒนา จำนวนเด็กหญิงที่เป็นโรคขาดสารอาหารมีมากกว่าเด็กชายถึง ๔ เท่า ผลการวิจัยในประเทศเอเชียประเทศหนึ่งพบว่า ในกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ขวบ เด็กชายจะได้รับอาหารมากกว่าเด็กหญิงถึงร้อยละ ๑๖ ฉะนั้น จึงมีแนวโน้มว่าเมื่อเกิดภาวะขาดแคลนอาหาร หรือทุพภิกขภัยขึ้น เด็กหญิงจะเป็นฝ่ายที่ต้องอดอาหารมากกว่าเด็กชาย

การศึกษา

- การศึกษาในโลกนี้มีสตรีที่ไม่รู้หนังสือถึง ๓ คน ในขณะที่มีจำนวนบุรุษที่ไม่รู้หนังสือเพียง ๒ คน
- สตรียังได้รับการศึกษาดี ย่อมจะมีบุตรน้อยลง

บทบาทในครอบครัว

- ในประเทศแถบทะเลแคริบเบียน หนึ่งในสามของครอบครัวทั่วโลกจะมีสตรีเป็นหัวหน้า ตัวเลขนี้อาจจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๕๐

การเมือง

- เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๓ จำนวนสตรีที่ร่วมในคณะรัฐบาลทุกประเทศทั่วโลกมีเพียงร้อยละ ๔.๑ เท่านั้น และใน ๑๗ ประเทศ ไม่มีสตรีเป็นรัฐมนตรีเลย
- เดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ มีเพียง ๘ ประเทศเท่านั้น จากจำนวนประเทศสมาชิกทั้ง ๑๕๔ ประเทศ ที่มีสตรีเป็นประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล

กิจกรรม

๑. จงอ่านบทความเรื่อง **อคติและการเลือกปฏิบัติ** แล้วให้คำจำกัดความของคำแต่ละคำที่พิมพ์ด้วยตัวหนา
๒. ในพ.ศ. ๒๕๓๔ มีการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสถานภาพของสตรี ซึ่งประเทศสมาชิกทุกประเทศได้อภิปรายถึงวิธีที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของสตรีทั่วโลกดีขึ้น สมมติว่าในการประชุมนี้ นักเรียนเป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่ต้องเสนอคำแนะนำแก่รัฐบาลในหัวข้อดังกล่าว ให้นักเรียนลองกำหนดสิทธิที่นักเรียนคิดว่าสตรีพึงมี ๑๐ ข้อ
๓. จงอ่านบทความเรื่อง เกิดเป็นหญิง แล้วพิจารณาว่า มายายังไม่ได้รับสิทธิข้อใดบ้าง?
๔. จงพิจารณาตราสัญลักษณ์ต่างๆ ในหน้านี แล้วจงบรรยายลักษณะของแต่ละสัญลักษณ์ และจงอธิบายด้วยว่ามีความเชื่อมโยงกับสตรีอย่างไร
๕. จงศึกษาตัวเลขในรายงานของสหประชาชาติเรื่อง สตรีทั่วโลก พ.ศ. ๒๕๑๓-๒๕๓๓ ซึ่งให้ข้อมูลแนวโน้มและสถิติ แล้วบรรยายความรู้สึกของนักเรียนเองว่า เราสามารถทำให้สถานภาพของสตรีดีขึ้นได้อย่างไร ในหัวข้อต่อไปนี้ คือ การทำงาน สุขภาพ โภชนาการ การศึกษา บทบาทในครอบครัว และการเมือง?
๖. ให้ขออนุญาตครูผู้สอนสอบถามความคิดเห็นของเพื่อนในชั้น จงถามเพื่อนแต่ละคนว่า พวกเขาอยากทำ หรืออยากเป็นอะไรเมื่อเรียนจบแล้ว แล้วนำคำตอบมาเทียบดูความแตกต่างของอาชีพการงานที่เด็กหญิงและเด็กชายอยากทำ และจงพิจารณาว่า มีปัญหาใดที่เด็กหญิงต้องฝ่าฟันเพื่อให้ไปถึงจุดมุ่งหวังของพวกเขา? รัฐบาลจะดำเนินการช่วยให้การแก้ปัญหาที่ง่ายขึ้นได้อย่างไร? ถ้าไม่ใช่โรงเรียนสหศึกษาให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ระบุข้างต้นเช่นเดียวกัน แล้วจงพยายามอธิบายให้เห็นว่า คำตอบที่ได้รับนั้น จะแตกต่างไปจากคำตอบที่น่าจะได้จากโรงเรียนที่มีนักเรียนเพศตรงกันข้ามกับโรงเรียนของนักเรียนอย่างไรบ้าง

คู่มือผู้สำเร็จฯ

๙. ต้นไม้เพื่อชีวิต

สหประชาชาติกับความก้าวหน้าของสตรี

ภูมิศาสตร์

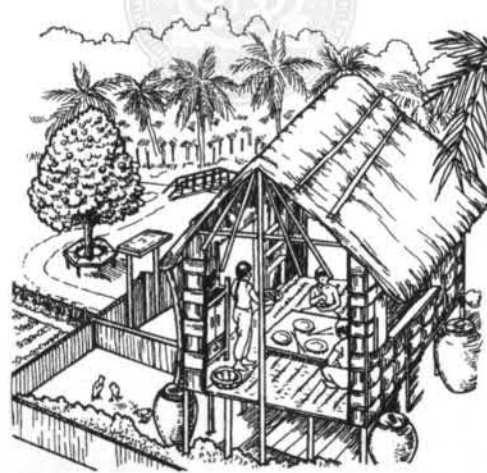
ในขณะที่ป่าไม้ทั่วโลกถูกโค่นทำลาย มีคนเพียงจำนวนน้อยที่คำนึงว่า การกระทำเช่นนี้มีผลกระทบต่อผู้ที่อาศัยอยู่ในป่ามาแต่ดั้งเดิม บทนี้จะเป็นการพิจารณาเฉพาะผลกระทบที่จะเกิดกับสตรี ซึ่งมีจำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ที่อาศัยอยู่ในป่าดั้งเดิมเหล่านั้น

ต้นไม้ให้ปัจจัยพื้นฐานด้านเศรษฐกิจของครอบครัว ๕ ประการ คือ เชื้อเพลิง อาหาร เครื่องใช้ภายในบ้าน รวมทั้งตัวบ้านเรือนเอง และรายได้

ในสังคมต่างๆ สตรีคือผู้ที่มีหน้าที่หาอาหารและ**ชนพื้น** ซึ่งต้องใช้ภายในครัวเรือนบ่อยครั้งที่สตรีมีใช้บุรุษ ต้องเป็นผู้หา**ผลไม้ป่าและลูกนัตมา**เป็นอาหาร หาหญ้าและฟางแห้งมาเลี้ยงสัตว์ เป็นผู้ปรุงยาและจัดทำเครื่องใช้ในครัวเรือนจากทรัพยากรไม้ รายได้อันน้อยนิดที่สตรีเหล่านี้หาเพิ่มเติมมาได้

ก็ยิ่งมาจากการประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับต้นไม้และป่า ไม่ว่าจะเป็นโดยตรง หรือทางอ้อม

ตัวอย่างเช่น ในประเทศเนปาล สตรีและเด็กหญิงเป็นผู้หาฟืนถึงร้อยละ ๘๔ ของปริมาณที่ต้องใช้ทั้งหมด ในบางประเทศ สตรีอาจจะต้องใช้เวลานานประมาณ ๓-๕ ชั่วโมงเพื่อรวบรวมและขนเชื้อเพลิงมาใช้ ซึ่งมีใช้แต่เพื่อการหุงหาอาหารเท่านั้น ยังต้องตม่น้ำดื่มด้วย แผลงทั้งหลายที่มารบกรวนก็ต้องรมควันไล่ ทั้งยังต้องตม่น้ำเพื่อใช้ย้อมสีผ้า และสกัดตัวยาจากใบไม้และเปลือกไม้ ตลอดจนฟืนเพื่อให้แสงสว่างด้วย นอกจากนี้ไฟยังมีความสำคัญในทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น ธรรมเนียมปฏิบัติหลังการคลอดบุตร ผู้เป็นมารดาต้องอยู่ไฟหลายวัน เพื่อให้ร่างกายอบอุ่น อันจะเป็นผลดีต่อสุขภาพ

ต้นไม้เป็นแหล่งอาหาร

ต้นไม้เป็นแหล่งอาหารที่วางใจได้ ต้นไม้มีรากแก้วที่ยังลึก และสามารถทนต่อสภาพอากาศที่รุนแรงได้ดีกว่าพืชผลอื่นอีกหลายชนิด ต้นไม้มีความสำคัญในการบำรุงดินให้อุดมสมบูรณ์ และช่วยป้องกันการกัดเซาะพังทลายของหน้าดิน ในฤดูเพาะปลูก คนเราที่ไม่ค่อยจะมีเวลาหาอาหารก็จะรับประทานผลไม้เป็นอาหาร เป็นการประหยัดเวลาได้มาก อันที่จริง ผลไม้ใช้เป็นอาหารของคนได้ตลอดปี ส่วนในบ้านของประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะอุดมไปด้วยผลไม้ ภายในสวนในบ้านที่ประเทศอินโดนีเซียมักจะมีผลไม้ขึ้นอยู่หรือปลูกไว้ไม่น้อยกว่า ๓๗ ชนิด

ต้นไม้เป็นแหล่งรายได้

เครื่องมือแบบต่างๆ เชือก เลื่อย ตะกร้า ฟืน สมุนไพร และอื่นๆ ล้วนเป็นผลิตภัณฑ์จากป่า สิ่งของเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะเปิดช่องทางสู่มาตรฐานการครองชีพในระดับพอใช้เท่านั้น แต่ยังสามารถนำไปขายเป็นรายได้ที่ไม่เลวอีกด้วย เนื่องจากวัตถุดิบมีอยู่อย่างเหลือเฟือ การลงทุนก็ต่ำ และงานประเภทนี้ทำได้ทุกขณะเมื่อโอกาสอำนวย

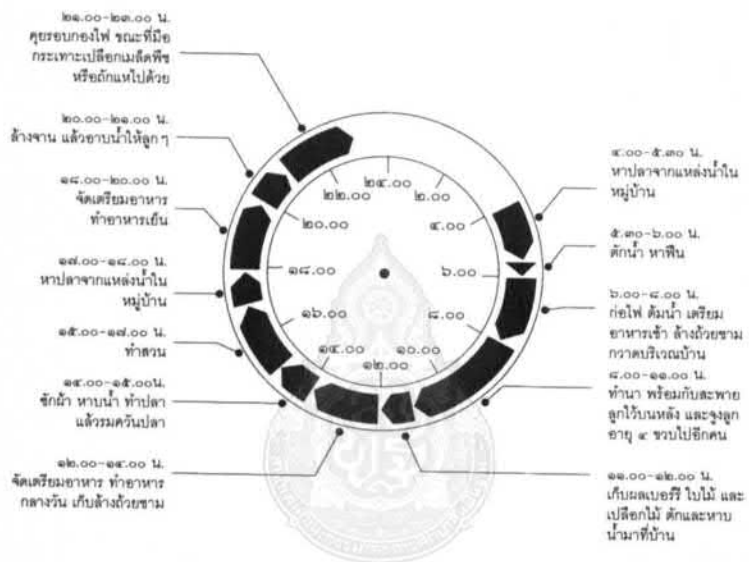
ต้นไม้เป็นแหล่งอาหารสัตว์

จากการสำรวจครั้งหนึ่งในประเทศชวา พบว่าการใช้ประโยชน์จากต้นไม้มากที่สุดอันดับแรก คือ การใช้ต้นไม้เป็นอาหารสัตว์ การใช้ต้นไม้เพื่อเป็นร่มเงามีความสำคัญเป็นอันดับสอง และการใช้ต้นไม้เป็นเชื้อเพลิงและเสาเป็นอันดับสาม นอกจากนี้ สตรีมักจะเลี้ยงเปิด ไก่ แพะ หมู กระต่าย และควาย เพื่อให้รายการอาหารมีความหลากหลายสำหรับครอบครัวของเธอแล้ว และเธอก็ยังได้ทรัพยากรที่เป็นประโยชน์อย่างอื่นเพิ่มขึ้นอีก เช่น หนิง และกระดูก เป็นต้น

วิกฤตการณ์ที่กำลังเลวร้าย

วิกฤตการณ์แฉ่มหนึ่งทีสตรีทั่วโลกกำลังเผชิญอยู่คือ การทำลายทรัพยากรป่าไม้ให้หมดสิ้นไป สิ่งนี้เป็นสาเหตุให้ผู้ขายต้องไปหางานทำในเมืองใหญ่เพิ่มขึ้น ซึ่งเท่ากับเป็นการบังคับให้สตรีต้องทำงานในบ้านเพิ่มขึ้นด้วย (ดูแผนภาพที่ ๒ หน้าถัดไปประกอบ) เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น การใช้เครื่องจักรกล ไม่ได้ให้ประโยชน์ต่อสตรีเสมอไป แต่ความจริงกลับเป็นการเพิ่มงานให้มากขึ้น เช่น เมื่อพื้นที่ทำการเพาะปลูกเพิ่มขึ้น สตรีและเด็กหญิงต้องรับภาระในการเพาะปลูกและดูแลกำจัดวัชพืชเพิ่มขึ้นด้วย ยิ่งไปกว่านั้นโครงการพัฒนาต่างๆ บ่อยครั้งยังประโยชน์ให้กับบุรุษ เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ขายออกไปทำงานนอกบ้าน สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เศรษฐกิจแบบเงินสดเติบโตขึ้น แต่ขณะเดียวกันก็ได้ทำลายเศรษฐกิจแบบครัวเรือน

แผนภาพที่ ๒ กิจวัตรประจำวันของชาวนาสตี

ข้อมูลสหประชาชาติ : สหประชาชาติและความก้าวหน้า ของสตรี

ปัจจุบันนี้ จากจำนวนประชากรชาวชนบท ที่ยากจนจำนวนหนึ่งพันล้านคน อย่างน้อยร้อยละ ๖๐ เป็นสตรี ซึ่งเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าจากตัวเลข เมื่อ ๒๐ ปีก่อน ตามเอกสารกองทุนประชากร แห่งสหประชาชาติ (United Nations Population Fund) จำนวนผู้อพยพทั่วโลกเป็นสตรีก็ถึงหนึ่ง สตรียังคงได้รับค่าจ้างต่ำกว่าบุรุษในงานอย่าง เดียวกัน และต้องทนต่อสภาพทุพโภชนาการ และโรคภัยต่างๆ เช่น โรคเอดส์ เป็นต้น

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ให้ความสำคัญแก่สตรีเป็นอันดับแรกสุด ข้อมูล ต่อไปนี้มาจากเอกสาร ชื่อ *การคืนสู่สมดุล- สตรีและทรัพยากรป่าไม้* (Restoring the Balance- Women and Forest Resources) ในเอกสารฉบับ ดังกล่าวมีการเสนอว่า ผู้กำหนดนโยบายควรได้พบ และพูดจากับสตรี ศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณี สนับสนุนบทบาทของสตรี แลกเปลี่ยนข่าวสารกับ บุคคลต่างๆ สนับสนุนกลุ่มสตรี ทำให้สตรีได้รับความ เชื้อถือและการยอมรับ ควรจะได้รับการ ปรีกษาหาหรือปรึกษากันกับสตรีก่อนที่จะนำเทคโนโลยี สมัยใหม่เข้ามาใช้ และจัดหาที่ทำกินและหาพันธุ์ไม้ ให้ด้วย

กิจกรรม

๑. จงจำแนกงานในครอบครัวของนักเรียน ที่แบ่งแยกชัดเจนว่าเป็นงานของบุรุษ หรือสตรีและเด็ก แล้วจด บันทึกลงไป ต่อไปพิจารณาว่ามีสิ่งใดที่นักเรียนต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งบอกเหตุผลด้วย
๒. จงศึกษาแผนภาพที่ ๒ แล้วบันทึกรายการที่นักเรียนทำในแต่ละวัน จัดกลุ่มงานไว้ในหัวข้อเดียวกันกับการศึกษา การบำเพ็ญประโยชน์ การทำงาน การเล่น ฯลฯ ศึกษาดูว่าในวัน ๆ หนึ่งนั้น นักเรียนใช้เวลา กี่ชั่วโมงทำกิจกรรมในแต่ละหัวข้อ แล้วจึงเขียนกราฟแท่งโดยใช้หัวข้อเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าสตรี ผู้ชายใช้เวลาในวัน ๆ หนึ่งของเธอนั้นอย่างไร
๓. ต้นไม้กำลังถูกโค่นลงทุกวัน จงให้เหตุผล ๓ ข้อว่า ทำไมจึงเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ได้ และให้ระบุผู้รับ- ผิดชอบด้วย
๔. ทำไมองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติจึงให้ความสำคัญแก่สตรีเป็น "อันดับแรกสุด"?

๑๐. พิทักษ์ชีวิตเด็ก

องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF)

ภูมิศาสตร์

พิทักษ์ชีวิตเด็ก

การคุ้มครองปกป้องเด็กให้อยู่รอดเป็นงานที่สำคัญมาก อัตราการตาย ๑ ใน ๓ ของโลก เป็นการเสียชีวิตของเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ขวบ สหประชาชาติตระหนักดีว่า เด็กเป็นอนาคตของโลก ดังนั้น “มวลมนุษยชาติจึงควรมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่เด็ก” ขณะนี้เด็กถือกำเนิดขึ้นมาในโลกปีละ ๑๐๐ ล้านคน

สำหรับประเทศที่ประชากรไม่ได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมทางด้านสุขภาพอนามัย และการช่วยเหลือในวัยชรา การมีบุตรที่แข็งแรงไว้ช่วยงานกสิกรรม และดูแลพ่อแม่ยามแก่เฒ่าจึงเป็นสิ่งสำคัญ หากพ่อแม่ยังกังวลว่าบุตรที่มีอยู่จะรอดชีวิตทุกคนหรือไม่ ทำให้คิดจะมีบุตรเพิ่มขึ้น เพื่อว่าอย่างน้อยบุตรบางคนอาจรอดชีวิตเหลืออยู่บ้าง

อย่างไรก็ดี สิ่งเลวร้ายสำหรับสุขภาพสตรีคือการมีบุตรมากเกินไป ยิ่งกว่านั้น การมีบุตรมากทำให้ครอบครัวจำเป็นต้องมีการเลี้ยงดูเพิ่มขึ้น ยูนิเซฟเชื่อว่า การสนับสนุนมารดาจะช่วยสร้างความมั่นใจว่า บุตรของพวกเธอจะเติบโตขึ้นโดยมีสุขภาพดี แข็งแรง และมีชีวิตยืนยาวขึ้น ซึ่งจะทำให้พ่อแม่ลดความต้องการมีบุตรลงบ้าง อันจะส่งผลให้ปากท้องที่จะต้องเลี้ยงดูในครอบครัวลดลงด้วย

ยูนิเซฟได้วางแผนปฏิบัติไว้ ๔ มาตรการ ซึ่งเชื่อว่าจะสามารถช่วยชีวิตเด็กได้ถึงวันละ ๒๐,๐๐๐ คน

มาตรการที่ ๑ การให้ภูมิคุ้มกันเด็ก

การจัดหาวัคซีนชนิดใหม่ และให้ความรู้เกี่ยวกับวัคซีนนั้นแก่บิดามารดา จะช่วยป้องกันโรคภัยของเด็กถึง ๖ โรค ซึ่งคร่าชีวิตเด็กถึงปีละ ๕ ล้านคน และทำให้เด็กพิการอีกมากกว่า ๕ ล้านคน

โรคภัย ๖ โรค ซึ่งคร่าชีวิตเด็กไปจำนวนมาก คือ โรคคอตีบ หัด โปลิโอ บาดทะยัก วัณโรค และไอกรน

นักเรียนเองได้รับวัคซีนประเภทใดไปแล้วบ้าง ลองนึกดูด้วย

มาตรการที่ ๒ การให้ดื่มผงน้ำตาลเกลือแร่

แต่ละปีเด็กจำนวน ๕ ล้านคน ต้องเสียชีวิตเนื่องจากการสูญเสียน้ำในร่างกายด้วยโรคท้องร่วง การนำบัดโดยให้เด็กดื่มผงน้ำตาลเกลือแร่ (ORT)* จะสามารถลดจำนวนการสูญเสียชีวิตเด็กได้ วิธีที่ไม่สิ้นเปลืองและง่าย ๆ คือ ผสมน้ำตาลและเกลือลงในน้ำ พ่อแม่เองสามารถเตรียมสารดังกล่าวได้ที่บ้าน หรือใช้ผงสำเร็จบรรจุซองก็ได้ ผงน้ำตาลเกลือแร่สำเร็จรูปนี้มีราคาไม่แพง ทั้งยังแน่ใจได้ว่าส่วนผสมถูกต้องด้วย (ดูรายละเอียดหน้าถัดไป)

วิธีเบื้องต้นที่จะลดจำนวนผู้ป่วยจากการสูญเสียน้ำจากโรคท้องร่วงลงได้อย่างแท้จริง คือ การปฏิบัติตนให้ถูกหลักอนามัย และการให้น้ำสะอาดไว้บริโภค การบำบัดภาวะขาดน้ำโดยดื่มผงน้ำตาลเกลือแร่จะไม่มีประโยชน์ใดเลย หากไม่มีน้ำสะอาด

* (Oral Rehydration Therapy (ORT) การบำบัดรักษาภาวะขาดน้ำ ด้วยการให้ดื่มผงน้ำตาลเกลือแร่

ผงน้ำตาลเกลือแร่ (Oral Rehydration Salts)

โซเดียมคลอไรด์ (บี.พี.)*	๑.๗๕ กรัม
โปแตสเซียมคลอไรด์ (บี.พี.)	๐.๗๕ กรัม
โซเดียมไบคาร์บอเนต (บี.พี.)	๑.๒๕ กรัม
เลกโทรล (บี.พี.)	๑๐.๐๐ กรัม

อาการ
 สำหรับผู้สูญเสียไม่รุนแรง (ระดับปานกลาง) เนื่องจากโรคท้องร่วง

วิธีใช้
 ละลายผงน้ำตาลเกลือแร่สำหรับดื่ม (ส่วนผสมในซอง) ในน้ำดื่มสะอาดที่เย็นหรืออุ่น หรือ ๐.๕ ลิตร หรือ ๑ โพนท์ ต้มจากจำนวนน้ำที่ร่างกายเสียไป หรือตามแพทย์สั่ง ใช้ได้ทั้งทารก เด็ก และผู้ใหญ่

ข้อควรระวัง: ห้ามใช้ ถ้วยชงน้ำตาลเกลือแร่กับโยนบินสิงเหือหรือชิ้นน้ำเชื่อมแล้ว คือใช้ให้หมดภายใน ๒๔ ชั่วโมง ห้ามนำน้ำดื่มแล้วไปดื่ม

* บี.พี. - British Pharmacopoeia ตำราเภสัชวิทยา

วิธีทำผงน้ำตาลเกลือแร่สำหรับดื่มเพื่อบำบัดรักษาอาการสูญเสีย

น้ำ ๑ ลิตร
(ถ้าดื่มแล้วก็ได้
แต่อย่าเสียเวลา)

เติม น้ำตาล หรือน้ำผึ้ง ๒ ช้อนชา

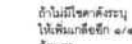

และ เกลือ ๑/๔ ช้อนชา

ข้อควรระวัง
 ก่อนใช้ดื่ม ชิมให้แน่ใจว่า
 รสไม่เค็มหรือเปรี้ยวเกินไป

ถ้าไม่มีโซดาเค็สหรู
 ให้เติมเกลืออีก ๑/๔
 ช้อนชา

หากดื่มแล้วไม่ดีขึ้น หรือน้ำและพริ้ว ให้ดื่มต่อไปด้วยสัปดาห์เดียว
 หรือดื่มเกลือจากที่บนตัวแล้วแต่บ่อยก็ได้

มาตรการที่ ๔ การใช้ตารางแสดงการเจริญเติบโตของเด็ก

ด้วยตารางแสดงอัตราการเจริญเติบโตที่ไม่แพง บิดามารดาสามารถติดตามได้ว่า บุตรของตนประสบภาวะทุพโภชนาการหรือไม่ การชั่งน้ำหนักบุตรอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ทราบว่า บุตรของตนมีการเจริญเติบโตตามวัยหรือไม่ หากสงสัยก็จูงใจกรรมนี้ไป มารดาอาจจะไม่มีโอกาสสังเกตรู้ได้เลยว่า บุตรของตนกำลังประสบภาวะขาดอาหาร การชั่งน้ำหนักเป็นสิ่งจำเป็นที่จะบ่งบอกว่า เวลาใดที่ทารกควรจะเริ่มหย่านมได้ (เมื่อเด็กจะได้รับอาหารที่ไม่ใช่น้ำนมมารดา) ในประเทศที่กำลังพัฒนา การขาดสารอาหารในเด็กนั้นหมายถึง การขาดโปรตีน ด้วยเหตุนี้ เด็กในประเทศเหล่านี้น้ำหนักตัวจึงมักจะลดลงเมื่อเริ่มหย่านม

เดือน	น้ำหนัก (ก.ก.) (ประเทศที่ พัฒนาแล้ว)	น้ำหนัก (ก.ก.) (ประเทศที่ กำลังพัฒนา)
๐ (แรกเกิด)	๔.๑	๓.๑
๓	๕.๘	๔.๗
๖	๘.๑	๗.๙
๙	๑๐.๙	๘.๘
๑๒	๑๑.๗	๙.๗
๑๕	๑๒.๕	๑๑.๓
๑๘	๑๓.๐	๑๓.๐
๒๑	๑๓.๘	๑๔.๒
๒๔	๑๔.๖	๑๓.๕
๒๗	๑๕.๕	๑๔.๔
๓๐	๑๖.๒	๑๕.๖
๓๓	๑๗.๐	๑๖.๕
๓๖	๑๘.๑	๑๗.๑

มาตรการที่ ๓ การเลี้ยงลูกด้วยน้ำนมมารดา

น้ำนมมารดาเป็นอาหารที่ดีที่สุดสำหรับทารก ทั้งยังสามารถให้ภูมิคุ้มกันป้องกันโรคติดเชื้อธรรมดาในทารกได้ น้ำนมมารดามีคุณค่าทางโภชนาการ ปลอดภัย และไม่ต้องซื้อหา การให้ความรู้แก่พ่อแม่เรื่องการใช้น้ำนมมารดาเลี้ยงทารก และเรื่องอันตรายจากการเลี้ยงทารกด้วยนมขวด จะสามารถช่วยชีวิตและปกป้องสุขภาพของเด็กจำนวนนับล้านคนในโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งขาดแคลนน้ำสะอาด

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF)

ยูนิเซฟ (UNICEF) ได้ร่วมมือกับรัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่นของประเทศที่กำลังพัฒนา ๑๒๘ ประเทศ ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กในด้านสุขภาพ อนามัย น้ำสะอาด โภชนาการ และด้านการศึกษา

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เด็กจำนวนนับล้านคนในยุโรปต้องประสบภาวะทุพโภชนาการ เผชิญโรคภัย และรับผลกระทบจากภัยสงคราม ในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๙ ได้มีการจัดองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) ขึ้นเพื่อร่วมมือแก้ไขความเดือดร้อนของเด็กในทวีปยุโรปและในประเทศจีน สิ่งแรกที่จะต้องทำคือ การจัดหานมและผ้าห่มให้เด็กที่ไร้ที่อยู่อาศัย

เหล่านั้น และเนื่องด้วยทุกคนตระหนักดีว่า ยังมีเด็กในส่วนอื่นๆ ของโลกอีกจำนวนมากมายที่กำลังต้องการความช่วยเหลือ ฉะนั้น ในช่วงระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๓-๒๕๐๒ ยูนิเซฟได้ค่อยๆ กลายเป็นหน่วยงานถาวรหน่วยงานหนึ่งของสหประชาชาติ บางครั้งยูนิเซฟมีความจำเป็นต้องเข้าไปช่วยเหลือในภาวะฉุกเฉินเมื่อมีภัยพิบัติเกิดขึ้น เช่น น้ำท่วม หรือภัยแล้ง และเพื่อให้การช่วยเหลือดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ยูนิเซฟได้จัดตั้งคลังอุปกรณ์ขึ้นที่กรุงโคเปนเฮเกน คลังอุปกรณ์ดังกล่าวนี้ได้จัดส่งยาให้แก่รัฐบาลในประเทศที่กำลังพัฒนาในราคาถูก

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ ยูนิเซฟได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพ ยูนิเซฟได้เงินมาดำเนินกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ทั้งจากรัฐบาลในแต่ละประเทศ และจากบุคคลทั่วไปหลายประเทศมีคณะกรรมการยูนิเซฟของตนเอง

หากท่านประสงค์จะร่วมงานของเรา โปรดเขียนจดหมายไปที่

UNICEF
3 United Nations Plaza
Room H-9F
New York
NY 10017
USA

กิจกรรม

๑. ทำไมการศึกษาโรคท้องร่วงในบางชุมชน หรือในบางประเทศจึงเป็นเรื่องยาก?
๒. จงทำตารางแสดงข้อดีและข้อเสียของการเลี้ยงทารกด้วยน้ำนมมารดา ถ้าหากนักเรียนเป็นแม่ นักเรียนจะเลี้ยงลูกด้วยน้ำนมของตนเองหรือไม่ ถ้านักเรียนเป็นผู้ชาย นักเรียนจะให้ภรรยาเลี้ยงลูกด้วยน้ำนมของเธอเองหรือไม่ จงอธิบาย
๓. ในตอนที่ว่าด้วยมาตรการที่ ๔ ได้แสดงน้ำหนักของเด็กตั้งแต่เดือนแรกจนถึง ๓ ขวบในประเทศที่กำลังพัฒนา และประเทศที่พัฒนาแล้ว
 - ก. ในประเทศที่กำลังพัฒนา เด็กควรได้รับอาหารเสริมเมื่อมีอายุเท่าไร? และจะมีผลเกิดขึ้นกับเด็กเหล่านั้นอย่างไรบ้าง?
 - ข. ครูอาจจะให้นักเรียนเขียนกราฟเส้นแสดงตัวเลขเหล่านี้ กราฟเส้นนี้จะช่วยให้มารดาซึ่งน้ำหนักบุตรของตน และน้ำหนักนั้นมาเปรียบเทียบกับกราฟได้อย่างไร?
๔. นักเรียนคิดว่า เด็กต้องการอะไรบ้างจึงจะเจริญเติบโต มีสุขภาพสมบูรณ์? ยูนิเซฟจะทำอะไรได้บ้างเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กจะเติบโตและมีสุขภาพดี?
๕. จงไปตั้งคำถามระดับท้องถิ่น หรือคำถามนานาชาติที่ให้ความช่วยเหลือคุ้มครองเด็กในตำบลท้องที่ของนักเรียน แล้วศึกษาว่าองค์การเหล่านั้นทำอะไรบ้างและทำงานอย่างไร

๑๑. เมื่อภัยพิบัติโหมกระหน่ำ

สหประชาชาติกับการบรรเทาภัยพิบัติ

ภูมิศาสตร์

ทั่วโลกประสบภัยธรรมชาติทุกปี เป็นผลให้ผู้คนที่เสียชีวิตและได้รับบาดเจ็บ และทรัพย์สินถูกทำลาย ภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แม้จะไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายทุกครั้งไป แต่หลายครั้งก็เป็นความหายนะที่รุนแรง ในช่วงกว่า ๒๐ ปีที่ผ่านมา ผู้คนประมาณ ๓ ล้านคนต้องเสียชีวิต และอีก ๑ พันล้านคนต้องไร้ที่อยู่อาศัย (เปรียบเทียบกับจำนวนประชากรโลกมีเพียง ๕.๕ พันล้านคน) นับแต่ พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นมา ได้เกิดภัยพิบัติในโลกอย่างน้อย ๑๗ ครั้ง แต่ละครั้งเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตถึง ๑๐,๐๐๐ คน หรือมากกว่านี้

๑. เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้เกิดแผ่นดินไหว วัดความรุนแรงได้ ๗.๓ มาตรา ริชเตอร์ (Richter) ที่ภูมิภาคกิลาน (Gilan) ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของทะเลสาบแคสเปียน หลังจากนั้นได้มีแผ่นดินไหวเกิดขึ้นอีกระลอก วัดความรุนแรงได้ ๖.๕ ตามมาตราริชเตอร์ในบริเวณซึ่งอยู่ห่างออกไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเตหะราน ๒๐๐ กิโลเมตร ปรากฏว่าแผ่นดินไหวในครั้งนั้นทำให้มีผู้เสียชีวิต ๔๐,๐๐๐ คน บาดเจ็บอีก ๑๐๕,๐๐๐ คน และมีผู้ประสบภัยมากถึง ๒๕๐,๐๐๐ คน
๒. ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ เกิดฝนตกหนัก เป็นผลให้ระดับน้ำในแม่น้ำพรหมบุตร แม่น้ำคงคาและแม่น้ำยมุนาสูงขึ้นเมื่อต้นเดือนกันยายน แต่หลังจากนั้นราวกลางเดือนกันยายน ได้เกิดน้ำท่วมพื้นที่มากถึง ๕๓ จังหวัด จากจำนวน ๖๔ จังหวัดของประเทศบังกลาเทศ เกิดความเสียหายอย่างหนักแก่พืชผล เส้นทางคมนาคม และการสื่อสาร ปรากฏว่ามีผู้เสียชีวิตทั้งสิ้น ๑,๕๐๐ คน และมีผู้ประสบภัยมากถึง ๗๕ ล้านคน
๓. ทะเลโคลนได้ไหลท่วมทำลายป่า บ้านเรือน ถนน และสะพาน ตามแนวหุบเขาใหญ่ เป็นระยะทางยาวกว่า ๒๐ กิโลเมตร เมื่อเกิดการระเบิดของภูเขาไฟเซนต์ เฮเลนส์ในรัฐโอเรกอน ประเทศสหรัฐอเมริกาขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๓

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหประชาชาติกับการบรรเทา ภัยพิบัติ

สหประชาชาติได้ดำเนินงานเพื่อเตรียมการบรรเทาทุกข์เมื่อมีภัยพิบัติเกิดขึ้น ช่วยป้องกันและลดผลร้ายอันเกิดจากภัยพิบัติ งานหลักที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบภัยพิบัติคือ ทำให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการร่วมกันอย่างสอดคล้องประสานกัน หน่วยงานของสำนักงานผู้ประสานงานบรรเทาภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ (UNDRO) ซึ่งได้ก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ทำงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติมานานกว่า ๒๐ ปีแล้ว ใน พ.ศ. ๒๕๓๕ สำนักงานแห่งนี้ได้ร่วมมือกับแผนกให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม หรืออันดา (UNDHA) ซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่ ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับเหตุร้ายฉุกเฉินที่มี "เงื่อนไขซับซ้อน" และเหตุร้ายอันเกิดจากน้ำมือมนุษย์

ในยามฉุกเฉิน อันดาจะทำงานร่วมกับองค์กรอื่นๆ เพื่อ ก) ประเมินความเสียหายและความจำเป็นเร่งด่วน ข) ได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากประเทศและองค์กรต่างๆ และ ค) ประสานความช่วยเหลือเพื่อหลีกเลี่ยงความสูญเสียซ้ำ และเพื่อลดความซ้ำซ้อน

อันดามีสำนักงานอยู่ที่นครนิวยอร์ก และนครเจนีวา หากท่านต้องการรายละเอียดมากกว่านี้ โปรดติดต่อ

Information Management
and External
Relations Branch/DHA,
Palais des Nations,
CH-1211 Geneva 10,
Switzerland

คลังอุปกรณ์ฉุกเฉินที่เมืองปิสซา ประเทศอิตาลี

การนำเครื่องบรรเทาทุกข์เพื่อช่วยเหลือให้ไปถึงมือผู้ประสบภัยในเหตุฉุกเฉิน เป็นหน้าที่ที่สำคัญยิ่งในการปฏิบัติการบรรเทาทุกข์ คลังอุปกรณ์ที่เมืองปิสซา เก็บรักษาอุปกรณ์วัสดุสิ่งของทุกชนิดที่ประเทศต่างๆ จำเป็นต้องใช้เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้น อุปกรณ์ดังกล่าวได้แก่ เรือยนต์ ชุดเครื่องมือ แพยาง ชุดชีพ เครื่องมือสื่อสารโทร-คมนาคม ผ้าห่ม เต็นท์ ถังน้ำพลาสติก เครื่องปั่นไฟ พลับ เสียม อุปกรณ์ชุดยังชีพสำหรับครอบครัว ชุดปฐมพยาบาล ฯลฯ

อุปกรณ์ชุดยังชีพสำหรับครอบครัวประกอบด้วย เมื่อยาสำหรับทำน้ำให้บริสุทธิ์ ยาฆ่าเชื้อ สบู่ ไม้ขีดไฟ ลวด เชือก พลับ ขวาน เลื่อย เครื่องใช้ในการประกอบอาหาร เตา ชุดมิดอเนกประสงค์ ๓ ชุด ถังน้ำโลหะขนาด ๕ ลิตร ๒ ใบ ตะเกียงน้ำมันก๊าด ส่วนชุดเครื่องมือก็จะประกอบด้วย ค้อน คีม ไขควง ขนาดต่างๆ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่ของคลังอุปกรณ์สามารถลำเลียงสิ่งของบรรเทาทุกข์ขึ้นเครื่องบินบรรทุกขนาดใหญ่ให้พร้อมปฏิบัติงานได้ภายใน ๒ ชั่วโมง คลังอุปกรณ์แห่งนี้ รัฐบาลอิตาลีเป็นผู้สร้างขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ใช้เวลาสร้างถึง ๓ เดือน มีระบบไฟฟ้าสำรองของตนเอง ใช้คอมพิวเตอร์บันทึกบัญชีวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ มีระบบโทรคมนาคม ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยตรงกับสำนักงานใหญ่ที่นครเจนีวา พื้นที่ครึ่งหนึ่งของคลังอุปกรณ์นี้ ต้องปรับอากาศ เพื่อให้เหมาะสมในการเก็บรักษาอาหาร เวชภัณฑ์ และสิ่งของอื่นๆ ที่อาจจะนำหรือเสียหายได้

เมืองปิสซาอยู่ห่างจากท่าเรือเวโรนาเพียง ๑๐ กิโลเมตร และไม่ไกลจากเส้นทางบินที่มุ่งสู่แอฟริกา ตะวันออกกลาง ตะวันออกไกล และอเมริกาใต้ ถนนสายหลักในละแวกนี้เป็นถนนที่มีสภาพดีมาก ทั้งสภาพอากาศก็มีความเหมาะสมที่เครื่องบินจะสามารถปฏิบัติงานได้ตลอดทั้งปี

กิจกรรม

๑. จงดูภาพเขียนในหน้า ๖๖ ซึ่งเป็นจินตนาการที่แสดงเหตุร้ายและภัยพิบัติในหลายลักษณะ ให้ออกข้อภัยพิบัติ และเหตุร้ายประเภทต่างๆเท่าที่จะระบุได้ รวมทั้งให้อธิบายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่ละเหตุการณ์ด้วย
๒. จงอ่านคำบรรยายเหตุการณ์จากภัยพิบัติ ๒-๓ ประเภทที่ได้อ่านที่ไว้ ทำตารางภัยพิบัตินั้นด้วยตนเอง โดยใช้หัวข้อข้างล่างนี้

ภัยพิบัติ	สถานที่	วัน เดือน ปี	จำนวนผู้เสียชีวิต	ความเสียหาย
-----------	---------	--------------	-------------------	-------------

๓. ทำไมเมืองปิสซาจึงเป็นที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับคลังวัสดุอุปกรณ์เครื่องบรรเทาทุกข์?
๔. ภัยพิบัติอาจเกิดได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ ระดับความสูญเสียซึ่งชีวิต และความเสียหายของร่างกายและทรัพย์สิน จะแตกต่างกันในแต่ละสถานที่ จงอธิบายว่า ทำไมภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในประเทศที่กำลังพัฒนามักจะก่อความเสียหายอย่างใหญ่หลวง

๕. จงออกแบบแผนภาพเพื่ออธิบายถึงวิธีใช้ชุดยั้งชีพสำหรับครอบคิ้วให้แก่ผู้คนที่ไม่ได้พูดภาษาเดียวกับนักเรียน
๖. ให้นักเรียนพิจารณาดูให้ดีก่อนว่า จากสิ่งของเครื่องบรรเทาทุกข์ที่มีอยู่ในคลังอุปกรณ์ที่เมืองปีซ่านักเรียนจะเลือกสิ่งของใดเพียง ๓ ชิ้น แล้วอธิบายว่าจะใช้สิ่งของทั้ง ๓ ชิ้นนี้ในเหตุการณ์ภัยพิบัติใดได้บ้าง และสิ่งของนี้จะมีประโยชน์อย่างไรกับผู้ประสบภัย
๗. สมมุติว่านักเรียนเป็นตัวแทนของอันโดร (UNDRO) ในประเทศบังกลาเทศเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๑ ให้นักเรียนส่งโทรสารด่วน ถึงนครเจนีวา เล่าถึงสิ่งที่เกิดขึ้น และให้นักเรียนระบุว่า นักเรียนต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง
- จงระลึกไว้ด้วยว่า :
- ก. มีเครื่องช่วยบรรเทาทุกข์ฉุกเฉินจากคลังอุปกรณ์ที่เมืองปีซ่า
- ข. ยังมีความช่วยเหลือจากประเทศต่างๆ
- ค. สมมุติว่าเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นได้สิ้นสุดลงแล้ว นักเรียนจะให้คำแนะนำแก่รัฐบาลบังกลาเทศอย่างไร เพื่อเตรียมการสำหรับอนาคต หากมีภัยพิบัติเช่นนี้เกิดขึ้นอีก?
๘. สมมุติว่าเมืองที่อยู่ถัดเมืองของนักเรียนกำลังประสบภัย ดังต่อไปนี้
- ก. ไฟไหม้ที่ทุ่งหญ้าผืนใหญ่ ข. ทะเลโคลนไหลป่า ค. ก๊าซรั่ว
- ง. รังสีรั่วไหล จ. อื่นๆ (ให้นักเรียนระบุเอง)
- นักเรียนจะต้องการความช่วยเหลือในรูปแบบใด?

๑๒. ทบเท่าทวีคูณ

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP)

และกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)

สิ่งสำคัญที่สุดที่มนุษยชาติสามารถกระทำได้ในโลกนี้ หรือในระบบนิเวศใดๆ ก็คือ สิ่งที่เราเรียกว่า **ความสามารถในการดำรงอยู่** เทคโนโลยีสามารถช่วยให้เราเพิ่มขีดความสามารถในการดำรงอยู่ได้ ตัวอย่างเช่น เราสามารถผลิตอาหารให้มากขึ้น โดยการใช้เครื่องจักรกลและปุ๋ยเคมี อย่างไรก็ตาม ขอบข่ายที่เราจะกระทำเช่นนั้นได้มีอยู่อย่างจำกัด ระบบนิเวศของโลกไม่สามารถสร้างตัวมันเองขึ้นใหม่ได้ตลอดไป จะทำได้ก็แต่เพียงดูดซึมของเสียจำนวนมากมายาวๆ โดยที่ระบบจะยังอยู่ได้อย่างปลอดภัย แม้ว่าเราจะไม่รู้อย่างแท้จริงว่า โลกเราสามารถรับเอาของเสียไว้ได้มากเท่าไร แต่เราก็ไม่ควรมัวมาเสียเวลาค้นหาคำตอบอยู่ เพราะกว่าจะได้คำตอบ ก็อาจจะสายเกินไป

จำนวนมนุษย์และความต้องการทรัพยากรต้องลดลง ถ้าเราต้องการที่จะรักษาโลกใบนี้ไว้ เราไม่ต้องการแต่เพียงดำรงชีพอยู่เท่านั้น แต่เราต้องการทำให้คนจำนวนเป็นล้านๆ มีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วย

ประเทศที่มีรายได้สูงและมีการบริโภคสูง ควรให้ความสำคัญประการแรกกับการลดมลพิษ และลดการบริโภคที่เกินขนาดลง ประเทศที่มีอัตราการเพิ่มของประชากรสูง ควรพยายามทำให้อัตราการเพิ่มนั้นคงที่

ที่กล่าวมานี้หมายความว่า เราต้องเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตของเรา ถ้าเราต้องการรักษาประโยชน์ไว้ให้แก่ลูกหลานและบุคคลอื่นๆ ที่จะอยู่อาศัยบนโลกนี้ต่อไป หลังจากที่เราได้ลาโลกนี้ไปแล้ว

คำถาม

๑. จำนวนประชากรโลกได้เพิ่มทวีคูณขึ้นอีกครั้งในช่วงเวลาระหว่างการปฏิวัติอุตสาหกรรม (พ.ศ. ๒๓๗๓) จนถึงปัจจุบัน?
๒. จำนวนประชากรโลกได้เพิ่มทวีคูณขึ้นอีกครั้ง ในช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. ๕๔๓ จนถึงปลายทศวรรษที่ ๑๙๙๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๓๓ - ๒๕๔๒) นี้?
๓. การเพิ่มจำนวนประชากรทวีคูณ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๑๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๑๘ ต้องใช้เวลาแต่ละครั้งนานกี่ปี?
๔. จะต้องใช้เวลานานเท่าไร จำนวนประชากรของโลกใน พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงจะเพิ่มเป็นทวีคูณ?
๕. จำนวนประชากรโลกเพิ่มขึ้นโดยทั่วไปในอัตรา ๙๗ ล้านคนต่อปี เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ประชากรของโลกมีจำนวน ๕.๕ พันล้านคน ด้วยอัตราการเพิ่มเช่นนี้ ประชากรโลกจะมีจำนวนเท่าไรเมื่อนักเรียนอายุ ๗๐ ปี?

ตารางที่ ๑
สองเท่าวิศุณ

ปี	ประชากรมนุษย์
พ.ศ. ๕๔๓	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐
ประมาณ พ.ศ. ๒๑๙๓	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
ประมาณ พ.ศ. ๒๓๗๓	๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๔๖๓-๒๔๗๒	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๐๓	๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๑๘	๔,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๓๐	๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๓๕	๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๖๘ (คาดล่วงหน้า)	๘,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐
พ.ศ. ๒๕๙๓ (คาดล่วงหน้า)	๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐

ตารางที่ ๒
การเพิ่มปริมาณคาร์บอนโดยเชื้อเพลิงฟอสซิล

ปี	คาร์บอนไดออกไซด์ของโลก
พ.ศ. ๒๔๐๓	๔๐ ล้านเมตริกตัน
พ.ศ. ๒๕๐๓	๓ พันล้านตัน
พ.ศ. ๒๕๑๘	๔ พันล้านตัน
พ.ศ. ๒๕๒๘	๕ พันล้านตัน
พ.ศ. ๒๕๓๕	๖ พันล้านตัน (โดยประมาณ)
พ.ศ. ๒๕๙๓	๑๐ พันล้านตัน ถ้าเราไม่สามารถทำให้อัตราการเพิ่มคงที่ หรือลดลงได้

แหล่งที่มา : UNEP/GEMS : จาก The Economist

**เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ :
โครงการสิ่งแวดล้อมแห่ง
สหประชาชาติ และกองทุน
เพื่อกิจกรรมประชากร
แห่งสหประชาชาติ**

การประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมมนุษย์ ที่กรุงสตอกโฮล์ม เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี แต่พวกเขาจะต้องมีความรับผิดชอบในการปกป้องและทำให้สภาพแวดล้อมนั้นดีขึ้นด้วย เพื่อคนรุ่นต่อไปในอนาคต การประชุมเริ่มขึ้นเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน และนับแต่นั้นเป็นต้นมา จึงได้กำหนดให้มีการเฉลิมฉลองวันที่ ๕ มิถุนายน เป็น "วันสิ่งแวดล้อมโลก" สหประชาชาติได้ตั้งโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ขึ้น และให้มีสำนักงานใหญ่อยู่ ณ กรุงไนโรบี ประเทศเคนยา นับเป็นองค์กรของสหประชาชาติองค์กรแรกที่ตั้งอยู่ในประเทศที่กำลังพัฒนา

งานขององค์กรนี้มีขอบข่ายรวมถึง GEMS (Global Environment Monitoring System) ซึ่งมีหน้าที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับอากาศและบรรยากาศ มหาสมุทร ทรัพยากรที่เกิดทดแทน สภาพมลพิษข้ามพรมแดน และผลของมลพิษที่มีต่อสุขภาพ องค์กรนี้ปฏิบัติงานในกว่า ๑๔๒ ประเทศ นอกจากนี้ UNEP ยังได้ลงนามในอนุสัญญามอนทรีออล เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากสารเคมีที่มีต่อชั้นโอโซนในบรรยากาศ ซึ่งเป็นการป้องกันสิ่งมีชีวิตในโลกจากอันตรายของรังสีอัลตราไวโอเล็ต สหประชาชาติได้ตั้งคณะกรรมการประชากรขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คำปรึกษาแก่คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ว่าด้วยเรื่องขนาดและโครงสร้างของประชากร และ

เรื่องผลกระทบจากปัจจัยทางสังคม และเศรษฐกิจ ที่มีต่อประชากร รวมทั้งหัวข้ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชากร ซึ่งคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม อาจจะต้องการคำแนะนำ ใน พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้มีการจัดทำ "แผนปฏิบัติการประชากรของโลก" ขึ้น และยังได้กำหนดให้เป็น "ปีประชากรโลก" ด้วย แผนปฏิบัติการดังกล่าวทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับปัจจัยทางเศรษฐกิจได้ชัดเจนอย่างยิ่ง สหประชาชาติได้จัดการประชุมว่าด้วยประชากรและการพัฒนาขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติขึ้น แม้ว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ กองทุนนี้จะได้เปลี่ยนชื่อเป็น กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ ยังใช้ชื่อย่อว่า UNFPA เช่นเดิม กองทุนส่วนใหญ่ใช้เพื่อดำเนินงานโครงการวางแผนครอบครัว

การประชุมว่าด้วยประชากรและการพัฒนาแห่งสหประชาชาติครั้งสำคัญ ณ กรุงไคโร ในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗ เน้นเรื่องความจำเป็นสำหรับบุคคลทั่วไป (โดยเฉพาะสตรี) ที่พวกเขาจะสามารถควบคุมช่วงเวลาการมีบุตร และจำนวนบุตรได้ และยังเน้นถึงความสำคัญของการให้การศึกษาแก่เด็กหญิงและสตรี ผู้ที่จะมีบทบาทในการลดอัตราการเพิ่มประชากรด้วย

สถานที่ติดต่อ :

UNEP, PO Box 30552, Nairobi, Kenya.

UNFPA, 220 East 42nd Street, New York,
NY 10017, USA.

UNFPA

0180

๔. นักเรียนสามารถเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของตนเองอย่างไร เพื่อให้ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดของโลกนี้ให้น้อยลง?
๕. ตอนนี้นักเรียนก็อาจจะตัดสินใจว่า นักเรียนจะทำอะไรต่อไป และจะดำเนินชีวิตต่อไปให้เหมาะสมกับสภาพเช่นนั้นได้อย่างไร

ମେଘାଧାରୀ

๑๓. ช่วยโลกให้อยู่รอด

การประชุมว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาของสหประชาชาติ (UNCED)

ภูมิศาสตร์

ช่วยโลกให้อยู่รอด

สิ่งแวดล้อมของเรามีลักษณะเปราะบาง ดังนั้นจึงต้องการความเอาใจใส่ดูแล ปัญหาคือมีคนมากกว่า ๕ พันล้านคนในโลกนี้ และทุกคนต้องการที่อยู่อาศัย เชื้อเพลิง อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และน้ำ สิ่งเหล่านี้เราจะหาได้จากสิ่งแวดล้อมเสมอ ถ้าหากเราดูแลรักษาไว้อย่างดี

บางประเทศตกตวงผลประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมมากเกินไปส่วนที่ควรได้รับ ผู้คนในประเทศเหล่านี้ต้องการรถยนต์ อาหารกล่อง บ้านหลังใหญ่ วัสดุอิเล็กทรอนิกส์ และสิ่ง “พิเศษ” อื่นๆ อีกมากมาย ยังนับว่าโชคดีที่มีเพียงประมาณ ๕๐ ประเทศเท่านั้นจากประมาณ ๒๐๐ ประเทศในโลกนี้ที่ต้องการสิ่งพิเศษดังกล่าว

สิ่งแวดล้อมได้รับความเสียหาย แม้ในกลุ่มประเทศที่ยากจน เพราะคนในประเทศเหล่านี้ใช้สิ่งแวดล้อมเพื่อดำรงชีวิต พวกเขาตัดต้นไม้เพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง และใช้ที่ดินเพื่อเพาะปลูกอย่างหักโหม รัฐบาลของพวกเขาต้องพยายามอย่างหนักเพื่อหาเงินสร้างโรงเรียนและโรงพยาบาล แต่พวกเขาจะได้รับสิ่งนี้ก็ต่อเมื่อยินยอมให้มีอุตสาหกรรมที่ทำให้เกิดมลพิษในน้ำและในอากาศ และในที่สุดก็ต้องใช้เงินอีกเป็นจำนวนมากเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงความสะอาด

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : การประชุมว่าด้วยเรื่อง สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ของสหประชาชาติ

การประชุมนี้จัดขึ้นที่เมืองรีโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕ นั่นคือ ๒๐ ปี หลังการประชุมครั้งแรกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมมนุษย์ ที่กรุงสตอกโฮล์ม ผู้นำกว่า ๑๕๐ ประเทศ เข้าประชุมพบปะกันเพื่อหาข้อตกลงในการแก้ไขปัญหาทางนิเวศของโลก และได้บรรลุถึงข้อตกลงที่สำคัญ ๕ ประการ รวมทั้งอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ นั่นคือ ความพยายามที่จะจำกัดความเสียหายต่อชั้นบรรยากาศ รักษาแหล่งอยู่อาศัยตามธรรมชาติ ทั้งของพืชและสัตว์ คุ้มครองป่า และหยุดการบุกเบิกที่ดินอย่างไม่มีการควบคุม แผนปฏิบัติการที่มีชื่อว่า ระเบียบวาระการประชุมที่ ๒๑ (Agenda 21) จึงวอนให้รัฐบาลและประชาชนเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคที่ฟุ่มเฟือย แล้วหันมาปลูกป่าทดแทน และพัฒนาแหล่งพลังงานที่ไม่หมดสิ้น เช่น พลังงานจากลมและจากแสงอาทิตย์ นอกจากนี้ยังขอให้ประเทศที่ร่ำรวยแบ่งปันเทคโนโลยีที่สะอาดและปลอดภัยให้แก่ประเทศที่ยากจนกว่าด้วย

มุลตาฟา ทอลบา อดีตผู้อำนวยการบริหารโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ เคยกล่าวไว้ว่า “ประชาชนทั่วโลกต่างกำลังจับตามองการประชุมสุดยอดของโลกว่าเป็นโอกาสที่ดีที่สุด หรือบางทีอาจจะเป็นโอกาสสุดท้ายของเราที่จะรักษาโลกใบนี้ไว้ให้ได้”

ประวัติศาสตร์โลก

โลกเรามีอายุ ๔,๖๐๐ ล้านปี ถ้าเราย้อนเวลาที่เราไม่สามารถจะเข้าใจนี้ให้มาเป็นภาพที่เราพอจะเข้าใจได้ กล่าวคือ เราสามารถเปรียบเทียบโลกนี้ได้กับคนที่อายุ ๔๖ ปี ในช่วงอายุ ๗ ปีแรก เขาจะไม่รู้อะไรเกี่ยวกับชีวิตของเขาเลย จนกระทั่งอายุ ๒๐ จึงรู้สิ่งละอันพันละน้อยอยู่บ้าง เรารู้ว่าโลกเริ่มมีดอกไม้ออกเมื่อโลกมีอายุได้ ๔๒ ปีแล้ว ไดโนเสาร์และสัตว์เลื้อยคลานตัวใหญ่ๆ จะยังไม่ปรากฏตัว จนกระทั่งเมื่อปีที่แล้วนี่เอง คือเมื่อมีอายุได้ ๔๕ ปี สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเพิ่งเกิดขึ้นมาเมื่อ ๘ เดือนที่แล้ว ในช่วงกลางสัปดาห์ที่ผ่านมา สิ่งเหมือนมนุษย์ได้พัฒนาที่ละน้อยๆ มาเป็นมนุษย์ที่เหมือนสิ่ง และเมื่อสุดสัปดาห์ที่แล้ว ยุคน้ำแข็งยุคสุดท้ายก็ห่อหุ้มโลกไว้อย่างมิดชิด มนุษย์ยุคใหม่เพิ่งเกิดมาได้แค่ ๔ ชั่วโมง ในระหว่างชั่วโมงสุดท้ายที่ผ่านมา มนุษย์เพิ่งรู้จักทำการเกษตรกรรม ส่วนการปฏิวัติอุตสาหกรรมเพิ่งจะเริ่มต้นเมื่อ ๑ นาทีที่แล้วนี่เอง ในช่วงระหว่าง ๖๐ วินาทีของเวลาทางชีววิทยานี้ มนุษย์ยุคใหม่ได้ทำให้สวรรค์(โลก)กลายเป็นที่ทิ้งขยะ มนุษย์ได้เพิ่มจำนวนขึ้น ทำให้คุณภาวะต้องเสียไป มนุษย์เป็นสาเหตุให้สัตว์กว่า ๕๐๐ ชนิด ต้องสูญพันธุ์ ทำให้เชื้อเพลิงของโลกหมดเปลืองสิ้นไปมากมาย และขณะนี้มนุษย์อยู่ในสภาพเหมือนทารกที่ปาเถียน ผู้ซึ่งมองข้ามพันอายุที่แสนสั้นของตน ด้วยความละโมภไปสู่ความปรารถนาที่จะมีอำนาจ....

กรีนพีซ จำกัด (Greenpeace Ltd)

กิจกรรม

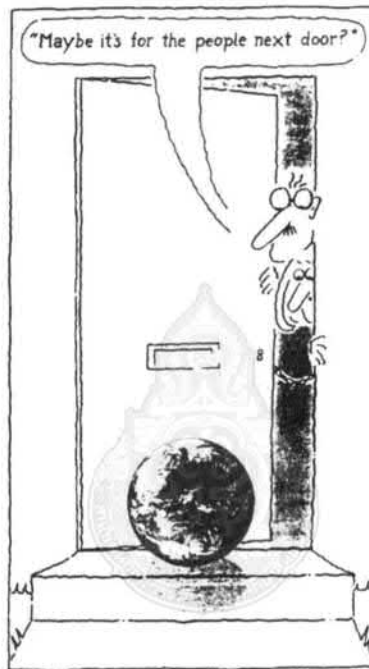
๑. จงศึกษาปัญหาที่โลกกำลังเผชิญอยู่
๒. จดอันดับความสำคัญตามความเห็น
ของนักเรียน แล้วนำมาเปรียบเทียบ
ของเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอภิปราย
ว่า ทำไมจึงให้ความสำคัญที่ต่างกัน
นักเรียนคิดว่าคนในประเทศอื่นๆ จะ
จัดลำดับความสำคัญของปัญหาเหล่านี้
อย่างไร?
๓. เขียนตารางขึ้นโดยให้หัวข้อว่า "ปัญหา"
และ "แนวทางแก้ไข" ในคอลัมน์ "แนว
ทางแก้ไข" นักเรียนควรจะบันทึก
รายการของข้อแนะนำที่นักเรียนอาจจะ
เสนอต่อผู้นำของโลกเพื่อการแก้ปัญหา
บันทึกรายการนี้จะเป็นเหมือน "ระเบียบ
- วาระการประชุมที่ ๒๑ (Agenda 21)
ของนักเรียนเอง
๔. เขียนสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละ
รายการ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหานั้น
๕. นักเรียนคิดว่าการประชุมสุดยอดของโลก จะ
เป็น "โอกาสสุดท้ายของเราที่จะรักษาโลก
ใบนี้เอาไว้" หรือไม่?
๖. จงอ่าน "ประวัติศาสตร์โลก" นักเรียนมี
ปฏิกริยาต่อบทความนี้อย่างไร? อภิปราย
มุมมองที่บทความเรื่องนั้นเสนอไว้
๗. ศึกษาหัวข้อเรื่อง "หนี้สิน" ในหน้า
๗๗ แล้วเขียนแผนภาพแสดงให้เห็นว่า
ปัญหาขยายตัวต่อเนื่องอย่างไร โดย
เริ่มจาก พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นไป

**สิบประเด็นปัญหาที่มีการอภิปรายในที่ประชุม
สุดยอดของโลก**

งานอย่างให้คัมค่าให้กว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน การ
ขนส่งมวลชนจะเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหา

ป่าไม้

นับตั้งแต่
พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นมา
โลกได้สูญเสียพื้นที่
ป่าไม้เขตร้อนไปแล้ว
๔๐ เปอร์เซ็นต์จาก
พื้นที่ป่าไม้เขตร้อนทั้ง-
หมด ป่าไม้ประเภทนี้
ให้ไม้แก่เรา ช่วยดูด
ก๊าซคาร์บอนไดออก-
ไซด์จากอากาศและให้
ที่อยู่อาศัยหรือที่พักพิง
แก่คนพื้นเมืองนับพัน
รวมทั้งสัตว์พันธุ์ต่าง ๆ
เมื่อป่าถูกเผาทำลาย
จะทำให้เกิดก๊าซคาร์-
บอนไดออกไซด์ลอย
ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ
และจะทำให้ฝนที่ตก
ลงมาชะล้างเอาหน้า
ดินไปได้ เพราะไม่มี
ต้นไม้คอยปกป้องอยู่
ในแต่ละปีเราต้องการ
ใช้ต้นไม้มากถึง ๑๕ พัน ล้านต้น

Global Partnership

**ความหลากหลาย
ทางชีวภาพ**

เมืองใหญ่ ๆ อุตสาห-
กรรมต่าง ๆ และกิจกรรม
อื่นๆ ของมนุษย์ ล้วนมี
ส่วนในการทำลาย “สาย
ใยแห่งชีวิต” ซึ่งทำให้เรา
มีชีวิตอยู่ได้ ข้อความ
ข้างต้นหมายความว่าเรา
กำลังสูญเสียโอกาสที่จะ
พัฒนาพืชอาหาร และ
ยารักษาโรคบางอย่าง
อันที่จริงควรจะมีการ
ประเมินค่าของทรัพยากร
เหล่านั้น เพื่อว่ามนุษย์
จะได้ไม่ทำลายทรัพยากร
มีค่านี้ไปเพียงเพราะ
ต้องการเก็บเกี่ยวผลใน
ระยะสั้น อีกประการหนึ่ง
เมื่อความหลากหลายนี้
ถูกทำลายไปแล้ว ก็ไม่อาจ
หาทดแทนขึ้นมาใหม่ได้

พลังงาน

พลังงานจำนวนมากมาได้จากการเผาเชื้อ
เพลิงที่เป็นซากฟอสซิล เช่น ถ่านหิน ซึ่งก่อให้เกิด
ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ลอยขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ
ทำให้อากาศสกปรก และทำให้เกิดฝนกรด รอยน้
ก็ก่อให้เกิดมลพิษได้เช่นกัน มนุษย์จะต้องใช้พลัง-

ขยะ

ประเทศที่ร่ำรวยบริโภคทรัพยากรที่มีอยู่ใน
โลกมากถึงร้อยละ ๘๐ ทรัพยากรเหล่านี้คงจะลด
จำนวนลงถ้าไม่มีการนำกลับมาใช้ใหม่ ถ้าขยะ
สามารถนำเอามาใช้และแปลงรูปก็จะนำกลับมาใช้
ใหม่ได้อีก เราก็คงจะไม่ต้องบริโภคทรัพยากรของ
โลกมากมายถึงเพียงนี้

หนี้สิน

ในทศวรรษ ๑๙๙๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๑๓ - ๒๕๒๒) ธนาคารของชาติที่ร่ำรวย มีรายได้ส่วน-ใหญ่จากน้ำมัน สามารถให้ประเทศที่ยากจนกว่ากู้ยืมเงินด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ เมื่อพลังงานเศรษฐกิจทำให้ประเทศเหล่านั้นต้องเพิ่มอัตราดอกเบี้ยและราคาผลผลิตทางการเกษตรตกลง ประเทศที่ยากจนนั้นจึงไม่อาจจะชำระหนี้สินคืนได้ ทางธนาคารได้ขยายเวลากู้ยืมออกไปอีก และประเทศลูกหนี้จะพยายามเพิ่มการส่งออกสินค้าออก เพื่อให้ได้เงินมามากพอที่จะชำระหนี้ประมาณปลายทศวรรษ ๑๙๙๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๓๒) ประเทศที่กำลังพัฒนาต้องจ่ายเงินแก่ธนาคารมากถึง ๓ เท่ากว่าของเงินที่ประเทศตนได้รับมาในรูปของความช่วยเหลือจากประเทศที่ร่ำรวย

ความยากจน

ความยากจน หมายถึง การที่คนต้องอยู่ด้วยความหิวโหย ไม่มีน้ำสะอาด ไม่มีการดูแลสุขภาพ การศึกษา หรืออาชีพ พวกเขาต้องอพยพไปยังเมืองที่อยู่ใกล้ ด้วยหวังว่าจะหางานทำได้ พวกเขาจำเป็นต้องตัดสินใจเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิง และเพื่อใช้ที่ดินทำการเพาะปลูก คนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับปัจจัยพื้นฐาน คือ อาหาร ที่อยู่อาศัย และน้ำ

ความปลอดภัยทั่วไป

โลกใช้จ่ายเงินถึงปีละหมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ เพื่อโครงการต่างๆ ทางทหาร หรือประมาณ ๒ ล้านเหรียญสหรัฐทุก ๆ นาที แม้แต่ประเทศที่ยากจนก็ยังใช้จ่ายเงินจำนวนมากเพื่อจัดซื้ออาวุธ ทั้งนี้เพื่อป้องกันตนเอง ถ้าประเทศเหล่านี้รู้สึกว่ามีความปลอดภัย บางทีพวกเขาอาจจะใช้จ่ายเงินเพื่อการทหารน้อยลง

ประชากร

“จงดูแลประชากร แล้วประชากรจะดูแลตนเอง” (กองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗) ประชากรเพิ่มเพราะพวกเขาอยากจน ถ้าพ่อแม่เห็นว่าพวกเขาจะต้องสูญเสียลูก ๆ ไปเพราะความหิว เพราะสุขภาพไม่ดี พวกเขาก็ต้องมีลูกเพิ่มขึ้น การวางแผนครอบครัวเป็นเพียงส่วนเล็กๆ ของคำตอบในเรื่องนี้เท่านั้น การขจัดความยากจนและการทำให้ทุกคนมีน้ำสะอาด รวมถึงได้รับการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐาน จะทำให้ประชากรไม่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

การค้า

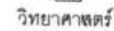
ทุกประเทศควรทำการค้าขายได้อย่างยุติธรรม ประเทศร่ำรวยหลายประเทศปกป้องอุตสาหกรรมของตนเอง ด้วยการให้เงินอุดหนุนแก่บริษัทของตนเอง เพื่อคุมราคาสินค้าให้อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งหมายความว่า ประเทศที่ยากจนกว่าจะไม่สามารถขายผลิตภัณฑ์ของตนได้ อีกปัญหานึงก็คือว่าราคาของผลผลิตทางการเกษตร เช่น น้ำตาล ชา และกาแฟ มักถูกกำหนดโดยประเทศที่ร่ำรวยกว่า ซึ่งเป็นผู้ซื้อ แต่ไม่ใช่โดยประเทศที่ยากจนซึ่งเป็นผู้ขาย

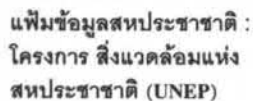
ความช่วยเหลือ

สหประชาชาติได้ขอให้ทุกประเทศบริจาคเงินจำนวนร้อยละ ๐.๗ ของมูลค่าการผลิตประชาชาติให้เป็นเงินช่วยเหลือ แต่มีเพียงไม่กี่ประเทศที่ทำเช่นนั้น เงินช่วยเหลือนี้จะถูกนำไปใช้อย่างดีที่สุดในโครงการท้องถิ่นขนาดเล็ก เช่น การจัดหาน้ำดื่มสะอาด หรือการสร้างคลินิกสุขภาพ แต่โชคไม่ดีที่รัฐบาลมักให้การสนับสนุนโครงการขนาดใหญ่ เช่น การสร้างเขื่อน เป็นต้น

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP)

นับตั้งแต่ทศวรรษที่ ๑๙๗๐ (ช่วง พ.ศ. ๒๕๑๓ - ๒๕๓๒) โครงการ "เฝ้าดูโลก" (Earth-watch) ของ UNEP ได้คอยตรวจวัดสภาวะภาพบรรยากาศของโลกและรวบรวมข้อมูล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานในระดับนานาชาติ ใน พ.ศ. ๒๕๓๐ UNEP ได้จัดทำข้อตกลงนานาชาติฉบับประวัติศาสตร์ขึ้น ซึ่งรู้จักกันในนามว่า "อนุสัญญามอนทรีออล" เพื่อเป็นมาตรการสำหรับลดจำนวนสารเคมีที่กำลังทำลายบรรยากาศชั้นโอโซน นอกจากนี้ UNEP ยังได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ :

- การต่อต้านและการลดมลพิษทางทะเล
- การแนะนำประเทศต่างๆ ให้หันหน้ามาปฏิบัติการร่วมกันในระดับนานาชาติ

- การช่วยองค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติ เพื่อลดการขยายตัวของทะเลทราย
- การศึกษาและการจัดการแหล่งน้ำบาดาลใน ป่าไม้ ดิน สัตว์ป่า พลังงาน การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ และอุตสาหกรรม
- การอนุรักษ์และแนวปะการังของฟิลิปปินส์ กล่าวว่าด้วยการทำไม้เขตร้อนนานาชาติได้รวบรวมข้อคิดและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมไว้ด้วย
- การปกป้องพันธุ์สัตว์และพันธุ์ไม้
- การช่วยให้ประชากรทุกกลุ่มใช้ประโยชน์ จากโลกนี้อย่างฉลาด โดยการให้ข้อมูลที่เชื่อถือได้เกี่ยวกับสภาพสิ่งแวดล้อม

Kenya

"จุดเปลี่ยนแปลงได้มาถึงแล้ว นี่เป็นครั้งแรกที่เรายอมรับว่า เรา กำลังจะต้องเริ่มมีความสัมพันธ์ในรูปแบบใหม่กับโลกใบนี้ของเรา เหมือนหนึ่งค่านันต์ล้นทุกดวงดั่งแสงแวดล้อมว่า เราผู้ซึ่งได้รับสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตจากโลกใบนี้ ตกลงที่จะทำงานร่วมกันเพื่อปกป้องโลก"

อดีตเลขาธิการสหประชาชาติ นายฮาเวียร์ เปเรซ เดอ เคควาร์, พ.ศ. ๒๕๓๒

กิจกรรม

๑. ในหน้า ๗๘ มี “รูป” ต่างๆ อยู่จำนวนหนึ่ง ในแต่ละรูปจะมี “คำอธิบาย” ว่า ในระบบสิ่งแวดล้อมมีอะไรบ้าง ให้ทำรายการของคำอธิบายนั้น และระบุว่าอะไรบ้าง
 ๒. ให้หาและอธิบายความหมายของคำ หรือวลีที่ปรากฏอยู่ในบทนี้ ดังต่อไปนี้ :
 - ๑) ทรัพยากรที่นำกลับมาใช้ได้
 - ๒) ระบบนิเวศ
 - ๓) ป่าดั้งเดิม
 ๓. คำว่า “สิ่งแวดล้อม” มีความหมายอย่างไร? สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อนักเรียนอย่างไร? และนักเรียนจะก่อให้เกิดผลอย่างไรได้บ้างต่อสิ่งแวดล้อม?
 ๔. ลองจินตนาการว่า ถ้าเมืองที่นักเรียนอยู่ไม่มีต้นไม้เลย จะเกิดอะไรขึ้นบ้างกับพื้นดิน, ปริมาณน้ำฝน และก๊าซต่างๆ ในอากาศ?
 ๕. ให้ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมของสหประชาชาติ ซึ่งเล่าถึงงานต่างๆ ของ UNEP แล้วจึงเขียนจดหมายถึงผู้อำนวยการใหญ่ของ UNEP และให้บอกว่านักเรียนมีความเห็นอย่างไรต่องานของเขา และให้นำงานประเภทอื่นๆ ที่นักเรียนเห็นว่า UNEP ควรได้ดำเนินการด้วยหรือขอให้เหตุผลประกอบ
 ๖. สิ่งแวดล้อมเป็นระบบที่เปราะบางมาก แต่ละส่วนจะอาศัยซึ่งกันและกัน ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้ ก็จะไม่สิ่งมีชีวิต
- งานประการแรกของท่านคือ ให้นักเรียนพิจารณารูปในหน้า ๗๘ (ตามข้อ ๑) (ถ้าเป็นไปได้ให้ติดกระดาษแข็งก่อน) ตัดตามรอย และมาวางต่อกันให้เกิดเป็นรูปร่างใหม่
- ระบายสีที่เหมาะสมในแต่ละส่วน เช่น ทะเลก็ควรเป็นสีฟ้า เมื่อต่อรูปตอนนี้เสร็จแล้วนักเรียนอาจใช้รูปต่อนั้นทำเป็นโปสเตอร์ ซึ่งชักชวนให้คนช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อม
๗. ให้ลองพิจารณาถึงเป้าหมายของแต่ละชิ้นในรูปต่อนั้นว่า จะเกิดอะไรขึ้นต่อระบบนิเวศ ถ้าไม่มีรูปต่อนั้น หรือรูปต่อนั้นไม่อยู่ในตำแหน่งนั้น?

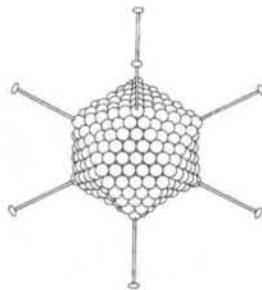
๑๕. “พิษภัยในโปรตีน”

องค์การอนามัยโลก (WHO)

จุลชีว (Microbiology)

จุลชีว คือการศึกษาถึงเรื่องจุลินทรีย์ รวมทั้งแบคทีเรีย และไวรัสชนิดต่างๆ ไวรัสเป็นสิ่งที่เล็กที่สุดซึ่งแสดงคุณสมบัติพื้นฐานของชีวิต ไวรัสจะรุกรานเซลล์ที่มีชีวิตเซลล์หนึ่ง แล้วทำให้เกิดการทวีจำนวนเป็นหลายๆ เซลล์ แล้วในที่สุดก็ทำลายเซลล์นั้น ไวรัสเหล่านี้จะรุกรานเซลล์มากขึ้น และเป็นสาเหตุให้เกิดอาการของโรคต่างๆ ภายนอกเซลล์ที่มีชีวิต ไวรัสไม่สามารถขยายพันธุ์ หรือเพาะเลี้ยง หรือเคลื่อนไหว หรือเจริญเติบโตได้ พวกไวรัสมักจะเกี่ยวข้องกับโรคต่างๆ ทั้งโรคฝีดาษและไขสันหลังอักเสบซึ่งเกิดจากไวรัสต่างชนิดกัน เซอร์ปีเตอร์ เมดวาร์ (Sir Peter Medawar) ได้อธิบายถึงไวรัสว่าเป็น “พิษภัยธรรมชาติซึ่งฝังตัวอยู่ในโปรตีน” ไวรัสมีขนาดเล็กมาก มีเส้นผ่าศูนย์กลางอยู่ระหว่าง ๑๐-๓๐๐ นาโนเมตร (nm) (หนึ่งล้านนาโนเมตรเท่ากับ หนึ่งมิลลิเมตร)

ไวรัส

โรคฝีดาษ (Smallpox)

ใน พ.ศ. ๒๕๑๐ โรคฝีดาษระบาดไปทั่วใน ๓๑ ประเทศ เฉพาะในปีนั้น ประชากรประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ ล้านคนป่วยเป็นโรคฝีดาษ จากจำนวนเหล่านี้ ๒ ล้านคนเสียชีวิต ส่วนผู้ที่รอดชีวิตอยู่ หลายล้านคนต้องเสียโฉมและตาบอดตลอดชีวิต องค์การอนามัยโลกได้ดำเนินการให้มีการทำลายฝีดาษอย่างสิ้นซาก โดยใช้ความพยายามอย่างยิ่งให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคอย่างแพร่หลาย เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ได้ตรวจพบโรคฝีดาษเป็นรายสุดท้ายในประเทศโซมาเลีย (Somalia) โรคได้ถูกทำลายภายใน ๑๐ ปี ตั้งแต่นั้นมายังไม่ปรากฏโรคนี้อย่างเด่นชัด

การสร้างภูมิคุ้มกัน (Immunisation)

ร่างกายมนุษย์จะสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อต้านทานโรค เซลล์โลหิตขาวจะผลิตภูมิคุ้มกันขึ้นตามธรรมชาติ ซึ่งช่วยต่อสู้กับความเจ็บป่วยในร่างกาย ถ้าอาการของโรคหนักขึ้น การนำวัคซีนฉีดเข้าไปในร่างกาย ก็จะเกิดกระบวนการสร้างภูมิคุ้มกันขึ้น โดยจะไปกระตุ้นเซลล์โลหิตขาว ให้สร้างภูมิคุ้มกันต่อต้านโรคได้ เช่น โรคโปลิโอ สิ่งนี้เรียกว่า การฉีดวัคซีน หรือการสร้างภูมิคุ้มกัน

โรคไขสันหลังอักเสบ (Poliomyelitis) หรือ โปลิโอ

โปลิโอ เป็นโรคระบาดที่เกิดจากเชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง ความร้ายแรงที่สุดของโปลิโอคือ จะไปมีอิทธิพลต่อระบบประสาท และเป็นสาเหตุของโรคอัมพาต โรคนี้แพร่เชื้อโดยทางน้ำ และอุจจาระ เมื่อ

พ.ศ. ๒๔๙๘ ดร. โจนาส ซอลก (Dr. Jonas Salk) ได้ค้นพบวัคซีนต่อต้านโรคโปลิโอเป็นครั้งแรก โดยให้คนไข้ฉีดวัคซีน ต่อมาใน พ.ศ. ๒๕๐๓ ดร. อัลเบิร์ต ซาบิน (Dr. Albert Sabin) ได้ผลิตวัคซีนโปลิโอชนิดให้ทางปาก (OPV) ขึ้น โดยใช้วัคซีนในก้อนน้ำตาลให้รับประทาน

เขาได้เสนอให้มี “วันฉีดวัคซีนแห่งชาติ” (National Vaccination Days) เพื่อเป็นสื่อในการต่อต้านโรคโปลิโอ ทั้งนี้เพื่อจัดไวรัสโปลิโอจากสิ่งแวดล้อม และเพื่อต่อต้านโรคในวันเดียวกัน การให้วัคซีนทางปากมีค่าใช้จ่ายถูกและทำได้ง่าย สามารถ

ปฏิบัติได้ในทุกส่วนของโลก ไม่ว่าจะอยู่ห่างไกลเพียงใด ไม่ต้องใช้เข็มฉีดยาจึงปราศจากเชื้อโรค เพราะวัคซีนให้โดยทางปาก

ภูมิคุ้มกันโรคสามารถรับช่วงจากมารดา มา ยังบุตรได้ ภูมิคุ้มกันเหล่านี้จะค่อยๆ หดไป ครึ่งแรกเด็กอายุได้ ๖ เดือนแรก จนถึงราว ๒-๓ เดือนต่อมา วัคซีนป้องกันโรคโปลิโอสามารถให้พร้อมกับวัคซีนป้องกันโรคในเด็กอีก ๓ โรค ได้แก่ โรคคอตีบ ไอกรน และบาดทะยัก เมื่อให้ยาป้องกันครั้งแรกแล้ว จะต้องให้ยาต่อกระตุ้นอีกสองสามครั้ง

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอนามัยโลก (WHO)

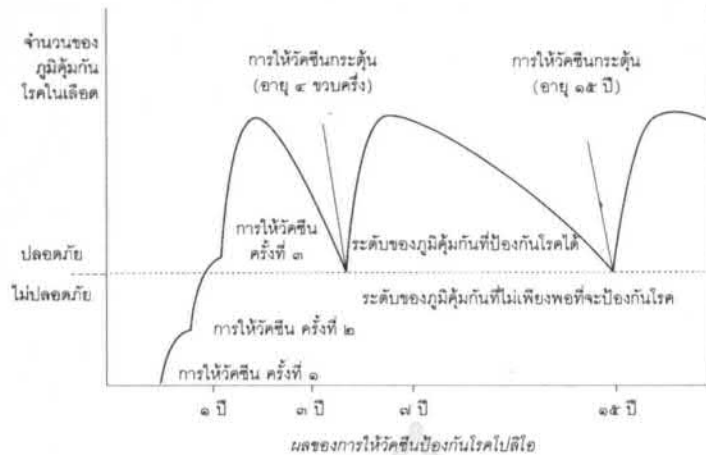
องค์การอนามัยโลกมุ่งจะกำจัดโปลิโออย่างถอนรากถอนโคนให้หมดไปจากโลกภายใน พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยได้รับการสนับสนุนจากยูนิเซฟ ตั้งแต่เริ่มการขยายแผนภูมิคุ้มกัน ใน พ.ศ. ๒๕๑๗ สัดส่วนของเด็กๆ ในโลกที่ได้รับการฉีดยาป้องกันโรคได้เพิ่มขึ้นจาก ๕% จนถึงกว่า ๖๐%

- ๘๔% ของเด็กเล็ก ที่เกิดใน พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้รับการฉีดยาป้องกันโรคโปลิโอ
- องค์การอนามัยโลกคาดว่ามีเพียง ๑๒๗,๐๐๐ รายที่เป็นโปลิโอ แล้วกลายเป็นอัมพาตขึ้นในโลก ใน พ.ศ. ๒๕๓๔
- ในอเมริกาเหนือ กลาง และได้ ไม่ปรากฏว่าพบโรคโปลิโอตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

การที่จะกำจัดโปลิโอให้สิ้นซากอย่างสมบูรณ์ผลตามจุดหมายภายใน พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น องค์การอนามัยโลกจะต้องเริ่มต้นเร่งรัดให้การศึกษาย่างแพร่หลาย ซึ่งจะรวมวันฉีดวัคซีนแห่งชาติเข้าไว้ด้วย โดยจะมีการให้วัคซีนทางปาก ความพยายามให้ความร่วมมือระดับโลกมีความจำเป็นยิ่งต่อการบรรลุจุดหมายขั้นสุดท้าย

WHO
20 Avenue Appia
CH-1211
Geneva 27
Switzerland

กิจกรรม

๑. จงอธิบายว่า ไวรัสเป็นสาเหตุของโรคภัยไข้เจ็บได้อย่างไร นักเรียนสามารถแบ่งแยกไวรัสออกเป็นชนิดต่างๆ เหมือนกับสิ่งที่มีชีวิตได้หรือไม่? จงให้เหตุผล
๒. การสร้างภูมิคุ้มกันหมายความว่าอย่างไร?
๓. จงดูที่กราฟแสดงผลของการฉีดวัคซีนต่อต้านโปลิโอ แล้วอธิบายว่า นักเรียนจะได้รับการฉีดยาต่อต้านโรคโปลิโอได้อย่างไร และอธิบายโดยใช้ข้อมูลจากกราฟว่า ทำไมนักเรียนจึงมีความจำเป็นต้องฉีดยากระตุ้น และมีอะไรอื่นอีกที่สามารถสรุปจากกราฟเกี่ยวกับความต้านทานโรคของร่างกายต่อไวรัสต่างๆ?
๔. จงออกแบบป้ายโฆษณา "วันฉีดวัคซีนแห่งชาติ" ควรจะมีคำขวัญประกอบหรือด้วยสัญลักษณ์ขององค์การอนามัยโลก ถ้านักเรียนประสงค์จะทำแถบเสียง หรือวีดิทัศน์ นักเรียนก็สามารถเลือกหาได้ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับ ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออก
๕. โรคมีดาส์ได้ถูกทำลายอย่างถอนรากถอนโคนแล้ว แต่ทำไมจึงยังมีการฉีดวัคซีนต่อต้านอย่างต่อเนื่อง? เชื้อไวรัสได้รับการเก็บรักษาไว้ในห้องทดลอง นักเรียนคิดว่าไวรัสควรถูกทำลายหรือไม่ อะไรคือข้อโต้แย้งในการเก็บรักษาไว้ในห้องทดลอง?

คู่มือผู้จัดทำ

๑๖. ความรู้เรื่องฟัน

องค์การอนามัยโลก (WHO)

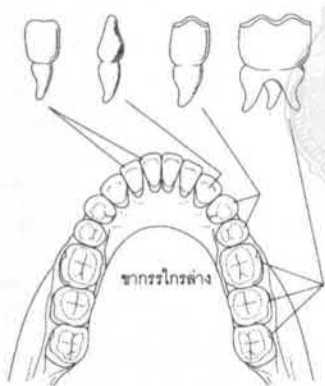

วิทยาศาสตร์

อาหารถูกบดเคี้ยวให้แหลกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ก่อนที่จะถูกย่อยและนำไปเลี้ยงส่วนต่างๆ ของร่างกาย ฟันทำหน้าที่ตัด ฉีก และบดเคี้ยวอาหารจนเป็นชิ้นเล็กๆ แต่กระบวนการบดเคี้ยวนี้ยังมีสิ่งอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย นอกจากฟัน คือ กราม หรือขากรรไกร และกล้ามเนื้อรอบๆ ที่ช่วยฟันและน้ำลายในการผสมกับอาหาร และทำให้อาหารละเอียดเพื่อทำให้การกลืนอาหารง่ายขึ้น

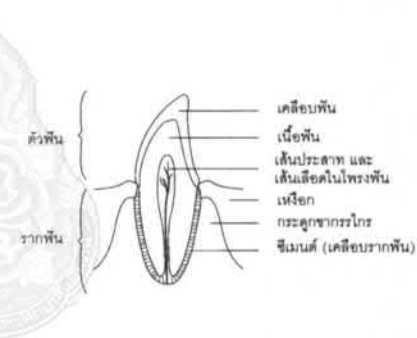
มนุษย์เราทุกคนมีฟันประเภทต่างๆ ดังนี้ :

ฟันตัดและฉีก (ด้านข้าง) ฟันบดเคี้ยว (ด้านข้าง)
ฟันตัด ฟันเขี้ยว ฟันกรามน้อย ฟันกราม

เหล่านี้จะร่วงหมดไปเมื่อมนุษย์มีอายุประมาณ ๑๒ ปี ฟันน้ำนมชุดนี้จะถูกแทนที่โดยฟันชุดใหม่ คือ ฟันแท้ ที่มีทั้งหมด ๓๒ ซี่ ฟันแท้จะทำหน้าที่ตลอดชีวิตของเรา ฟันกรามหรือ wisdom teeth ที่อยู่ด้านในสุดของขากรรไกรบนและล่างจะขึ้นเป็นชุดสุดท้าย

ฟันทุกซี่จะมีโครงสร้างพื้นฐานเหมือนกันดังนี้ :

การดูแลรักษาฟัน

ในปัจจุบันนี้มีคนจำนวนน้อยมาก หรือเพียงร้อยละ ๒ เท่านั้น ที่มีฟันและเหงือกที่สมบูรณ์ ถ้าคนเราปล่อยปละละเลยการดูแลรักษาฟันก็จะทำให้ฟันผุ (ฟันเสีย) และต้องได้รับการรักษาจากทันตแพทย์

ในสหรัฐอเมริกา :

ร้อยละ ๘๔ ของเยาวชนอายุ ๑๗ ปี ฟันผุ

ในสหราชอาณาจักร :

ร้อยละ ๕๖ ของประชากรอายุ ๖๕ ปี หรือ

มากกว่านี้ไม่มีฟันเลย

ตลอดชีวิตมนุษย์นั้นจะมีฟันอยู่ ๒ ชุด ชุดแรกคือฟันน้ำนม หรือฟันไม่แท้ ฟันชุดนี้มีทั้งหมด ๒๐ ซี่ ฟันซี่แรกจะปรากฏเมื่อทารกอายุประมาณ ๖ เดือน ฟันน้ำนมจะขึ้นครบทุกซี่ภายในอายุ ๓ ปี แต่ฟัน

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การอนามัยโลก

WHO ได้ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๔๙๑ นับตั้งแต่นั้นมา วันที่ ๗ เมษายน ก็มีการฉลอง เนื่องในวันอนามัยโลก ในวันที่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ องค์การอนามัยโลกได้กำหนดให้มีการดูแลอนามัยในช่องปาก ประเทศที่กำลังพัฒนา มีโรคเกี่ยวกับช่องปากเป็นจำนวนมาก และลูกหลานเพิ่มขึ้น ดังนั้นการดูแลรักษาก็ต้องเพิ่มขึ้นอย่างไม่หยุดยั้ง และจำเป็นต้องปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่ง การรณรงค์เพื่อการรักษาฟัน ได้รับการส่งเสริม และปฏิบัติควบคู่ไปกับวิธีการดูแลช่องปากแบบดั้งเดิม ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายน้อย

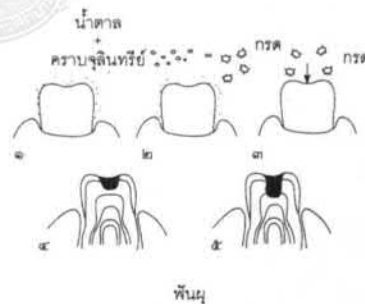
และเป็นที่ยอมรับของประชาชนในทุกวัฒนธรรม การศึกษาและความร่วมมือในการปฏิบัติของทุกคนจะทำให้เกิดความก้าวหน้า

สถานที่ติดต่อเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับอนามัยในช่องปาก :

Oral Health Unit
World Health Organization,
20 Avenue Appia
CH-1211 Geneva 27,
Switzerland.

ฟันผุมีสาเหตุมาจากคราบจุลินทรีย์ (plaque-คราบสีขาวเหลืองติดอยู่ที่ฟันและเหงือก) คราบจุลินทรีย์คือส่วนผสมของเศษอาหารกับน้ำลายกรด และแบคทีเรีย (จุลินทรีย์ ซึ่งเกิดในช่องปาก) แบคทีเรียตัวเล็ก ๆ เหล่านี้จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยการกินน้ำตาลที่มีในอาหาร และผลิตกรดที่เป็นอันตรายต่อฟันและเหงือก แม้แต่เคลือบฟันที่เป็นส่วนที่แข็งแรงที่สุดในร่างกาย ก็ยังถูกละลายด้วยกรดชนิดนี้ ในที่สุดจะทำให้เกิดรูฟันผุที่ฟัน เมื่ออาการลุกลามเข้าไปส่วนในของฟันที่มีเส้นประสาท ก็จะก่อให้เกิดอาการปวดฟันในที่ที่ประสาทฟันถูกทำลาย และในที่สุดแบคทีเรียก็จะเข้าไปสู่ส่วนที่เป็นกระดูก ทำให้เกิดการติดเชื้อที่เรียกว่า การบวม

ฟันผุเป็นเพียงปัญหาหนึ่งที่มีสาเหตุมาจากคราบจุลินทรีย์ ซึ่งลุกลามจนอาจก่อปัญหาเกี่ยวกับเหงือกได้ ทำให้เกิดการหลุดตัวของฟัน ในที่สุดฟันจะคลอน ทำให้ฟันร่วง หรืออาจต้องให้ทันตแพทย์ถอนฟัน แต่อย่างน้อยก็ยังสามารถควบคุมคราบจุลินทรีย์กรดในช่องปากได้ และยังรักษาฟันผุและโรคเหงือกก็ได้ผลดี

“อนามัยในช่องปากเพื่ออนามัยของชีวิต”

ตามหลักฐานองค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่า โรคในช่องปาก เช่น โรคฟันเรื้อรัง และโรคเหงือก เป็นโรคหนึ่งที่ระบาดหนักในโลก โรคนี้มีผลกระทบต่อประชาชนไปทั่วในประเทศอุตสาหกรรมและประเทศที่กำลังพัฒนา วิธีการหลักที่จะทำให้โรคในช่องปากลดจำนวนลงคือ การป้องกัน วิธี

เบื้องต้นคือการแปรงฟันอย่างสม่ำเสมอและถูกวิธี โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลังอาหาร จะช่วยขจัดคราบจุลินทรีย์และเศษอาหารที่มีน้ำตาลออกจากฟัน วิธีปฏิบัติเพื่อป้องกันฟันผุดังนี้ :

- ลดอาหารจับบริเวณเหงือก
- ใช้ยาสีฟัน (หรือยาสีฟัน) ที่มีฟลูออไรด์เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของเคลือบฟันให้แข็งแรง และทำให้ฟันคงทนต่อโรคฟันผุ
- พบทันตแพทย์ทุกๆ ๖ เดือน เพื่อการตรวจสุขภาพฟันเป็นประจำ และรับการรักษานหากจำเป็น
- รับประทานอาหารที่ต้องเคี้ยวมากๆ เพื่อบริหารให้เหงือกแข็งแรง

กิจกรรม

๑. ก. ในชากรรไกรบนของผู้ใหญ่ มีฟันตัด ฟันเขี้ยว ฟันกรามน้อย และฟันกรามประเภทใดบ้าง?
- ข. ฟัน ๑ ชุดประกอบด้วยฟันทั้งหมดกี่ซี่?
- ค. เด็กอายุ ๘ ขวบ จะมีฟันแต่ละประเภทประเภทใดบ้าง?
๒. ฟันแต่ละประเภททำหน้าที่อย่างไรบ้าง?
๓. ทำไมฟันกรามที่อยู่ด้านในสุดของชากรรไกรล่างและบนจึงเรียกว่า wisdom teeth?
๔. มนุษย์และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอื่นๆ เช่น สุนัข และแกะ จะมีฟันต่างชนิดกัน ทั้งนี้เพื่อช่วยในการกินอาหารที่แตกต่างกัน ให้พิจารณาชนิดของอาหารสัตว์เหล่านี้ แล้วเขียนลักษณะฟันของสัตว์แต่ละชนิดตามความคิดของนักเรียน

๕. ทำไมนักเรียนจึงควรได้รับการกระตุ้นไม่ให้รับประทานของหวานก่อนและหลังอาหาร?
๖. พวกอินูอิต* ไม่มีปัญหาเรื่องฟันผุเพราะอาหารที่พวกเขารับประทาน และวิธีการดำรงชีวิต พวกเขารับประทานอะไร ดำรงชีวิตอย่างไร และสิ่งเหล่านี้ช่วยป้องกันมิให้พวกเขาฟันผุอย่างไร?

๗. องค์การอนามัยโลกจะทำอย่างไรเพื่อช่วยปรับปรุงการรักษาอนามัยในช่องปากในประเทศที่กำลังพัฒนา และการกระทำเช่นนี้ทำได้ในประเทศอุตสาหกรรมด้วยหรือไม่มีความแตกต่างกันอย่างไรบ้างในการรณรงค์เพื่อการป้องกันโรคในช่องปากในประเทศเหล่านี้?

ดูแหล่งข้อมูล

* พวกอินูอิตอยู่ในอเมริกาเหนือหรือกรีนแลนด์ - ผู้แปล

๑๗. แหล่งรายได้ของสหประชาชาติ

การสนับสนุนงบประมาณของสหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : งบประมาณของสหประชาชาติ

ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ ประเทศต่าง ๆ จำนวน ๑๘๕ ประเทศเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ ประเทศเหล่านี้ได้จ่ายเงินสนับสนุนงบประมาณให้แก่สหประชาชาติเป็นประจำตามกำลังความสามารถ ไม่มีประเทศใดที่จ่ายเงินสูงกว่า ร้อยละ ๒๕ ของจำนวนเงินและประเทศที่บริจาคต่ำสุด คือร้อยละ ๐.๐๑ ประเทศที่ร่ำรวยมากจะจ่ายมาก ประเทศที่ยากจนจะจ่ายน้อย แต่สหประชาชาติก็ประสบโชคร้ายเพราะมีหลายประเทศที่ไม่สามารถจ่ายเงินสนับสนุนได้ตามกำหนด ทำให้สหประชาชาติประสบภาวะล้ม-

ละลายหลายครั้ง หากประเทศเหล่านี้เลื่อนเวลาจ่ายเงินนานเกินไป ก็จะมีสิทธิ์ช้อกเสี่ยงในการประชุมสมัยสามัญของสมัชชาสหประชาชาติ แต่อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์นี้ยังไม่เคยเกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะองค์กรที่เกี่ยวกับการรักษาสันติภาพ และอื่นๆ เช่น ยูเนสโกได้รับเงินสนับสนุนแยกออกไปต่างหาก

สหประชาชาติและองค์กรอื่นๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องต่างอยู่ในระบบของสหประชาชาติ ตัวเลขที่นำมาแสดงต่อไปนี้ เป็นตัวอย่างที่นำมาจากการจ่ายเงินบริจาคของประเทศต่างๆ ที่ให้กับสหประชาชาติ และองค์กรอื่นๆ ที่ประเทศเหล่านั้นเป็นสมาชิก

กิจกรรมที่ ๑ อัตราคิดเป็นร้อยละของ งบประมาณทั้งหมดของสหประชาชาติที่ ได้รับบริจาคสมทบจากประเทศต่างๆ

ตารางนี้แสดงจำนวนเงินที่บางประเทศจ่ายให้แก่สหประชาชาติใน พ.ศ. ๒๕๓๓ งบประมาณทั้งหมด ๖,๖๖๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ข้อสังเกต จำนวนเงินต่ำสุดที่ประเทศสมาชิกจ่ายสมทบได้ คือ ร้อยละ ๐.๐๑

ประเทศ จำนวนเงินบริจาคทั้งหมด (ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ)

ออสเตรเลีย	๙๕.๔
แคนาดา	๑๘๙.๙
คองโก	๐.๒
เดนมาร์ก	๒๒๒.๙
ฝรั่งเศส	๒๗๐.๕

แกมเบีย	๐.๑
กายอานา	๐.๒
อิตาลี	๒๖๖.๓
จาเมกา	๒.๓
ญี่ปุ่น	๙๐๑.๖
ลิเบีย	๒๐.๕
ซาอุดีอาระเบีย	๒๙.๕
สวีเดน	๔๐๐.๖
สวิตเซอร์แลนด์ ^(๑)	๑๕๗.๗
ยูกันดา	๐.๕
สหราชอาณาจักร	๒๘๐.๒
สหรัฐอเมริกา	๑๒๗๒.๑
เยเมน	๒.๒

(๑) สวิตเซอร์แลนด์มิได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติ แต่เป็นสมาชิกขององค์การที่มีความเชี่ยวชาญพิเศษ เช่น ยูเนสโก

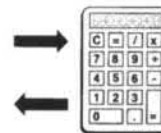
เราสามารถหาร้อยละของจำนวนเงินทั้งหมดที่แต่ละประเทศจ่ายทั้งหมด ตัวอย่างเช่น

$$= \frac{\text{เงินสมทบของแคนาดา}}{\text{งบประมาณของสหประชาชาติ}} \times 100$$

$$= \frac{144,400,000}{6,660,000,000} \times 100$$

$$= 2.169821321\%$$

$$= 2.17\% \text{ (ปัดเศษ)}$$

๑. ให้คำนวณจำนวนเงินสมทบของประเทศอื่นๆ ในตาราง และแสดงผลในรูปของกราฟแท่ง

คำถาม

๒. บอกชื่อประเทศ ๕ ประเทศที่สามารถจ่ายเงินสมทบให้กับสหประชาชาติมากที่สุดใน พ.ศ. ๒๕๓๓

กิจกรรมที่ ๒: จำนวนเงินสมทบให้กับสหประชาชาติเป็นรายบุคคล

ตารางนี้แสดงจำนวนของประชาชนที่อาศัยในประเทศต่างๆ ใน พ.ศ. ๒๕๓๓ จำนวนบุคคลในประเทศเหล่านี้เรียกว่า ประชากร

ประเทศ ประชากร ใน พ.ศ. ๒๕๓๓ (ล้าน)

ออสเตรเลีย	๑๖.๘๘
แคนาดา	๒๖.๕๒
คองโก	๒.๒๒
เดนมาร์ก	๕.๑๔
ฝรั่งเศส	๕๖.๑๒
แกมเบีย	๐.๘๓
กายอานา	๐.๗๑
อิตาลี	๕๗.๐๒
จาเมกา	๒.๔๗
ญี่ปุ่น	๑๒๓.๕๒
ลิเบีย	๔.๕๕
ซาอุดีอาระเบีย	๑๔.๑๔
สวีเดน	๘.๔๔
สวิตเซอร์แลนด์	๖.๖๑
ยูกันดา	๑๖.๖๖
สหราชอาณาจักร	๕๗.๑๘
สหรัฐอเมริกา	๒๔๔.๔๓
เยเมน	๑๑.๕๗

เราสามารถคำนวณหาจำนวนเงินที่แต่ละบุคคลบริจาคสมทบให้กับสหประชาชาติตามตัวอย่างต่อไปนี้ :

$$= \frac{\text{เงินสมทบของแคนาดา}}{\text{ประชากรของแคนาดา}}$$

$$= \frac{144,400,000}{26,520,000}$$

$$= 5.445324283\%$$

$$= 5.45 \text{ เหรียญดอลลาร์ (ปัดเศษ)}$$

๓. ให้คำนวณหาจำนวนเงินบริจาคที่จ่ายเป็นรายบุคคลของประชากรในประเทศอื่นๆ ในตาราง และแสดงผลในรูปของกราฟแท่ง

คำถาม

๔. บอกรายชื่อประเทศ ๕ ประเทศที่สามารถจ่ายเงินบริจาคเป็นรายบุคคลให้กับสหประชาชาติมากที่สุดใน พ.ศ. ๒๕๓๓

กิจกรรมที่ ๓

ตารางนี้แสดงรายได้ของแต่ละประเทศใน พ.ศ. ๒๕๓๓ (รายได้ประชาชาติ)^(๒)

ประเทศ	รายได้ประชาชาติ (ดอลลาร์สหรัฐฯ)
ออสเตรเลีย	๒๕๗,๘๓๗
แคนาดา	๔๘๖,๙๒๓
คองโก	๑,๘๑๘
เดนมาร์ก	๑๑๒,๐๑๐
ฝรั่งเศส	๑,๓๕๒,๕๐๐
แกมเบีย	๒๕๖
กายอานา	๑๗๘
อิตาลี	๙๕๑,๐๗๑
จาเมกา	๓,๒๓๙
ญี่ปุ่น	๒,๕๐๕,๗๑๔
ลิเบีย	๒๖,๙๗๓
ซาอุดีอาระเบีย	๘๔,๘๕๗
สวีเดน	๑๙๕,๔๑๔
สวิตเซอร์แลนด์	๒๙๒,๐๓๗
ยูกันดา	๓๑๒
สหราชอาณาจักร	๘๗๕,๖๒๕
สหรัฐอเมริกา	๔,๗๑๑,๔๘๑
เยเมน	๑,๑๐๐

(๒) หมายเหตุ : ตัวเลขเหล่านี้มาจากข้อมูลของสหประชาชาติ แสดงจำนวนเงินทั้งหมดที่แต่ละประเทศจ่ายให้กับสหประชาชาติและแสดงร้อยละของรายได้ของประชาชาติ

เราสามารถคำนวณหาจำนวนเงินบริจาคของแต่ละประเทศ คิดเป็นร้อยละของรายได้ของประชาชาติ ตัวอย่างเช่น

เงินบริจาคสมทบของประเทศแคนาดาคิดเป็นร้อยละของเงินรายได้ประชาชาติ

$$= \frac{\text{เงินสมทบของแคนาดา}}{\text{รายได้ประชาชาติของแคนาดา}} \times ๑๐๐$$

$$= \frac{๑๘๙,๙๐๐,๐๐๐}{๔๘๖,๙๒๓,๐๐๐,๐๐๐} \times ๑๐๐$$

$$= ๐.๐๓๙$$

$$= ๐.๐๔\% \text{ (ปัดเศษ)}$$

๕. ให้คำนวณหาร้อยละของการบริจาคเงินสมทบของประเทศอื่นๆ ในตาราง ตามจำนวนเงินได้ของสหประชาชาติ แสดงผลที่ใกล้เคียงที่สุด

คำถาม

- บอกชื่อประเทศ ๕ ประเทศที่สามารถบริจาคเงินสมทบได้มากที่สุด เมื่อคิดจากร้อยละของรายได้ประชาชาติ ใน พ.ศ. ๒๕๓๓
- เปรียบเทียบคำตอบทั้ง ๓ กิจกรรมของนักเรียนกับเพื่อน (เฉลยคำตอบมีในบทที่ ๑๘ ให้สอบถามจากครู)
- เขียนบรรยายประมาณ ๓-๔ บรรทัด ตามความคิดเห็นของนักเรียนว่าสถานการณ์นี้ยุติธรรมหรือไม่ ประเทศใดบ้างที่บริจาคมากจนเป็นที่น่าสังเกต เมื่อพิจารณาจากสถานภาพของประเทศเหล่านั้น

๑๘. สมาชิกสหประชาชาติ

สถานภาพของสมาชิก (มีนาคม ๒๕๓๘)

คณิตศาสตร์

สมาชิก	วัน เดือน ปี ที่เป็นสมาชิก		
อัฟกานิสถาน	๑๙ พฤศจิกายน ๒๔๘๙	แคนาดา	๙ พฤศจิกายน ๒๔๘๘
แอลเบเนีย	๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๔	เคปเวิร์ด	๑๖ กันยายน ๒๕๑๘
แอลจีเรีย	๘ ตุลาคม ๒๕๐๕	สาธารณรัฐ-	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
อันดอร์รา	๑ ธันวาคม ๒๕๑๙	แอฟริกากลาง	
อันติกัวและบาร์บูดา	๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๔	ชาด	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
อาร์เจนตินา	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘	ชิลี	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
อาร์เมเนีย	๒ มีนาคม ๒๕๓๕	จีน	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
ออสเตรเลีย	๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๘	โคลัมเบีย	๕ พฤศจิกายน ๒๔๘๘
ออสเตรีย	๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๘	โคโมโรส	๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๘
อาเซอร์ไบจาน	๒ มีนาคม ๒๕๓๕	คองโก	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
บาฮามาส	๑๘ กันยายน ๒๕๓๖	คอสตาริกา	๒ พฤศจิกายน ๒๔๘๘
บาร์เรน	๒๑ กันยายน ๒๔๑๔	โครเอเชีย	๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕
บังกลาเทศ	๑๗ กันยายน ๒๕๑๗	คิวบา	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
บาร์เบโดส	๙ ธันวาคม ๒๕๐๙	ไซปรัส	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
เบลารุส	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘	สาธารณรัฐเชก	๑๙ มกราคม ๒๕๓๖
เบลเยียม	๒๗ ธันวาคม ๒๔๘๘	สาธารณรัฐประชาธิปไตย-	
เบลีซ	๒๕ กันยายน ๒๕๒๔	ประชาชนเกาหลี	๑๗ กันยายน ๒๕๓๔
เบนิน	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓	เดนมาร์ก	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
ภูฏาน	๒๑ กันยายน ๒๕๑๔	จิบูตี	๒๐ กันยายน ๒๕๒๐
โบลีเวีย	๑๔ พฤศจิกายน ๒๔๘๘	โตมินิกา	๑๘ ธันวาคม ๒๕๒๑
บอสเนียและ-	๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕	สาธารณรัฐโตมินิก	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
เซอร์เบียไครนา		เอกวาดอร์	๒๑ ธันวาคม ๒๔๘๘
บอตสวานา	๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๙	ฮังการี	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
บราซิล	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘	เอลซัลวาดอร์	๒๔ ตุลาคม ๒๔๘๘
บรูไนดารุสซาลาม	๒๑ กันยายน ๒๕๒๗	อิตาลี	๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๑
บัลแกเรีย	๒๔ ธันวาคม ๒๔๙๔	เอธิโอเปีย	๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖
บูร์กินาฟาโซ	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓	แอลโทเนีย	๑๗ กันยายน ๒๕๓๔
บุรุนดี	๑๘ กันยายน ๒๕๐๕	เอธิโอเปีย	๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๘๘
กัมพูชา	๑๔ ธันวาคม ๒๔๙๔	สหพันธรัฐ-	๑๗ กันยายน ๒๕๓๔
แคเมอรูน	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓	ไมโครนีเชีย	

สมาชิก

วัน เดือน ปี ที่เป็นสมาชิก

พิจิ

๑๓ ตุลาคม ๒๕๑๓

พินแลนด์

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

ฝรั่งเศส

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

กาบอง

๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

แกมเบีย

๒๑ กันยายน ๒๕๐๘

จอร์เจีย

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕

เยอรมนี

๑๘ กันยายน ๒๕๑๖

กานา

๘ มีนาคม ๒๕๐๐

กรีซ

๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๘

เกรเนดา

๑๗ กันยายน ๒๕๑๗

กัวเตมาลา

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

กินี

๑๒ ธันวาคม ๒๕๐๑

กินี-บิสเซา

๑๗ กันยายน ๒๕๑๗

กายอานา

๒๐ กันยายน ๒๕๐๙

เฮติ

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

ฮอนดูรัส

๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๘

ฮังการี

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

ไอซ์แลนด์

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

อินเดีย

๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘

อินโดนีเซีย

๒๘ กันยายน ๒๕๔๓

อิหร่าน

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

อิรัก

๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘

ไอริชแลนด์

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

อิสราเอล

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๒

อิตาลี

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

ไอวอรีโคสต์

๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

จาเมกา

๑๘ กันยายน ๒๕๐๕

ญี่ปุ่น

๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๙

จอร์แดน

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

คาซัคสถาน

๒ มีนาคม ๒๕๓๕

เคนยา

๑๖ ธันวาคม ๒๕๐๖

คูเวต

๑๔ พฤษภาคม ๒๕๐๖

คาริซสถาน

๒ มีนาคม ๒๕๓๕

สาธารณรัฐประชาธิปไตย-

ประชาชนลาว

๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๘

ลัตเวีย

๑๗ กันยายน ๒๕๓๔

เลบานอน

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

เลโซโท

๑๗ ตุลาคม ๒๕๐๙

ไลบีเรีย

๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

ลิเบีย

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

ลิกเตนสไตน์

๑๘ กันยายน ๒๕๓๓

ลิกัวเนีย

๑๗ กันยายน ๒๕๓๔

ลักเซมเบิร์ก

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

มาดากัสการ์

๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

มาลาวี

๑ ธันวาคม ๒๕๐๗

มาเลเซีย

๑๗ กันยายน ๒๕๐๐

มัลดีฟส์

๒๑ กันยายน ๒๕๐๘

มาลี

๒๘ กันยายน ๒๕๐๓

มอลตา

๑ ธันวาคม ๒๕๐๗

หมู่เกาะมาร์แชล

๑๗ กันยายน ๒๕๓๔

มอริเตเนีย

๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

มอริเชียส

๒๔ เมษายน ๒๕๑๑

เม็กซิโก

๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

มอลโดวา

๒ มีนาคม ๒๕๓๕

โมนาโก

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๓๖

มองโกเลีย

๒๗ ตุลาคม ๒๕๐๔

โมร็อกโก

๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๙

โมซัมบิก

๑๖ กันยายน ๒๕๑๘

เมียนมาร์

๑๙ เมษายน ๒๕๔๑

นามิเบีย

๒๓ เมษายน ๒๕๓๓

เนปาล

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

เนเธอร์แลนด์

๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๘

นิวซีแลนด์

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

นิการากัว

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๘

ไนเจอร์

๒๐ กันยายน ๒๕๐๓

ไนจีเรีย

๗ ตุลาคม ๒๕๐๓

นอร์เวย์

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

สมาชิก

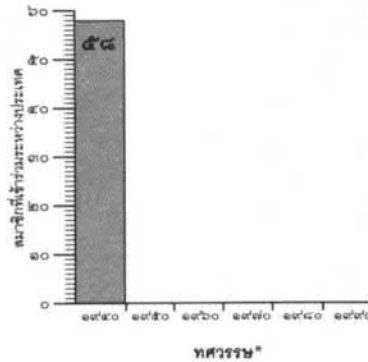
วัน เดือน ปี ที่เป็นสมาชิก

โอมาน	๗ ตุลาคม ๒๕๑๔	ซูดาน	๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๔
ปากีสถาน	๓๐ กันยายน ๒๕๑๐	ซูรินาม	๔ ธันวาคม ๒๕๑๔
ปาเลัว	๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๗	สวาซิแลนด์	๒๔ กันยายน ๒๕๑๑
ปานามา	๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๔	สวีเดน	๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๔
ปาปัวนิวกินี	๑๐ ตุลาคม ๒๕๑๔	ซีเรีย	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔
ปารากวัย	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔	คาซัคสถาน	๒ มีนาคม ๒๕๓๕
เปรู	๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๔	ไทย	๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๔
ฟิลิปปินส์	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔	อดีตสาธารณรัฐ- ยูโกสลาฟแห่งมาซิโดเนีย	๘ เมษายน ๒๕๓๖
โปแลนด์	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔	โตโก	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
โปรตุเกส	๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๔	ตรินิแดดและโตเบโก	๑๔ กันยายน ๒๕๐๕
กาตาร์	๒๑ กันยายน ๒๕๑๔	ตูนิเซีย	๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๔
สาธารณรัฐเกาหลี	๑๗ กันยายน ๒๕๓๕	ตุรกี	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔
โรมาเนีย	๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๔	เติร์กเมนิสถาน	๒ มีนาคม ๒๕๓๕
สหพันธรัฐรัสเซีย	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔	ยูกันดา	๒๕ ตุลาคม ๒๕๐๕
รวันดา	๑๘ กันยายน ๒๕๐๕	ยูเครน	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔
เซนต์คิตส์และเนวิส	๒๓ กันยายน ๒๕๒๖	สหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์	๙ ธันวาคม ๒๕๑๔
เซนต์ลูเชีย	๑๘ กันยายน ๒๕๒๒	สหราชอาณาจักร	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔
เซนต์วินเซนต์- และเกรนาดีนส์	๑๖ กันยายน ๒๕๒๓	สหสาธารณรัฐ-	๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๔
ซามัว	๑๕ ธันวาคม ๒๕๑๔	แทนซาเนีย	
ซานมารีโน	๒ มีนาคม ๒๕๓๕	สหรัฐอเมริกา	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔
เซาโตเมและปรินซิเป	๑๖ กันยายน ๒๕๑๔	อูรุกวัย	๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔
ซาอุดีอาระเบีย	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔	อุซเบกิสถาน	๒ มีนาคม ๒๕๓๕
เซเนกัล	๒๔ กันยายน ๒๕๐๓	วานูอาตู	๑๕ กันยายน ๒๕๒๔
เซเชลส์	๒๑ กันยายน ๒๕๑๔	เวเนซุเอลา	๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔
เซียร์ราลีโอน	๒๗ กันยายน ๒๕๐๔	เวียดนาม	๒๐ กันยายน ๒๕๒๐
สิงคโปร์	๒๑ กันยายน ๒๕๐๔	เยเมน	๓๐ กันยายน ๒๕๑๐
สาธารณรัฐสโลวัก	๑๙ มกราคม ๒๕๓๖	ยูโกสลาเวีย (เซอร์เบีย/มอนเตเนโกร)	๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๔
สโลวีเนีย	๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๕	ซาฮารี	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓
หมู่เกาะโซโลมอน	๑๙ กันยายน ๒๕๒๑	แซมเบีย	๑ ธันวาคม ๒๕๐๗
โซมาเลีย	๒๐ กันยายน ๒๕๐๓	ซิมบับเว	๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๓
แอฟริกาใต้	๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔		
สเปน	๑๔ ธันวาคม ๒๕๑๔		

กิจกรรม

๑. วันสหประชาชาติที่เป็นทางการคือวันที่ ๒๔ ตุลาคม เพราะเป็นวันที่กฎบัตรสหประชาชาติมีผลบังคับใช้เป็นครั้งแรก
 - ก. ในตอนนั้นมีสมาชิกสหประชาชาติกี่ประเทศ?
 - ข. ในปลาย พ.ศ. ๒๕๔๘ มีสมาชิกสหประชาชาติกี่ประเทศ?
๒. บอกจำนวนของประเทศที่สมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิกสหประชาชาติ ในช่วงเวลาแต่ละทศวรรษ นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้เขียนกราฟแท่งเพื่อแสดงผลตามตัวอย่างดังกราฟแท่งแรก

๓. เขียนบรรยายประมาณ ๒-๓ ประโยคเกี่ยวกับแต่ละทศวรรษ โดยอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น นักเรียนอาจจะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
๔. ถ้ามีเวลา นักเรียนอาจสร้างข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสมาชิกสหประชาชาติ
๕. หาร้อยละของจำนวนสมาชิกในแต่ละทศวรรษของจำนวนสมาชิกทั้งหมดในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘?

ไม่แจกนักเรียน

กิจกรรมที่ ๑		กิจกรรมที่ ๒		กิจกรรมที่ ๓	
ประเทศ	ร้อยละของเงินบริจาค	ประเทศ	เงินบริจาคต่อคน (ดอลลาร์สหรัฐ)	ประเทศ	ร้อยละของเงินบริจาค คิดจากรายได้ประชาชาติ
สหรัฐอเมริกา	๑๙.๑๐	สวีเดน	๔๗.๔๖	สวีเดน	๐.๒๐๕
ญี่ปุ่น	๑๐.๕๓	เดนมาร์ก	๔๓.๓๗	เยอรมนี	๐.๒๐๐
สวีเดน	๖.๐๒	สวิตเซอร์แลนด์	๒๓.๔๖	เดนมาร์ก	๐.๑๙๙
สหราชอาณาจักร	๕.๒๑	แคนาดา	๗.๑๖	ยูกันดา	๐.๑๖๐
ฝรั่งเศส	๔.๐๖	ญี่ปุ่น	๕.๖๘	กายอานา	๐.๑๑๖
อิตาลี	๔.๐๐	ออสเตรเลีย	๕.๖๕	ลิเบีย	๐.๐๗๖
แคนาดา	๓.๓๕	สหรัฐอเมริกา	๕.๑๐	จามิกา	๐.๐๗๑
แคนาดา	๒.๘๕	สหราชอาณาจักร	๔.๙๐	สวิตเซอร์แลนด์	๐.๐๕๔
สวิตเซอร์แลนด์ ^(๑)	๒.๓๗	ฝรั่งเศส	๔.๘๒	แคนาดา	๐.๐๓๙
ออสเตรเลีย	๑.๔๓	อิตาลี	๔.๖๗	แกมเบีย	๐.๐๓๙
ซาอุดีอาระเบีย	๐.๔๕	ลิเบีย	๔.๕๕	ออสเตรเลีย	๐.๐๓๗
ลิเบีย	๐.๓๑	ซาอุดีอาระเบีย	๒.๑๐	ซาอุดีอาระเบีย	๐.๐๓๕
เยอรมนี	๐.๐๓	จามิกา	๐.๙๓	สหราชอาณาจักร	๐.๐๓๒
จามิกา	๐.๐๓	เยอรมนี	๐.๑๙	อิตาลี	๐.๐๒๘
ยูกันดา ^(๒)	๐.๐๐๘	กายอานา	๐.๒๘	ญี่ปุ่น	๐.๐๒๘
คองโก ^(๒)	๐.๐๐๓	แกมเบีย	๐.๑๒	สหรัฐอเมริกา	๐.๐๒๗
กายอานา ^(๒)	๐.๐๐๓	คองโก	๐.๐๙	ฝรั่งเศส	๐.๐๒๐
แกมเบีย ^(๒)	๐.๐๐๒	ยูกันดา	๐.๐๓	คองโก	๐.๐๑๑

*ช่วง พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๖๓, ๒๕๖๓ - ๒๕๗๓, ๒๕๗๓ - ๒๕๘๓, ๒๕๘๓ - ๒๕๙๓, ๒๕๙๓ - ๒๕๙๓ และ ๒๕๙๓ - ๒๕๙๓ - ผู้แปล

เฉลยคำตอบบทที่ ๑๗ : ใครจ่ายเงินให้สหประชาชาติ

- (๑) สวิตเซอร์แลนด์ไม่ได้เป็นสมาชิกสหประชาชาติ แต่เป็นสมาชิกเฉพาะองค์การพิเศษ เช่น ยูเนสโก
(๒) ประเทศเหล่านี้ไม่สามารถบริจาคตามเกณฑ์ขั้นต่ำคือ ๐.๐๑% ได้

เฉลยคำตอบบทที่ ๑๘ : สมาชิกสหประชาชาติ

๑ก) ๒๑

๒ข) ๕๑

๒ ๒๔๘๓ = ๕๘ ๒๔๙๓ = ๒๔ ๒๕๐๓ = ๔๒ ๒๕๑๓ = ๒๕ ๒๕๒๓ = ๗ ๒๕๓๓ = ๒๘

๑๙. ภาพเกอร์นิกา โดย ปาโบล ปิกัสโซ (Guernica by Pablo Picasso)

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

ศิลปะ

เกี่ยวกับจิตรกร

ปาโบล ปิกัสโซ (Pablo Picasso) เป็นศิลปินชาวสเปน ซึ่งค่อนข้างสำคัญที่สุดคนหนึ่งในบรรดาผู้มีอิทธิพลในวงการทัศนศิลป์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครึ่งแรกของศตวรรษที่ ๒๐ นอกจากจะเก่งมากตามหลักวิชาการแล้ว ยังเต็มไปด้วยจินตนาการและความคิดริเริ่มอีกด้วย อิทธิพลด้านศิลปะขั้นพื้นฐานของปิกัสโซ คือ การสร้างสรรควิธีการมองใหม่ๆ เกี่ยวกับการตอบสนองของแต่ละบุคคลต่อสิ่งรับรู้ตลอดช่วงเวลามากกว่า ๖๐ ปี เขาได้เขียนภาพไว้มากมาย มีทั้งภาพสองมิติและสามมิติ และเปลี่ยนแปลงพัฒนาสื่อและรูปแบบหลากหลายชนิด

ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๔-๒๔๔๗ ปิกัสโซได้นำเรื่องราวต่างๆ จากภูมิหลังเรื่องความยากจนและการถูกทอดทิ้งของเขา มาเขียนเป็นภาพชุดที่มีบรรยากาศ

เยือกเย็น ลึกลับ ภาพนี้มีชื่อว่า “ยุคแห่งความทุกข์ระทม” (Blue Period) ต่อมา หลังจากเขาได้พบกับมาติสส์ (Matisse) (ศิลปินชาวฝรั่งเศส พ.ศ. ๒๔๑๒-๒๔๙๗) งานของเขาได้มีอิทธิพลต่องานของเซซานน์ (Cezanne) (ศิลปินชาวฝรั่งเศสที่เขียนภาพทิวทัศน์ ภาพหุ่นนิ่ง และภาพคนเหมือน พ.ศ. ๒๓๘๒-๒๔๔๙) และงานประติมากรรมแอฟริกา ความคิดเหล่านี้มาพร้อมกับการพัฒนาศิลปะสมัยใหม่ ที่ยึดหลักการของลัทธิบาศกนิยม (Cubism) ในการเขียนภาพของปิกัสโซ การเคลื่อนไหวของศิลปะด้านนามธรรมที่เกิดขึ้นจากศิลปะแบบลัทธิประทับใจยุคหลัง (Post-impressionism) ซึ่งกลายเป็นความเคลื่อนไหวด้านศิลปะที่มีอิทธิพลแพร่หลายในศตวรรษนั้น

ภาพเขียน

ปิกัสโซได้เขียนภาพเกอร์นิกา (Guernica) ใน พ.ศ. ๒๔๘๐ จากเหตุการณ์ที่เมืองมาจากเครื่องบินทิ้งระเบิดของเยอรมัน ได้ทำลายเมืองเกอร์นิกาของชาวบาสก์ รัฐบาลสาธารณรัฐสเปนมอบหมายให้เขาเขียนภาพฝาผนังสำหรับงานแสดงสินค้าโลกที่ปารีส ดังนั้น งานชิ้นนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว

ภาพชิ้นนี้สร้างขึ้นเพื่อประท้วงสงครามสมัยใหม่โดยทั่วไปอย่างต่อเนื่อง เกอร์นิกาเป็นเมืองแรก

ที่ถูกทิ้งระเบิด เพื่อเป็นการขู่ขวัญประชาชนพลเรือน เมืองอโรซิมาที่ถูกทิ้งระเบิดด้วยเหตุผลเดียวกัน แต่ที่จริงเป้าหมายใหญ่ในการมุ่งโจมตีเกิดจากปัญหาทางพลเรือนมากกว่าปัญหาทางยุทธศาสตร์ ภาพเขียนได้แสดงถึงจินตนาการเกี่ยวกับความทุกข์-ทรมาน ซึ่งเขาได้ถ่ายทอดความรู้สึกออกมาทางผลงาน ทำให้เรารู้สึกเจ็บปวดตามไปด้วยเมื่อเห็นผลงานชิ้นนั้น

กิจกรรม

๑. จงอ่านเรื่องในหน่วยนี้ และลองเขียนภาพพระยาวิเศษเป็นสามมิติ จะใช้วิธีตัดปะวัสดุ หรือใช้ภาพพิมพ์ตัดได้อธิบายไว้แล้ว
๒. จงอธิบายถึงแบบอย่าง ลักษณะของงานศิลปะกับเพื่อนคนใดคนหนึ่ง ใช้คำพูดอธิบายถึงวิธีที่ปิกัสโซใช้สี เส้น และรูปทรงในการเขียนภาพว่า นักเรียนชอบแบบอย่างเช่นนั้นหรือไม่?
๓. นักเรียนคิดว่าเกิดอะไรขึ้นที่เมืองเกอร์นิกา และทำให้นักเรียนรู้สึกอย่างไร จงอธิบาย
๔. ประยุกต์กิจกรรมบางอย่างต่อรูปภาพ “สตรีบนบันได” (Woman on a Ladder) ซึ่งใช้เป็นปกของหนังสือเล่มนี้

ทดลองวาดภาพ

๑. ปิกัสโซได้เขียนภาพ*เกอร์นิกา* จากเหตุการณ์ที่สำคัญมากสำหรับเขา ลองเขียนภาพระบายสี โดยยึดถือสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่นักเรียนรู้สึกอย่างรุนแรงต่อสิ่งนั้น อาจจะเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานของมนุษย์ ความยากจน หรือความทารุณโหดร้ายของสงคราม จงออกแบบรูปภาพโฆษณาการประชุมสหประชาชาติเกี่ยวกับเรื่องราวที่นักเรียนเลือกเอง ประการแรก นักเรียนต้องเลือกเนื้อหา แล้วพยายามคิดประดิษฐ์ภาพอย่างคร่าว ๆ เริ่มด้วยภาพแสดงใบหน้าของเด็กที่หิวโหย หวาดกลัว หรือเจ็บปวดพยายามเขียนภาพนี้ให้คล้ายคลึงกับลีลาการเขียนภาพของปิกัสโซ
๒. ในภาพ*เกอร์นิกา* ปิกัสโซได้ใช้สีผสมที่จำกัดเป็นภาพที่ให้ความรู้สึกเศร้าสorrow เพราะการใช้สีเดียว (monocolor) จงพยายามจำกัดจำนวนความแตกต่างของสีในภาพของนักเรียน เช่น ถ้าภาพของนักเรียนให้ความรู้สึกที่ดี นักเรียนอาจจะใช้สีอุ่น เช่น สีส้ม สีแดง สีเหลือง เป็นต้น
๓. ในภาพ*เกอร์นิกา* นักเรียนจะเห็นภาพผู้เป็นมารดาคนหนึ่งอุ้มบุตรน้อยที่เสียชีวิตแล้ว ภาพม้าบาดเจ็บตัวหนึ่ง ภาพสตรีผู้หนึ่งถูกไฟเผาไหม้ในบ้านของตนเอง ภาพใบหน้าของหลายคนที่แสดงความเจ็บปวดทรมาน นัยน์ตาพร่าบอด เมื่อโดนแสงจ้าจากระเบิดเพลิง และระเบิดน้ำตา

ทดลองสร้างภาพปะติด

จงสร้างภาพปะติดจากวัสดุที่ใช้แล้ว เลือกหาส่วนเล็กๆ ส่วนหนึ่งจากภาพเขียนของนักเรียนเอง แล้วนำมาเป็นรูปต้นแบบ นักเรียนอาจจะใช้วัสดุจากถุงมือเก่าๆ ลักข้างหนึ่ง หรือกระดาษแข็งที่ใช้แล้ว นำมาทากาวติดกันหลายๆ ชิ้นก็ได้ หรือจะเลือกหาวัสดุชนิดอื่นๆ มาประดิษฐ์เข้าด้วยกันก็ได้

ทดลองสร้างภาพสามมิติ

ทดลองใช้สื่อต่างๆ เพื่อบรรยายความรู้สึก ปิกัสโซได้พัฒนาภาพสามมิติจากภาพระบายสีหลายๆ ภาพของเขา จงทดลองใช้วัสดุทำรูปโครงสร้างของภาพหนึ่ง หรือหลายๆ ภาพ โดยนำมาจากภาพ*เกอร์นิกา*

เน้นการใช้เส้น และจงจินตนาการว่า เส้นลวดคือเส้นกรอบภาพที่เขียนด้วยดินสอ

ตัดลวดให้เป็นรูปร่างตามภาพที่ได้เลือกแล้ว จะยึดติดกับฐาน หรือแขวนด้วยเชือกก็ได้ เพื่อให้ภาพเคลื่อนไหวเป็นประติมากรรมแขวน ซึ่งนักเรียนสามารถผลิตได้หลายๆ ชิ้นในทำนองเดียวกัน

ทดลองภาพพิมพ์

๑. เลือกภาพเขียนของนักเรียนเอง หรือของ ปิกัสโซ หรือใช้แบบพิมพ์ลัทธิของพรหม นามัน (ทำให้แบบพิมพ์ให้รวมอยู่เสมอ เพื่อให้ตัดได้ง่ายและปลอดภัย นักเรียนควรตัดออกจากตัวนักเรียนเองเสมอ)
๒. ใช้แม่พิมพ์แบบปูนด้วยการตัดบัตรกระดาษ แข็งตามรูปร่างที่ต้องการ และติดเข้ากับ กระดาษแข็งอีกแผ่นหนึ่ง แม่พิมพ์จะทำงาน ได้ไม่นาน แต่สามารถทำให้มีอายุการใช้งาน ขึ้น โดยเลื่อนแม่พิมพ์สุดท้ายด้วยน้ำยาที่ทำ ด้วยพีวีเอ (PVA) นักเรียนจำเป็นจะต้องใช้ หมึกลูกกลิ้งและแผ่นนารองหมึกในการพิมพ์

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่ง สหประชาชาติ (UNESCO)

ปาโบล ปิกัสโซ มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับงานของสหประชาชาติ เขาได้ช่วยเหลือก่อตั้งองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๔ ยูเนสโกได้มอบเหรียญรูปปิกัสโซเป็นรางวัลแก่ศิลปินและบุคคลที่มีชื่อเสียง ที่มีส่วนในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระดับนานาชาติ ผู้ที่ได้รับรางวัล ได้แก่ นักไวโอลินชาวอเมริกันเชื้อ เยฮูดี เมนูฮิน (Yehudi Menuhin), นักแสดงหญิงชาวสวีเดน ชื่อ อิงมาร์ เบอร์กแมน (Ingmar Bergman) และ นักเขียนชาวแอฟริกาใต้ชื่อ นาดีน กอร์ดิเมอร์ (Nadine Gordimer)

สหประชาชาติก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ เพื่อ “ปกป้องอนุชนรุ่นหลังอย่างต่อเนื่องให้พ้นจากความหายนะของสงคราม” และเพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดี และสิทธิขั้นพื้นฐานของทุกคน ยูเนสโก (UNESCO) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๘ กฎบัตรของยูเนสโกกล่าวว่า “สงครามเริ่มจากในใจของมนุษย์ และในใจของมนุษย์นี้เองที่จะต้องสร้างสันติภาพขึ้นมา” สิ่งนี้ย่อมเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการศึกษาทั่วไป การอนุรักษ์มรดก และวัฒนธรรมของโลก พัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการติดต่อสื่อสารและสนับสนุนการวิจัยด้านสังคมศาสตร์

UNESCO, F-75352 Paris 07SP, France

๒๐. มรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ

รายชื่อมรดกโลกของยูเนสโก

การรณรงค์นานาชาติของยูเนสโกเพื่ออนุรักษ์อนุสาวรีย์ของนูเบีย

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๓ ยูเนสโกได้ใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของฟาโรห์ซึ่งอยู่ตอนใต้ของประเทศอียิปต์ และตอนเหนือของประเทศซูดาน หรือผืนแผ่นดินที่รู้จักกันในนามของนูเบีย พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐบาลอียิปต์เริ่มสร้างเขื่อนใหม่บนลำแม่น้ำไนล์ เขื่อนใหญ่อัสวาน (The Aswan High Dam) ทำให้เกิดอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ อันเป็นสาเหตุให้อนุสาวรีย์จำนวนมากจมอยู่ใต้น้ำในบริเวณนั้น ด้วยเหตุนี้ยูเนสโกจึงเริ่มรณรงค์เพื่อระดมทุนขึ้นเป็นประวัติกาล ทั้งรวบรวมผู้เชี่ยวชาญนานาชาติ เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากรัฐบาลหลายๆ ประเทศ ในการโยกย้ายอนุสาวรีย์ไปไว้ในที่ปลอดภัย

ประการแรก ทุนต่างๆ และแหล่งทรัพยากรมีจำนวนจำกัด แต่เมื่อมีการรณรงค์ผ่านยูเนสโก ชาวโลกก็เริ่มตระหนักในความสำคัญของโครงการนี้เพิ่มขึ้น ในไม่ช้าหลายประเทศทั่วโลกจากอเมริกาใต้ ถึงยุโรป จากแอฟริกาและเอเชีย ได้ส่งผู้แทนมาสำรวจลักษณะต่างๆ ของมรดกนูเบีย เงินทุนบริจาคมากมายเริ่มหลั่งไหลมาจากหลายๆ ประเทศ มีอนุสาวรีย์ที่สำคัญที่สุดอยู่สองแห่ง คือที่ อาบูซิมเบลและเกาะไฟลี (Abu Simbel and Philae Island) เป็นโบสถ์ที่สอยงามสร้างขึ้นที่เกาะเหล่านี้ในตอนกลางของแม่น้ำไนล์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ ถึง ๒๕๐๖ ผู้เชี่ยวชาญระหว่างชาติได้ศึกษาหาวิธีการต่างๆ หลายทางเพื่อรักษาความปลอดภัยแก่โบสถ์และอนุสาวรีย์เหล่านี้ ใน พ.ศ. ๒๕๐๗ โครงการสปี

ได้เริ่มขึ้น และโบสถ์ต่างๆ ได้ถูกเคลื่อนย้ายไปอยู่ที่เกาะอื่นอย่างระมัดระวัง โดยห่างจากเกาะแรกเหนือขึ้นไป ๖๐ เมตร ในภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกัน

การดำเนินงานต้องการความร่วมมือจากนานาชาติ ความเชี่ยวชาญด้านเทคนิค จินตนาการ ความรอบคอบ และเงิน เพื่อคุ้มครองด้านวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพอันยิ่งใหญ่ ความคิดที่มุ่งรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นสาธารณะต่อประชาชนชาวโลกทั้งหมดได้ก่อตัวอย่างเป็นรูปธรรม

รูปแกะสลักนูเบีย ในอียิปต์ตอนบน

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ : การประชุมเกี่ยวกับ การป้องกันมรดกทาง วัฒนธรรมและทางธรรมชาติ ของโลก

ในด้านความหมายบางประการ ศิลปะ เป็นการแสดงออกที่สมบูรณ์ที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษยชาติโดยทั่วไป ในทุกสังคมและทุกวัฒนธรรมจะมีศิลปะเป็นของตนเอง ซึ่งปรากฏออกมาในหลายรูปแบบแตกต่างกัน สถาปัตยกรรมที่อยู่อาศัยต่างๆของเราและตึกอาคารสถานที่ราชการล้วนเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรม โบสถ์ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ทางศาสนา อนุสาวรีย์ ภาพเขียน สิ่งประดับตกแต่งต่างๆ ในบ้านเรือน สวน และ จตุรัสสาธารณะ เป็นตัวอย่างของวัฒนธรรม ส่วนบุคคล ส่วนท้องถิ่น และของชาติ

วัฒนธรรมและศิลปะเป็นส่วนหนึ่งที่มีมากในชีวิตประจำวันของเรา บางครั้งเรามองเห็นอนุสาวรีย์ขนาดมหึมาเป็นเรื่องธรรมดาพิระมิดต่างๆ ในอียิปต์ และป้อมอะโครโพลิสแห่งเอเธนส์ (Acropolis of Athens) และ มาชูปิกชู ในเปรู (Machu Picchu in Peru) เหล่านี้ นับเป็นตัวอย่างของสถานที่ที่ช่วยให้เราเข้าใจและซาบซึ้งในสิ่งมหัศจรรย์ทางวัฒนธรรมในอดีต สถานที่หลายแห่งเหล่านี้ทำให้ชีวิตของเราสมบูรณ์มาเป็นเวลานานหลายศตวรรษแล้ว และถือว่าเป็นมรดกร่วมกัน ยกตัวอย่างเช่น พิระมิดต่างๆ เป็นแรงบันดาลใจด้านศิลปะ และอนุสาวรีย์ที่แพร่หลายไปทั่วโลกนับเป็นเวลากว่า ๔,๐๐๐ ปี อย่างไรก็ตาม สถานที่ที่มีคุณค่าเหล่านี้ได้ชำรุดทรุดโทรมอย่างรวดเร็ว ปรากฏบ่อยๆ ว่าเกิดจากการถูกทอดทิ้งอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นยังมีความ

เสื่อมโทรมที่เกิดจากสาเหตุอื่นๆ อีกด้วย เช่น การเปลี่ยนเป็นสังคมเมือง อากาศเป็นพิษ ความกดดันทางประชากร ข้อขัดแย้งที่ตัดสินด้วยอาวุธและสงคราม

ขั้นตอนที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยรักษาสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ไว้ได้คือการตกลงกันเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ในวาระการประชุมใหญ่ของยูเนสโกครั้งที่ ๑๗ ให้ยอมรับผลการประชุมเกี่ยวกับการปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก การประชุมนี้ขอให้รัฐต่างๆ ช่วยกันรับภาระหน้าที่ในการปกป้องอนุสาวรีย์และสถานที่ต่างๆ ซึ่งถือว่ามีความโดดเด่นต่อไปแก่มวลมนุษยชาติโดยส่วนรวม สถานที่ทางวัฒนธรรม-ชาติและทางวัฒนธรรม จำนวน ๔๐๐ แห่งใน ๑๐๐ ประเทศทั่วโลก ได้มีการจารึกชื่อไว้ในบัญชีของมรดกโลก สถานที่ทางวัฒนธรรมที่จัดไว้ในบัญชีมรดกของโลก จะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ เช่น เป็นสถานที่ที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ด้านศิลปะ เคยก่อให้เกิดอิทธิพลด้านศิลปะ ครอบคลุมในช่วงเวลาหนึ่ง หรือเป็นแบบอย่างเฉพาะของอารยธรรม หรือประเพณีวัฒนธรรม สถานที่เหล่านี้รวมถึงชาติแห่งของบอร์โดของฝรั่งเศส, หุบเขาเอ็ม'แซบ (M'zab) ในแอลจีเรีย และศูนย์กลางทางประวัติศาสตร์ของเมืองฟลอเรนซ์ในประเทศอิตาลี

ยังมีสถานที่อื่นๆ อีกมากมายในบัญชีของยูเนสโกเช่น หมู่เกาะกาลาปากอส (Galapagos Islands) ในเอกวาดอร์ และอุทยานแห่งชาติคิลิมานจาโร ในแทนซาเนีย (Kilimanjaro National Park)

ยูเนสโกมีฐานะอยู่เกี่ยวกับการรณรงค์หลายครั้ง และวางแผนดำเนินงานหลายแผน เพื่อ

อนุรักษสถานที่เป็นบัญชีไว้ไม่ให้ถูกทำลายอีกต่อไป เช่น ยุ่งอยู่กับการรักษาอนุสาวรีย์บูเบียในตอนเหนือของอียิปต์ เจดีย์บรมพุทโธ หรือ โบโรบูดูร์ (Borobudur) ในอินโดนีเซีย และสิ่งมหัศจรรย์ทางสถาปัตยกรรมของเมืองเวนิสในอิตาลี อย่างไรก็ตาม ความมุ่งมาดปรารถนา และแหล่งทรัพยากรดังกล่าวมักจะตกอยู่ในสภาวะที่ขาดแคลน เพราะต้องการเวลาบำรุงรักษาที่ยาวนานกว่าจะร่ำรองอยู่ต่อไปได้จนถึงหลายชั่วอายุคนในอนาคต

ที่ตั้งของ UNESCO คือ
F-75352
Paris 07 SP
France

กิจกรรม

๑. อะไรคือมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นสาธารณะ?
๒. ศิลปะมีส่วนอย่างไรในชีวิตประจำวันของนักเรียน จงผลิตงานศิลปะมาสักชิ้นหนึ่ง จะเป็นภาพเขียน อนุสาวรีย์ หรือแบบจำลองของอนุสรณ์สถาน หรือสิ่งก่อสร้างใดๆ ก็ได้ ซึ่งเป็นตัวแทนของมรดกทางวัฒนธรรมของนักเรียน นักเรียนคิดว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่น่าจะเป็นสากลในงานของนักเรียนหรือไม่?
๓. แบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ แต่ละกลุ่ม ให้ระบุสถานที่ในพื้นที่ของนักเรียนที่คิดว่ามีความสำคัญทางวัฒนธรรม เตรียมเขียนเหตุผลว่าทำไมนักเรียนจึงเลือกที่แห่งนั้น ทุกกลุ่มจงสร้างหุ่นจำลองของสถานที่เพื่อแสดงให้ดูในชั้นเรียน

๔. จงค้นหาว่าในประเทศของนักเรียนมีสถานที่ปรากฏอยู่ในบัญชีของยูเนสโกหรือไม่ ถ้ามี พยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่นั้นให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะหาได้ เขียนจดหมายถึงรัฐบาลของหลายๆ ประเทศ และผู้บริจาคต่างๆ กล่าวย่อๆ ว่าทำไมนักเรียนจึงคิดว่าการสงวนรักษาสถานที่เหล่านั้นเป็นสิ่งจำเป็น ถ้าประเทศของนักเรียนไม่มีสถานที่ดังกล่าว จงคิดถึงสถานที่ต่างๆ ในประเทศของนักเรียนซึ่งนักเรียนพิจารณาเห็นว่าสำคัญต่อมวลมนุษยชาติ

๒๑. คีตกวีเบนจามิน บริตเตน พ.ศ. ๒๔๕๖-๒๕๑๙

เพลงสวดีสหประชาชาติ, Voices for Today

เบนจามิน บริตเตน เกิดที่ตำบล โลว-
ซทอฟท์ เมืองซัพฟอล์ค (Lowestoft, Suffolk)
ประเทศอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๖ เขาเริ่มประพันธ์
เพลงขณะอายุได้ ๕ ปี ต่อมาเมื่อได้ฟังดนตรีของ
แฟรงค์ บริดจ์ (Frank Bridge) บางเพลง เขาก็ได้
กลายเป็มนักประพันธ์เพลงทั้งๆ ที่ยังเป็นนักเรียน
อายุเพียง ๑๓ ปีเท่านั้น เขาเริ่มแสดงดนตรีและตี
พิมพ์หนังสือดนตรีเมื่ออยู่ในวิทยาลัยรอยัล คอลเลจ
ออฟ มิวสิก (the Royal College of Music) ต่อมา
เมื่ออายุราว ๒๐ ปี เขาได้ร่วมกับกวี ดับเบิลยู เอช-
ออดเดน (WH Auden) แต่งเพลงและดนตรีประกอบ
ภาพยนตร์ เขาเข้ามาอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา
เป็นเวลา ๔ ปี เป็นนักแต่งเพลงอิสระ เดินทางมา
พร้อมกับเพื่อนสนิทซึ่งเป็นนักร้องเสียงเทเนอร์
ชื่อ ปีเตอร์ เพียร์ส (Peter Pears) ผู้ซึ่งเขาแต่งเพลง
เป็นชุดอุทิศให้หลังจากมรณะกรรม มีคำกลอนบรร-
ยายประกอบ และมีเพลงสำหรับอุปรากรหลายบท

ผลจากความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ในอุปรากร
เรื่อง *Peter Grimes* ของเขา ทำให้เขา สร้างละคร
เพลงไว้อีกกว่าสิบเรื่องในช่วงชีวิตของเขา ซึ่งรวมทั้ง
เรื่อง *Billy Budd*, *A Midsummer Night's Dream*,
Owen Wingrave และ *Death in Venice* ส่วนอุปรากร
มี ๒ เรื่อง คือเรื่อง *The Little Sweep* และ
Noyes Fludde เป็นอุปรากรสำหรับเด็ก และเพื่อให้
เด็กแสดง บริตเตนเป็นนักประพันธ์เพลงที่สำคัญ
คนแรกที่แต่งอุปรากรสำหรับเด็ก โดยเฉพาะ อีก
เรื่องหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันดี คือเรื่อง *The Young
Person's Guide to the Orchestra*

พ.ศ. ๒๔๙๐ บริตเตนได้ย้ายไปอยู่เมือง
แอลเดอเบิร์ก (Aldeburgh) ใกล้บ้านเกิด และได้เริ่ม
จัดงานแสดงดนตรีที่นั่น มีนักดนตรีที่มีชื่อเสียง

หลายคนมาร่วมแสดงดนตรีในงานนี้ เช่น มิสตีสลาฟ
รอสโตร โปวิช (Mstislav Rostropovich) นักเชลโล
ชาวรัสเซีย ผู้ซึ่งบริตเตนได้ประพันธ์เพลงอุทิศให้ถึง
๕ เพลงด้วยกัน เขาเสียชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๙ ที่
เมืองแอลเดอเบิร์กนี้เอง บริตเตนเป็นผู้มีส่วนในการ
เคลื่อนไหวต่อต้านลัทธิฟาสซิสต์ ซึ่งเกิดขึ้นในสมัย
ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง เพื่อนของเขาที่ร่วม
ต่อต้าน คือ ออดเดน (Auden) และคริสโตเฟอร์
อีชเชอร์วูด (Christopher Isherwood) นักแต่ง
นวนิยายชาวอังกฤษ ทันทีที่สงครามโลกครั้งที่สอง
ยุติลง เขาได้เดินทางไปแสดงดนตรีในเยอรมนีกับ
เยฮูดี เมนูฮิน (Yehudi Menuhin) นักไวโอลินชาว
อเมริกัน เป็นเหตุให้เขาได้รับความกระทบกระเทือน
ใจอย่างรุนแรงจากการไปร่วมเข้าค่ายขุมนุมที่ เบล-
เซน (Belsen) เขาเป็นผู้ใช้ชีวิตอย่างสงบตลอดมา
ผลงานอันยิ่งใหญ่ที่สุดที่แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคน
ไม่สันติสุข ได้แก่เรื่อง *The War Requiem* และบท
เพลงปลุกใจ ชื่อ *Voices for Today* ที่เขาแต่งขึ้น
เพื่อเฉลิมฉลองวาระครบรอบ ๒๐ ปีของสหประชา-
ชาติ เป็นบทเพลงที่เขาตั้งใจ โดยมีความเชื่อที่ว่า
ปัญหาต่างๆ ของโลกสามารถแก้ไขได้ ด้วยการ
แสวงหาสันติภาพเท่านั้น แทนที่จะทำสงครามกัน

จากผลงานบทเพลงปลุกใจที่เขาแต่งสำหรับ
สหประชาชาติ บริตเตนหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะแสดง
ให้เห็นว่า ความพยายามของคนรุ่นหนึ่ง จะทำให้
เกิดสันติภาพอย่างมั่นคงยั่งยืนจนถึงชนรุ่นต่อไปใน
อนาคตได้ นักประพันธ์เพลงอื่นๆ และนักเขียน
บทเพลงหลายคน ได้ใช้ดนตรีเป็นสื่อกลางสำหรับ
ถ่ายทอดแนวความคิดและอุดมการณ์นี้ ผลงาน
เพลงเหล่านี้จึงเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในนามของ
“เพลงประท้วง” (Protest works)

กิจกรรม

๑. จงอธิบายถึงความเชื่อของบริเตน อะไรคืออิทธิพลที่สำคัญที่สุดต่องานด้านดนตรีของเขา?
๒. ให้นักเรียนแต่งเพลงประพจน์ของตนเอง เพื่อเป็นสื่อแห่งสันติภาพ นักเรียนสามารถใช้เนื้อเพลงที่แต่งเป็นโคลงกลอนหรือคัดลอกคำกล่าวอ้างจากที่อื่น ๆ หรือจากหลายๆ ประเทศให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามแต่งโคลงกลอนของนักเรียนให้เข้ากับบทเพลงของบริเตน
๓. ให้นำเพลงต่างๆ ในวัฒนธรรมของนักเรียน ซึ่งเกี่ยวกับสันติภาพ หรือปัญหาทางสังคม ทำไมบทเพลงเหล่านั้นจึงสามารถเป็นสื่อที่มีลัทธิประภาพได้?

กิจกรรม

ในบทเพลงที่ชื่อ *Voices for Today* ของบริเตนใช้ความคิดต่างๆ เพื่อสื่อต่อผู้ฟัง ดังนี้

- เพลงท่อน a เป็นบรรทัดเริ่มต้นและบรรทัดสุดท้ายในเพลง ในกลุ่มเพื่อนๆ ของนักเรียน ให้อภิปรายว่า บริเตนพยายามใช้เนื้อเพลงและดนตรีท่อนนี้เพื่อชี้ให้เห็นอะไร

เพลงท่อน a

เล่นด้วยความแจ่มใสมีชีวิตชีวา

ถ้าท่านมีหูฟัง จงฟังสิ!

- เพลงท่อน b เป็นตัวอย่างของการใช้เนื้อเพลงบรรยายอย่างมีชีวิตชีวา จงอภิปรายว่า คนตรีสะท้อนเนื้อเรื่องและความคิดต่างๆ ออกมาอย่างไร

เพลงท่อน b

เล่นด้วยความรู้สึกและมีพลัง

คนที่แข็งแรงมีพลังอำนาจ ไคน้ล้มลงจากที่เคยอยู่ของตน

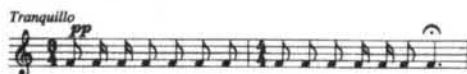

คนที่อ่อนโยนและอ่อนแอ ก็ลุกขึ้นยืนเหนือคนทั้งปวง

- เพลงท่อน c เป็นทำนองสำหรับคลอ นักเรียนคิดว่าผลลัพธ์จากเพลงคลอนี้มีผลต่อเพลงสรรเสริญนี้ อย่างไรบ้าง ?

เพลงท่อนซี c

เล่นด้วยความสงบ

- จ. จงเล่นเพลงนี้ทั้ง ๓ ท่อน และดูว่าความรู้สึกของนักเรียนเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ? เมื่อนักเรียนได้ยิน หรือ เล่นเพลงแต่ละท่อน นักเรียนมีปฏิกิริยาอย่างไรต่อเพลงทั้งบทนี้ ?

เพลงท่อน a b และ c ได้รับอนุญาตลิขสิทธิ์ จาก Faber Music Ltd.

เพลง *Voices for Today*

บริติชเดนได้ใช้ถ้อยคำของนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่หลายคนมาแต่งเป็นเนื้อเพลง เพื่อเฉลิมฉลองความ
มุ่งหมายของสหประชาชาติในวาระครบรอบ ๒๐ ปี ตัวอย่างต่อไปนี้ เป็นถ้อยคำที่เขานำมาแต่งเป็นเนื้อร้อง :

พหุผู้ที่แข็งแกร่งและมีอำนาจถูกโค่นล้มจากที่เคยอยู่
ผู้ที่อ่อนโยนและอ่อนแอก็จะลุกขึ้นเหนือคนทั้งปวง (จากถ้อยคำของเล่าจื๊อ - Lao Tzu)

ความยุติธรรมเป็นผู้สร้างสันติภาพได้ดีกว่าสงคราม (จากถ้อยคำของเพนน์ - Penn)

การพูดต่อบรรดาหนุ่มสาวนับว่าผิด
การทำให้พวกเขาเข้าใจว่าโลกเป็นความจริงก็เป็นสิ่งผิด
บรรดาหนุ่มสาวรู้ว่าท่านหมายความว่าอะไร เพราะพวกเขาเป็นคน
(จากถ้อยคำของเยฟตุเชนโก Yevtushenko)

เราไม่มีอะไรจะสูญเสียจากทุกสิ่ง ดังนั้น
พวกเราจึงมุ่งไปข้างหน้า นี่เป็นการท้าทายของยุคเรา
(จากถ้อยคำของคามูส - Camus)

เพิ่มข้อมูลสหประชาชาติ :

เบนจามิน บริติชเดน (Benjamin Britten)

บริติชเดนเป็นผู้ได้สันติชีวิต ผลงานส่วนใหญ่ของเขาอุทิศเพื่อสันติ

พ.ศ. ๒๔๕๖	เกิดวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๔๗๐	พบกับแฟรงค์ บริดจ์ (Frank Bridge) ผู้เป็นอาจารย์ของเขา
พ.ศ. ๒๔๗๖	ประพันธ์เพลง <i>A Boy was Born</i>
พ.ศ. ๒๔๘๒-๒๔๘๕	พำนักอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา
พ.ศ. ๒๔๘๘	เปิดการแสดงโอเปร่าเรื่อง <i>Peter Grimes</i> เป็นครั้งแรก
พ.ศ. ๒๔๙๔	ประพันธ์โอเปร่าเรื่อง <i>Billy Budd</i>
พ.ศ. ๒๕๐๑	ประพันธ์โอเปร่าเรื่อง <i>Noyes Fludde</i>
พ.ศ. ๒๕๐๕	ประพันธ์เพลง <i>War Requiem</i>
พ.ศ. ๒๕๐๘	ประพันธ์เพลง <i>Voices for Today</i> เพื่อฉลองครบรอบ ๒๐ ปี ของสหประชาชาติ
พ.ศ. ๒๕๑๖	ประพันธ์โอเปร่าเรื่อง <i>Death in Venice</i>
พ.ศ. ๒๕๑๙	ถึงแก่กรรมวันที่ ๔ ธันวาคม

ในช่วงปลายชีวิต บริติชเดนเป็นสมาชิกของสมาคมสหประชาชาติแห่งบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

สมาชิกสหประชาชาติ (มีนาคม ค.ศ. ๑๙๔๕/พ.ศ. ๒๕๓๘)

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	แคนาดา	๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อัฟกานิสถาน	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๔๖/๒๔๘๙	เคปเวิร์ด	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
แอลเบเนีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	สาธารณรัฐ-	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แอลจีเรีย	๘ ตุลาคม ๑๙๖๒/๒๕๐๕	แอฟริกากลาง	
อันดอร์รา	๒๘ กรกฎาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖	ชาติ	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
อังกฤษ	๑ ธันวาคม ๑๙๔๖/๒๕๑๙	ชิลี	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อันติกัวและบาร์บูดา	๑๑ พฤศจิกายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔	จีน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อาร์เจนตินา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	โคลัมเบีย	๕ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อาร์เมเนีย	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	คอโมโรส	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ออสเตรเลีย	๑ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘	คองโก	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
ออสเตรีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	คอซตาริกา	๒๒ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
อาเซอร์ไบจาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	โครเอเชีย	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
บาฮามาส	๑๘ กันยายน ๑๙๗๓/๒๕๑๖	คิวบา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บาห์เรน	๒๒ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔	ไซปรัส	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
บังกลาเทศ	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	สาธารณรัฐเชก	๑๙ มกราคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
บาร์เบโดส	๙ ธันวาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙	สาธารณรัฐประชาธิปไตย-	
เบลารุส	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	ประชาชนเกาหลี	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
เบลเยียม	๒๗ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เดนมาร์ก	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เบลีซ	๒๕ กันยายน ๑๙๘๑/๒๕๒๔	จิบูตี	๒๐ กันยายน ๑๙๗๗/๒๕๒๐
เบนิน	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	โตมินิกา	๑๘ ธันวาคม ๑๙๗๘/๒๕๒๑
ภูฏาน	๒๑ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔	สาธารณรัฐโตมินิกา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
โบลีเวีย	๑๔ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เอกวาดอร์	๒๑ ธันวาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บอสเนียและ-	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	อียิปต์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
เซอร์เบียไวกัว		เอลซัลวาดอร์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บอตสวานา	๑๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙	อิกวาโตเรียลกินี	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
บราซิล	๒๔ ตุลาคม ๑๙๔๕/๒๔๘๘	เอริเทรีย	๒๘ พฤษภาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
บรูไนดารุสซาลาม	๒๑ กันยายน ๑๙๘๔/๒๕๒๗	เอสโตเนีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
บัลแกเรีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	เอธิโอเปีย	๑๓ พฤศจิกายน ๑๙๔๕/๒๔๘๘
บูร์กินาฟาโซ	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	สหพันธรัฐ-	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
บูรุนดี	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	โมโครนีเซีย	
กัมพูชา	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘	พิจิ	๑๓ ตุลาคม ๑๙๗๐/๒๕๑๓
แคเมอรูน	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	ฟินแลนด์	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๙๘

ข้อมูลจำเพาะ ก

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก	ลัตเวีย	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
ฝรั่งเศส	๒๔ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	เลบานอน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘
กาบอง	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	เลโซโท	๑๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙
แกมเบีย	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘	ไลบีเรีย	๒ พฤศจิกายน ๑๙๕๕/๒๔๘๘
จอร์เจีย	๓๑ กรกฎาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	ลิเบีย	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘
เยอรมนี	๑๘ กันยายน ๑๙๗๓/๒๕๑๖	ลักเซมเบิร์ก	๑๘ กันยายน ๑๙๙๐/๒๕๓๓
กานา	๘ มีนาคม ๑๙๕๗/๒๕๐๐	ลิกเตนสไตน์	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
กรีซ	๒๕ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	ลิกเตนสไตน์	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
เกรนาดา	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	ลิกเตนสไตน์	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
กัวเตมาลา	๒๑ พฤศจิกายน ๑๙๕๕/๒๔๘๘	มาดากัสการ์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
กินี	๑๒ ธันวาคม ๑๙๕๘/๒๕๐๑	มาลาวี	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
กินีบีสเซา	๑๗ กันยายน ๑๙๗๔/๒๕๑๗	มาเลเซีย	๑๗ กันยายน ๑๙๕๗/๒๕๐๐
กายอานา	๒๐ กันยายน ๑๙๖๖/๒๕๐๙	มัลดีฟส์	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘
เฮติ	๒๔ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	มาลี	๒๘ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
ฮอนดูรัส	๑๗ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	มอลตา	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
ฮังการี	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	หมู่เกาะมาร์แชลล์	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
ไอซ์แลนด์	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๖๖/๒๕๐๙	มอริเตเนีย	๒๗ ตุลาคม ๑๙๖๖/๒๕๐๙
อินเดีย	๓๐ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	มอริเชียส	๒๔ เมษายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
อินโดนีเซีย	๒๘ กันยายน ๑๙๕๐/๒๔๙๓	เม็กซิโก	๗ พฤศจิกายน ๑๙๕๕/๒๔๘๘
อิหร่าน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	มอลโดวา	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
อิรัก	๒๑ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	โมนาโก	๒๘ พฤษภาคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
ไอซ์แลนด์	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	มองโกเลีย	๒๗ ตุลาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
อิสราเอล	๑๑ พฤษภาคม ๑๙๕๙/๒๔๙๒	โมร็อกโก	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๕๖/๒๔๙๙
อิตาลี	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	โมซัมบิก	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ไอวอรีโคสต์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓	พม่า	๑๙ เมษายน ๑๙๔๘/๒๔๙๑
จาเมกา	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕	นามิเบีย	๒๓ เมษายน ๑๙๙๐/๒๕๓๓
ญี่ปุ่น	๑๘ ธันวาคม ๑๙๕๖/๒๔๙๙	เนปาล	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘
จอร์แดน	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	เนเธอร์แลนด์	๑๐ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘
คาซัคสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	นิวซีแลนด์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘
เคนยา	๑๖ ธันวาคม ๑๙๖๓/๒๕๐๖	นิการากัว	๒๔ ตุลาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘
คูเวต	๑๔ พฤษภาคม ๑๙๖๓/๒๕๐๖	ไนเจอร์	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
คีร์กีซสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕	ไนจีเรีย	๗ ตุลาคม ๑๙๖๐/๒๕๐๓
สาธารณรัฐประชาธิปไตย-		นอร์เวย์	๒๗ พฤศจิกายน ๑๙๕๕/๒๔๘๘
ประชาชนลาว	๑๔ ธันวาคม ๑๙๕๕/๒๔๘๘	โอมาน	๗ ตุลาคม ๑๙๗๑/๒๕๑๔
		ปากีสถาน	๓๐ กันยายน ๑๙๔๗/๒๔๙๐

ข้อมูลจำเพาะ ก

สมาชิก	วัน เดือน ค.ศ./พ.ศ. ที่เป็นสมาชิก
ปาเลา	๑๕ ธันวาคม ๑๙๙๔/๒๕๓๗
ปานามา	๑๓ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ปาปัวนิวกินี	๑๐ ตุลาคม ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ปารากวัย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เปรู	๓๑ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ฟิลิปปินส์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
โปแลนด์	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
โปรตุเกส	๑๙ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
กาตาร์	๒๑ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔
สาธารณรัฐเกาหลี	๑๗ กันยายน ๑๙๙๑/๒๕๓๔
โรมาเนีย	๑๙ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สหพันธรัฐรัสเซีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
รวันดา	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕
เซนต์คิตส์และเนวิส	๒๓ กันยายน ๑๙๗๓/๒๕๑๖
เซนต์เซบีย	๑๘ กันยายน ๑๙๗๙/๒๕๒๒
เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์	๑๖ กันยายน ๑๙๘๐/๒๕๒๓
ซามัว	๑๕ ธันวาคม ๑๙๗๖/๒๕๑๙
ซามัววารีโน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
เซาโตเมและปรินซิเป	๑๖ กันยายน ๑๙๗๕/๒๕๑๘
ซาอุดีอาระเบีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เซเนกัล	๒๘ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
เซเชลส์	๒๑ กันยายน ๑๙๗๖/๒๕๑๙
เซียร์ราลีโอน	๒๗ กันยายน ๑๙๖๑/๒๕๐๔
สิงคโปร์	๒๑ กันยายน ๑๙๖๕/๒๕๐๘
สาธารณรัฐสโลวัก	๑๙ มกราคม ๑๙๙๓/๒๕๓๖
สโลวีเนีย	๒๒ พฤษภาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
หมู่เกาะโซโลมอน	๑๙ กันยายน ๑๙๗๘/๒๕๒๑
โซมาเลีย	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แอฟริกาใต้	๗ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สเปน	๑๙ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ศรีลังกา	๑๙ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ซูดาน	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘

ซูรินาม	๔ ธันวาคม ๑๙๗๕/๒๕๑๘
สวาซิแลนด์	๒๔ กันยายน ๑๙๖๘/๒๕๑๑
สวีเดน	๑๙ พฤศจิกายน ๑๙๙๖/๒๕๓๙
ซีเรีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
ทาจิกิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
ไทย	๑๖ ธันวาคม ๑๙๙๖/๒๕๓๙
ยติตสาธารณรัฐ-	๘ เมษายน ๑๙๙๓/๒๕๓๖
ยูโกสลาฟแห่งมาซิโดเนีย	
โตโก	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
ตรินิแดดและโตเบโก	๑๘ กันยายน ๑๙๖๒/๒๕๐๕
ตูนิเซีย	๑๒ พฤศจิกายน ๑๙๙๖/๒๕๓๙
ตุรกี	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เติร์กเมนิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
ยูกันดา	๒๕ ตุลาคม ๑๙๖๒/๒๕๐๕
ยูเครน	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สหรัฐอเมริกาบริติช	๙ ธันวาคม ๑๙๗๑/๒๕๑๔
สหราชอาณาจักร	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
สหสาธารณรัฐ-	๑๙ ธันวาคม ๑๙๖๑/๒๕๐๔
แทนซาเนีย	
สหรัฐอเมริกา	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
อุรุกวัย	๑๘ ธันวาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
อุซเบกิสถาน	๒ มีนาคม ๑๙๙๒/๒๕๓๕
วานูอาตู	๑๕ กันยายน ๑๙๗๑/๒๕๑๔
เวเนซุเอลา	๑๕ พฤศจิกายน ๑๙๙๕/๒๕๓๘
เวียดนาม	๒๐ กันยายน ๑๙๗๗/๒๕๒๐
เยเมน	๓๐ กันยายน ๑๙๙๗/๒๕๔๐
ยูโกสลาเวีย	๒๔ ตุลาคม ๑๙๙๕/๒๕๓๘
(เซอร์เบีย/มอนเตเนโกร)	
ซาฮารี	๒๐ กันยายน ๑๙๖๐/๒๕๐๓
แซมเบีย	๑ ธันวาคม ๑๙๖๔/๒๕๐๗
ซิมบับเว	๒๕ สิงหาคม ๑๙๘๐/๒๕๒๓
รวม	๑๘๕ ประเทศ

วันและปีที่สำคัญของสหประชาชาติ

ปฏิทินการดำเนินงาน

ทศวรรษ (ค.ศ./พ.ศ.)

๑๙๘๕-๑๙๙๔/๒๕๒๘-๒๕๓๗
๑๙๘๘-๑๙๙๗/๒๕๓๑-๒๕๔๐
๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓
๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓
๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓

๑๙๙๐-๒๐๐๐/๒๕๓๓-๒๕๔๓
๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓
๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓
๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓
๑๙๙๑-๒๐๐๐/๒๕๓๔-๒๕๔๓
๑๙๙๕-๒๐๐๕/๒๕๓๘-๒๕๔๘

ทศวรรษแห่งการขนส่งและการสื่อสารสำหรับเอเชียและแปซิฟิก
ทศวรรษโลกเพื่อการพัฒนาวัฒนธรรม
ทศวรรษสากลเพื่อการล้มล้างอาณานิคม
ทศวรรษสหประชาชาติเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศ
ทศวรรษแห่งการลดกำลังรบครั้งที่ ๓
ทศวรรษการพัฒนาอุตสาหกรรมครั้งที่ ๒สำหรับแอฟริกา
ทศวรรษสากลเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ
ทศวรรษการขนส่งและการสื่อสารครั้งที่ ๒ ในแอฟริกา
ทศวรรษการพัฒนาสหประชาชาติครั้งที่ ๔
ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อต่อต้านยาเสพติด
ทศวรรษสหประชาชาติเพื่อการศึกษาสิทธิมนุษยชน

ปี (ค.ศ./พ.ศ.)

๑๙๙๒/๒๕๓๕
๑๙๙๓/๒๕๓๖
๑๙๙๔/๒๕๓๗

๑๙๙๕/๒๕๓๘

๑๙๙๖/๒๕๓๙
๑๙๙๙/๒๕๔๒

ปีอวกาศสากล
ปีสากลเพื่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมของโลก
ปีครอบครัวสากล
ปีสากลแห่งกีฬาและอุดมการณ์ของโอลิมปิก
ครบรอบ ๕๐ ปีของสหประชาชาติ
ปีสากลแห่งสันติธรรม
การประชุมสตรีโลกครั้งที่ ๔
ปีสากลเพื่อขจัดความยากจน
ปีผู้สูงอายุสากล

ข้อมูลจำเพาะ ข

สัปดาห์และวัน

๘ มีนาคม

๒๑ มีนาคม

๒๒ มีนาคม

๒๓ มีนาคม

๗ เมษายน

๓ พฤษภาคม

๑๕ พฤษภาคม

๑๗ พฤษภาคม

๓๑ พฤษภาคม

๔ มิถุนายน

๕ มิถุนายน

๒๖ มิถุนายน

๑๑ กรกฎาคม

๘ กันยายน

อังคารที่ ๓ ของ-

เดือนกันยายน

เดือนกันยายน

๑ ตุลาคม

จันทร์แรกของเดือน-

ตุลาคม

๙ ตุลาคม

๑๓ ตุลาคม

๑๖ ตุลาคม

๒๔ ตุลาคม

๒๔-๓๐ ตุลาคม

๙-๑๔ พฤศจิกายน

๒๐ พฤศจิกายน

๒๙ พฤศจิกายน

๑ ธันวาคม

๓ ธันวาคม

๕ ธันวาคม

๑๐ ธันวาคม

วันสตรีสากล

วันสากลเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

วันของโลกสำหรับการอนุรักษ์น้ำ

วันคุณนิยมวิทยาโลก

วันอนามัยโลก

วันเสรีภาพหนังสือพิมพ์โลก

วันครอบครัวสากล

วันไทรคมนาคมโลก

วันงดสูบบุหรี่โลก

วันสากลแห่งการคุ้มครองเด็กจากการถูกกดขี่

วันสิ่งแวดล้อมโลก

วันสากลเพื่อต่อต้านสิ่งเสพติดและการค้ายาเสพติด

วันประชากรโลก

วันการเรียนรู้หนังสือสากล

วันสากลแห่งสันติภาพ

การเปิดประชุมสมัชชาแห่งสหประชาชาติ

วันทะเลโลก (ระหว่างสัปดาห์สุดท้ายของเดือน)

วันผู้สูงอายุสากล

วันตั้งถิ่นฐานโลก

วันเด็กสากล

วันประชาธิปไตยโลก

วันสากลเพื่อลดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

วันอาหารโลก

วันสหประชาชาติ

วันพัฒนาข่าวสารโลก

สัปดาห์แห่งการลดกำลังรบและการพัฒนา

สัปดาห์สากลแห่งวิทยาศาสตร์และสันติภาพ

วันการปรับแอฟริกาให้เป็นอุตสาหกรรม

วันสากลแห่งความเป็นปึกแผ่นของชาวปาเลสไตน์

วันโรคเอดส์โลก

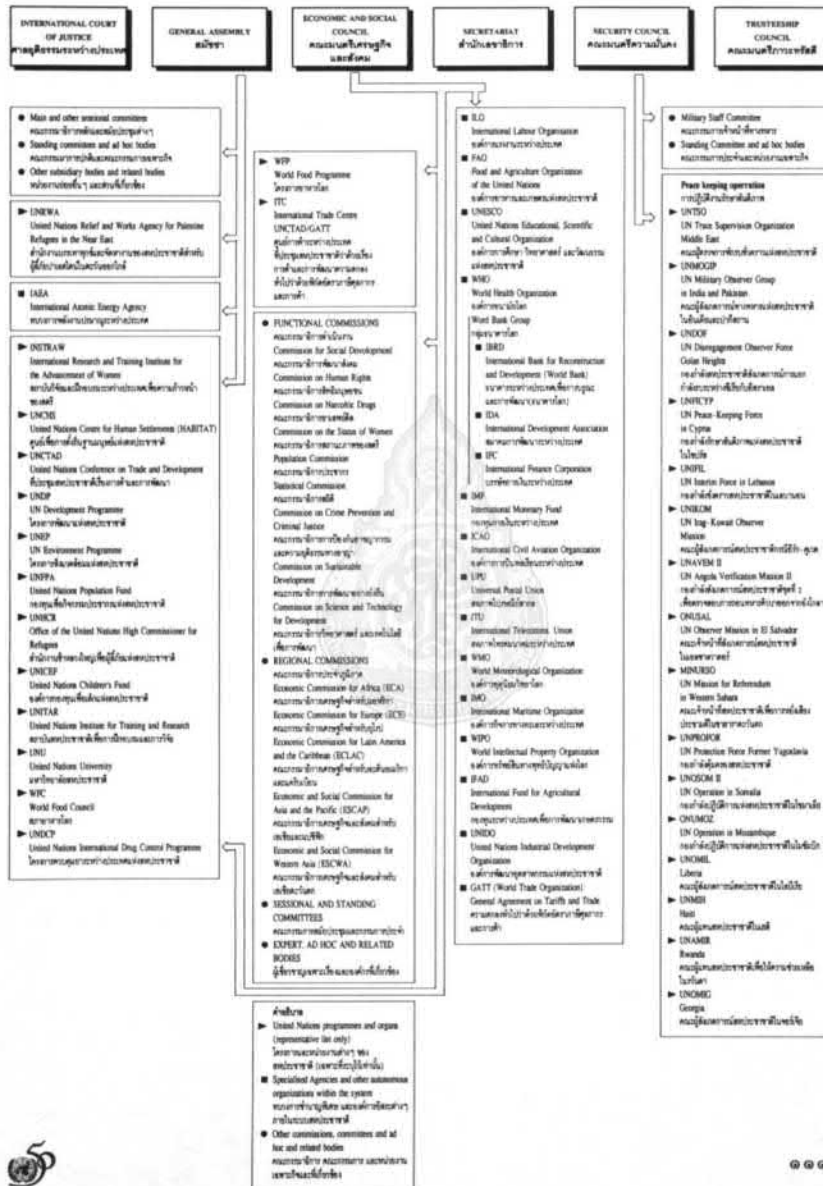
วันคนพิการสากล

วันอาสาสมัครสากลสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

วันสิทธิมนุษยชน

ระบบสหประชาชาติ

องค์กรหลักของสหประชาชาติ

สมัชชา (The General Assembly) : สมัชชาประกอบด้วยผู้แทนของประเทศต่างๆ เกือบทั่วโลก เป็นที่ซึ่งประเทศทั้งหลายสามารถถ่ายทอดความวิตกกังวลของตนให้ประเทศอื่นๆ ในโลกได้รับฟัง ในเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ สมาชิกภาพทั้งหมดมี ๑๙๕ ประเทศ สวิตเซอร์แลนด์เป็นประเทศเดียวที่มีได้เป็นสมาชิกของสหประชาชาติ ถึงแม้ว่าสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติภาคพื้นยุโรปจะตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีสิทธิออกเสียงเพียง ๑ เสียง โดยมีได้คำนึงว่า จะเป็นประเทศเล็กหรือใหญ่ ยกเว้นหรือว่าช่วยตามปกติ สมัชชาจะประชุมกันที่นครนิวยอร์ก แต่ละประเทศจะมีเอกอัครราชทูต ประจำสหประชาชาติเข้าร่วมประชุม แต่บางครั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ หรือแม้กระทั่งของประเศนั้นๆ ก็เข้าร่วมประชุมสมัชชาได้ สมัชชามีการประชุมเป็นปกติ ตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคม และอาจมีวาระการประชุมพิเศษเมื่อมีความจำเป็น สมัชชาทำหน้าที่เป็นเวทีอภิปราย ที่ประเทศสมาชิกอาจถกเถียงเรื่องราวต่างๆ ที่เป็นความวิตกกังวลระดับโลก สมัชชาส่งเสริมความร่วมมือของชาติต่างๆ ในเรื่องทางสังคมและเศรษฐกิจ และสนับสนุนให้เคารพสิทธิมนุษยชนสำหรับบุคคลทุกคน สมัชชายังมีคณะกรรมการพิเศษในเรื่องต่างๆ เช่น การลดค่าเงิน การเงิน ประเด็นปัญหาด้านมนุษยธรรม รวมทั้งกิจการด้านสังคมและเศรษฐกิจ การประชุมปรึกษาเรื่องราวต่างๆ ในสมัชชา ก่อให้เกิดข้อตกลงที่สำคัญมากมาย รวมทั้งการสร้างกฎหมายระหว่างประเทศขึ้นมาด้วย ข้อตกลงเหล่านี้ หรือมติที่ได้รับการเห็นชอบแล้ว เป็นแต่เพียงข้อเสนอแนะ และด้วยเหตุนี้จึงมีอาจใช้บังคับได้ อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงดังกล่าวนี้มีน้ำหนักมาก เพราะเป็นความคิดเห็นของประเทศส่วนใหญ่

คณะมนตรีความมั่นคง (The Security Council) หน้าที่หลักของคณะมนตรีความมั่นคงคือธำรงรักษาสันติภาพระหว่างประเทศ คณะมนตรีความมั่นคงจะมีการประชุมกันเมื่อมีความจำเป็นที่นครนิวยอร์ก คณะมนตรีความมั่นคงมีสมาชิก ๑๕ ประเทศ ประกอบด้วยสมาชิกถาวร ๕ ประเทศ คือ จีน ฝรั่งเศส สหพันธรัฐรัสเซีย สหราชอาณาจักร และสหรัฐอเมริกา ส่วนสมาชิกอื่นๆ อีก ๑๐ ประเทศได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชา โดยถือเอาการเป็นตัวแทนทางภูมิศาสตร์เป็นหลัก ให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี และมีการเลือกตั้งกันปีละ ๕ ประเทศ ตามเงื่อนไขของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติ ทุกประเทศที่เป็นสมาชิกจะต้องยอมรับคำตัดสินของคณะมนตรีความมั่นคง

ในขณะที่องค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติ เช่น สมัชชา สามารถทำได้แต่เพียงให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่างๆ คณะมนตรีความมั่นคงมีอำนาจในการให้คำวินิจฉัย ซึ่งประเทศสมาชิกจะต้องนำไปปฏิบัติให้บรรลุผลอย่างไรก็ตาม สมาชิกถาวรประเทศใดประเทศหนึ่งใน ๕ ประเทศสามารถใช้สิทธิคัดค้านคำวินิจฉัยได้ ถึงแม้ว่าอีก ๑๔ ประเทศจะเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้นก็ตามการกระทำเช่นนี้เรียกว่า การใช้อำนาจอับยั้ง (veto power) คณะมนตรีความมั่นคงมิได้ประสบความสำเร็จเสมอไป แต่ความสำเร็จขององค์กรนี้ขึ้นอยู่กับเจตจำนงของรัฐบาลต่างๆ ที่จะดำเนินการตามมติให้ลุล่วงไป

คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม (The Economic and Social Council) : องค์การนี้มักเรียกกันว่า ECOSOC ดำเนินงานเกี่ยวกับเรื่องราวทั้งหลาย ที่หลายกระทรวงของเราเกี่ยวข้องอยู่ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมมีสมาชิก ๕๔ ประเทศ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และมีการเลือกตั้งเข้ามาปีละ ๑๔ ประเทศ การลงมติใช้เสียงส่วนใหญ่ ในปีหนึ่งๆ จะมีสมัยประชุมนาน ๑ เดือน คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมมีหน้าที่อภิปราย ศึกษา และจัดทำข้อเสนอแนะต่อสมาชิกเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ประเด็นปัญหา เรื่องสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และประเด็นปัญหาอื่นๆ ทางเศรษฐกิจ คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมยังประสานงานกับหน่วยงานชำนาญพิเศษอื่นๆ เช่น องค์การอนามัยโลก องค์การแรงงานระหว่างประเทศ องค์การอาหารและเกษตร และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ	ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (The International Court of Justice) : ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศประกอบด้วยผู้พิพากษา ๑๕ คน คัดเลือกมาโดยสมัชชาสหประชาชาติ ผู้พิพากษาเหล่านี้ได้รับการคัดเลือกโดยคำนึงถึงคุณสมบัติมิใช่โดยสัญชาติ อย่างไรก็ตาม สมาชิกจะไม่เลือกผู้พิพากษาถึง ๒ คนจากประเทศเดียวกัน ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศตั้งอยู่ที่กรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศสมาชิกสามารถร้องเรียนในเรื่องต่างๆ ได้ เช่น กรณีพิพาทเรื่องพรมแดน สิทธิในการประมงและการทำเหมืองแร่ และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกฎบัตร สมัชชาหรือคณะมนตรี ความมั่นคงอาจขอความคิดเห็นจากศาลยุติธรรมระหว่างประเทศในเรื่องใดก็ได้
คณะมนตรีภาวะทรัสตี (The Trusteeship Council) : คณะมนตรีภาวะทรัสตีมีหน้าที่ดูแลการบริหารดินแดนในภาวะทรัสตีของสหประชาชาติ อันได้แก่ อดีตอาณานิคมที่มอบหมายให้อยู่ในระบบภาวะทรัสตี เพื่อเป็นเครื่องรับประกันว่าประเทศที่รับผิดชอบต่อดินแดนในภาวะทรัสตี จะส่งเสริมให้ดินแดนดังกล่าวก้าวหน้าไปสู่การกำหนดการปกครองด้วยตนเอง (self-determination) ดินแดนภาวะทรัสตีแห่งสุดท้ายใน ๑๑ แห่ง คือ ปาเลา (เกาะหนึ่งในหมู่เกาะไมโครนีเซีย) ได้รับเอกราชเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้เป็นสมาชิกล่าสุดของสหประชาชาติในเดือนต่อมา คณะมนตรีภาวะทรัสตี จึงหมดหน้าที่ดูแลการบริหารดินแดนในภาวะทรัสตีตั้งแต่นั้นมา	
สำนักเลขาธิการ (The Secretariat) : สำนักเลขาธิการเป็น “เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือน” ของสหประชาชาติ ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่จากนานาชาติ ๑๕,๐๐๐ คน เพื่อให้บริการแก่คณะกรรมาธิการและหน่วยงานต่างๆ มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครนิวยอร์ก ศูนย์ของสหประชาชาติแห่งอื่นๆ อยู่ที่นครเจนีวาและกรุงเวียนนา ผู้บริหารสูงสุดของสำนักเลขาธิการคือ เลขาธิการสหประชาชาติ	

สหประชาชาติได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง ?

ด้วยความช่วยเหลือขององค์การอื่นและรัฐบาลทั้งหลาย สหประชาชาติจึงได้มีบทบาทสำคัญในความสำเร็จระดับโลกดังต่อไปนี้

สิทธิมนุษยชนและกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศ

- เสริมสร้างและขยายเนื้อหาสำคัญของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยอาศัยสนธิสัญญาว่า ๓๐๐ ฉบับ
- วางกฎเกณฑ์สำหรับสิทธิมนุษยชน โดยถือตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยช่วยให้มีการเลือกตั้งในกว่า ๔๕ ประเทศ
- ให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคในการเลือกตั้งในกว่า ๓๐ ประเทศ
- สนับสนุนการกำหนดการปกครองด้วยตนเองแก่ประเทศสมาชิกกว่า ๘๐ ประเทศที่ได้รับเอกราชตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๘ เป็นต้นมา
- ให้การคุ้มครองและความช่วยเหลือแก่ผู้ลี้ภัยกว่า ๓๐ ล้านคนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๔ เป็นต้นมา (ในปัจจุบันนี้สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ รับภาระช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ๒๐ ล้านคนส่วนใหญ่เป็นสตรีและเด็ก)
- ช่วยเหลือผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ โดยจัดให้มีการเรียนการสอนแบบให้เปล่า การดูแลสุขภาพอนามัย และการสงเคราะห์ (ในปัจจุบันนี้สำนักงานบรรเทาทุกข์และจัดหางานของสหประชาชาติสำหรับผู้ลี้ภัยชาวปาเลสไตน์ในตะวันออกใกล้ได้ช่วยเหลือผู้ลี้ภัย ๒,๘๕๐,๐๐๐ คนในตะวันออกใกล้)
- สนับสนุนให้มีการเสนอข้อหาอาชญากรรม โดยอาศัยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)
- ส่งเสริมให้มีการยอมรับสิทธิของสตรีให้มากขึ้น โดยอาศัยสถาบันวิจัยและฝึกอบรมระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าของสตรี (INSTRAW) และกองทุนพัฒนาสตรี (UNIFEM)
- ให้ความสำคัญแก่ประเด็นปัญหาชนกลุ่มน้อย รวมทั้งประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับคนพิการและชนชาติพื้นเมืองดั้งเดิม
- ส่งเสริมสิทธิเด็กโดยอาศัยอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของเด็ก
- รับประกันว่าระบบไปรษณีย์และการกระจายเสียงและปฏิบัติการไปตามที่ตั้งเจตนาไว้ โดยความช่วยเหลือของสหภาพไปรษณีย์สากล (UPU) และสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ (ITU)
- ทำให้การเดินทางทางทะเลปลอดภัยยิ่งขึ้น โดยอาศัยองค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ (IMO)
- นำระบบรหัสอุตุนิยมวิทยามาใช้ โดยอาศัยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)
- กำหนดมาตรฐานการจราจรทางอากาศ โดยอาศัยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO)
- อนุรักษ์และปกป้องมรดกทางวัฒนธรรมของโลก ณ สถานที่ ๔๔๐ แห่งใน ๑๐๐ ประเทศ โดยอาศัยองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- ช่วยให้มีการร่วมมือระหว่างนักวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมการวิจัยและเสริมสร้างภาควิชาต่าง ๆ ในหลายมหาวิทยาลัยให้แข็งแกร่งทางวิชาการ

- ภูมิใจในความพยายามระหว่างประเทศเพื่อจัดการไม่รื้อหนังสือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรดาเด็กหญิง และสตรี
- สร้างมาตรฐานสำหรับคุณภาพน้ำ ผลัดกันยา ความปลอดภัยในด้านอาหารและเคมีภัณฑ์ โดยอาศัยองค์การอนามัยโลก (WHO)
- ช่วยลดจำนวนอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยอาศัยกฎเกณฑ์ที่องค์การแรงงานโลก (ILO) กำหนดไว้
- ก่อตั้งและควบคุมดูแลมาตรฐานความปลอดภัยด้านนิวเคลียร์และการใช้พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ โดยอาศัยทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA)

การป้องกันความขัดแย้งและมติ

- จัดตั้งหน่วยปฏิบัติการรักษาสันติภาพเพื่อช่วยหาวิธีแก้ไขความขัดแย้ง โดยอาศัยการเจรจา
- ดำเนินการสร้างสันติภาพในพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง เช่น ในอัฟกานิสถาน เอลซัลวาดอร์และสงครามระหว่างอิรักกับอิหร่าน
- ต่อสู้กับการแยกผิว เช่น โดยวิธีห้ามขายอาวุธให้ตามที่คณะมนตรีความมั่นคงกำหนด
- ริเริ่มหลักการที่ว่า “เด็กเป็นเขตแห่งสันติภาพ” เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในเขตที่มีความขัดแย้ง
- ส่งเสริมการลดกำลังรบ โดยอาศัยสนธิสัญญาที่พัฒนาขึ้นจากการประชุมว่าด้วย การลดกำลังรบ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน

- ต่อสู้กับความยากจนและส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนในกว่า ๑๗๐ ประเทศ โดยอาศัยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศที่กำลังพัฒนา โดยอาศัยองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)
- ช่วยปรับนโยบายเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับความต้องการของมนุษย์
- ช่วยขจัดอุปสรรคทางการค้า โดยอาศัยความตกลงทั่วไปว่าด้วยพิกัดอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT)
- ช่วยส่งเสริมสินค้าขาออกและปรับปรุงสินค้าเข้า โดยอาศัยที่ประชุมสหประชาชาติเรื่อง การค้าและการพัฒนา (UNCTAD)
- ส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและการถ่ายทอดเทคโนโลยี โดยอาศัยองค์การทรัพย์สินทางพิทุธิ-ปัญญาแห่งโลก (WIPO) ซึ่งมีเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศที่จดทะเบียนแล้ว ๒๔๐,๐๐๐ ราย
- ผนึกกลุ่มชุมชนต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยอาศัยโครงการช่วยเหลือโดยทาง UNESCO Co-Action
- ปฏิบัติหน้าที่เสมือนระบบเตือนภัยล่วงหน้าในเรื่อง สภาพบรรยากาศของโลก โดยอาศัยองค์การอุตุนิยมวิทยาโลก (WMO)

- ส่งเสริมให้มีความพยายามระหว่างประเทศเพื่ออนุรักษ์และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และองค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
- รณรงค์ต่อต้านยาเสพติดและการค้ายาเสพติด โดยอาศัยอนุสัญญาระหว่างประเทศและช่วยเหลือเกษตรกร โดยหารายได้โดยทางเลือกอื่น
- ช่วยให้การลดการเพิ่มประชากร ลดอัตราตายของทารก และอัตราการเจริญพันธุ์โดยอาศัยกองทุนเพื่อกิจกรรมประชากรแห่งสหประชาชาติ (UNFPA)
- เพิ่มอัตราการรู้หนังสือของสตรีในโลกที่กำลังพัฒนาจากร้อยละ ๓๖ ใน พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นร้อยละ ๕๕ ใน พ.ศ. ๒๕๓๓
- เพิ่มการผลิตอาหารสำหรับผู้ยากไร้ในประเทศต่างๆ กว่า ๑๐๐ ประเทศ โดยอาศัยกองทุนระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม (IFAD)
- ประสานงานในการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูสภาพชีวิต โดยอาศัยองค์การบรรเทาภัยพิบัติแห่งสหประชาชาติ (UNDRO)
- ส่งเสริมเทคนิคทางการเกษตรโดยทางองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)
- จำกัดการทำลายป่าและส่งเสริมการปลูกป่าดวรว โดยอาศัยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
- ควบคุมดูแลการประมงโดยอาศัยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

สุขภาพอนามัย

- ก่อจัดใช้ทรัพย์สินใน พ.ศ. ๒๕๒๓ หลังจากใช้เวลารณรงค์ถึง ๑๓ ปีด้วยค่าใช้จ่ายเท่ากับค่าซื้ออาวุธยุทธภัณฑ์ของโลก ๓ ชั่วโมง (WHO)
- ก่อจัดโรคโปลิโอให้หมดไปจากซีกโลกตะวันตก และมีเป้าหมายจะกำจัดโรคนี้ให้หมดไปจากโลกใน พ.ศ. ๒๕๔๓
- สร้างภูมิคุ้มกันโรคโปลิโอ บาดทะยัก หัด ไกกรณ คอตีบ และวัณโรค ให้แก่เด็กร้อยละ ๘๐ ทั่วโลก (UNICEF)
- ช่วยเด็กกว่า ๗ ล้านคนให้พ้นจากตาบอด อันเป็นผลของภาวะเป็นโรคจากเกิดพยาธิ (onchocerca) (WHO)
- ลดอัตราตายของเด็กในประเทศที่กำลังพัฒนาครั้งหนึ่ง นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ เป็นต้นมา (UNICEF, UNFPA, WHO และอื่นๆ)
- เป็นผู้นำให้โลกต่อต้านโรคเอดส์ โดยอาศัยองค์การอนามัยโลก (WHO)
- จัดหาความช่วยเหลือและป้องกันความอดอยาก โดยแจกจ่ายอาหารปีละ ๒ ล้านตัน (WFP)

อารัมภบทของกฎบัตรสหประชาชาติ

"ปวงประชาแห่งสหประชาชาติมีเจตจำนงที่จะช่วยกันต่อไปให้รอดพ้นจากภัยพิบัติแห่งสงคราม ซึ่งได้นำความวิปโยคอย่างสุดพรรณนามาสู่มนุษยชาติในชั่วชีวิตของเราถึงสองครั้ง และเพื่อที่จะยืนยันศรัทธาในสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของบุคคลที่เป็นมนุษย์ ในสิทธิที่เท่าเทียมกันของบุรุษและสตรีและของประชาชาติใหญ่น้อย และเพื่อที่จะสถาปนาภาวะการณ์ ที่จะให้ความยุติธรรมและความเคารพพ้องกรณี อันเกิดจากสนธิสัญญาและแหล่งอื่นๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศดำรงอยู่ และเพื่อที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานชีวิตที่ดีขึ้นในอิสรภาพที่กว้างขวางยิ่งขึ้น และเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ จะปฏิบัติการด้วยการผ่อนสั้นผ่อนยาว และอยู่ร่วมกันโดยสันติเยี่ยงเพื่อนบ้านที่ดี และจะรวมกำลังกันเพื่อจรรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศและเพื่อรับประกันโดยการยอมรับหลักการและวิธีดำเนินการที่จะกำหนดขึ้นว่าจะไม่มีการใช้กำลังอาวุธ นอกจากเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และเพื่อที่จะใช้กลไกระหว่างประเทศสำหรับส่งเสริมความเจริญรุดหน้าทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชาชาติทั้งหลาย จึงได้ลงมติที่จะลงนามความเพียรพยายามของเรา เพื่อให้บรรลุจุดหมายเหล่านี้

ดังนั้น รัฐบาลของเราโดยลำดับ โดยอาศัยผู้แทนที่มาร่วมประชุม ณ นครซานฟรานซิสโก และเป็นผู้ซึ่งได้แสดงเอกสารมอบอำนาจเต็มที่ มีรูปแบบที่ดีและเหมาะสม ได้ตกลงกันเสนอกฎบัตรสหประชาชาติ และโดยนัยนี้ จึงได้สถาปนาองค์การระหว่างประเทศขึ้น องค์การหนึ่งที่มีชื่อว่า สหประชาชาติ"

๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๘

เนื้อหาที่สมบูรณ์ของกฎบัตรสหประชาชาติ ขอได้จาก UN's Department of Public Information ซึ่งพิมพ์อยู่ใน *Everyone's United Nations* (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๕)

ข้อมูลจำเพาะ ฉ

แผนที่โลก

บทสรุปของ

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะอยู่กับครอบครัว หรืออยู่กับผู้ที่จะดูแลตนได้ดีที่สุด
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับอาหารและน้ำอย่างเพียงพอ
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะมีมาตรฐานการดำรงชีวิตที่ดีพอ
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลเรื่องสุขภาพ
- เด็กพึงการย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการดูแลฝึกฝนเป็นพิเศษ
- เด็กย่อมต้องได้รับอนุญาตให้พูดภาษาของตนเองและปฏิบัติตามศาสนาและวัฒนธรรมของตน
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะเล่น
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการศึกษาแบบให้เปล่า
- เด็กย่อมมีสิทธิทางด้านความปลอดภัยและไม่ถูกทำร้าย ไม่ถูกนำไปหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือไม่ถูกปล่อยปละละเลย
- เด็กต้องไม่ถูกนำไปใช้เป็นแรงงานราคาถูก หรือเป็นทาส
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองจากการกระทำทารุณโหดร้าย การถูกทอดทิ้งและความอยุติธรรม
- เด็กย่อมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นของตน และรวมตัวกันเพื่อแสดงความคิดเห็นได้

ข้อมูลจำเพาะ ช

สัญลักษณ์ต่างๆ ของสหประชาชาติ

สหประชาชาติ
(United Nations)

องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์
และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Educational,
Scientific and Cultural
Organization)

ศูนย์สิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Centre for Human
Rights)

สหภาพไปรษณีย์สากล
(Universal Postal Union)

องค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Children's Fund)

องค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก
(World Intellectual Property
Organization)

สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่ง
สหประชาชาติ
(Office of the United Nations High
Commissioner for Refugees)

องค์การอนามัยโลก
(World Health Organization)

โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Environment
Programme)

องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ
(United Nations International Civil
Aviation Organization)

สถาบันวิจัยและฝึกอบรมระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าของสตรี
(United Nations International Research and Training Institute
for the Advancement of Women)

องค์การอาหารและเกษตรแห่ง
สหประชาชาติ
(Food and Agriculture Organization
of the United Nations)

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ
(United Nations Development
Programme)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
เพื่อการพัฒนาเกษตรกรรม
(International Fund for
Agricultural Development)

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
(International Labour Organisation)

สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ
(International Telecommunications
Union)

องค์การกิจการทางทะเลระหว่างประเทศ
(International Maritime
Organization)

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ
(International Monetary Fund)

องค์การอุตุนิยมวิทยาโลก
(World Meteorological
Organization)

ธนาคารโลก
(World Bank)

ศูนย์เพื่อการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่ง
สหประชาชาติ
(United Nations Centre for Human
Settlements) (HABITAT)

ทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่าง
ประเทศ
(International Atomic Energy
Agency)

มหาวิทยาลัยสหประชาชาติ
(UN University)

สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติ

แฟ้มข้อมูลสหประชาชาติ : สหพันธ์โลกแห่งสมาคม สหประชาชาติ (WFUNA)

เมื่อประเทศใดประเทศหนึ่งเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ บางครั้งประชาชนของประเทศนั้นจะก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติขึ้น สหประชาชาติได้อาศัยสมาชิกภาพของรัฐบาลต่างๆเป็นฐาน ดังนั้น สมาคมสหประชาชาติจึงเป็นวิถีทางหนึ่งสำหรับพลเมืองธรรมดาที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับสหประชาชาติได้ ถ้าประชาชนเหล่านี้ต้องการรู้เรื่องของสหประชาชาติ หรือมีความคิดเห็นที่ต้องการให้สหประชาชาติพิจารณา คนเหล่านี้ยังปรารถนาที่จะให้รัฐบาลของตนเข้าไปมีบทบาทในสหประชาชาติด้วย

เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๘ สหประชาชาติมีสมาชิก ๑๘๕ ประเทศ ในจำนวนนี้ ๘๑ ประเทศได้ก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติแล้ว สมาคมสหประชาชาติระดมกองทุนและอาจจะรับสมัครใหม่ด้วย เพื่อให้ประสบความสำเร็จ สมาคมสหประชาชาติจำเป็นต้องดำรงอยู่ได้ในระบอบประชาธิปไตยเสรี มิฉะนั้นจะไม่สามารถแสดงออกซึ่งความคิดของตนเกี่ยวกับสหประชาชาติ หรือมีอิทธิพลต่อวิธีการบริหารประเทศของรัฐบาลของตนได้

สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติเป็นองค์การที่สมาคมสหประชาชาติทุกแห่งเข้ามาเป็นสมาชิก วิธีหนึ่งที่สมาคมสหประชาชาติหารายได้เพื่อช่วยให้ตนปฏิบัติงานได้คือ การผลิตของจดหมายวันแรก (ของจดหมายที่ปิดดวงตราไปรษณียากรประทับตราวันแรกที่น่าออกใช้) สำหรับดวงตราไปรษณียากรของสห-

ประชาชาติ ศิลปินผู้มีชื่อเสียงทั่วโลกได้ออกแบบให้โดยไม่คิดมูลค่า เพื่อให้ดวงตราไปรษณียากรที่เขาก่อแบบถูกนำมาใช้กับของจดหมายเหล่านี้

สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติเป็นองค์การเอกชนระหว่างประเทศที่อุทิศตนเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ และเพื่อส่งเสริมให้สาธารณชนตระหนักและเข้าใจกิจกรรมของสหประชาชาติและหน่วยงานทั้งหลายขององค์การนี้

สมาคมทั้งหลายที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติได้ก่อตั้งขึ้นในทุกส่วนของโลก และในประเทศที่มีระบบทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมต่างๆ กันรวมทั้งในประเทศที่มีการพัฒนาในระดับต่างๆ กันด้วย อย่างไรก็ตาม เป็นความจริงที่จะกล่าวว่า เมื่อพิจารณาตามสัดส่วนแล้ว สมาคมสหประชาชาติในโลกที่กำลังพัฒนายังมีจำนวนน้อยอยู่ สำนักงานใหญ่ของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติตั้งอยู่ที่นครเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ นอกจากนี้ สหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติยังมีสำนักงาน ณ สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติที่นครนิวยอร์ก รวมทั้งสำนักงานภูมิภาคสำหรับแอฟริกา เอเชีย และแปซิฟิก

ที่อยู่ของสหพันธ์โลกแห่งสมาคมสหประชาชาติที่ติดต่อได้ทางไปรษณีย์มีดังนี้

WFUNA/FMANU
c/o Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland

ประเทศที่ก่อตั้งสมาคมสหประชาชาติแล้ว ๘๑ ประเทศ

อาร์เจนตินา	ไอร์แลนด์	สโลวะเกีย
ออสเตรเลีย	เกาะแมน	สโลวีเนีย
ออสเตรีย	อิสราเอล	สเปน
บังกลาเทศ	อิตาลี	ศรีลังกา
บาร์เบโดส	จาเมกา	สวีเดน
เบลารุส	ญี่ปุ่น	สวิตเซอร์แลนด์
เบลเยียม	เคนยา	ไทย
ภูฏาน	ลัตเวีย	ตูนิเซีย
บัลแกเรีย	เลโซโท	ตุรกี
บูร์กินาฟาโซ	ลิวัวเนีย	ยูกันดา
แคนาดา	ลักเซมเบิร์ก	สหราชอาณาจักร
ชิลี	มาเลเซีย	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
จีน	มาลี	สหรัฐอเมริกา
คองโก	มอริเชียส	ยูโกสลาเวีย
โครเอเชีย	เม็กซิโก	ซาอุดี
คิวบา	มองโกเลีย	แซมเบีย
ไซปรัส	เนปาล	ซิมบับเว
สาธารณรัฐเชก	เนเธอร์แลนด์	
เดนมาร์ก	นิวซีแลนด์	
ฮิปปัส	ไนจีเรีย	
ฟินแลนด์	นอร์เวย์	
ฝรั่งเศส	ปากีสถาน	
เยอรมนี	ปานามา	
กานา	เปรู	
กรีซ	ฟิลิปปินส์	
กัวเตมาลา	โปแลนด์	
กินี	สาธารณรัฐเกาหลี	
ฮ่องกง	โรมาเนีย	
ฮังการี	สหพันธ์รัฐรัสเซีย	
ไอซ์แลนด์	เซเนกัล	
อินเดีย	เซียร์ราลีโอน	
อินโดนีเซีย	สิงคโปร์	

ข้อมูลจำเพาะ ญ

การทำงานให้แก่สหประชาชาติ

สหประชาชาติมีประเทศสมาชิก ๑๙๕ ประเทศ (มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๘) และหน้าที่ต่างๆ ของสหประชาชาติมีองค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ช่วยกันบริหาร กฎบัตรสหประชาชาติได้กำหนดให้องค์กรหลัก ๖ องค์กร คือ สมัชชา คณะมนตรีความมั่นคง คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม คณะมนตรีภาวะทรัสตี ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ และสำนักเลขาธิการ นอกจากนี้ยังมีโครงการอื่นๆ อีกกว่า ๓๐ โครงการ เช่น สำนักงานข้าหลวงใหญ่เพื่อผู้ลี้ภัยแห่งสหประชาชาติ (UNHCR) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) และหน่วยงานอื่นๆ อีกหลายหน่วยงาน เช่น องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) และธนาคารโลก (ประกอบด้วยธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและการพัฒนา บรรษัทการเงินระหว่างประเทศ และสมาคมการพัฒนาแห่งประเทศ) มีภาษาทางการ ๖ ภาษา ที่ใช้ในสหประชาชาติ คือ อาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน สำนักงานใหญ่อยู่ที่นครนิวยอร์ก แต่มีบุคลากรเกือบทั่วโลกทำงานให้แก่สหประชาชาติ

ตำแหน่งงานหลายตำแหน่งในสำนักเลขาธิการขึ้นอยู่กับโควตา ซึ่งหมายความว่าประเทศสมาชิกแต่ละประเทศมีโอกาสได้รับบรรจุในตำแหน่งงานที่มีจำกัด

ตำแหน่งงานที่ใช้วิชาชีพขั้นสูง

ผู้บริหาร

ตำแหน่งว่างในสาขานี้ไม่มีที่ว่าง และตามปกติจะแต่งตั้งจากบุคคลที่ประจำอยู่แล้วในหน่วยงานนี้

บรรณารักษ์

ผู้สมัครต้องมีความรู้ภาษาทางการของสหประชาชาติอย่างน้อยที่สุด ๒ ภาษา และได้รับปริญญาจากสถาบันบรรณารักษ์ซึ่งเป็นที่ยอมรับ หรือมีคุณสมบัติที่กำหนดไว้ในทางวิชาชีพนี้ที่เท่าเทียมกัน ประสบการณ์งานบรรณารักษ์ ๒ หรือ ๓ ปีเป็นสิ่งจำเป็น

ล่ามและผู้แปล/ผู้เขียนย่อความ

ผู้สมัครต้องมีความสามารถในการเป็นล่าม หรือการแปลจากภาษาทางการของสหประชาชาติอย่างน้อยที่สุด ๒ ภาษามาเป็นภาษาหลัก (ซึ่งต้องเป็นภาษาทางการ ๑ ภาษา) ยกเว้นผู้แปลในภาษาอาหรับ ภาษาจีน และภาษารัสเซีย ผู้แปลทุกคนจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้เขียนย่อความด้วย ผู้แปลทุกคนจะต้องได้รับปริญญาและมีความรู้ทั่วไป รวมทั้งเรื่องการเมือง กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ หรือวิชาด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคนิค การสรรหาบุคคลเข้ามาปฏิบัติงาน กระทำโดยการสอบแข่งขันและการสัมภาษณ์

การสังคมสงเคราะห์

มีตำแหน่งต่าง ๆ ในสาขานี้หลายตำแหน่งทั่วโลก คุณสมบัติที่กำหนดให้และวิธีการสรรหาบุคคลเข้ารับตำแหน่งแตกต่างกันไป แล้วแต่ตำแหน่งที่สมัคร

เจ้าหน้าที่ด้านกฎหมาย

ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นเท่า ๆ กับความรู้ภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาสเปนรวมกับภาษาอังกฤษ มีตำแหน่งว่างไม่กี่ตำแหน่ง

ผู้ชำนาญพิเศษด้านสารนิเทศสาธารณะ

แม้ตำแหน่งขั้นผู้น้อยในงานสาขานี้ก็จำเป็นต้องมีประสบการณ์ด้านอาชีพ ในเรื่องสื่อมวลชน รวมทั้งมีปริญญาที่เหมาะสม ผู้สมัครที่จะได้รับการพิจารณาก่อน ได้แก่ ผู้ที่สามารถปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาทางการได้มากกว่า ๑ ภาษา

เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์

ผู้วิเคราะห์และผู้สร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์จะต้องมีปริญญาที่เหมาะสม และมีประสบการณ์ในเรื่องระบบคอมพิวเตอร์อย่างน้อยที่สุด ๓ ปี

นักวิจัยประชากรศาสตร์และประชากร

ปริญญาในระดับสูงในวิชาต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสังคมศาสตร์ เป็นสิ่งจำเป็น ประชากรศาสตร์ คือ การศึกษาสถิติเกี่ยวกับประชากร เช่น การเกิด การตาย โรคภัยไข้เจ็บ และการย้ายถิ่น

ตำแหน่งงานสนาม

บุคลากรเหล่านี้รับผิดชอบในการปฏิบัติการกิจพิเศษภาคสนามของสหประชาชาติ มีตำแหน่งอยู่ในงานสาขาต่าง ๆ คือ เลขาธิการ (CAT) เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย (MAG) ช่างเครื่อง (RAE) ช่างเทคนิควิทยุ (RAL) และช่างไฟฟ้า (RAK) เจ้าหน้าที่จะหมุนเวียนจากคณะหนึ่งไปยังอีกคณะหนึ่งทั่วโลก ผู้สมัครควรมีอายุอย่างน้อย ๒๓ ปี

เจ้าหน้าที่บริการทั่วไป

เลขาธิการและเสมียน/พนักงานพิมพ์ดีด

ต้องสามารถพิมพ์ดีดได้อย่างน้อยที่สุดนาทีละ ๕๐-๕๕ คำ และผู้ที่มีทักษะด้านภาษา จะได้รับการพิจารณาก่อน พนักงานพิมพ์ดีดในที่ประชุมสมัชชา ณ นครนิวยอร์ก จะทำหน้าที่พิมพ์เอกสารของทางการในทุกภาษาที่ใช้เป็นทางการ พนักงานเหล่านี้อาจต้องพิมพ์งานจากคำบอกโดยตรง หรือถอดข้อความจากเครื่องบันทึกเสียง และมักจะต้องทำงานล่วงเวลาและงานกลางคืน

ข้อมูลจำเพาะ ญ

อาสาสมัครสหประชาชาติ

ผู้ชำนาญพิเศษที่เป็นอาสาสมัครสหประชาชาติมีหน้าที่ให้การสนับสนุนด้านเทคนิคแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ในขณะเดียวกัน ก็ให้ความช่วยเหลือในการยกระดับทักษะและความรู้ของบุคลากรในชาตินั้นๆ มีสาขาวิชาชีพของบุคลากรกว่า ๑๕๐ สาขา ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์ วิศวกร และช่างเทคนิค ผู้ชำนาญพิเศษสาขาพืชและสัตว์ นักเศรษฐศาสตร์ ผู้สอนภาษา และผู้ทำงานร่วมกับเยาวชน เจ้าหน้าที่อาสาสมัครสหประชาชาติกว่าร้อยละ ๖๐ จะถูกส่งไปปฏิบัติงานในประเทศที่จัดว่าพัฒนาน้อยที่สุด

การปฏิบัติงานในฐานะอาสาสมัครเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่จะสะสมประสบการณ์ของการทำงานในสหประชาชาติ

สถานที่ติดต่อ

The Director	United Nations
Division of Recruitment	Vienna International Centre
Office of Human Resources Management	PO Box 500
United Nations	A-1400 Vienna
New York	Austria
NY 10017	
USA	United Nations Volunteers
	Palais des Nations
United Nations	CH-1211 Geneva 10
Palais des Nations	Switzerland
CG-1211 Geneva 10	
Switzerland	ดูรายชื่อสถานที่ติดต่อสำหรับหน่วยงานแต่ละหน่วยงานด้วย

การทำงานให้แก่องค์การเอกชนองค์การใดองค์การหนึ่งซึ่งมีอยู่มาก เพื่อจะปฏิบัติงานตามเป้าหมายของสหประชาชาติก็สามารถกระทำได้เช่นเดียวกัน ต่อไปนี้เป็นองค์การเอกชนบางองค์การที่ได้คัดเลือกแล้วว่า มีสถานภาพในการให้คำปรึกษาขั้นที่ ๑ และที่ ๒ ที่ทำงานกับคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม ใน พ.ศ. ๒๕๓๕ คือ Care International, Amnesty International, World Organization of the Scout Movement, World Association of Girl Guides and Girl Scouts, Survival International, Save the Children, Rotary International, Salvation Army, Oxfam, Greenpeace.

การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ ๑

ศูนย์แถลงข่าวสหประชาชาติ

จุดประสงค์ของรายงานปรากฏอยู่ในมติของสมัชชา พ.ศ. ๒๕๔๙ ที่ว่า “สหประชาชาติไม่อาจบรรลุจุดประสงค์ได้ ถ้าประชาชาติของโลกไม่ได้รับแจ้ง จุดมุ่งหมายและกิจกรรมขององค์การนี้อย่างสมบูรณ์”

ศูนย์แถลงข่าว ((The United Nations Information Centers หรือ UNIC) ให้บริการนานาชาติบริการเหล่านี้รวมไปถึงการแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติและหน่วยงานชำนาญพิเศษ รวมทั้งการรวบรวมเอกสารที่เป็นปัจจุบันทุกชิ้นของสหประชาชาติ และสิ่งพิมพ์อื่นที่เป็นทางการ ศูนย์แถลงข่าวเหล่านี้จะช่วยเหลือตัวแทนของสื่อมวลชน รักษาความสัมพันธ์กับองค์การรัฐบาลและองค์การเอกชนที่สำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติ และแสวงหาการสนับสนุนจากองค์การอื่นๆ เพื่อกิจกรรมเหล่านี้ ศูนย์แถลงข่าวยังปฏิบัติหน้าที่ด้านบริหารหลายประการแทนองค์การหลายๆ องค์การของระบบสหประชาชาติ

ศูนย์แถลงข่าวเหล่านี้ได้รับข่าวสารล่าสุดเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติทั่วโลกทางระบบสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์จากนครนิวยอร์กทุกวัน ดังนั้น ศูนย์เหล่านี้จึงสามารถให้ข่าวสารอย่างละเอียดแก่สื่อมวลชน นักวิจัย และผู้อื่นได้ ในแต่ละวัน ศูนย์แถลงข่าวต้องสนองความต้องการข่าวสารเกี่ยวกับสหประชาชาติเป็นจำนวนมาก ที่ติดต่อเข้ามาทางโทรศัพท์ จดหมาย โทรสาร และการมาติดต่อด้วยตัวเอง ศูนย์แถลงข่าวยังได้ออกจดหมายข่าวและต้นฉบับข่าวของศูนย์ทุกสัปดาห์

นอกจากนี้ศูนย์แถลงข่าวยังให้บริการห้องสมุดและเก็บรักษาฟิล์มภาพยนตร์และวีดิทัศน์ ภาพถ่าย และภาพนิ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของสหประชาชาติ ท่านอาจติดต่อมาโดยทางจดหมายและระบุสิ่งที่ต้องการให้ชัดเจน (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๘)

ACCRA, PO Box 2339, Accra, Ghana (233-21) 665-511/666-851-5
 ADDIS ABABA, PO Box 3001, Addis Ababa, Ethiopia (251-1) 510-172
 ALGIERS, Boite Postale 823, Alger-Gare, Algeria (213-2) 744-902/744-903
 AMMAN, PO Box 927115, Amman, Jordan (9626) 69 4351 (A) :606847 (B)
 ANKARA P.K. 407, Ankara, Turkey (90-4) 426-5485
 ANTANANARIVO, Boite Postale 1348, Antananarivo, Madagascar, 241-15
 ASUNCION, Casilla de Correo 1107, Asunción, Paraguay (595-21) 493025/493026/493027
 ATHENS, GR-10558 Athens, Greece (30-1) 523-0640
 BANGKOK, Bangkok 10200, Thailand (66-2) 282-9607
 BEIRUT, PO Box 4656, Beirut, Lebanon (962-6) 867 700/800 002
 BRAZZAVILLE, PO Box 13210/or 1018, Brazzaville, Congo (242) 83-50-90/83-58-48
 BRUSSELS, Avenue de Broqueville 40, 1200 Brussels (32-2) 770-5047
 BUCHAREST, PO Box 1-701, Bucharest, Romania (40-1) 211-32-42
 BUENOS AIRES, Junín 1940, 1 piso, 1113 Buenos Aires, Argentina (54-1) 801-0155
 BUJUMBURA, Boite Postale 2160, Bujumbura, Burundi (257) 225-018
 CAIRO, Boite Postale 262, Cairo, Egypt (20-2) 769-595
 COLOMBO, PO Box 1505, Colombo, Sri Lanka (94-1) 580-691
 COPENHAGEN, 37 HC Andersens Boulevard, DK-1553 Copenhagen V, Denmark (45) 33-12-21-20
 DAKAR, Boite Postale 154, Dakar, Sénégal (221) 233-070, 234-066
 DAR-ES-SALAAM, PO Box 9224, Dar-es-Salaam, United Republic of Tanzania (255-51) 46278

ข้อมูลจำเพาะ ๗

DHAKA, GPO Box 3658, Dhaka 1000, Bangladesh (880-2) 817898/817868/326434
 GENEVA, Palais des Nations, 1211 Geneva 10, Switzerland (41-22) 917 2300/917 2325/917 2324
 HARARE, PO Box 4408, Harare, Zimbabwe (263-4) 79-15-21/70-46-79
 ISLAMABAD, PO Box 1107, Islamabad, Pakistan (92-51) 210-610/213-465/213-553
 JAKARTA, Gedung Dewan Pers, Fifth Floor, 32-34 Jalan Kebon Sirih, Jakarta, Indonesia (62-21) 380-0292/378050
 KABUL, PO Box 5, Kabul, Afghanistan 24437/22684
 KATHMANDU, PO Box 107, Pulchowk, Kathmandu, Nepal (977-1) 524366
 KHARTOUM, PO Box 1992, Khartoum, Republic of the Sudan 77816/73772
 KINSHASA, Boite Postale 7248, Kinshasa, Republic of Zaire (243-12) 30-400 Ext 67
 LAGOS, PO Box 1068, Lagos, Nigeria (234-1) 2694886
 LA PAZ, Apartado Postal 9072, La Paz, Bolivia (591-2) 358-590/358-591
 LIMA, PO Box 14-0199, Lima, Peru (51-14) 40-6145/41-8745/22-0879
 LISBON, Rua Latino Coelho, 1, Ed. Aviz, Bloco A-1, 10°, 1000 Lisbon, Portugal (351-1) 352-9232
 LOME, Boite Postale 911, Lomé, Togo (228) 212-306
 LONDON, 18 Buckingham Gate, London SW1E 6LB (44-71) 630-1981-1987
 LUSAKA, PO Box 32905, Lusaka 10101, Republic of Zambia (260-1) 228-487/228-488
 MADRID, PO Box 3400, 28080 Madrid, Spain (34-1) 555-8087/555-8142
 MANAGUA, Reporto Bolonia, Porton Hospital Militar, IC Lago, Managua, Nicaragua (505-2) 660-507/661-701
 MANAMA, PO Box 26004, Manama, Bahrain (973) 231-046
 MANILA, PO Box 7285 (DAPO), 1300 Domestic Road, Pasay City, Metro Manila, Philippines (63-2) 892-0611
 MASERU, PO Box 301, Maseru 100, Lesotho (266) 312 496
 MEXICO CITY, Presidente Masaryk 29-7°, piso, 11570 Mexico, D.F. (52-5) 250-1364
 MOSCOW, 4/16 Ulitsa Lunacharskogo, Moscow 121002, Russian Federation (7-095) 241-2894
 NAIROBI, PO Box 34135, Nairobi, Kenya (254-2) 623292/3, 623798, 622545
 NEW DELHI, 55 Lodi Estate, Estate New Delhi-110003, India (91-11) 462 34 39
 OUAGADOUGOU, Boite Postale 135, Ouagadougou 01, Burkina Faso (226) 30-60-76
 PANAMA CITY, PO Box 6-9083 EL Dorado, Panamá, Republic of Panamá (507) 232-198
 PARIS, 1 rue Miollis, 75732, Paris Cedex 15, France (33-1) 45-68-49-00
 PORT OF SPAIN, PO Box 130, Port-of-Spain, Trinidad (1-809) 623-4813
 PRAGUE, Panska 5, 11000 Prague 1, Czech Republic (42-2) 24-21-10-49
 RABAT, Boite Postale 601, Rabat, Morocco (212-77) 686-33/632-04
 RIO DE JANEIRO, Palácio Itamaraty, Av. Marechal Floriano 196, 20080 Rio de Janeiro (55-21) 253-2211
 ROME, Palazzo Venezia, Piazza San Marco 50, 00186 Rome, Italy (39-6) 678-9907
 SANA'A, PO Box 551, Sana'a, Republic of Yemen (967-1) 215-505/8
 SAN SALVADOR, Apartado Postal 2157, San Salvador, El Salvador (503) 23-4466
 SANTA FE DE BOGOTA, Apartado Aéreo 058964, Santa Fé de Bogotá 2, Colombia (57-1) 257-6044
 SANTIAGO, Comisión Económica para América, Latinay el Caribe, Avda. Dag Hammarskjöld s/n, Casilla 179D, Santiago, Chile (56-2) 210-2000, 228-1947
 SYDNEY, PO Box 4045, Sydney NSW 2001, Australia (61-2) 283-1144
 TEHERAN, PO Box 15875-4557, Teheran, Islamic Republic of Iran (98-21) 886 2812 to 5
 TOKYO, UNU Building, 8th floor, 53-70, Jingumae 5-chome, Shibuya-ku, Tokyo 150, Japan (81-3) 5467 4455
 TRIPOLI, PO Box 286, Tripoli, Libyan Arab, Jamahiriya (218-21) 77885/70251
 TUNIS, Boite Postale 863, Tunis, Tunisia (216-1) 560-203
 VIENNA, PO Box 500, A-1400 Vienna, Austria (43-1) 211-31-4666
 WASHINGTON DC, 1775 K Street, N.W. Suite 400, Washington, DC 20006, USA (202) 331 8670
 WINDHOEK, Private Bag 13351, Windhoek, Namibia (264) 61-233034
 YANGON, PO Box 230, Yangon, Myanmar (95-01) 92911
 YAOUNDE, Boite Postale 836, Yaoundé, Republic of Cameroon (237) 22-50-43

การหาข่าวสารเรื่องสหประชาชาติ ๒

สหประชาชาติ

United Nations Headquarters
New York, NY 10017
USA
Tel (1) (212) 963 1234

United Nations Office at Geneva
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 907 1234

United Nations Office at Vienna
Vienna International Centre
PO Box 500
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 211 31
+extension (0 for switchboard)

United Nations Children's Fund (UNICEF)
3 United Nations Plaza
Room H-9F
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 326 7000

United Nations Conference on Trade and Development (UNCTAD)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 730 0111

United Nations Development Programme (UNDP)
1 United Nations Plaza
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 906 5000

United Nations Environment Programme (UNEP)
PO Box 30552
Nairobi
Kenya
Tel (254) (2) 333930

United Nations Population Fund (UNFPA)
220 East 42nd Street
New York NY 10017
USA
Tel (1) (212) 850 5631

United Nations Institute for Training and Research (UNITAR)
Palais des Nations
CH-1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 798 5850

United Nations Relief and Works Agency for Palestinian Refugees in the Near East (UNRWA)
Vienna International Centre
PO Box 700
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 211 31 + extension

United Nations University (UNU)
Toho Seimei Building
15-1, Shibuya 2-chome
Shibuya-ku
Tokyo 150
Japan
Tel (81) (3) 499 2811

United Nations Centre for Human Settlements (HABITAT)
Room M-337
PO Box 30030
Nairobi
Kenya
Tel (254) (2) 333930/520600

Office of the United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR)
Case Postale 2500
CH-1211, Geneva 2 Dépôt
Switzerland
Tel (41) (22) 739 8111

World Food Council (WFC)
Via delle Terme di Caracalla
1-00100 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

International Court of Justice (ICJ)
Peace Palace
2517 KJ The Hague
The Netherlands
Tel (31) (70) 392 4441

International Research and Training Institute for the Advancement of Women (INSTRAW)
Calle Cesar Nicolas Penson 102-A
Santo Domingo
Dominican Republic
Tel (500) (809) 685 2111/7

International Trade Centre UNCTAD/GATT (ITC)
Palais des Nations
1211 Geneva 10
Switzerland
Tel (41) (22) 917 1234

World Food Programme (WFP)
426 Via Cristoforo Colombo
00145 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

Specialised Agencies and Related Organizations International Labour Organisation (ILO)
4 route des Morillons
CH-1211 Geneva 22
Switzerland
Tel (41) (22) 799 6111

Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
Via delle Terme di Caracalla
1-00100 Rome
Italy
Tel (39) (6) 52251

United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO)
F-75352 Paris 07SP
France
Tel (33) (1) 45681000

International Civil Aviation Organization (ICAO)
1000 Sherbrooke Street West
Suite 327
Montreal, PQ
H3A 2R2 Canada
Tel (1) (514) 285 8219

World Health Organization (WHO)
20 Avenue Appia
CH-1211 Geneva 27
Switzerland
Tel (41) (22) 791 2111

World Bank/International Finance Corporation (IFC)
1818 H Street, NW
Washington DC 20433
USA
Tel (1) (202) 477 1234

ข้อมูลจำเพาะ ๗

International Monetary Fund (IMF)
700 19th Street, NW
Washington DC 20431
USA
Tel (1) (202) 623 7000

Universal Postal Union (UPU)
Weltpoststrasse 4
3000 Berne 15
Switzerland
Tel (41) (31) 350 3111

International Telecommunication Union (ITU)
Place des Nations
Room 306A
CH-1211 Geneva 20
Switzerland
Tel (41) (22) 730 5111

World Meteorological Organization (WMO)
41 avenue Giuseppe-Motta
Geneva
Switzerland
Tel (41) (22) 730 8111

International Maritime Organization (IMO)
4 Albert Embankment
London
SE1 7SR
United Kingdom
Tel (44) (171) 735-7611

World Intellectual Property Organization (WIPO)
34 chemin des colombettes
CH-1211 Geneva 20
Switzerland
Tel (41) (22) 730 9111

International Fund for Agricultural Development (IFAD)
107 Via del Serafico
Room 408
00142 Roome
Italy
Tel (39) (6) 54591

United Nations Industrial Development Organization (UNIDO)
Vienna International Centre
PO Box 300
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 21131 + extension

International Atomic Energy Agency (IAEA)
Vienna International Centre
PO Box 100
A-1400 Vienna
Austria
Tel (43) (1) 2360 + extension

General Agreement on Tariffs and Trade (GATT)
Centre William Rappard
154 rue de Lausanne
CH-1211 Geneva 21
Switzerland
Tel (41) (22) 739 5111

แหล่งข้อมูลสำหรับการสอนเกี่ยวกับสหประชาชาติ

วัสดุการสอนที่กล่าวไว้ในรายการแหล่งข้อมูลนี้ยังไม่จบ วัสดุการสอนในที่นี้ได้รับเลือกมาเพราะเป็นเรื่องของสหประชาชาติโดยตรง และจะช่วยให้ผู้สอนในการเตรียมตัวสอนชุดการเรียนการสอน เรื่อง สหประชาชาติ ผู้สอนอาจสั่งข้อมูลจากหน่วยเผยแพร่ในประเทศ หรือในกรณีที่เป็นสิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ โปรดเขียนจดหมายไปยัง UN Publications (2 United Nations Plaza Room DC 2-853, Dept. 007C, New York, NY 10017, Fax (212) 963-3489) สำนักงานแถลงข่าวสหประชาชาติในประเทศของท่านควรสามารถช่วยเหลือท่านได้ในเรื่องข่าวสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีทัศน (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๗)

เรื่องทั่วไป

- A Life in Peace and War, Brian Urquhart, Harper and Row, UK (1987)
- A Question of Refugees, Carol Barker, Macdonald, UK (1988)
- An Instructional Guide to Teaching About the United Nations, UNA-USA, 1993
- Children of the World-Learning Together at the United Nations, Martin Meyer, Madison Books (1990)
- Creating a Sustainable World (for students in grades 7-12), UNA-USA, 1993
- Educating for Peace Project, UNA-USA, 1993
- Forty Years of the United Nations, US Bajpai, Lancer, India (1990)
- Geography Teaching and the UN, David Barrs in International Understanding Through Geography, Ed. Speak and Wiegand, Geographical Association, UK (1993)
- Rescue Mission : Planet Earth, Peace Child International, Kingfisher, UK, 1994
- United Nations - Its Work in the World, Carol Barker, Macdonald, UK (1986)
- We the Young People - A children's history of the United Nations written by young people, Peace Child International, Buntingford, UK (due out 1995)

สิ่งพิมพ์ของสหประชาชาติ

- A World for Everybody, UNESCO (1979)
- An Agenda for Peace, UN Publications (1995)
- Basic Facts about the United Nations, UN Publications (1995)
- Blue and Beautiful Planet Earth Our Home, Ruth Rocha and Otavio Roth, UN Publications (1990)
- Blue Helmets, The - A review of UN Peacekeeping, UN Publications (1995)
- Charter of the United Nations and Statute of the International Court of Justice, UN Publications
- Children and World Development, Roy Williams, UNICEF-UK and Richmond Publishing Ltd, UK (1987)
- Descriptive Map of the United Nations, UN Publications
- Everyone's United Nations, UN Publications
- Human Development Report, UNDP (annual)

ข้อมูลจำเพาะ ๘

Human Rights : Questions and Answers, Department of Public Information, USA
Image and Reality, UN Publications
Introduction to the Model United Nations, UN Publications 1992
Pepito's Speech at the United Nations, Margaret and John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1985)
Pepito's Journey, John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1987)
Pepito's World, John Travers-Moore, UN Publications, New York, USA (1988)
Rescue Mission : Planet Earth, Peace Child International, UN Publications, 1994
State of the Environment, UN Environment Programme, UN Publications
State of the World's Children, UNICEF (annual), UN Publications
Student Map of the United Nations, UN Publications
Teaching about Africa Recovery, UN Publications (1995)
Teaching about Literacy, UN Publications (1995)
Teaching about Palestine, UN Publications (1995)
Teaching about Peacekeeping, UN Publications (1995)
UN Chronicle, UN Publications
United Nations Convention on the Rights of the Child, UN Publications
UNESCO, Courier UNESCO (monthly journal)
United Nations in the 1990s: A Second Chance?, Max Jakobson, UN Publications, USA
Universal Declaration of Human Rights, Ruth Rocha and Otavio Roth, UN Publications (1988)
Women: Challenges to the Year 2000, UN Publications, USA
Universal Declaration of Human rights: An Adaptation for Children, UN Publications, USA
World Bank Report, World Bank (annual)
World Food Report, Food and Agriculture Organization of the United Nations (annual)
World Health, World Health Organization (bi-monthly journal)
World Statistics in Brief, UN Publications

วิดีโอทัศน์

A Common Goal (UN activities through a soccer game, for children 8-12 years of age - Arabic, Chinese, English, French, Russian, Spanish)
About the UN (a series including videos on Peace-Keeping, Rights of the Child, Palestine, Africa Recovery, Environment and Development - English, Spanish, French)
Design for a Better World (an animated overview of the UN - English, French, Spanish, German, Japanese)
This is the United Nations (an overview - Arabic, English, French, Spanish, Japanese)
United Nations for a Better Future (an overview - Arabic, English, French, Spanish)

On Common Ground (a tour of the UN - English), UN Publications
Asimbonanga (on the struggle against apartheid - Arabic, English, French, Spanish)
Making their way (women's rights - Arabic, English, French, Spanish)
Ticket to Development (instances of development work - Arabic, English, French, Spanish)
Our Water, Our Lives (water and the environment - Arabic, English, French, Spanish)
Doctor in the Sky (animated short on the environment - Arabic, English, French, Spanish)
Nguyamyam (animated short for children on the limited resources of our planet - Arabic, English, French, Spanish)

ศูนย์ข้อมูลของสหประชาชาติ

DUNDIS - Directory of United Nations Databases and Information Services
Palais des Nations, CH 1211 Geneva 10, Switzerland

UNESBIB

DIT, Information, Library and Archives Division, UNESCO, F-75352 Paris 07SP, France

DARE

UNESCO, Social and Human Resources Centre, 1 rue Mollat, F-75352 Paris 07SP, France

Online access through ECHO (European Commission Host Organization), L-1023 Luxembourg

The United Nations also has several databases on the Internet:

UN: [gopher://gopher.un.org](http://gopher.un.org)

WorldWideWeb: <http://WWW.un.org>

FAO: [gopher://gopher.fao.org](http://gopher.fao.org)

IAEA: [gopher://nesins01.iaea.or.at](http://nesins01.iaea.or.at)

ITU: [gopher://info.itu.ch](http://gopher.info.itu.ch)

UNDP: [gopher://gopher.undp.org](http://gopher.undp.org)

UNEP: [gopher://gopher.undp.org/ungopher/unesp](http://gopher.undp.org/ungopher/unesp)

UNESCO: [gopher://hpb.hwc.ca](http://gopher.hpb.hwc.ca)

UNICEF: [gopher://gopher.hqfaus01.unicef.org](http://gopher.hqfaus01.unicef.org)

UN Volunteers: [gopher://gopher.unv.ch](http://gopher.unv.ch)

WHO: [gopher://gopher.who.ch](http://gopher.who.ch)

สิทธิในการเขียน-ข้อแนะนำในการเขียนจดหมาย

ข้อแนะนำที่เหมาะสมในการเขียนจดหมายเพื่อขอข่าวสาร

กิจกรรมหลายอย่างในชุดการเรียนรู้การสอนนี้คือการให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมในหัวข้อนั้นๆ ความต้องการดังกล่าวหมายถึงการเขียนจดหมายนั่นเอง ท่านควรจะเขียนจดหมายเมื่อรู้สึกว่ามีความต้องการข่าวสารเพิ่มเติม ไม่ใช่เป็นการเขียนเพื่อตอบสนองกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งเท่านั้น

กระดาษแผ่นนี้จะช่วยให้ท่านเขียนจดหมายที่ให้ความประทับใจแก่ผู้อ่านมากที่สุด

เขียนถึงใคร

ถึงแผนกงาน หรือหน่วยงานชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ (ดู ข้อมูลจำเพาะ ๘)
ถึงสมาชิกรัฐสภา หรือตัวแทนอื่นๆ
ถึงองค์การเอกชน
ถึงผู้เชี่ยวชาญในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

เขียนทำไม ?

เพื่อแสดงความคิดเห็นของท่าน
เพื่อขอข่าวสารเพิ่มเติม
เพื่อกระตุ้นให้ดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง

เขียนอย่างไร ?

- เรียกชื่อผู้รับจดหมายให้ถูกต้อง-บรรณารักษ์ หรือครูจะช่วยให้ท่านได้ในเรื่อง ชื่อตำแหน่ง และสถานที่ที่ติดต่อถูกต้อง
- ใช้ถ้อยคำของท่านเอง ไม่ใช่ถ้อยคำของผู้อื่น
- เขียนประเด็นปัญหาของท่านให้ชัดเจน
- เขียนให้ข้อความกะทัดรัด
- ให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของท่าน
- พยายามทำความเข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่น
- ให้มีลักษณะสร้างสรรค์และเสนอแนะทางเลือกหลายๆ ทาง
- ถ้าท่านมีความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โปรดแบ่งปันความชำนาญนั้นให้ผู้อื่นบ้าง
- ขอรับรองคำตอบจดหมายของท่าน และถ้าเป็นความเหมาะสม ขอให้ท่านได้รับข่าวสารใหม่ๆ เสมอ
- ถามปัญหา แต่อย่าเร่งรัดให้มากเกินไป
- แจ้งสถานที่ติดต่อกับท่านให้ครบถ้วนและถูกต้อง
- พิมพ์หรือเขียนด้วยลายมือของท่านเอง-จะใช้วิธีใดก็ได้ แต่ต้องให้อ่านออก
- ถ้าเป็นไปได้ ให้ใช้กระดาษเขียนจดหมายที่มีตราสังกัดบนหัวกระดาษ แต่ต้องแน่ใจว่าท่านมีสิทธิที่จะกระทำเช่นนั้น
- สอดช่องที่ปิดดวงตราไปรษณียากรที่เจ้าหน้าที่ของท่านเรียบร้อยแล้วไปด้วย

-จาก *The Right to Write* ของ มอร์ริส เค. อูดอลล์ (Morris K. Udall)

อดีตสมาชิกรัฐสภาสหรัฐอเมริกา

ข้อแนะนำเพิ่มเติม

- ให้เวลาสำหรับการตอบจดหมายของท่านอย่างน้อยที่สุด ๑ เดือน องค์การเอกชนส่วนมากและศูนย์แถลงข่าวสหประชาชาติมีบุคลากรจำกัด - นี่คือเหตุผลที่ว่า จดหมายของท่านจะต้องเขียนให้ตรงประเด็นและไม่อ้อมค้อม อาจต้องใช้เวลาพอสมควรในการตอบจดหมายของท่าน
- ถ้าท่านต้องการข่าวสารก็ให้ขอไปโดยเจาะจง - อย่าขอ "อะไรก็ได้ที่ท่านมีให้"
- ถ้าจดหมายของท่านขึ้นต้นด้วย "Dear Mr. Smith" หรือ "Dear Mrs. Jones" ควรลงท้ายด้วย "Yours sincerely" แต่ถ้าขึ้นต้นด้วย "To whom it may concern" หรือ "Dear Sir" หรือ "Dear Madam" ก็ควรลงท้ายด้วย "Yours faithfully"
- ย่อหน้าแรกของจดหมาย - อธิบายเหตุผลที่ท่านเขียนไป และแนะนำตนเอง
- ย่อหน้าที่ ๒ - บอกปัญหาของท่าน และขอข่าวสารที่ท่านต้องการ
- ย่อหน้าที่ ๓ - ลงท้ายด้วยข้อความเชิงสร้างสรรค์

ពាក្យស្នេហា

My only cry : "close the arms factories"

Who are you deceiving?
You ask me to speak to children,
but I shall also address you, the grown-ups.
I am still a child, I don't know how to lie like you.
All the children of the world, oh adults of the world,
could not rebuild what you destroy.
A better world won't be able to be rebuilt
without you, the adults.
You know that our cries are useless,
in a deaf world.
Now, my friends, let's not talk of friendship,
peace and fellowship,
these words should be spoken by adults.
Enough promises.
Enough waiting.
Come everyone, ask them to stop making arms,
to stop making wars break out,
to stop telling lies.
Listen, listen carefully: we are sick,
you are sick;
but we are here.
So, in your name, we children,
we ask them:
"Close your arms factories
and think about taming the winds."
Right-wing politics matter little to us,
we are children,
Left-wing politics matter little to us.
Our life is essentially affection.
But, through your fault,
a veil of dust lies over it.

Leila Ibrahim Semaan (Lebanon) aged 10

© UNESCO 1981. Reproduced by permission of UNESCO

All that you have given me. Africa

All that you have given me, Africa
Lakes, forests, misted lagoons
All that you have given me,

Music, dances, all night stories around a fire
All that you have etched in my skin
Pigments of my ancestors
Indelible in my blood
All that you have given me, Africa
Makes me walk
With a step that is like no other
Hip broken under the weight of time,
Feet large with journeys,
All that you have left to me
Even this lassitude bound to my heels,
I bear it with pride on my forehead
My health is no more to be lost
And I go forward
Praising my race which is no better
Or worse than any other.
All that you have given me, Africa,
Savannahs gold in the noonday sun
Your beasts that men call wicked,
Your mines, inexplicable treasures
Obsession of a hostile world
Your suffering for lost paradises,
All That, I protect with an unforgiving hand
As far as the clear horizons
So that your heaven-given task
May be safe forever.

Anoma Kanié

(translated from French by Kathleen Weaver and
published in *Penguin Book of Women Poets (1981)*)

How many children have died

How many children have died
through poverty, calamity;
they died dismembered
by destruction and war.
They died without judgement,
their sole crime being
that they were not powerful,
that their parents were poor.
Children love peace
as bees love flowers.
For he who invented war
was thinking of annihilation.
He forgot man,
he forgot children.

Noura Bahi (Algeria) aged 13

© UNESCO 1981. Reproduced by permission of UNESCO

Exile

In silence
The overloaded canoe leaves our shores

But who are these soldiers in camouflage,
These clouds going to rain in foreign lands?

The night is losing its treasures
The future seems a myth
Warped on a loom worked by lazy hands.

But perhaps all is not without some good for us
As from the door of a shack a thousand miles away
The scaly hand of a child takes in greeting
The long and skinny fingers of the rain.

Mbella Sonne Dipoko
(Camerounian poet)

The Evacuee

She woke up under a loose quilt
of leaf patterns, woven by the light
At the small window, busy with the boughs
Of a young cherry; but wearily she lay,
Waiting for the siren, slow to trust
Nature's deceptive peace, and then afraid
Of the long silence, she would have crept
Uneasily from the bedroom with its frieze
Of fresh sunlight, had not a cock crowed,
Shattering the surface of that limpid pool
Of stillness, and before the ripples died
One by one in the field's shallows,
The farm woke with uninhibited din.

And now the noise and not the silence drew her
Down the bare stairs at great speed.
The sounds and voices were a rough sheet,
Waiting to catch her, as though she leaped
From a scorched storey of the charred past.

And there the table and the gallery
Of farm faces trying to be kind
Beckoned her nearer, and she sat down
Under an awning of salt hams.

And so she grew, a small bird in the nest
Of welcome that was built about her,
Home now after so long away
In the flowerless streets of the drab town.
The men watched her busy with the hens,
The soft flesh ripening warm as corn
On the sticks of limbs, the grey eyes clear,
Rinsed with dew of their long dread.
The men watched her, and, nodding, smiled
With Earth's charity, patient and strong.

R S Thomas

Reproduced by kind permission of G Thomas

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือแปล ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น เพื่อใช้เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ สำหรับครูและนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กระทรวง
ศึกษาธิการพิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐

(นายสุรรัฐ ศิลปอนันต์)
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

คณะผู้แปล

๑. นายทำนอง	เจริญรูป
๒. นางงามจิตต์	ไชยวุฒิ
๓. นางจิราภรณ์	มาตังคะ
๔. นายเจริญ	หลวงเทพ
๕. นางสาวจุฑารัตน์	สุขสถิตย์
๖. นางสมพร	วาร์นาโต
๗. นางวงิณี	ชันขุนทด
๘. นางสาวสุภาพร	จันทร์ศิริโยธิน
๙. นางสาวบุญเพิ่ม	อิทธิรัตน์
๑๐. นางสาวจินตนา	กล้ายประยงค์
๑๑. นางสาวสุภาพร	นาถวานันต์
๑๒. นางสาวกอบกาญจน์	กัปตพล
๑๓. นางสาวลัดดาวัลย์	สงกา
๑๔. นางเยาวณี	บุญวรรณใน
๑๕. นางศิริวิทย์	ชยันกิจ
๑๖. นางกัญญา	ธีรโพธิ์
๑๗. นายทศพร	กสิกรรม

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนานนังสือ

บรรณาธิการที่ปรึกษา

นางสาวจินตนา ไบกาซูยี

บรรณาธิการ

นางสาวจุฑารัตน์ สุขสถิตย์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

นายวิรัตน์ เรืองอุไร

ภาพปก

สตรีบนบันได (Woman on a Ladder) ของ ปาโบล ปิกัสโซ

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

"สหประชาชาติไม่เคยมีความกระตือรือร้น หรือเป็นที่ต้องการมากเท่านี้มาก่อนเลย ดังนั้นความรู้เกี่ยวกับสหประชาชาติ จึงมีความสำคัญมากกว่าที่เคย โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน บรรดาคนหนุ่มสาว พลเมืองหนุ่มสาวซึ่งจะให้ความมั่นใจว่า สหประชาชาติจะสามารถ เพิ่มสมรรถภาพในการทำงานเพื่อทำให้โลกนี้เป็นสถานที่ที่ดีขึ้น และเพื่อรับประกันว่าจะมี สันติภาพ ความยุติธรรม และความมั่งคั่งสำหรับคนรุ่นต่อไป"

บูทอล บูทอล-กาลิ, เลขาธิการสหประชาชาติ

วัฒนธรรมและสังคมของโลกได้เพิ่มความสำคัญให้แก่กัน โดยมีการกระทำระหว่างกัน ในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อนในโลกที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และมีความสลับซับซ้อนมากขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ เราต้องเผชิญปัญหาที่ท้าทายวิธีแก้ต่างๆ และปัญหาที่ไม่มีขอบเขต

นี่คือโลกที่คนหนุ่มสาวจะต้องสืบทอด ในการที่จะต่อสู้กับสิ่งท้าทายทั้งหลายได้ มีความจำเป็นที่คนหนุ่มสาวเหล่านี้จะต้องเข้าใจประเด็นปัญหา และเรียนรู้ภารกิจของ องค์การต่างๆ เช่น สหประชาชาติ ซึ่งเผชิญสิ่งท้าทายและประเด็นปัญหาเหล่านี้

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ เป็นก้าวหนึ่งในทิศทางนี้ ชุดการเรียนรู้การสอนนี้มีเนื้อหาและทักษะเป็นสากล เป็นรายการเสริมหลักสูตรที่มีคุณค่า ครอบคลุมหัวข้อต่างๆ นับตั้งแต่เรื่องภาวะมลพิษไปจนถึงเรื่องการสร้างสันติภาพ นับตั้งแต่เรื่องการปลดปล่อยอาณานิคมไปจนถึงเรื่องการพัฒนา ครูที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ แม้กระทั่งประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ จะเห็นว่าหน่วยการเรียนรู้เหล่านี้ให้ความรู้และสร้างสรรค์ ซึ่งจะเข้ากันได้กับรายวิชาที่ตนสอนอยู่

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ซึ่งจัดพิมพ์ในโอกาสครบรอบ ๕๐ ปีของ สหประชาชาติ ช่วยให้ครูและนักเรียนของทุกวิชา ได้มีโอกาสสำรวจขอบข่ายของประเด็น ปัญหาระดับโลก โดยเชื่อมโยงชีวิตของโลกอันกว้างใหญ่ไพศาล แต่เชื่อมต่อเป็นผืนเดียวกันรอบๆตัวเรา

หนังสือเล่มอื่นที่จัดพิมพ์ในชุดนี้ได้แก่

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับประถมศึกษา

ชุดการเรียนรู้การสอน เรื่องสหประชาชาติ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย